

உ
கணபதி துணை.

பாலபாடம்

நான்காம் புத்தகம்.

யாழ்ப்பாணத்து கல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்கள்
செய்தது.

இது

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களாக

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உக-ம் பதிப்பு.

விகிர்திவரு கார்த்திகைமீ.

1950.

அரசினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட,

(Copyright Registered.)

சூசீபத்திரம்.

முதற்பிரிவு.

			பக்கம்.				பக்கம்.
அருள்	௧௧	செய்ந்நன்றியறிதல்	...	௩௩	
அழுக்காறு	௨௭	செல்வம்	...	௪௧	
சூச்சிரமம்	௧௫	தமிழ்	...	௨௧௩	
சூரோக்கியம்	௧௫௧	தமிழ்ப்புலமை	...	௨௨௩	
ஆன்மா	௩	தருமம்	...	௫௫	
இரசவாதம்	௮௩	தானம்	...	௩௧	
ஈசுரத்துரோகம்	௧	தேவாலயதரிசனம்	...	௧௧௪	
கடவுள்	௧	தேவாலயம்	...	௧௭௨	
கடவுள்வழியாடு	௭	நல்லொழுக்கம்	...	௧௧௩	
கடன்படல்	௭௩	பசுக்காத்தல்	...	௩௭	
கல்வி	௪௪	புராணபடனம்	...	௨௦௩	
களவு	௧௧	புலாலுண்ணல்	...	௧௪	
களஞ்ஞண்ணல்	௧௮	பெரியோரைப்பேணல்	...	௩௩	
கற்பு	௧௩௧	பொய்	...	௨௫	
காலப்பிரமாணம்	௨௧௮	மடம்	...	௧௭௭	
கொலை	௧௩	வருணம்	...	௮௪	
கோபம்	௨௮	வியபிசாரம்	...	௨௪	
சத்திரம்	௧௮௭	வியாதிதீர்த்தல்	...	௧௧௪	
சிராத்தம்	௨௦௪	வீட்டுக்கொலை	...	௧௪௪	
சூது	௩௦	வீட்டுவேலை	...	௧௪௩	

இரண்டாம்பிரிவு.

கந்தபுராணம்	...	௫
பெரியபுராணம்	...	௧௧
மகாபாரதம்	...	௧௬

உக - ம் பதிப்பு
வசனபாட முகவுரை.

—•—

இப்பாலபாடத்திலே நாவலரவர்களால் ஆகியிலே எழுதப்பட்ட வசனபாடங்கள் முப்பத்தொன்பதாகும். இப்புத்தகத்தை இரண்டு வகுப்புகளுக்கு உபயோகப் படுத்துதற்குப் பாடங்களைச் சரிபங்காய்ப் பிரிக்க விரும்பு வோர் அவ்வண்ணம் செய்ய வசதிப்படுத்தும் நோக்கமாகச் சிதம்பரம் ஸ்ரீ நாவலர் வித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர் கேள்விக்கிசைந்து, ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு என்னும் புத்தகத்தினின்றும் “தமிழ்ப்புலமை” என்னும் பாடத்தைக் கடைசியில் சேர்த்து நாற்பது பாடங்களாக்கி யுள்ளோம்.

இன்னும், மாணவருக்குப் பாடங்களை இலகுவாய் விளக்கும் நோக்கம் கருதிக் குறித்த தருமபரிபாலகர் விரும்பியவண்ணம் பாடங்களில் காணப்படும் அரும்பதத் தொடர்களுக்கும் வடசொற்களுக்கும் விளக்கமும், மேற் கோட்செய்யுட்களுக்கு உரையும், இலக்கணவினாக்கள் அப்பியாசவினாக்களும் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் எழுதிச் சேர்த்திருக்கின்றோம்.

தமிழ் வித்தியாசாலைகளிலும் ஆங்கில வித்தியாசாலை களிலும் 6-ம், 7-ம் வகுப்பு முதலிய உயர்தர வகுப்புகளுக்கு இப்புத்தகம் வாசகபாடப் புத்தகமாக உபயோகப்படுத்தற்கு குறித்த திருத்தங்கள் போதிய பயனளிக்குமென்று நம்பி யுள்ளோம்.

வித்துவான். ந. சுப்பைய பிள்ளை.

நாவலர் வித்தியாசாலை
யாழ்ப்பாணம்.
விகித்தினு கார்த்திகை உஉ

}

செய்யுட்பாக முகவுரை.

—o—o—o—

இப்பாலபாடம் இப்போது ஆறாம்வகுப்பிலும், ஏழாம் வகுப்பிலும் படிப்பிக்கப்படுகின்றது. அவ்வகுப்புக்களுக் குச் சற்றே கடினமான செய்யுட்பாடம் வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் கேட்டுக்கொண்டமையால், கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், பாரதம் ஆகிய இலக்கியங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் செய்யுட்பாகமாகச் சேர்க்கப் பட்டன.

செய்யுள்களுக்கு புலோலிவாசி. ஸ்ரீ. மா. சுப்பிர மணியம், B. A. அவர்களாலியற்றப்பட்ட பதவுரையுடன் உகைம் பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

கந்தவனம்.
விகிர்தினா
ஆணி ௩௦௨

}

க. சிவபாதசுந்தரம்.

—o—o—o—

உ
கணபதி துணை.

பாலபாடம்.

நான்காம்புத்தகம்.

செய்யுட்பாக பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
நடு	உச	பாலையானது	பாலையினது
சஉ	உக	- அவ்விடத்து	- மதித்து அவ்விடத்து

முதற்பிரிவு.

கடவுள்.

உலகமாவது சித்தும் அசித்துமென இருவகைப்படும் பிரபஞ்சமாம். சித்து அறிவுடைய பொருள். அசித்து அறிவில்லாத பொருள். அசித்தென்றாலும், சடமென்றாலும் பொருந்தும். உலகம் தோன்றி நின்று அழியுங் காரியமாய் உள்ளது. ஆதலினால், உலகத்தைப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்று தொழில்களையுஞ் செய்தற்கு ஒரு கடவுள் இருக்கின்றார் என்பது, நன்றாக நிச்சயிக்கப்படும்.

கடவுள் என்றும் உள்ளவர், அவருக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், அவர் இல்லாத இடம் இல்லை.

அவர் எல்லாம் அறிபவர், அவர் அறியாதது ஒன்றுமில்லை. அவருடைய அறிவு இயற்கையறிவு, ஒருவர் அறிவிக்க அறிபவரல்லர். அவர் எல்லாம் வல்லவர், அவரால் இயலாத கருமம் ஒன்றுமில்லை. அவர் அளவிடப்படாத ஆனந்தமுடையவர், தம்முடைய அநுபவத்தின் பொருட்டு வேறென்றையும் வேண்டுபவரல்லர். அவர் தம்வயமுடையவர், பிறர்வயமுடையவரல்லர். அவர் உயர்வும் ஒப்பும் இல்லாதவர்; அவரின் மேலானவரும் இல்லை; அவருக்குச் சமமானவரும் இல்லை. அவர் சகல லோகத்துக்கும் ஒரே நாயகர். அவர் செய்யுந் தொழில்களுள் ஒன்றாயினும் அவருடைய பிரயோசனத்தைக் குறித்ததன்று. எல்லாம் ஆன்மாக்களுடைய பிரயோசனத்தைக் குறித்தவைகள். அவர் ஆன்மாக்களிடத்திலுள்ள கைம்மாரில்லாத அளவுகடந்த திருவருளே திருமேனியாக உடையவர்.

கடவுள் ஆன்மாக்கள்பொருட்டு வேதம் ஆகமம் என்னும் முதலூல்களை அருளிச்செய்தார். அவைகளிலே விதிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் புண்ணியங்கள். விலக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் பாவங்கள். அவர் புண்ணியத்தைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்கு இன்பத்தையும், பாவத்தைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பத்தையும் கொடுப்பார். துன்பத்தைக் கொடுத்தலினால் அவரை வன்கண்ணரென்று கொள்ளலாகாது. தீமை செய்த பிள்ளைகளைப் பிதா மாதாக்கள் தண்டித்தலும், சில வியாதியாளர்களுக்கு வைத்

தியர்கள் சத்திரமிட்டறுத்தலும், இருப்புக் கோல் காய்ச்சிச் சுடுதலும், கண்ணிற்படலத்தை உரித்தலும் அவர்களிடத்துள்ள இரக்கத்தினால் வன்கண்மையினால்லவே. அதுபோலக் கடவுள் பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அப்பாவத்தை ஒழித்து மேலே பாவஞ்செய்யாவண்ணம் தடுத்து அவர்களை நல்வழியிலே செலுத்தி உய்வித்தற்கு ஏதுவாதலினால், அதுவும் கருணையேயாம்.

ஆன்மா.

ஆன்மாக்கள் நித்தியமாய், வியாபகமாய், சேதனமாய், பாசத்தடையுடையவைகளாய், சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய், வினைகளைச் செய்து வினைப்பயன்களை அனுபவிப்பவைகளாய், சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் உடையவைகளாய், தங்களுக்கு ஒரு தலைவனை உடையவைகளாய் இருக்கும்.

ஆன்மாக்கள் நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்தையும், எழுவகைப் பிறப்பையும், எண்பத்துநான்கு நூருயிர யோனி பேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப் பிறந்திறந்துமுலும்.

நால்வகைத் தோற்றங்களாவன: அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பவைகளாம். அவைகளுள், அண்டசம் முட்டையிற்

ரோன்றுவன. சவேதசம் வேர்வையிற்றோன்றுவன. உற்பிச்சம் வித்து வேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற்பிளந்து தோன்றுவன. சராயுசம் கருப்பையிற்றோன்றுவன. எழுவகைப் பிறப்புக்களாவன; தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பவைகளாம். தாவரங்களென்றது மரம் செடி முதலியவைகளை.

கருப்பையிலே தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளும் பிறக்கும். முட்டையிலே பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவும் பிறக்கும். வேர்வையிலே கிருமி கீடம் பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளும் பிறக்கும். வித்தினும் வேர் கொம்பு கொடி கிழங்குகளினும் தாவரங்கள் பிறக்கும். தாவரமென்றாலும், நிலையிற்பொருளென்றாலும், அசரமென்றாலும் பொருந்தும். தாவரமல்லாத மற்றை ஆறுவகைகளும் சங்கமங்களாம். சங்கமமென்றாலும், இயங்கியற்பொருளென்றாலும், சரமென்றாலும் பொருந்தும்.

தேவர்கள் பதினொரு நூருயிரயோனிபேதம். மனிதர்கள் ஒன்பது நூருயிரயோனிபேதம். நாற்கால்விலங்கு பத்து நூருயிரயோனிபேதம். பறவை பத்து நூருயிரயோனிபேதம். நீர் வாழ்வன பத்து நூருயிரயோனிபேதம். ஊர்வன பதினைந்து நூருயிரயோனிபேதம். தாவரம் பத்தொன்பது நூருயிரயோனிபேதம். ஆகத்

தொகை எண்பத்து! நான்கு! நூருயிர! யோனி பேதம்.

ஆன்மாக்கள், தாம் எடுத்த சரீரத்துக்கு ஏற்ப, மெய், நாக்கு, மூக்கு, கண், செவி என்னும் ஐம்பொறிகளினாலும், சித்தத்தினாலும் அறியும் அறிவின் வகையினாலே, ஓரறிவுயிர், ஈரறிவுயிர், மூவறிவுயிர், நாலறிவுயிர், ஐயறிவுயிர், ஆறறிவுயிர் என அறுவகைப்படும். புல்லும் மரமும் முதலியவை பரிசுத்தை அறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியும் சங்கும் முதலியவை அதனோடு இரத்ததையும் அறியும் ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியவை அவ்விரண்டினோடு கந்தத்தையும் அறியும் மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியவை அம்மூன்றினோடு உருவத்தையும் அறியும் நாலறிவுயிர்கள். விலங்கும் பறவையும் அந்நான்கினோடு சத்தத்தையும் அறியும் ஐயறிவுயிர்கள். தேவர்களும் மனிதர்களும் அவ்வைந்தனோடு சித்தத்தாலறியும் அறிவுமுடைய ஆறறிவுயிர்கள்.

ஆன்மாக்கள், தாம் பூமியிலே செய்த நல்வினை தீவினை யென்னும் இருவகை வினைகளுள்ளும், நல்வினையின் பயனாகிய இன்பத்தைச் சுவர்க்கத்திலும், தீவினையின் பயனாகிய துன்பத்தை நரகத்திலும், அநுபவிக்கும். அப்படி அநுபவித்துத் தொலைத்துத் தொலையாமல் எஞ்சிநின்ற இருவினைகளினாலே திரும்பவும் பூமியில் வந்து பிறந்து, அவைகளின் பயன்களாகிய இன்பதுன்பமிரண்டையும் அநுபவிக்க

கும். இப்படியே, நமக்கு ஒருநிலைமை இல்லாத கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும் போல, கடவுளுடைய ஆளுகையினாலே, கருமத்துக்கு ஈடாக, மேலே உள்ள சுவர்க்கத்திலும், கீழே உள்ள நரகத்திலும், நடுவே உள்ள பூமியிலும் சுழன்று திரியும்.

இப்படிப் பிறத்திறந்துழலும் ஆன்மாக்கள் தாவரயோனி முதலிய கீழுள்ள யோனிகளெல்லாவற்றினும் பிறந்து பிறத்தினைத்து, புண்ணியமேலீட்டினாலே மனிதப்பிறப்பிலே வருதல் மிகுந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, கடலைக் கையினாலே நீந்திக் கரையேறுதல் போலும். இத்தன்மையையுடைய மனிதப்பிறப்பை எடுப்பினும், வேதாகமங்கள் வழங்காத மிலேச்சதேசத்தை விட்டு அவை வழங்கும் புண்ணியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்தபுண்ணியம்.

இவ்வருமையாகிய மனிதப்பிறப்பை உண்டாக்கியது உயிர்க்குயிராகிய கடவுளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே வழிபட்டு அழிவில்லாத முத்தியின்பத்தைப்பெற்று உய்யும் பொருட்டேயாம். சரீரம் கருப்பையில் அழியினும் அழியினும். பத்துமாதத்திற் பிறந்தவுடனே அழியினும் அழியும், பிறந்தபின் சிலகாலம் வளர்ந்து அழியினும் அழியும். மூன்று வயசுக்குமேற் பதினாறு வயசுவரையிலுள்ள பாலாவத்தையின் அழியினும் அழியும். அதற்கு மேல் நாற்பது வயசுவரையிலுள்ள தருணாவத்

முனைகளை நெருப்பிலே காய்ச்சி, தலையிலும், கண்களிலும், செவிகளிலும், நாசிகளிலும், வாயிலும், மார்பிலும் அறைந்து, உடம்புமுழுதும் தாமிரமுதலிய உலோகங்களை உருக்கிய நீரைச் சொரிவார்கள். மயிர்க்காறேறும் அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளை அழுத்துவார்கள். அவயவங்கடோறும் இருப்பாப்புக்களை மாட்டுவார்கள். பின்பு நெய்நிறைந்த செப்புக்கடாரத்திலே விழுத்திக் காய்ச்சுவார்கள். ஈசுரத்துரோகிகள் அந்தச் செப்புக்கடார நெய்யிலே சந்திரசூரியர் உள்ளவரையும் குப்புறக்கிடந்து வருந்துவார்கள்.

இப்படி நரகத்துன்பத்தை அனுபவித்த பின், பூமியிலே மலத்திற்கிருமி முதலியவைகளாய்ப் பிறத்திறந்து உழன்று, பின்பு மனிதப்பிறப்பை எடுத்து, வலி, குட்டம், கயம், நீரிழிவு, பெருவியாதி, மூலவியாதி முதலிய மிகக் கொடிய நோய்களினாலும், பசியினாலும் வருந்துவார்கள்.

அருள்.

அருளாவது இவை தொடர்புடையவை என்றும் இவை தொடர்பில்லாதவை என்றும் நோக்காது இயல்பாகவே எல்லாவுயிர்கண்மே லுஞ் செல்வதாகிய கருணை. அருளெனினும், கருணையெனினும், இரக்கமெனினும் பொருந்தும். உலக விற்பத்துக்குக் காரணம் பொருளே

யாதல்போலத் தருமத்துக்குக் காரணம் அருளே யாம். அருளென்னும் குணம் யாவரிடத்திருக் குமோ, அவரிடத்தே பழி பாவங்களெல்லாம் சிறிதும் அணுகாது நீங்கிவிடும். வாய்மையாகிய தகழியிலே பொறுமையாகிய திரியை இட்டு, தவமாகிய நெய்யை நிறையப் பெய்து, அருளாகிய விளக்கை ஏற்றினால், அஞ்ஞானமாகிய பேரிருள் ஒட்டெடுப்ப, பதியாகிய மெய்ப்பொருள் வெளிப்படும். மரணபரியந்தம் தன்னுயிரை வருந்திப் பாதுகாத்தல்போலப் பிறவுயிர்களையும் வருந்திப் பாதுகாப்பவன் யாவன், அவனே உயிர்களுக்கெல்லாம் இதஞ்செய்பவனாகி, தான் எந்நாளும் இன்பமே வடிவமாக இருப்பன்.

உயிர்களெல்லாம் கடவுளுக்குத் திருமேனிகள்; அவ்வுயிர்களுக்கு நிலைக்களமாகிய உடம்புகளெல்லாம் கடவுளுக்கு ஆலயங்கள். ஆதலால் கடவுளிடத்து மெய்யன்புடையவர்கள் அக் கடவுளோடு உயிர்களுக்கு உளதாகிய தொடர்பு பற்றி அவ்வுயிர்களிடத்தும் அன்புடையவர்களேயாவர்கள். உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத பொழுது கடவுளிடத்து அன்புடையவர் போல் ஒழுகுதல் நாடகமாத்திரையே யன்றி உண்மையன்றென்பது தெள்ளிதிற்றுணியப்படும். பிறவுயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாதவர் தம்முயிருக்கு உறுதி செய்து கொள்ளமாட்டார். ஆதலால், அவர் பிறவுயிர்களிடத்துமாத்திரமா தம்முயிரிடத்தும் இரக்கமில்லாதவரே பாவர். அவர் தமக்குத்தாமே வஞ்சகர்.

கொலை.

கொலையாவது உயிர்களை அவைகளுக்கு இடமாகிய உடம்பினின்றும் பிரியச்செய்தல். உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியமும் அகிதஞ்செய்தலே பாவமுமாம். கொலையைப் பார்க்கினும் அகிதம் வேறில்லாமையால், கொலையே பாவங்களெல்லாவற்றிற்குத் தலையாயுள்ளது. கொல்லாமையைப் பார்க்கினும் இதம் வேறில்லாமையால், கொல்லாமையே புண்ணியங்களெல்லாவற்றிற்குத் தலையாயுள்ளது.

கொலையில்லாத ஞானமே ஞானம், கொலையில்லாத தவமே தவம், கொலையில்லாத தருமமே தருமம், கொலையில்லாத செல்வமே செல்வம். ஆதலினாலே, சோர்வினாலும் கொலைப்பாவம் சிறிதும் விளையாவண்ணம் எப்பொழுதும் அருளோடுகூடிச் சாவதனமாக இருத்தல்வேண்டும். கொலை செய்ய ஏவினவரும் கொலை செய்யக்கண்டும் அதனைத் தடுக்காதவரும், ஒருவன் செய்த கொலையை மறைத்து அவனை இராசாவுடைய தண்டத்துக்குத் தப்புவித்தவரும், கொலை செய்தவரோடு பழகினவரும் கொலைப்பாவிகளே பாவர்.

கொலைப்பாவிகள் எண்ணில்லாத காலம் நரகத்துன்பத்தை அனுபவித்து, பின்பு பூமியிலே பிறந்து, ஈளை, காசம், குட்டம், பெரு

வியாதி, நெருப்புச்சுரம், கைப்பிளவை முதலிய நோய்களினால் வருந்தி உழல்வார்கள்.

பிறவுயிரைக் கொல்லுதல் போலத் தன்னுயிரைக் கொல்லுதலும் பெருங்கொடும்பாவம். கடவுளை வழிபட்டு உயிர்க்கு உறுதி செய்து கொள்ளும்பொருட்டுக் கிடைத்த கருவி சரீரம். ஆதலால் எவ்வகைப்பட்ட வியாதிகளினாலே வருத்தமுற்றாலும், சரீரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டே இருத்தல்வேண்டும். கோபத்தினாலும் வியாதி முதலிய பீடைகளினாலும் தம் முயிரை வலிய விட்டவர் கும்பிபாகம் முதலிய நரகங்களிலே அறுபதினாயிரம் வருடங்கிடந்து வருந்தி, பின்பு சக்கிரவாளகிரிக்குப் புறத்தில் உள்ள இருட் பூமியிலே எண்ணில்லாத காலங்கிடப்பார்.

புலாலுண்ணல்.

புலாலுண்ணலாவது உயிரின் நீங்கிய ஊனைப் புசித்தல். புலால் கொலையினாலே கிடைத்தலால், புலாலுண்ணல் கொலைப்பாவத்தின் காரியமாகும். புலாலுண்டவன் பின்னும் கொலைவாயிலாகப் புலாலை விரும்புதலால், புலாலுண்ணல் கொலைப்பாவத்துக்குக் காரணமாகும். இப்படியே எல்லா விதத்தாலும் புலாலுண்ணல் கொலையோடு தொடர்புடையதாதலால், புலாலுண்பவர் உயிர்களிடத்து அரு

ளில்லாதவரே. ஆதலால் புலாலைப் புசித்துக் கொண்டு உயிர்களிடத்து அருளுடையோம் என்பது நடிப்புமாதிரிமாமன்றி உண்மையாகாது. உலகத்திலே புலாலுண்பவர் இல்லை யாயின், புலாலை கிற்றற்பொருட்டு உயிர்க்கொலை செய்பவரும் இல்லை. ஆதலால் கொலைப்பாவத்தைப் பார்க்கிலும் புலாலுண்ணலே பெருங்கொடும் பாவம்.

தம்மிலும் உயர்ந்த சாதியார் தாழ்ந்த சாதியாரிடத்தே சலபானம் பண்ணினும், அவரும் தாழ்ந்த சாதியார் என்று அவர் வீட்டிலே சலபானமும் பண்ணாத மனிதர்கள், புலையர்களுடைய மலத்தையும் புசிக்கின்ற பன்றி கோழி முதலியவைகளைப் புசிக்கின்றார்களே! அவர்கள் புலையரினும் தாழ்வாகிய புலையராவார்களன்றி உயர்ந்த சாதியாராகார்கள். அயல் வீட்டிலே பிணங்கிடந்தாலும் போசனஞ் செய்தற்கு மனம் பொருந்தாத மனிதர்கள் மிருகம் பகி முதலியவைகளுடைய பிணத்தைக் கலத்திலே படைத்துக்கொண்டு புசிக்கின்றார்களே! அன்னம் பாணீயம் முதலியவைகளிலே மயிர் ஈ ஏறும்பு முதலியவைகளுள் ஒன்று விழுந்திருக்கக் கண்டாலும், மிக அருவருத்து உண்ட சோற்றையும் கக்கும் மனிதர்கள் மற்ச மாமிசங்களைப் புசிக்கின்றார்களே! ஊறுகாய் முதலியவைகளிலே ஒரு புழுவைக் கண்டால் அருவருத்துச் சரீரங்குலைந்து அவைகளை எடுத்தெறிந்துவிடும் மனிதர்கள் புழுத்த மாமிசங்களை விரும்பிப் புசிக்கின்றார்களே! தங்களெதிரே ஆடுகள் சிந்தத்

தெறித்த கோழை தங்களுடம்பிலே படுதலும், பொருது மனங்குலையும் மனிதர்கள் அவ்வாடுகளின் மாமிசத்தை மூளையோடு மனமகிழ்ந்து புசிக்கின்றார்களே! பூமியில் உள்ள சுகுகாடுகள் மனிதர்களுடைய பிணத்துக்குச் சுகுகாடுகளாயிருக்கும்; மிருகங்களுக்கும் பசுிகளுக்கும் மற்சங்களுக்கும் சுகுகாடுகள் சீவகருணையில்லாத மனிதர்களுடைய வயிறுகளேயாம்.

கொலைசெய்தவரும், புலாலை விற்றவரும், புலாலை விலைக்கு வாங்கினவரும், புலாலைப் புசித்தவரும், புலால் புசியாதவரைப் புசிப்பித்தவரும், சிலர் சொல்லுக்கு அஞ்சிப் புலாலைப் புசித்தவருமாகிய எல்லாரும் பாவிகளேயாவர். அப்பாவி களை நரகத்திலே இயமதூதர்கள் அக்கினி சவாலிக்கும் முள்ளிலவ மரத்திலே குப்புறப்போட்டு, இருப்புமுனைகளை நெருங்கக் கடாவிய தண்டத்தினாலே முதுகில் அடிப்பார்கள்; அதுவன்றிக் குடாரியினாலே கொத்தி, ஈர்வாளினால் அறுப்பார்கள்; இரும்பு முதலிய உலோகங்களை உருக்கி, அவர்கள் வாயிலே வார்ப்பார்கள். புலாலுண்ணாமையினாலே தங்கள் உடம்பு மெலிகின்றது என்று உண்ணப்புகும் மனிதர்கள், புலாலுண்டு தங்கள் உடம்பைப் பருக்கச் செய்து நரகத்திலே நெடுங்காலம் துன்பம் அனுபவித்தல் நல்லதோ, புலாலுண்ணாமல் தங்களுடம்பை வாட்டி நித்தியமாகிய முத்தியின்பத்தைப் பெற்று வாழுதல் நல்லதோ. இதனைச் சிந்திக்கக்கடவர்கள்.

மேற்கூறிய பாவிகள் எண்ணில்லாத காலம் நரகத் துன்பத்தை அனுபவித்து, பின்பு பூமியிலே பன்றி முதலிய இழிந்த பிறப்புக்களாய்ப் பிறந்திறந்து உழன்று, மனிதப்பிறப்பை எடுத்து, பெருவியாதி, கருங்குட்டம், வெண்குட்டம், தீரிழிவு, கண்டமாலை முதலிய வியாதிகளினாலே வருந்துவார்கள்.

கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும் ஸ்தானஞ் செய்தானாயினும், கடவுளைப் பூசித்தானாயினும், எண்ணில்கோடி தானஞ் செய்தானாயினும், ஞானசாத்திரங்களை ஓதி உணர்ந்தானாயினும், புலாலைத் தள்ளாது புசித்தவன் நரகத்தை அடைவன்.

அசரமாகிய மரமுதலியவைகளைக் கொன்று புசித்தல் பாவமாயினும், அவைகள் எழுவகைத் தோற்றத்துள்ளும் தாழ்ந்த பருவத்தை உடையவையாதலால் அக்கொலையாலாகும் பாவம் சிறிதாகும். அசரபதார்த்தங்களை நாடோறும் கடவுள் அக்கினி குரு அதிதிகள் என்னும் நால்வகையோருக்கும் முன்னாட்டிப் பின்னுண்பானாயின் அவ்வசரக்கொலையால் வரும் பாவமும், உழுதல், அலகிடல், மெழுகுதல், நெருப்பு முட்டல், தண்ணீர் கவர்தல், நெற்குத்துதல் முதலிய தொழில்களால் வரும் பாவமும் அவ்வக்காலத்திலே நீங்கிவிடும்.

கள்ளுண்ணல்.

கள்ளு அவின! கஞ்சா! முதலியன அவை அறிவை மயக்கும் பொருள்கள். அவைகளை உண்பவர் அறிவையும் நல்லொழுக்கத்தையும் இழந்து, தீயொழுக்கத்தையே அடைவர். கள்ளுண்பவர் தமக்குச் சினேகர்செய்த நன்மையையும் தாங்கற்ற நூற்பொருளையுள் சிந்தியார். தம்மைத் தொடர்ந்த பழிபாவங்களையும் அவைகளாலே தமக்கு விளைந்த துன்பத்தையும் அறியார். இவ்வியல்புடையவர் தம்முயிர்க்கு உறுதி செய்துகொள்வது எப்படி! கள்ளுண்பவருக்குக் களிப்பும் மயக்கமுமே இயற்கையாதலால், அவரிடத்துச் சண்டையும், கொலையும், களவும், பொய்யும், வியபிசாரமுமே குடிபுகும்.

கள்ளுண்டவருக்கு மனமொழி மெய்கள் தம் வசப்படாமையால் நாணம் அழியும்; அழியவே, அறிவுடையோர் அவரைக் காணுதற்கும் அஞ்சித் தூரத்தே நீங்குவர். யாது செய்யினும் பொறுக்கும் மாதாவும் கள்ளுண்டு களித்தலைப் பொறுக்க மாட்டாள்; ஆனபின், குற்றம் யாதும் பொருத அறிவுடையோரெதிரே கள்ளுண்டு களித்தல் யாதாய் முடியும்? விலைப்பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளினாலே அறிவு மயக்கத்தைக் கொள்ளுவோர் எவ்வளவு அறிவீனர்! கள்ளுண்டவர் அநேகர் தஞ்செல்வமெல்லாம் இழந்து, வறியவராகித் தெருத்தோறும் அலைந்து திரிந்து, பின்னரும் பொருள் யாசித்

துக் கள்ளுண்டு மயங்கி விழுந்து கிடந்து, பலராலும் பழிக்கப்படுதலைக் கண்டுங் கண்டும், கள்ளுண்டல் எவ்வளவோரறியாமை!

கள்ளுண்டவரும், கள்ளுண்ணாதவரைக் கள்ளுண்பித்தவரும், கள் விற்பவரும், கள்ளுண்டவரோடு பழகினவரும், அளவில்லாத காலம் நரகத்திலேகிடந்து வருந்துவார்கள். இயமதூதர் கள் அவர்களுடைய நாக்கை வாளினாலே சேதித்து, உலோகங்கள் உருக்கியநீரை அவர்கள் வாயிலே வார்ப்பார்கள். அவர்கள் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்தபின்பு பூமியிலே மலப்புழுவாய்ப் பிறந்து மலத்தை உண்டு இறந்து, மனிதராய்ப் பிறந்து, சொத்தைப்பற்றுகுத்து நோயினாலும், பைத்தியத்தினாலும், வயிற்று நோயினாலும் வருந்துவார்கள்.

அநேகர் வாமமதத்திலே புகுந்து, பிறரையும் தம் வசப்படுத்திக் கெடுத்து, அவரோடு கள்ளுண்டு களிக்கின்றார்கள். வாமமதத்தை அநுட்டித்தவர்கள் பிசாசுபதத்தை அடைவார்கள் என்பது உண்மை நூற்றுணிவு.

க ள வு .

எவ்வாவது பிறருடைமையாய் இருக்கும் பொருளை அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதல். களவினால் வரும்பொருள் வளர்வதுபோலத் தோன்றி, தான் போம்பொழுது பாவத்தையும்

பழியையுமே நிறுத்திவிட்டு, முன்னுள்ள பொருளையும் தருமத்தையும் உடன்கொண்டு போய்விடும். களவுசெய்பவர், அப்பொழுது, 'யாவராயினும் காண்பாரோ அடிப்பாரோ கை கால்களைக் குறைப்பாரோ' என்றும், பின்பும் 'இராசா அறிந்து தண்டிப்பானே' என்றும், பயந்து பயந்து மனத்திடுக்குறுதலினால், எந்நாளும் மனத்துயரமே உடையவராவர். அறியாமையினாலே களவு அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு தொலையாத துயரத்தையே கொடுக்கும்.

களவு செய்தவர் இம்மையிலே அரசனாலே தண்டிக்கப்பட்டு எல்லாராலும் இகழப்படுவர். அவரை அவர் பகைவர் மாத்திரமா உறவினரும் சிறிதாயினும் நம்பாது அவமதிப்பர். களவினாலாகிய இகழ்ச்சியைப் பார்க்கினும் மிக்க இகழ்ச்சி பிறிதில்லை. ஒருகாற் களவுசெய்தவரென்று அறியப்பட்டவர் சென்ற சென்ற இடங்களினெல்லாம், பிறராலே செய்யப்பட்ட களவும் அவராற் செய்யப்பட்டதாகவே நினைக்கப்படும்.

களவென்னும் பெருங்குற்றத்தைச் சிறுபருவத்திற்குளே கடிதல்வேண்டும். கடியாதொழிந்தால், அது மேன்மேலும் வளர்ந்து பெருந்துன்பக்கடலில் வீழ்த்திவிடும். ஆதலாற் சிறுவர்களிடத்தே அறப்பக்களவு காணப்படினும், உடனே தாய் தந்தையர்கள் அவர்களைத் தண்டித்துத் திருத்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதுவிட்டால், அப்பிள்ளைகளுக்குப் பின் வினை

யும் பெருந்துன்பத்துக்குத் தாய் தந்தையர்களே காரணராவார்கள்.

களவு செய்தவரையும், களவுக்கு உபாயஞ் சொன்னவரையும், களவு செய்தவருக்கு இடங் கொடுத்தவரையும், நரகத்திலே இயமதூதர்கள், அவயவங்களெங்கும் இருப்புமுனைகளை அறைந்து, வருத்துவார்கள். பாசத்தினாலே அவயவங்களெல்லாவற்றையுங் கூட்டிக்கட்டி, அக்கினி நரகத்திலே, குப்புறப்போடுவார்கள். அவர்கள் நெடுங்காலம் நரகத்துன்பம் அனுபவித்தபின்பு, பூமியிலே பிறந்து, குட்டம், காசம், வாதம், மூலரோகம் முதலிய நோய்களினாலே வருத்துவார்கள்.

வியபிசாரம்.

வியபிசாரமாவது காமமயக்கத்தினாலே தன்மனையாளல்லாத மற்றைப் பெண்களை விரும்புதல். மற்றைப் பெண்கள் என்பது கன்னியரையும் பிறன் மனைவியரையும் பொதுப் பெண்களையும். பிறன் மனையாளை விரும்புவோரிடத்தே தருமமும் புகழும் சிநேகமும் பெருமையுமாகிய நான்கும் அடையாவாம். அவரிடத்தே குடிபுகுவன் பாவமும் பழியும் பகையும் அச்சமுமாகிய நான்குமாம். ஒருவன் தன் மனையாளைப் பிறன்விரும்புதலை அறியும்பொழுது தன்மனம் படுத்துயரத்தைச் சிந்திப்பானாயின்,

தான் பிறன் மனையாளை விரும்புவானா! விரும்பானே.

பிறன் மனையாளை விரும்பாத ஆண்மையே பேராண்மை. பிறராலே 'இவன்! புரதாரசகோதரன்' எனப்படுதலே பெரும்புகழ். இப்பேராண்மையையும் பெரும்புகழையும் உடைய மகாவீரனை அவன் பகைவரும் அவன் இருக்குந் திக்கு நோக்கி வணங்குவார். இவ்வாண்மையும் புகழும் இல்லாதவரை, அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டோராகிய மனைவியர் பிள்ளைகள் வேலைக்காரர் முதலாயினோரும், நன்குமதியார். அச்சத்தாலும் பொருளாசையாலும், அவரெதிரே நன்கு மதிப்பார்போல நடிப்பினும், தமது உள்ளத்தினும் அவரெதிரல்லாத புரத்தினும் அவ மதிப்பே செய்வார். வியபிசாரஞ்செய்வோர் தாமாத்திரமன்றித் தங்கீழுள்ளாரும் வியபிசாரஞ் செய்து கெடுதற்குக் காரணராவர். ஒழுக்க முடையார் வாய்ச்சொல் அவரின் மூத்தோரிடத்துள் செல்லும். ஒழுக்கமில்லாதார் வாய்ச்சொல் அவரின் இளையோரிடத்துஞ்செல்லாது. ஆதலினால், ஒழுக்கமில்லாதவர்! பிறரைத் திருத்துதற்கும் வல்லராகார்!

தூர்த்தர்களோடு பழகாதலும், பெண்களுடைய கீதத்தைக் கேட்டலும், பெண்களுடைய நடனத்தைப் பார்த்தலும், சிற்றின்பப் பாடல்களைப் படித்தல் கேட்டல்களும், பார்க்கத் தகாத படங்களையும் பிரதிமைகளையும் பார்த்தலும், பொதுப் பெண்களுடைய தெருவுக்குப் போத

லும், பெண்கள் கூட்டத்திலே தனித்துப்போதலும், பெண்களோடு சூது சதுரங்க முதலியவை ஆடுதலும் வியபிசாரத்துக்கு ஏதுக்களாம். உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களைப் படித்தல் படிப்பித்தல் கேட்டல்களிலும், கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்தலிலும், தருமவழியாகப் பொருள் சம்பாதித்தலிலுமே காலத்தைப் போக்கல்வேண்டும். வயசினாலும் நல்லறிவினாலும் நல்லொழுக்கத்தினாலும் முதிர்ந்த பெரியோரோடு கூடல்வேண்டும். சிறிது நேரமாயினும் சோம்பலாய் இருக்கலாகாது. சோம்பேறிக்கு அச்சோம்பல் வழியாகவே, தீச்சிந்தை நுழையும். அத்தீச்சிந்தை வியபிசாரத்துக்கு ஏதுவாகும்.

வியபிசாரமே கொலைகளுக்கெல்லாம் காரணம். வியபிசாரமே களவுகளுக்கெல்லாம் காரணம். வியபிசாரமே அறிவை மயக்கும் பொருள் களாகிய கள்ளு, அவின், கஞ்சா முதலியவைகளை உண்டற்குக்காரணம். வியபிசாரமே பொய்சொல்லற்குக் காரணம். வியபிசாரமே சண்டைக்குக் காரணம். வியபிசாரமே குடும்ப கலகத்திற்குக் காரணம். வியபிசாரமே வியாதிகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணம். வியபிசாரமே திரவிய நாசத்திற்குக் காரணம். வியபிசாரமே சந்ததி நாசத்திற்குக் காரணம்.

பிறன்மனையாளைக் கூடினவர் நரகத்திலே அக்கினிமயமாகிய இருப்புப்பாவையைத் தழுவி வருந்துவர். இயமநாதர்கள் அவரை இருப்புக்

குடத்தினுள்ளே புகுத்தி அதன் வாயை அடைத்து, அக்கினிமேல் வைத்து எரிப்பார்கள். அவர் சரீரத்தை உரலிலிட்டு இடிப்பார்கள்; அக்கினிமயமாகிய சிலையிலே சிதறும்படி அறைவார்கள். இருட்கிணற்றிலே விழுத்துவார்கள்; அங்கே இரத்தவெள்ளம் பெருகும்படி கிருமிகள் அவருடம்பைக் குடையும். பின்னும் அவர் அக்கினி நரகத்திலே வீழ்த்தப்பட்டு 'என்செய்தோம் என்செய்தோம்' என்று நினைந்து நினைந்து அழுங்குவர்.

பிறன் மனையாளை இச்சித்துத் தீண்டினவரை, நரகத்திலே இயமதூதர்கள் அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே குத்துவார்கள்; அவருடம்பிலே தாமிரத்தை உருக்கி வார்ப்பார்கள்; அவரை மற்றை நரகங்களினும் விழுத்தி வருத்துவார்கள். பிறன் மனையாளை இச்சித்துப் பார்த்தவருக்குக் கண்களிலே அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே குத்தி, முற்கூறிய மற்றைத் துயரங்களையுஞ் செய்வார்கள்.

வியபிசாரஞ்செய்தவர் பிரமேகம், கிரந்தி, பகந்தரம், கல்லடைப்பு, நீரிழிவு முதலிய வியாதிகளினால் வருந்துவர். பிறன்மனையாளை இச்சித்துப் பார்த்தவர் நேத்திர ரோகங்களினால் வருந்துவர்.

பொய்.

பொய்யாவது உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும் சொல்லல். பொய் மிக இழிவுள்ளது. ஒரு பொய் சொன்னவன், அதைத் தாபிக்கப்புகின், ஒன்பது பொய் சொல்லவேண்டும். 'நான் சொன்ன பொய்யைப் பொறுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்' என்பானுயின், ஒன்றுடனொழியும். பொய்சொல்லத் துணிகின்றவன் களவு முதலிய தீமைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சான். பொய்சொல்லலாகிய பாவமொன்றை ஒழிப்பின், அதுவே வழியாக மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் தாமே ஒழித்துவிடும். பொய்யன் மெய்யைச்சொல்லுகிற பொழுதும் பிறர் அதனை நம்பார். ஆதலால், வினையாட்டுக்காயினும் பொய் சொல்லலாகாது.

மெய் சொல்லுகிறவனுக்கு அதனால் ஒரு கேடுவந்ததாயினும், அவனுள்ளத்திலே மகிழ்ச்சி உண்டாகும். அவன் பகைவர்களும் அவனை நன்கு மதிப்பார்கள். பிறராலே நன்கு மதிக்கப்படவும் தன்காரியம் சித்திபெறவும் விரும்புகின்றவன் எப்பொழுதும் தன்மனத்தோடு பொருந்த மெய்யே பேசல் வேண்டும். ஒருவன் தன்மனம் அறிந்ததொன்றைப் பிறர் அறிந்திலர் என்று பொய் சொல்லாதிருக்கக்கூடவன். பொய் சொன்னானுயின், அவன் மனமே அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய் நின்று அவனைச் சுடும்.

உண்மை சொல்பவன் இம்மையிற் பொருளையும் மறுமையிற் புண்ணிய லோகத்தையும் அடைவன். சத்தியமே மேலாகிய தானமும் தவமும் தருமமும். எவனுடைய புத்தி சத்தியத்தில் நிற்குமோ அவன் இசத்திலே தெய்வத் தன்மையை அடைவன். சத்தியத்தின் மிக்க தருமமும், அசத்தியத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை.

பொய்ச்சான்று சொன்னவரும், பொய்வழக்குப் பேசினவரும், வழக்கிலே நடுநிலையின் வழவித் தீர்ப்புச் செய்தவரும், ஏழுபிறப்பில் ஈட்டிய எல்லாப் புண்ணியங்களையும் கெடுத்தவராவர். பிரமவதையும் சிசுவதையும் தந்தைவதையும் செய்தவராவர். மிகக் கொடிய ரௌரய முதலிய நரகங்களை அடைவர். அவரை இயம தூதர்கள் வாயிலே அடித்து, அவருடைய நாக்கையும் அறுத்து, பல துக்கங்களையும் உறு விப்பார்கள். பின்னும் அவர் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும் பிறப்புக்களிற் பிறந்து, பின்பு மனிதப்பிறப்பிலே பிறவிக்குருடரும், செவிடரும், குட்டனோயினரும், வாய்ப்புண்ணினரும், ஊமைகளுமாய்ப் பிறப்பர். மிக்க பசிதாசமுடையவராகித் தம்பகைவர் வீட்டிலே தம் மனைவியரோடும் பிச்சையிரந்து உழல்வர்.

அழக்காறு.

அழக்காருவது பிறருடைய கல்வி செல்வ முதலிய நிறைக்கண்டு பொருமையடைதல். பொருமையுடையவன் தன்னுடையதுன்பத்துக்குத் தானே காரணனாகின்றான். அக்கிரியினாலே பதர் எரிவதுபோலப் பொருமையினாலே மனம் எரிகின்றது. ஆதலினாலே பொருமையுடையவனுக்குக் கேடு விளைத்தற்கு வேறு பகைவர் வேண்டாம். அப்பொருமை ஒன்றே போதும்.

பொருமை யுடையவனுடைய மனசிலே ஒருபோதும் இன்பமும் அமைவும் உண்டாகா. பொருமையாகிய துர்க்குணம் மனிதனுக்கு இயல்பாகும். அது தோன்றும்பொழுதே அறிவாகிய சூரியினால் அதைக்களைந்துவிடல் வேண்டும்; களைந்துவிட்டால் அவன் மனசிலே துன்பம் நீங்க இன்பம் விளையும். பொருமையுடையவனிடத்தே சீதேவி நீங்க, மூதேவி குடிபுகுவள். பொருமையானது தன்னையுடையதுனுக்கு இம்மையிலே செல்வத்தையும் புழையும்கெடுத்து, எல்லாப் பாவங்களையும் விளைவித்து, அனை மறுமையிலே நரகத்திற் செலுத்திவிடும்.

கோபம்.

கோபத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனிடத்து உண்டாயினும், அதனைச் செய்யலாகாது. கோபந்தோன்றுமாயின் மனக்கலக்கம் உண்டாகும். அது உண்டாகவே அறிவு கெடும். அதுகெடவே, உயிர்கண்மேல் அருள் இல்லையாகும். அது இல்லையாகவே, அவைகளுக்குத் துன்பஞ்செய்தல் நேரிடும். ஆகையால், கோபத்தை எந்நாளும் அடக்கல் வேண்டும்.

யாவனொருவன் தம்மை இழிவாகச் சொல்லிய பொழுது தம்மிடத்து அவ்விழிவு உள்ளதாயின், “இது எமக்கு உள்ளதே” என்று தம்மைத் தாமே நொந்து திருத்தமடைதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாது கோபித்தாராயின், தமது கோபம் அநீதி என்பது தமக்கே தெரியுமாதலால், தம்மனமே தம்மைக் கண்டிக்கும். தம்மிடத்து அவ்விழிவு இல்லையாயின், ‘இவன் சொல்லியது பொய்; பொய்யோ நிலைபெறுது’ என்று அதனைப் பொறுத்தல்வேண்டும். நாயானது தன்வாயினுற் கடித்தபொழுது மீட்டுத் தம் வாயினால் அதனைக் கடிப்பவர் இல்லை. கீழ்மக்கள் தம்வாயினால் வைதபொழுது மேன்மக்கள் மீட்டுத் தம்வாயினால் அவரை வைவரோ, வையார். தமக்குப் பிறர் தீங்குசெய்தபொழுது தாம் அதனைப் பொறுப்பதேயன்றி ‘இவர் நமக்குச் செய்த தீங்கினாலே எரிவாய் நரகத்திலு

வீழ்வாரே’ என்று இரங்குவதும் அறிவுடையவருக்குக் கடன். தன்னை வெட்டிய குடாரத்துக்கும் தனது நறுமணத்தையேகொடுக்குஞ் சந்தன மரம்போலத் தமக்குத் தீமைசெய்தவருக்கும் நன்மையே செய்வது அறிவுடையோருக்கு அழகு.

வலியார்மேற் செய்யுங்கோபம் அவருக்குத் தீங்குசெய்யாமையால், அதனைத் தடுத்தவிடத்துத் தருமமில்லை. மெலியார்மேற் செய்யுங்கோபம் அவருக்குத் தீங்கு செய்தலால், அதனைத் தடுப்பதே தருமம். வலியார்மேற்செய்யுங்கோபம் இம்மையில் அவராலே துன்பமொன்றையே அடைவித்தலாலும், மெலியார்மேற் செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் அடைவித்தலாலும், இதுவே மிகக்கொடியதாகும். ஆகவே, கோபம் ஓரிடத்தும் ஆகாதென்பதே துணிவு.

ஒருவனுக்கு அருளினால் உண்டாகும் முகமலர்ச்சியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் கொண்டு கொண்டெழுகின்ற கோபத்தின் மேற்பட்ட பகை வேறில்லை. ஆதலினாலே, தன்னைத் தான் துன்பமடையாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன் மனத்திலே கோபம் வராமற் காக்கக் கடவன். காவானாயின், அக்கோபம் அவனையே இருமையினும் கடுத்துன்பங்களை அடைவிக்கும்.

சூது.

சூதாவது கவறு சதுரங்க முதலியவற் றால் ஆடுதல். சூது தருமமும் பொருளும் இன் பமுமாகிய மூன்றுக்கும் இடையூறாய் உள்ளது. சூதாட்டத்தில் வென்று பெறுப்பொருள், இரை யென்று மீன் விழுங்கிய தூண்டின் முள்ளைப் போலச் சூதாடுவோர் நீங்காமைக்கு இட்ட ஒரு தளையாகி மற்றைத்தொழில்களை யெல்லாங் கெடுத்துப் பின்பு துன்பத்தைத் தரும். ஆத லால், ஒருவன் தனக்குச் சூதாடுதலில் வெல்ல வல்லமையிருந்தாலும் சூதாடலாகாது. சூதாடு வோர் ஒன்றை முன்பெற்று இன்னும் வெல்லு வோமென்னும் கருத்தால் ஆடி நூற்றை இழப் பர். அவர் பொருள் அப்படியே அழிந்து வருதலால், அப்பொருளினால் அடையத்தக்க தருமமும் இன்பமும் அவருக்கு இல்லை. செல் வத்தைக் கெடுத்து வறுமையைக் கொடுத்தற் றெழிலிலே தவறுமையால் சூதை முகேவி யென்பர் அறிவுடையோர்.

சூதாடலை விரும்பினவர் வெல்லினும் தோற்பினும் ஒருபொழுதும் அச்சுதைவிடாது தங்காலத்தையும் கருத்தையும் அதிலேதானே போக்குவர். ஆதலால் ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் போசனமும் உடையுமாகிய ஐந்தும் அவரை அடையாவாம். சூதானது தோல்வியி னாலே பொருளைக் கெடுத்துக் களவை விளை

வித்து, வெற்றி பெறுதற்காகப் பொய்யை மேற் கொள்ளப்பண்ணிப் பலகையை விளைவித்தலால், அருளைக் கெடுத்து, இம்மை மறுமை இரண்டி னுந் துன்பத்தையே அடைவிக்கும். ஆதலி னாலே, சூதானது தரித்திரத்துக்குத் தூது, பொய்க்குச் சகோதரம், களவு சண்டை முதலிய கீழ்த்தொழில்களுக்கு மாதா, சத்தியத்துக்குச் சத்துரு என்பர் அறிவுடையோர்.

செய்ந்நன்றியறிதல்.

செய்ந்நன்றியறிதலாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. காரணமின்றிச் செய்த உதவிக்கும், காலத்திறற்செய்த உதவிக் குப், பயன் றாக்காதுசெய்த உதவிக்குப், பூமி யையும் சுவர்க்கத்தையும் கைம்மாருகக் கொடுத் தாலும் அவைக்கு இவை ஈடாகா. காரணமின் றிச்செய்த உதவியாவது தனக்கு முன்னே ஒருதவி செய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவி. காலத்திறற் செய்த உதவியாவது ஒருவனுக்கு இறுதி வந்தபொழுது ஒருவன் செய்த உதவி. பயன் றாக்காது செய்த உதவியா வது இவருக்கு இதுசெய்தால் இன்ன பிரயோச னங்கிடைக்கும் என்று ஆராயாது செய்த உதவி.

இந்த மூன்றுமல்லாத உதவியும், அறி லொழுக்க முடையவருக்குச் செய்தபோது,

அவருடைய தகுதி எவ்வளவு பெரியதோ அவ்வளவு பெரியதாகும். ஆதலினால், அறிவொழுக்கமுடையவர், தமக்குப் பிறர் செய்த உதவி தீனையளவினதாயினும், அதனை அவ்வளவினதாக நினைப்பது பீனையளவினதாக நினைப்பர்.

யாவராயினும் தமக்கு நன்றிசெய்தவருடைய சிநேகத்தை விடலாகாது. ஒருவன்ருனே முன்பு ஒருநன்றிசெய்து பின்பு தீமை செய்வானாயின், அவன் செய்த அவ்விரண்டினுள்ளும் தீமையை அப்பொழுதே மறந்து, நன்றியை எப்பொழுதும் மறவாமற்கொள்வதே மிக மேலாகிய தருமம். தமக்கு ஒரு நன்றி செய்தவர் பின்பு நூறு தீமைகளைச் செய்தாராயினும், மேலோர், அந்தநன்றி ஒன்றையுமே உள்ளத்தில் வைத்துத் தீமை நூற்றையும் பொறுப்பர். தமக்கு நூறு நன்றிசெய்தவர் பின்பு ஒரு தீமைசெய்தாராயினும், கீழோர் அந்தநன்றி நூற்றையும் மறந்துவிட்டு, அத்தீமை யொன்றின்பொருட்டு அவர்மேல் விரைஞ் சாதிப்பர்.

மகாபாதகங்களைச் செய்தவருக்கும் பிராயச் சித்தத்தினால் உய்வு உண்டாகும்; ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்தவருக்கு உய்வுஇல்லை. செய்ந் நன்றி மறந்தவர் அளவில்லாத காலம் நரகங்களிலே கிடந்து துன்புற்று, பின்பு பூமியிலே பிறந்து, வாசுரோகம், சூலை, மசூரிகை, குட்டம் முதலிய வியாதிகளினால் வருந்துவர்.

பெரியோரைப்பேணல்.

பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, தமையன், தமக்கை, தமையன்மனைவி, உபாத்தியாயர், குரு முதலாகிய பெரியோர்களை அச்சத்தோடும் அன்போடும் வழிபடல் வேண்டும். அவர்கள் குற்றஞ் செய்தார்களாயினும், அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாது பொறுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இராசா யாது குற்றஞ் செய்யினும் அவனோடு சிறிதும் எதிர்க்காது அவனுக்கு அடங்கி நடத்தல்போலவே பிதா மாதா முதலாயினோருக்கும் அடங்கி நடத்தல் வேண்டும்.

பிதா மாதா முதலாயினோர் முட்டுப்படா வண்ணம் இயன்றமட்டும் அன்னவஸ்திர முதலியவை கொடுத்து, அவர்களை எந்நாளும் பாதுகாத்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு வியாதி வந்தால், உடனே மனம்பதைபதைத்துச் சிறந்த வைத்தியரைக்கொண்டு மருந்து செய்வித்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஏவிய ஏவல்களைக் கூச்சமின்றிச் செய்தல்வேண்டும். பிள்ளைகள் தங்கள் கல்விக்கும் நல்லொழுக்கத்துக்கும் இடையூறு கப் பிதா மாதாக்கள் சொல்லுஞ் சொற்களை மறுத்தல் பாவமாகாது. “தந்தையே பேண்” என்னும் நீதிமொழியைச்சிந்தியாது, மூடர்கள் அநேகர் தங்களை மிக வருந்திப் பெற்றுவளர்த்த பிதா மாதாக்கள் பசித்திருப்பத் தாமும் தம்முடைய பெண்டிர் பிள்ளைகளும் வயிறு நிறையப்

புசித்துக்கொண்டு, தம்மையும் பொருளாக எண்ணி, தமக்கு வரும் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாது திரிகின்றார்கள். பிதா மாதாக்களையும் சுற்றத்தாரையும் வஞ்சித்து அன்னியர்களுக்கு உதவி செய்கின்றார்கள்.

பிதா மாதா முதலாயினோர் இறக்கும் பொழுது அவரைப் பிரியாது உடனிருத்தல் வேண்டும். அவர்மனம் கலங்கும்படி அவரெதிரே அழலாகாது. அவர்மனம் கடவுளுடைய திருவடியிலே அழுந்தும்படி, அறிவொழுக்கமுடையவரைக்கொண்டு அருட்பாக்களை ஓதுவிக்கவும் நல்லறிவைப் போதிப்பிக்கவும் வேண்டும். அவர் இறந்தபின்பு உத்தரக்கிரியைகளை உலோபயினிதீ தம்பொருளளவுக்கு ஏற்ப விதிப்படி சிரத்தையோடு செய்து முடித்தல்வேண்டும். வருடந்தோறும் அவர் இறந்த திதியிலும் புரட்டாதிமாசத்திலும் சிரத்தம் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும். அதே கர் தங்கள் பிதாமாதாக்கள் சீவந்தர்களாய் இருக்கும்பொழுது அவர்களை அன்னவஸ்திர முதலியவை கொடுத்துப்பேணுது அவர்களுக்குத் துன்பத்தையே விளைவித்து, அவர்கள் இறந்தபின்பு உத்தரக்கிரியைகளை உலகத்தார் மெச்சும் பொருட்டு வெகு திரவியஞ் செலவிட்டுச் செய்கின்றார்கள். ஐயையோ இது எவ்வளவோரறியாமை! இச் செய்கையால் வரும்பயன் யாது? உத்தரக்கிரியையைச் சிறிதுபொருள் செலவிட்டும் செய்யலாம், அதற்குச் சிரத்தையே முக்கியம். பிதாமாதாக்கள் சீவந்தர்க

ளாய் இருக்கும் பொழுது அவர்களை முட்டுப்படாவண்ணம் அன்னவஸ்திரங் கொடுத்துப் பாதுகாத்தலிலே இயன்றமட்டும் பொருள் செலவிடுதலே ஆவசியகம்.

பிதா மாதா முதலிய பெரியோர்களைக் கடுஞ்சொற் சொல்லிக் கோபித்து உறுக்கியபாவிகள், நரகத்திலே தங்கள் முகத்தை அட்டைகள் குடைந்து இரத்தங்குடிக்க, அதனாற் பதைத்து விழுவார்கள். பின்பு அவர்கள் சரீர நடுங்கி அலறும்படி இயமதூதர்கள் சுடுகின்ற காரநீரையும் உருக்கியதாமிர நீரையும் அவர்கண்மீது வார்ப்பார்கள். அப்பெரியோர்களுக்கு ஏவல் செய்யக் கூசின பாவிகளுடைய முகத்தை இயமதூதர்கள் குடாரியினாலே கொத்துவார்கள்; அப்பெரியோர்களைக் கோபத்தினாலே கண்சிவந்து ஏறிட்டுப்பார்த்தவர்களுடைய கண்களிலே இயம தூதர்கள் அக்கிரியிற்காய்ச்சிய ஊசிகளை உறுத்திக் காரநீரை வார்ப்பார்கள்.

பிதா மாதா முதலாயினோரை நிந்தித்தவர்களும், அவர்களைப் பேணுது தள்ளிவிட்டவர்களும், பைத்தியத்தினாலும், நாக்குப்புற்றினாலும், நேத்திர ரோகத்தினாலும், காலிற் புண்ணினாலும், சர்வாங்க வாயுரோகத்தினாலும், பெருவியாதியினாலும் வருந்துவார்கள். பிதா மாதா முதலாயினோரைப் பேணாதவர்களும், உபாத்தியாயருக்குக் கொடுக்கற்பாலதாகிய வேதனத்தைக் கொடாதவர்களும், குருவுக்குக் கொடுக்கற் பாலதாகிய காணிக்கையைக் கொடா

தவர்களும் தரித்திரர்களாய்ப் பசியினால் வருந்திப் பெண்டிரும் பிள்ளைகளும் கதற இரக்கத்தகாத இடங்களெல்லாம் பிச்சையிரந்து உழல்வார்கள்.

பிதாமாதாக்களுக்குச் சிரத்தஞ் செய்யாதவர்களும், புரட்டாதிமாசத்திலே மகாளய சிரத்தஞ் செய்யாதவர்களும், சிரோரோகங்களினால் வருந்துவார்கள். புலவர்களாயினும், ஞானிகளாயினும், மூடர்களாயினும், பெண்களாயினும், பிரமசாரிகளாயினும், இறந்ததினச் சிரத்தத்தைச் செய்யாதொழிந்தால், கோடிசன்னத்திலே சண்டாளராவார்கள்.

எவன் தன்னுடைய தாய் தந்தை முதலிய பந்துக்கள் வறுமையினால் வருந்தும்போது இம்மையிலே புகழின்பொருட்டு அன்னியர்களுக்குத் தானங்கொடுக்கின்றானோ, அந்தத் தானம் தருமமன்று. அது முன்பு தேன்போல இனிதாயிருப்பினும், பின்பு விஷம்போலத் துன்பப்படுத்தும். பார்க்கும்போது புகழுக்கு ஏதுப்போலத் தோன்றினும், பின்பு நரகத் துன்பத்துக்கே ஏதுவாகும் என்பது கருத்து. எவன் தான் ஆவசியமாகப் பாதுகாக்கவேண்டிய மனைவி பிள்ளை முதலாயினோரைத் துன்பப்படுத்திப் பரலோகத்தின் பொருட்டுத் தானஞ் செய்கின்றானோ, அந்தத் தானமும் அவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பத்தையே விளைவிக்கும்.

பசுக்காத்தல்.

பசுக்கள் நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என ஐந்துவகைப்படும். அவைகளுள், நந்தை கபில நிறமும், பத்திரை கருநிறமும், சுரபி வெண்ணிறமும், சுசீலை புகைநிறமும், சுமனை செந்நிறமும் உடையனவாம். பசுக்கள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயனைத்தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செய்வித்து, ஆற்றுமண் ஓடைமண் புற்றுமண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நிலம் படுத்தல் வேண்டும். முதிர்கன்று இளங்கன்று நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைத்தல் வேண்டும். நாடோறும் கோசல கோபயங்களைப் புறத்தே நீக்கிச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும். கொசுரு வராமல் தூபம் இடல்வேண்டும். தீபங்கள் ஏற்றல் வேண்டும்.

பசுக்களை இயக்குமிடத்து, சிறிதும் வருத்தஞ்செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஓங்கி, போ போ என்று இயக்கல் வேண்டும். இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்பவர் நரகத்தில் வீழ்வார்; பசுக்களை, சாலையினுள்ளே சுவத்தி என்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்ல மெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தையோடும் புல்லைக் கொடுத்தல் வேண்டும். நோயுற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணல்வேண்டும். அட்டமிதோறும்

பசுக்களை நீராட்டி, பூச்சுட்டி, அன்னமும் சலமும் ஊட்டி, தூபதீபங்காட்டி, வணங்கல் வேண்டும். பசுக்களை வேனிற் காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச் சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும், இடர் உருவண்ணம் மேய்த்தல் வேண்டும்.

பசுக்களை வலஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துப் புல்லுக் கொடுத்தலும், ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டுதலும், கடவுளுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானஞ்செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களையுடைய இடபத்தைக் கடவுள் சந்நிதிக்குத் தானஞ்செய்தலும், தேவாலயத் திருப்பணியின்பொருட்டுச் சுகடத்திற்கு ஏருதுகொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக்கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும் பெரும்புண்ணியங்களாம்.

பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல்வேண்டும். பாலை இரண்டுமாசம் செல்லும்வரையும் கன்று பருகும்படி விட்டு, பின் கறந்து கடவுளுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல்வேண்டும். கன்று பாலுண்டு முலையை விடுத்தபோது, சலத்தினாலே முலையைக்கழுவிக்கறத்தல்வேண்டும். ஆசை மிகுதியினாலே கன்றுக்குப் பால்விடாது கறந்தவன் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்தி, பின்பு பூமியிலே பிறந்து கடுர்பசியினாலே வீடுகடோறும் இரப்பன். கபிலையின்

பாலைக் கடவுளுக்குக் கொடுக்க; அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்து வீழ்வர். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய் நரகத்து வீழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பரிகாரமில்லை. பசுக்களை இடர் நீங்கக் காக்காதவர்களும், மலட்டுப் பசுவின்மேலேனும் இடபத்தின்மேலேனும்பாரம் ஏற்றினவர்களும், இடபத்தில் ஏறினவர்களும் நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

தானம்.

தானமாவது தருமநெறியால் வந்த பொருளைச் சற்பாத்திரமாயுள்ளவருக்குச் சிரத்தையோடு கொடுத்தல். பாவத்தால் வந்த பிறன் பொருளைக் கொடுத்தால், தருமம் பொருளுடையார்மேலும், பாவம் பொருள்கொடுத்தார்மேலும் நிற்கும். சிரத்தையெனினும், பிரீதியெனினும் ஆதரவெனினும் பத்தியெனினும், விசுவாச மெனினும், அன்பெனினும், பற்றெனினும் பொருந்தும்.

பத்சாத்திரத்தை ஓதி அதன்பொருளை அறிந்து பாவங்களை விலக்கித் தருமங்களை அதுட்டித்துக் கடவுளை மெய்யன்போடு வழிபடுவோரும், தம்மைப்போலப் பிறரும் பரகதி பெற்று உய்யவேண்டுமென்று விரும்பி அவ

ருக்கு நன்னெறியைப் போதிப்பவருமாயுள்ளவர் சற்பாத்திரமாவர். இந்த நன்னெறியிலே ஒழுகும்பொருட்டுச் சிரத்தையோடு முயற்சி செய்பவரும் சற்பாத்திரமாவர். குருடர், முடவர், சிறு குழந்தைகள், தரித்திரர், வியாதியாளர், வயோதிகர் என்னும் இவர்களும் தானபாத்திரமாவர். அன்னதான முதலியவற்றை இவர்களுக்குப் பண்ணலே தருமம்.

பதிகாத்திரத்தில் விருப்பமில்லாதோனும், நித்தியகருமத்தை விடுத்தோனும், ஈசுரநிந்தை செய்வோனும், குருநிந்தை செய்வோனும், தேவத்திரவியங் கவர்வோனும், கொலைசெய்வோனும், புலாலுண்போனும், கள்ளுண்போனும், கள்வனும், பிறருடைய மனைவியைப் புணர்வோனும், வேசையைப் புணர்வோனும், தாசியைப் புணர்வோனும், கன்னியரைக் கெடுப்போனும், இருதாமதியைத் தீண்டுவோனும், பொய்ச் சான்று சொல்வோனும், பொய்வழக்குப் பேசுவோனும், பிதா மாதாவைப் பேணாதோனும், குதாடுவோனும், மித்திரத்துரோகியும், கோள் மூட்டுவோனும், செய்ந்நன்றி மறப்போனும், புறங்கூறுவோனும், சாத்திரத்தில் லாத பொருளைப் புதிதாகப் பாடிய பாட்டினால் ஒப்பிப்போனும், வட்டிக்குக் கொடுப்போனும், தேவபூசையை விற்றுத் திரவியத் தேடுவோனும், பொன்னாசை மிகுந்து தருமவேடங்களைக் காட்டிச்சனங்களை வஞ்சிப்போனும், பொருள் வைத்துக்கொண்டு தரித்திரன்போல நடத்துபாசிப்போனும், தொழில் செய்து சீவனம்பண்

ணச் சத்தியிருந்தும் அது செய்யாத சோம்பேறியும், தீச்சிந்தை நிறைந்து பொய்யுபசாரஞ் செய்து பொய்மரியாதை காட்டித் திரிவோனுமாகிய இவர்க ளெல்லாம் அசற்பாத்திரமாவார்கள். இவர்களுக்குத் தானம் பண்ணல் பாவம். இவர்களுக்கு இன்சொற் சொல்லலும் பாவம். கற்றோணியாலே கடலைக் கடக்க முயன்றவன் அத்தோணியோடும் அழிவதுபோலக் கல்வியறிவொழுக்கம் இல்லாதபாவிக்குத் தானங் கொடுத்தவன் அப்பாவியோடும் அழிந்து போவான்.

சற்பாத்திரமாயுள்ள பெரியோர் தம்வீட்டுக்கு வந்த பொழுது, விரைவினோடு எழுந்திருத்தல், ஓடிச் செல்லல், கண்டவுடனே 'தேவரீர் எழுந்தருளப்பெற்றேனே' என்று கொண்டாடி எதிர்கொள்ளல், ஆசனத்திருந்து தல், பாதத்தை அருச்சித்தல், 'இன்றன்றோ அடியேனுடையகிருகம் சுத்தியாயிற்று' என்று அவரை உயர்த்திப் புகழ்தல், அவர் போம்போது பதிற்றடியிற் குறையாமற் சென்று வழிவிடுதல் என்னும் இவை யேழும் தானஞ்செய்வோர் செயல்களாம். இவையிலலாமற் செய்யும் தானம் பயன்படாது.

பாத்திரங்க ளெல்லாவற்றினும் பரம சற்பாத்திரம் மெய்ஞ்ஞானி. அவர் ஒருவரிடத்தே சென்று 'எனக்கு இந்தப் பொருளைத்தா' என்று கேளார். அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்சென்று 'அடியேனுடைய பொருளை ஏற்றருளல் வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்துக்

கொடுத்தல் வேண்டும். ஞானியானவர் தமக்குத் தாதாத் தரும்பொருளை அதன்மேல் ஆசையி னால் வாங்கார்; தாதாப் பரகதியடைதல் வேண் டும் என்று நினைந்து வாங்குவார். அஞ்ஞானி யானவன் தாதாக் கதியடைதல் வேண்டும் என்று விரும்பாது, தன்னுடைய போசனர்த் தத்தையே விரும்பித் தானத்தை ஏற்பன்; ஆத லால், அஞ்ஞானி கையிலே கொடுத்தவர் தம் பொருளை அவமே போட்டு இழந்தவராவர்.

தன்னிடத்து வந்த யாசகருக்குக் கொடுத் தற்குப் பொருள் அரிதாயின், அவர் மனத்தை முகமலர்ச்சியினாலும் இன்சொல்லினாலும் குளிர் விக்கலாமே. அவையும் அரியனவோ, அல்லவோ. தன்னிடத்து வந்து இரந்த தரித்தி ரனை 'இவன் அற்பன்' என்று தள்ளிவிட்டுச் 'செல்வத்தையுடைய பெரியவன்' என்கே இருக் கின்றான்' என்று கருதுவோன் தாதாவாகான். இவன் கொடுக்குங் கொடையெல்லாம் அவனி டத்தே தனக்கு ஒருதியங்கருதிய செட்டாம்.

கொடை, வணக்கம், உறவு, கிருபை, பொறை என்னும் ஐந்துமுடையவனே தாதா. இவையெல்லாதவன் அதாதா. அருளும் ஆதரவு முடையவனாகிய தாதாவின் கையிலே ஏற்றவன் அந்தத் தாதாவினோடும் புண்ணியலோகத்தை அடைவன்; அருளும் ஆதரவுமில்லாதவனாகிய அதாதாவின் கையிலே ஏற்றவன் அந்த அதாதாவினோடும் நரகத்தை அடைவன்.

யாவரும் உச்சிக்காலத்திலே பசித்துவந்த ஏழைகளுக்கு இல்லை என்னுமல் முகமலர்ச்சி

யோடும் இன்சொல்லோடும் தம்மால் இயன்ற மட்டும் அன்னபானியங் கொடுத்துப் புசித்தல் வேண்டும். தாம்புசிக்கும்போது ஒருபிடியன்ன மாயினுங் கொடுத்தல் ஒருவருக்கும் அரிய தன்று. இது யாவருக்கும் எளிதாகும். திரு மூலநாயனருடைய அருமைத் திருவாக்கைக் கேளுங்கள்.

திருமந்திரம்.

“யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பக விற்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி.
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னரை தானே.”

பகற்காலத்தில் வந்த அதிதிக்குப் போச னங்கொடாத பாவத்தினும், இராக்காலத்தில் வந்த அதிதிக்குப் போசனங் கொடாத பாவம் எட்டுமடங்கதிகம். தயிர் பால் நெய் முதலிய உயர்த்த பதார்த்தங்களுள் எதை அதிதிக்குப் பரிமாறவில்லையோ அதைத் தாமும் புசிக்கலா காது. இரவிலே போசனகாலத்தில் வந்தாலும், பின்பு வந்தாலும், சமயந் தப்பிப் போயிற்று என்று, வந்த அதிதியை அன்னங்கொடாமல் அனுப்பலாகாது. அதிதிக்கு அன்னங்கொடுக் கச் சத்தியில்லையாயினும், படுக்கை இளைப்பாறு மிடம் தாகதீர்த்தம் பிரியவசனம் என்னும் இவைகளாலாயினும் உபசரித்தல்வேண்டும். அதிதி புறத்திருப்பத் தாம் புசித்தவரும், பந்தி வஞ்சனை செய்தவரும் கண்டமாலை நோயினால் வருந்துவர். சூரியாஸ்தமயன காலத்திலே தம் வீட்டில் வந்து சேர்ந்தவருக்கு இடம் படுக்கை

முதலியவை கொடாதவர் நரகத்துன்பத்தை அனுபவித்து மறுபிறப்பிலே தாம் கைப்பிடித்த மனைவியரை இழந்து துக்கமுற்றுத் திரிவர்.

அதிதியானவன் வேற்றாரினின்றும் வழிப் போக்கனாய் அன்னமுதலிய உதவி பெறும் பொருட்டு வருபவன். அவன் ஒருநாளிருந்தாற் றான் அதிதியெனப்படுவன். ஊரிலிருப்பவனையும் வேறொரு நிமித்தத்தினால் வருகிறவனையும் அன்னத்தின்பொருட்டு ஊர்தோறந்திரிகின்றவனையும் அதிதியென்று கொள்ளலாகாது.

க ல் வி.

மனிதர்களாலே தேடற்பாலனவாகிய பொருள்கள் கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என இரண்டாம். கல்வியாவது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். கல்வியெனினும் வித்தையெனினும் பொருந்தும். கற்றற்குரிய நூல்களாவன அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்களை அறிவிக்கும் நூல்களும், அந்நூல்களை அறிதற்குக் கருவிகளாகிய நிகண்டு இலக்கணம் கணக்கு முதலிய நூல்களுமாம். அறமெனினும் தருமமெனினும் பொருந்தும். வீடெனினும், முத்தியெனினும், மோகமெனினும் பொருந்தும்.

செல்வப்பொருள் பங்காளிகள், கள்வர், வலியவர், அரசர் என்னும் இவர்களாலே கொள்ளப்

படும்; கல்விப்பொருளோ ஒருவராலும் கொள்ளப்படமாட்டாது. செல்வப்பொருள் வெள்ளத் தாலாயினும் அக்கினியாலாயினும் அழியும்; கல்விப்பொருளோ ஒன்றாலும் அழியமாட்டாது. செல்வப்பொருள் பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும் குறைந்துகொண்டேவரும்; கல்விப்பொருளோ பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும், பெருகிக்கொண்டேவரும். செல்வப்பொருள், சம்பாதித்தல் காப்பாற்றல் இழத்தல் என்னும் இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து, பலரையும் பகையாக்கும். கல்விப்பொருளுடையவர், இம்மையிலே சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை அது பவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், பின்னே தருமத்தையும் முத்தியையும் அடைதலாலும், இடையருத இன்பத்தை அதுபவிப்பர். இப்பெரியவரைச் சேர்ந்து அறியாதவைகளை யெல்லாம் அறிந்தோம் என்று உலகத்தார் பலரும் அவரிடத்து அன்புடையவராவர். ஆதலினாலே, செல்வப்பொருளினும் கல்விப்பொருளே சிறப்புடையது.

உயர்குலமும் அழகும் செல்வாக்கும் உடையவராயினும், கல்வியில்லாதவர் முருக்கம்பூவுக்குச் சமமாவர். இராசாக்களுக்கு அவர் தேசத்தின் மாத்திரம் சிறப்புண்டாம். கற்றறிந்தவருக்கு அவர் சென்ற சென்ற தேசங்களினெல்லாம் சிறப்புண்டாம். ஆதலின் இராசாக்களினும் கற்றறிந்தவரே சிறப்புடையர். ஆதலி

னல், யாவரும் கல்வியைச் சிறிதும் அவமதி யாது வருந்திக் கற்றல் வேண்டும்.

அழுக்குப்படியாத சீலையிலே சாயம் நன் ருகப்பிடிக்கும்; அழுக்குப் படிந்த சீலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்கமாட்டாது. சிறுபிரா யத்திலே கற்ற கல்வி புத்தியிலே நன்றாகப் பதி யும். புத்தி சமுசாரத்திலே விழுந்து வருத் தத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கின்ற முதிர்ந்த பிராயத்திலே கற்றாலும், கல்வி நன்றாகப் புத்தி யிலே பதியமாட்டாது. ஆதலினாலன்றோ ஔவையார் “இளமையிற் கல்” என்று அருளிச் செய்தார்.

கல்வியை நல்லாசிரியரிடத்தே சந்தேகமும் விபரீதமும் அறக் கற்றல் வேண்டும். சந்தேக மாவது இதுவோ அதுவோ என ஒன்றிலே துணிவு பிறவாது நின்றல். விபரீதமாவது ஒன்றை மற்றொன்றாகத் துணிதல். வியாதி வறுமைகள் இல்லமையும், பொருள் இளமை முதலியவைகள் உண்மையும், கல்வி கற்றற்குச் சிறந்த கருவிகள். மிகச்சிறந்த கருவி ஆசிரி யருடைய உள்ளத்திலே, அருள் உண்டாகும் படி நடத்தல். ஆதலினாலே, கல்வி கற்கு மாணக்கர் ஆசிரியரை விதிப்படி சிரத்தை யோடு வழிபட்டே கற்றல்வேண்டும். வழிபாடா வது, இன்சொற் சொல்லல், வணங்குதல், உற்ற விடத் துதவுதல் முதலாயின.

கல்வியிலே தேர்ச்சியடைய வேண்டுமா யின் இடைவிடாது கற்றல்வேண்டும். ஒருநாள்

ஊக்கமாகவும், மற்றொரு நாள் சோம்பலாகவும் இராமல், எப்பொழுதும் தங்கள் தங்கள் சத் திக்கு ஏற்பக் கல்வியிலே பயிலல்வேண்டும். சோர்வு அடையாமல் நாடோறும் கிரமமாகச் சிறிதாயினும் நன்றாகக் கற்கின்றவர் எப்படியும் அறிவுள்ளவராவர். தாம் அதிக சமர்த்தர் என்று நினைத்து ஒவ்வொரு வேளையில் மாத்திரம் கற்கின்றவர் அதிகமாகத் தேர்ச்சி அடைய மாட்டார். மணற்கேணியைத் தேடிண்டுத் தேறும் ஊற்றுநீர் சுரந்து பெருகிக்கொண்டே வருதல்போல, கல்வியைக் கற்குந்தோறும் அறிவு வளர்ந்துகொண்டே வரும். ஆதலினால், கல்வியைச் சிறிது கற்றமாத்திரத்தால் அமை யாது மேன்மேலும் கற்றல் வேண்டும்.

தாங்கேட்ட பாடங்களை நாடோறும் போற்ற லும், தாங்கேட்ட பொருள்களைப் பலதரமுஞ் சிந்தித்தலும், ஆசிரியரை அடுத்து அவைக ளைக் குறைவு தீரக்கேட்டலும், ஒரு சாலை மாணக்கர் பலருடனும் பலதரமும் பழகுதலும், தாம் ஐயுற்ற பொருள் அவரிடத்து வினாவுத லும், அவர் வினாவியவைகளுக்கு உதரங் கொடுத்தலும், தாங்கேட்டறிந்ததைப் பிறருக்கு அறிவித்தலும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் கல்வி பயிலும் மாணக்கருக்குக் கடன்களாம்.

நூல்களிலே சிலநாட்பழகினால், விவேகிக ளாயினும், சிலவற்றில் வல்லராதலும் அரிது. பலநாட்பழகினால், மந்தர்களாயினும், பலவற்றி லும், வல்லவராவர். நூற்பொருளை விரைவி

ஓலே பார்த்தால், விவேகிகளாயினும், ஒன்றுத் தெரியாது. விரையாது அமைவுடனே பார்த்தால், மந்தர்களாயினும், கருகாது தெரியும்.

பெரும்பாலும் எல்லாருக்கும் கற்பதிற கருத்திறங்கும், கற்றதிற கருத்து இறங்காது. அது நன்மையன்று. கருத்தைக் கற்பதிலே மட்டுப்படுத்தி, கற்றதிலே சிந்தாமல் இறக்கல் வேண்டும். வருத்திக் கற்ற தூலை மறக்கவிட்டு வேறு தூலைக்கற்றல் கையிலே கிடைத்த பொருளை எறிந்து விட்டு, வேறுபொருளை அரிப்பரித்துத் தேடல்போலும். பசி முதலிய வருத்தத்தாலாவது, அன்னமுதலியவற்றின் கண் அவாவினாலாவது, யாதாயினும் வேறொரு நிமித்தத்தாலாவது, கருத்து மயங்கினால், அப்பொழுது கல்வியிற் பழகுதலொழிந்து, அம் மயக்கந்தீர்ந்த பின்பு பழகல் வேண்டும்.

கல்வியுடையவர் தாங் கற்றறிந்தபடி நல் வழியிலே ஒழுகுதலும், நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலும், எல்லாருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம்மூன்றையும் எந்நாளும் தமக்குக் கடனாகக் கொள்ளல்வேண்டும். இவ் வியல்புடையவரே கல்வியாலாகிய பயனை அடைந்தவராவர். இம்மூன்று மில்லாவிடத்துக் கல்வியினைப் பயனில்லை.

சரீரசுகத்துக்கு ஏதுவாகிய அன்னவஸ்திர முதலியவற்றையும் ஆன்மசுகத்துக்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தையும் கொடுப்பது வித்தையே யாதலின், எல்லாத் தானங்களினும் வித்தியா

தானமே சிறந்தது. ஒருவருக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்தால், அவை அவருக்குமாத்திரமே பயன்படும். பயன்படுவதும் சிறிது பொழுது மாத்திரமே. ஒரு விளக்கேற்றுதல், அவ்வொருவிளக்கிலே பலவிளக்கும், அப்பல விளக்கினுள்ளும் ஒவ்வொரு விளக்கிலே பற்பல விளக்குமாக, எண்ணில்லாத விளக்கு ஏற்றப்படுதற்கு ஏதுவாதல்போல, ஒருவருக்குக் கல்வி கற்பித்தல், அவ்வொருவரிடத்திலே பலரும், அப்பலருள்ளும் ஒவ்வொருவரிடத்திலே பற்பலருமாக, எண்ணில்லாதவர் கல்வி கற்றுக் கொள்ளுதற்கு, ஏதுவாகும். அவர் கற்ற கல்வியோ அப்பிறப்பினன்றி மற்றைப் பிறப்புக்களினும் சென்று சென்று உதவும். ஆதலின் வித்தியாதானத்துக்குச் சமமாகிய தருமம் யாதொன்றுமில்லை. தாங்கற்ற கல்வியை நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கருணையோடு கற்பியாதவர் காட்டிலே நச்சுமாமரமாவர்.

செல்வம்.

செல்வமாவது இரத்தினம் பொன் வெள்ளி நெல் முதலாயின. தருமத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் துணைக்காரணம் செல்வம். இது பற்றியன்றோ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் “முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்னான் முடியும்” என்றும் “வறியாரிடுமை யறியார்” என்றும் திருக்கோவையாரில் அருளிச்செய்தார்.

அழியாப்பொருளாகிய கல்வியையும் கல்வித்தோர்ச்சிக்கு உரிய புத்தகங்களையும் கொள்ளுதற்கும், பசி முதலியவைகளினால் வருந்தாது கவலையற்றிருந்து கல்வி கற்றற்கும், கற்ற கல்வியை அழகு செய்து தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத்தற்கும் கருவி செல்வமே. கல்வியுடையவரும் வறியவராயின், பசினோயினாலும் தீராக்கவலைகளினாலும் வருந்தி, தாம் முன்கற்ற கல்வியையும் மறந்துவிடுவர். வறியவர் மெய்ந்நூற் பொருளைத் தெளிய அறிந்து போதித்தாராயினும், 'தாம் இவர் சொல்லை விரும்பிக் கேட்போமாயின் கண்ணோட்டத்தினால் இவர் குறையை முடித்தல்வேண்டுமே' என்று பயந்து, யாவருங் கேளாதொழிவர். ஆதலின் அவர் வாய்ச்சொல் பயனில் சொல்லாய் முடியும்.

செல்வமில்லாதவர், வறுமைத் துன்பமொன்றினான் மாத்திரமா, அத்துன்பம் மூலமாகச் செல்வர் வீட்டுவாயிலை நோக்கிச் செல்லுதற்றுன்பமும், அவரைக் காணுதற்றுன்பமும், கண்டாலும் அவர் மறுத்தபோது உண்டாகுந் துன்பமும், மருதவிடத்தும் அவர் கொடுத்ததை வாங்குதற்றுன்பமும், அதனைக் கொண்டுவந்து போசனத்துக்கு வேண்டுமவைகளைக் கூட்டுதற்றுன்பமும் முதலிய பல துன்பங்களாலும் நாடோறும் வருந்துவர்.

எல்லா நன்மையும் உடையவராயினும், பொருளில்லாதவரை அவருடைய தாய் தந்தை

மனைவி மைந்தர் முதலாயினவரும் அவமதிப்பர். ஒரு நன்மையும் இல்லாதவராயினும், பொருளுடையவரை அவர் பகைவரும் நன்கு மதிப்பர். வறியவரிடத்தே தாம் கொள்வதில் லாபமென்பதற்குக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடையால், அது நோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவர்.

கல்வியும், தருமமும், இன்பமும், கீர்த்தியும், மனிதருள்ளே பெருமையும், உறவும், தீனைத்தது முடித்தலும், வென்றியுமாகிய எல்லாம் செல்வமுடையவருக்கே உண்டு. செல்வமில்லாதவர் உலகத்திலே நடைப்பிணமாவார். ஆதலினால், யாவரும் செல்வத்தை இடையரு முயற்சியோடு வருந்திச் சம்பாதித்தல் வேண்டும்.

பொருள் சம்பாதிக்கு தெறிகளாவன: வித்தை கற்பித்தல், உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களையும் உரைகளையுஞ் செய்து வெளிப்படுத்தல், வேளாண்மை, வாணிகம், இராசசேவை, சிற்பம் முதலியவைகளாம். ஞானநூலை வேதனத்தின் பொருட்டுக் கற்பிக்கலாகாது; கற்பித்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்.

பொருள் சம்பாதிக்குமிடத்து, தருமநெறியாலே சம்பாதித்தல் வேண்டும். தருமநெறியால் வந்த பொருளே மேற்சொல்லிய பயன்களெல்லாவற்றையுங் கொடுக்கும். களவு, பொய்ச்சான்று சொல்லல், பொய்வழக்குப் பேசல், பொய்ப்பத்திரம் பிறப்பித்தல், விசுவாசகாதம்,

பரிதானம் வாங்கல், சுங்கங்கொடாமை முதலிய பாவதெறிகளாலே பொருள் சம்பாதிக்கலாகாது. பாவதெறியால் வந்த பொருள் முன் செய்த புண்ணியத்தையுங் கெடுத்தது, இம்மையிலே தீராத வசையையும், சந்ததி நாசத்தையும், இராச தண்டத்தையும், மறுமையிலே நரகத் துன்பத்தையும், பிறவித் துன்பத்தையும் விளைவிக்கும்.

காலந்தோறும் சம்பாதிக்கப்படும் பொருளை நான்குபாகமாகப் பகுத்து, அவைகளுள், இரண்டு பாகத்தைத் தமது அநுபவத்துக்கு ஆக்கி, ஒரு பாகத்தை ஆஸ்தியின் பொருட்டுச் சேர்த்து, எஞ்சி நின்ற ஒருபாகத்தைக் கொண்டே தருமஞ்செய்தல்வேண்டும். ஆஸ்தியின் பொருட்டுச் சேர்க்காது செலவிட்டவர் பின்பு வியாதியிலேனும் கிழிப்பருவத்தினாலேனும் பொருள் சம்பாதிக்கும் திறமை இல்லாதபொழுது, பெண்டிர் பிள்ளைகளோடு வருத்தமடைவர். அக்காலத்திலே பெண்டிர் பிள்ளைகளும் அவரை உபசரியாது கைவிடுவர்.

முதலிற் செலவு சுருங்கினால், பொருள் ஒரு காலத்தாம் நீங்காது. முதலிற் செலவு சுருங்கக் கூடாதாயின், முதலுக்கொக்கவாயினும் செலவழித்தல் வேண்டும். எவனுக்கு முதலிற் செலவு மிகுமோ, அவன் வாழ்க்கை உள்ளதுபோலத் தோன்றி மெய்மையால் இல்லையாகிப் பின்பு அத்தோற்றமும் இல்லாமற் கெட்டுவிடும். வரவு செலவு கணக்கெல்லாம் அப்பொழுது

அப்பொழுது சிறிதுந் தவறாமல் எழுதிக்கொள்ளல் வேண்டும். கணக்கெழுதாமல் யாதொன்றுஞ் செய்யலாகாது. மாசந்தோறும் வரவு செலவு இருப்புக்கணக்குப் பார்வையிட்டு முடித்தல்வேண்டும்.

சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளிலே, அநுபவத்தின்பொருட்டும் தருமத்தின்பொருட்டும் செலவிட்டதொழிய, எஞ்சி நின்றதைக் கொண்டு, தக்க பிரயோசனத்தைத் தருதற்குரிய விளைதிலம் தோட்ட முதலியவை வாங்கல் வேண்டும். அல்லது முதற்பொருளுக்கும் வட்டிக்குங் குறைவுபடாத ஈட்டையும் தகுதியாகிய சான்றிதையுமுடைய பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, வட்டிக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். கடனுடையவன் தம்மிடத்து வைத்த அசைக்கப்படுபொருளாகிய ஈட்டை, அவனுக்குக் கொடுக்குமளவும், கெடுதியும் குறைவும் விகாரமும் பயனின்மையும் உருமாற்றமும் அடையாமற் காத்தல் வேண்டும். அந்த ஈட்டைத் தாம் அநுபவித்தால் வட்டியில்லை. அநியாய வட்டியும் வட்டிக்கு வட்டியும் வாங்குதல் பெருங் கொடும்பாவம். பிராமணன் ஒருகாலத்தினும் வட்டி வாங்குதல் கூடாது. ஆபத்துக்காலத்தில் மாத்திரம் வாங்கலாம்.

தந்தை வழியாகவேனும், தாய் வழியாகவேனும், தாயினுடைய தந்தை முதலானவர்களின் வழியாகவேனும் வந்த பொருள் தாயம்

எனப்படும். வித்தை கற்பித்தல், வேளாண்மை, வாணிகம், கிற்பம், சேவை முதலிய தொழில்களாலும் யாசனத்தாலும் அடையப்பட்ட பொருள் உடைமை எனப்படும். இவ்வுடைமைப் பொருளைத் தமதிச்சைப்படி தான முதலானவைகளாகச் செய்யலாம். பெண்ணின் பொருட்டுத் தந்தை முதலானவர்களாலே கொடுக்கப்பட்ட பொருள் சீதனம் எனப்படும். சீதனப்பொருளைக் கணவனேனும் தந்தையேனும் உடன்பிறந்தாரேனும் கொள்ளுதற்கும் கொடுத்தற்கும் உரியரல்லர்.

இத்தேசங்களிலே, பலவகைத்தொழில்கள் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியுடையவர்கள் ஞர், அவை செய்யாது சோம்பேறிகளாய் இருந்துகொண்டு, அநேகர் நாணமின்றிப் பலரிடத்தும் சென்று யாசித்தும், அநேகர் தாயப் பொருளையே கொண்டும், அநேகர் தம்மனைவியர்களுடைய சீதனப்பொருளையே கொண்டும், அநேகர் தாவரசங்கமங்களாகிய தாயத்தையும் சீதனத்தையும் ஈடு வைத்தும், விக்கியஞ் செய்தும் சீவனஞ் செய்கின்றார்கள். தாவரம் - அசைக்கப்படாத பொருள். சங்கமம் - அசைக்கப்படு பொருள். அறிவும் ஆண்மையும் மானமும் உடையவர்கள் இப்படிச் செய்வார்களோ, செய்யார்கள். கடேயாயினும் தமது தொழின் முயற்சியாலே கிடைத்தது அமிர்தமேயாகும். பருப்பு நெய் பாயசம் வடை தயிர் முதலியவற்றோடுகூடிய அன்னமேயாயினும், யாசனத்தினாலாவது, பிறருடைய தொழின் முயற்சியினாலா

வது, கிடைத்ததாயின் அது விஷமேயாகும். தொழின் முயற்சிகள் சுவதேசத்திலே பலிக்காவிடின், இதர தேசங்களிலாயினும் சென்று, தாமே வருந்திச் சம்பாதித்துச் சீவனஞ் செய்தலே அறிவும் ஆண்மையும் மானமும் உடையவருக்கு அழகு. இத்தேசங்களில் அநேகர் பணம் வைத்துக்கொண்டும் யாசித்துச் சீவனஞ் செய்கின்றார்கள். இவர்களுக்குப் பிசை கொடுப்பவர்கள், உண்மையை ஆராய்த்தார்களாயின், தங்களைப் பார்க்கினும், இவர்களே செல்வமுடையவர்கள் என்று அறிவார்கள். இவர்கள் நாட்டுவேடர் எனப்படுவார்கள். பொருள் வைத்துக்கொண்டு யாசித்துப் புசித்தவர்கள் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்து, மறுபிறப்பிலே மாடாய்ப் பிறந்து, அன்னம்போட்டவருக்கு உழைப்பார்கள்.

தருமம்.

அடிமையானவன், தன்னிடத்தே தன் னையகன் ஒப்பித்த பொருளை, அவன் கருத்தறிந்து, அக்கருத்தின்படியே, செலவுசெய்தல் வேண்டுமன்றோ. அந்நாயகன் கருத்துக்கு மாறாகச் சேமித்து வைத்துக்கொண்டாலும், தன்னிச்சைப்படி செலவு செய்து அழித்தாலும், அவனாலே தண்டிக்கப்படுவானன்றோ. ஆன்மாக்களெல்லாம் சகலலோக நாயகராகிய

கடவுளுக்கு மீளாவடிமைகள். தமக்குத் திருத் தொண்டு செய்து பிழைக்கும்பொருட்டு ஆன்மாக்களுக்கு இவ்வருமையாகிய மனித சரீரத்தைக் கொடுத்தருளினவர் அக்கடவுளே. மனிதர்களிடத்துள்ள பொருளெல்லாம் அவர் கொடுத்தருளிய பொருளே. பொருள் கொடுத்தருளிய கடவுளுடைய திருவுளக் கருத்து யாதா? அவர்கள் தங்களுக்கும் பிறருக்கும் சரீர சுகத்தின் பொருட்டும் ஆன்மசுகத்தின் பொருட்டும் செலவு செய்தல்வேண்டும் என்பதே அவர் திருவுளக்கருத்து. ஆன்ம சுகமே மிகமேலாகிய சுகம். அவ்வான்மசுகத்துக்குக் காரணம் சரீர சுகம். ஆதலினால் சரீரசுகத்தின் பொருட்டுச் செலவு செய்வதும் ஆன்ம சுகத்தின் பொருட்டே என்று தெளிந்து, ஆன்ம சுகத்தையே நாடல் வேண்டும். எல்லாரும் இவ்வுண்மையைத் தெளிய அறிந்து, தமக்குக் கடவுள் அருளிச்செய்த பொருளை அவர் திருவுளக்கருத்தின்படியே செலவு செய்து, சரீர சுகத்தையும் அது நெறியாக ஆன்மசுகத்தையும் அடைதல்வேண்டும். அப்படிச்செய்யாது கடவுளுடைய திருவுளக் கருத்துக்கு மாறாக வீண்செலவு செய்வோரும், உலோபத்தினாலே சேமித்து வைப்போரும், அக்கடவுளாலே தண்டிக்கப்படுவர்.

தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் வருந்திப் பொருள் சம்பாதிப்பவர்களுள்ளே சிலர், தாங்கள் உண்ணாதும், உடாதும், தங்கள் பிதாமாதாக்கள் முதலிய பந்துக்களுக்குக் கொடா

தும், தருமஞ்செய்யாதும், அப்பொருளைத் தரையிலே புதைத்து வைக்கின்றார்கள். வீட்டுச் சுவரிலுள்ளே வைத்துக் கட்டடஞ் செய்கின்றார்கள்; இவர்கள் இறந்தபின் இந்தப் பொருளை அதுபலிப்பவர் யாவரோ! அறியேம்.

சிலர் தங்கள் பொருளைத் தருமத்திலே சிறிதும் செலவு செய்யாது, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வைத்துவிட்டு இறக்கின்றார்கள். அந்தப் பிள்ளைகள் அந்தப் பொருளை நிலையென்று நினைந்து, கல்வியை அவமதித்துச் சோம்பேறிகளாய்த் திரிந்துவிட்டு, அந்தப்பொருளெல்லாம் வியபிசார முதலியவைகளிலே சில காலத்துள்ளே செலவிட்டு, வறியவர்களாயும், தீரா வியாதி யாளர்களாயும், அலைக்கின்றார்கள்.

சிலர், புத்திரபாக்கியம் இல்லாதவர்களாய் இருந்தும், தங்கள் பொருளைத் தருமத்திலே சிறிதும் செலவிடாது வைத்துவிட்டு, இறக்கின்றார்கள். அந்தப் பொருளெல்லாம் அவர்கள் பந்துக்களுக்குக் கிடையாது, வீண் வழக்குகளிலே செலவாய் விடுகின்றன.

சிலர் தங்கள் பிதா மாதா முதலிய பந்துக்கள் பசியினால் வருந்தத் தாங்களும் தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளும் உண்டுடுத்துக் களிப்பற்றிருக்கின்றார்கள். எஞ்சிய பொருளெல்லாம் அதியாய வட்டிக்குக் கொடுத்துப் பிறர்குடியைக் கெடுக்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்களை நம்பிய பெண்டிர் பிள்ளைகளையுங் கைவிட்டு, பொதுப்பெண்களை நம்பி, தங்

கள் பொருளெல்லாம் அவர்கள் பொருட்டே செலவு செய்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் தாயத்தாரோடு வழக்குத் தொடுத்து, அவ்வழக்கிலே எல்லாம் செலவிட்டு, அவர்களையும் வறியவர்களாக்கித் தாங்களும் வறியவர்களாகின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் பகைவர்கண்மீது வைரஞ் சாதிக்கத் துணிந்து, பொய்வழக்குத் தொடுத்துப் பொய்ச்சாட்சிகளுக்கும் உத்தியோகத்தார்களுக்கும் பரிதானம் கொடுத்தலிலே தங்கள் பொருளெல்லாஞ் செலவழிக்கின்றார்கள். பரிதானம் - கைக்கூலி.

சிலர் தங்கள் உண்ணலும், உடுத்தலும், ஆபரணத் தரித்தலும், வாகனமேறலும், கூத்துப்பார்த்தலும், கீதங் கேட்டலுமே மனிதப் பிறப்பாலாகிய பயனென்று நினைந்து, எல்லாப் பொருளையும் அவைகளின்பொருட்டே செலவு செய்கின்றார்கள்.

சிலர் விவாக முதலிய சடங்குகளிலும் உத்தரக்கிரியைகளிலுமே செலவு செய்து, பெருந்திரளாகிய பொருளையெல்லாம் இரண்டு மூன்று தினத்துள்ளே பாழாக்குகின்றார்கள். தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியிருக்கவும் அது செய்யாத சோம்பேறிகளுக்குத் தங்கள் பொருளெல்லாங் கொடுத்துக் கொடுத்து, அவர்கள் செய்யும் வியபிசாரம் மதுபானம் குது முதலிய பாவங்களுக்குத் தாங்களே காரணராகின்றார்கள்.

இவர்கள் யாவரும், தாங்கள் நெடுங்காலம் வருத்திச் சம்பாதித்த பொருள்களெல்லாவற்றையும், நல்லறிவும் நல்லோரினக்கமும் இல்லாமையினாலே, இப்படி வீணிலே செலவு செய்து, பின் கடன்பட்டும் செலவு செய்கின்றார்கள். இத்தன்மையாகிய செய்கைகளினாலன்றோ, இந்தத் தேசங்களில் அநேகர் ஆன்மசுகத்தோடு சரீரசுகத்தையும் இழந்து, வறுமையுற்று வருந்துகின்றார்கள்.

பசி தாகங்கொண்டு தங்கள் வீட்டில்வந்த ஏழைகளுக்கு அன்னப்பாலாயினும் சலமாயினும் கொடாத வன்கண்ணர்களாகிய சிலர் 'பூரி கொடுக்கப் போகின்றோம்' என்று சொல்லி இடமுங் காலமும் வரையறுத்துக் கொடுக்காதுத் திரளான ஏழைச்சனங்களை ஒருங்கு கூட்டிச் சேவகர்களை வாயிலிலே நிறுத்தி, இரண்டு மூன்று யாமம் வரையும் அடைத்து வைத்து, ஒருகையிலே கோலையும் மற்றொருகையிலே பணத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு போய், முகமலர்ச்சி காட்டாமலும், இன்சொற்களைச் சொல்லாமலும், காலனை அரையணக்களை வீசியெறிந்து, மேல்விழுந் தெடுக்கிற ஏழைச்சனங்களைக் கோலினால் அடித்துத் தூர்வார்த்தைகளினாலே வைது, கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளுகின்றார்கள்.

தேவாலயத் திருப்பணிக்கும் நித்திய பூசைக்கும் ஒருபணமாயினுங் கொடுத்தற்கு உடன்படாதவர்கள் சிலர், உற்சவத்திலே நடனம் கீதம் வாணமுதலியவற்றின் பொருட்

டுப் பெருந்தொகைப் பொருளைச் செலவழிக்கின் றார்கள். அப்பொழுதும் அபிஷேகத்தின் பொருட்டு ஒரு ஆழாக்குப் பாலாயினுங் கொடார்கள்.

மகிமைபொருத்திய புராதனாலயங்கள் பல கிலமாய்க்கிடப்ப அவைகளைப் புதுக்குவித்தற் கும், அவைகளிலே பூசை உற்சவமுதலிவற்றை விதிப்படி நடத்துவித்தற்கும், மனம் பொரு ந்தாதவர்கள் சிலர், தெருத்தோறும் நூதனால யங்களைக் கட்டுவித்துப் பூசை உற்சவமுதலிய வற்றை விதியின்றி நேர்ந்தபடி நடத்துவிக்கின் றார்கள்.

சமீபத்திலே பூசையின்றி இருக்கும் புராத னாலயங்களிலே ஒருகாலப் பூசையேனும் செய் வித்தற்கு உடன்படாதவர்கள் சிலர், தூரத்திலே பூசை உற்சவமுதலியவற்றிற்கு முட்டுப்பாடில் லாதவைகளும் எண்ணிறந்த திருவாபரணமுத லியவற்றை உடையவைகளுமாய் இருக்குந் தேவாலயங்களுக்குப் பொருளுதவி செய்கின் றார்கள்.

தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தி யில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் சிறுகுழந் தைகள் வியாதியாளர்கள் வயோதிகர்கள் என் னும் இவர்களுக்கும், ஆபத்துக்காலத்தில் வந்த அநிதிகளுக்கும் கஞ்சியாயினும் காய்ச்சி வார்ப்பியாது, அவர்களைத் தூர்வார்த்தைகளி னாலே வைதும், கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளி யும், அடித்தும், ஓட்டிவிடும் வன்கண்ணர்கள்

சிலர், தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்ய வல்ல வர்களாகியும், சரீரபுஷ்டியுடையவர்களாகியும், வியபிசாரம் பொய்ச்சான்று சொல்லல் குது முதலிய பாதகங்களிலே காலம் போக்குபவர்க ளாகியும் உள்ள சோம்பேறிகளுக்கு முக மலர்ச்சிகாட்டிக் கும்பிட்டு, இன்சொற்சொல்லி, நெய், வடை, பாயசம், தயிர் முதலியவற்றோடு அன்னங்கொடுத்துப் பணமுங் கொடுக்கின்றா் கள்.

சரீரசுகம் ஆன்மசுகம் என்னும் இரண்டுக் கும் ஏதுவாகிய கல்வியிலே மிக்க விருப்ப முள்ள வறியபிள்ளைகளுக்குக் கவலையற்றிருந்து கற்கும்பொருட்டு அன்னவஸ்திரம், உதவுதற்கு மனம் பொருந்தாதவர்கள் சிலர், கல்வியிற் சிறி தாயினும் பொழுது போக்காது வியபிசார முதலியவை செய்து பிரமேகம் கிரந்தி அரை யாப்பு பகந்தரம் முதலிய நோய்களைப் பெற்றுக் கொண்டு திரியும் பிரமசாரிகளுக்கு விவாகத் தின்பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்கின்றா் கள்.

புராதனாலயங்களிலே கும்பாபிஷேகம்செய் விக்கத் தலைப்பட்டும், அதனை விதிப்படி செய் வித்தற்கும், அவைகளிலே இடிந்த திருக் கோபுரம் திருமதில் முதலியவைகளைப் புதுக்கு வித்தற்கும், அவைகளிலே அரசு முதலியவை கள் முனைக்கும்பொழுதெல்லாம் அவைகளைக் களைந்தெறிந்து விட்டுச் சுண்ணாம்பு பூசும் பொருட்டுக் கூலியானே நியோகித்தற்கும், மனம்

பொருந்தாதவர்கள் சிலர், அதிபாதகிகளும் மகாபாதகிகளுமாய்த் திரியும் எண்ணில்லாத சோம்பேறிகளுக்கு அக்கும்பாபிஷேக காலத் திலே அளவிறந்த திரவியங்களைச் செலவிட்டு விலாப்புடைக்க அன்னங்கொடுக்கின்றார்கள்.

சிலர், சரீர புஷ்டியையுடைய அளவிறந்த சோம்பேறிகளுக்கு மகோற்சவகாலங்களிலே, சத்திரங்களிலே, ஒவ்வொருவருக்கு கால்நாபா, அரைநாபா, முக்கால்நாபா, ஒருநாபா வீதமாகச் செலவுசெய்து அன்னங் கொடுக்கின்றார்களே! ஐயையோ அவர்கள் நெய்யாறு தயிராறு பெருக அவ்வன்னத்தை விலாப்புடைக்கப் புசித்து விட்டு, தங்களுக்காயினும் பிறருக்காயினும் யாது நன்மை செய்கின்றார்கள்! அநேகர் தெருத்திண்ணைகளிலே படுத்துத் தூங்குகின்றார்கள். அநேகர் தாசி வீடுகளிலும் தெருத்திண்ணைகளிலும் சூதாடுகின்றார்கள். அநேகர் கேட்கத்தகாத சிற்றின்பப்பாட்டுகளைப் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இச்சோம்பேறிகளுடைய செய்கைகள் இவைகளேயாயும், நம்முடைய செல்வர்கள் இச்சோம்பேறிகளுக்கே அன்னங்கொடுக்கிறவர்களாயும் இருந்தால், இரதம் நிலையில் வாராது தெருவிலே நின்றல் ஆச்சரியமா! அடுத்தடுத்து இப்படி நடக்குமாயின், நம்மையாளும் அரசினர் சிலகாலத்துள்ளே இரதோற்சவம் நடவாவண்ணம் தடை செய்வது ஆச்சரியமா!

இச்சோம்பேறிகளுக்கு அன்னங் கொடுக்கிறவர்கள் “இரதத்தை இழுத்துக்கொண்டு போய் நிலையிலேவிதிஞ் சனங்களுக்கு அன்னங் கொடுப்போம்” என்று பறையறைவித்தால், பசியினால் வருந்துகின்ற அளவிறந்த ஏழைச் சனங்கள் முகின் முழக்கங்கேட்ட மயிற்சூட்டங்கள் போலப் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு ஓடிவந்து சேருவார்களே. ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு அணை வீதமாகச் செலவு செய்து, இவ்வேழைகளுக்கு அன்னங்கொடுத்தால், இவர்கள் தொழிப் பொழுதினுள்ளே இரதத்தை இழுத்துக்கொண்டுபோய், நிலையில் விட்டுவிடுவார்களே.

நம்முடைய சத்திரபதிகள், இப்படிச்செய்ய விருப்பமில்லாதவர்களாயினும் பிறிதொன்று செய்யலாமே. சத்திரவாயிலில் வரும் சோம்பேறிகளுக்கெல்லாம் ‘இரதம் நிலையிலே சேர்த்தாலன்றிச் சத்திரத்தில் அன்னம் கொடோம்’ என்று வெளிப்படுத்துவார்களாயின், இச்சோம்பேறிகள் ‘ஓகோ வந்தது மோசம், புத்தி புத்தி’ என்று சொல்லிக்கொண்டு, தொழிப்பொழுதிலே இரதத்தை இழுத்து நிலையிலே சேர்த்துவிட்டு வந்து, போசனஞ் செய்வார்களே.

நம்முடைய தேசத்தார்களுள் அநேகர் உலோபமின்றித் தருமஞ்செய்யப் புகுந்தும், தாங்கள் நெடுங்காலம் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருளெல்லாவற்றையும் மேற்சொல்லிய படியே பாழுக்கிறைத்து, குளிக்கப்போய்ச் சேறு

பூசிக்கொள்வார் போலப் பாவத்தையே தேடிக்கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் ஆன்மசுகத்தை விரும்பாது, தற்காலத்திலே மூடர்களாலே சிறிது பொழுது புகழப்படுதலொன்றையே விரும்புகின்றார்கள். இவர்களாலே எண்ணில்லாத சனங்கள் சோம்பேறிகளாய் மூடர்களாய்ப் பாவிகளாய் எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகுகின்றார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் நல்லறிவில்லாமையேயாம். நல்லறிவு கல்விகேள்விகளாலன்றி வாராது. ஆகலினாலே, தருமஞ்செய்யப் புகுவோர், தருமங்களையும் தருமஞ்செய்யுங் கிரமங்களையும் கற்றறிந்து கொண்டாயினும், கற்றறிந்தவரிடத்திற் கேட்டறிந்து கொண்டாயினும், விதிப்படி செய்யக்கடவார்கள்.

நல்லோரினக்கமும் நல்லறிவுமுடையவர்கள், தங்கள் பொருளிலே தங்களுக்கும் தங்கள் பிதா மாதா முதலிய பந்துக்களுக்கும் பெண்டிர் பிள்ளைகளுக்கும் வேண்டும்வரையும் வைத்துக் கொண்டு, மற்றதைத் தங்கள் ஆன்மசுகத்தின் பொருட்டு உத்தம தருமங்களிலே செலவு செய்வார்கள். அப்படிச் செய்பவர்கள் ஆன்மசுகத்தை மாத்திரமின்றி, தற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் அறிவுடையோர் வாய்ப்படும் நிலையுள்ள புகழையும் அடைவார்கள்.

பொருளினாலே ஆவசியகமாகச் செயற்பாலனவாகிய உத்தம தருமங்களைச் சொல்லுவோம்:—

க. பூர்வகாலத்திலே ஈசுராறுக்கிரகம் பெற்ற பெரியோர்களாலே செய்யப்பட்ட தேவாலயங்களுள்ளும் புண்ணிய தீர்த்தங்களுள்ளும் கிலமாயுள்ளவைகளை முன்போலச் செய்கிறத்தல்வேண்டும். அப்படிச் செய்தவர் பெறும் பயன், முன் அவைகளைச் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும், ஆயிரமடங்கதிகமாம். அத்தேவாலய முதலியவைகளுள்ளே பழுதடைந்த இடங்களைப் பழுதறப் புதுக்குவித்தல் வேண்டும். அப்படிப் புதுக்குவித்தவர் பெறும்பயன், அவைகளை முன் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும் நூறுமடங்கதிகமாம்.

உ. பெரியோர்கள் தாபித்த தேவாலயங்களுள்ளே, பூசை உற்சவமுதலிய நடவாத தேவாலயங்களிலே, ஆகம விதிப்படி. வழுவறச் சிரத்தையோடு பூசை உற்சவ முதலியவை செய்கிறத்தல் வேண்டும்.

உ. தேவாலயத்துத் திருமதில் திருக்கோபுர முதலியவைகளிலே அரசு முதலியவை முனைந்து அவைகளுக்குச் சேதஞ்செய்யாவண்ணம், கூலியாட்களை நியோகித்து, அவர்கள் காலந்தோறும் பார்வையிட்டு அவ்வரசு முதலியவற்றைக் களைந்தெறிந்துவிட்டுச் சுண்ணாம்பு பூசிக்கொண்டு வரும்படி செய்தல்வேண்டும்.

ச. தரிசனத்தின்பொருட்டுச் சமீபத்திலே தேவாலயம் இல்லாத இடங்களின் மாத்திரம் நாதனமாகத் தேவாலயம் கட்டுகித்து, இயன்றமட்டும் பூசை முதலியவைகளை விதிப்படி நடத்துகிறத்தல் வேண்டும்.

ரு. கல்வியறிவொழுக்கங்களாலும் ஈசுரபத்தியினாலும் சிறந்து விளங்கும் போதகர்களைக்கொண்டு, தேவாலயங்களிலும், புண்ணிய தீர்த்தக்கரைகளிலும், மடங்களிலும், சனங்களுக்குச் சமயத்தைப் போதிப்பித்தல் வேண்டும். இதுவே

எல்லாத்தருமங்களினும் மிக மேலாகிய தருமம் இத்தருமம் இல்லாவிடத்து மற்றைத் தருமங்கள் பயன்படாவாம். கடவுளுடைய குணங்களையும், மகிமைகளையும், அவரை வழிபடும் முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டாலே பெறப்படும் பயனையும் அறியாதவர், கடவுளை வழிபட்டு உய்வது எப்படி? அவர்களுக்குத் தேவாலயமுதலியவைகளினாலே பயன் யாது?

க. வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோகித்து, பிள்ளைகளுக்குக் கருவிதூல்களையும், லௌகிகதூல்களையும், சமயதூல்களையும், படிப்பித்தல்வேண்டும். கல்வியிலே மிக்க வீருப்பமும் இடையரு முயற்சியுமுள்ள பிள்ளைகளுள்ளே வறிய பிள்ளைகளுக்கு அன்னமும் வஸ்திரமும் புத்தகமும் கொடுத்தல்வேண்டும். வருஷந்தோறும் பரிசைச் செய்து, சமர்த்தர்களாகிய பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு கொடுத்தல் வேண்டும்.

எ. அன்னசாலை இல்லாத இடத்திலே அன்னசாலை தாபித்து, சிரத்தையோடு தலயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை செய்பவர்களுள்ளும் கடவுளுக்கு இடையருத் திருத்தொண்டு செய்பவர்களுள்ளும் வறியவர்களாய் உள்ளவர்களுக்கும், தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முதலவர் சிறுகுழந்தைகள் விபாதி யாளர்கள் வயோதிகர்கள் என்னும் இவர்களுக்கும், அன்னங் கொடுத்தல்வேண்டும். குருடர் முதலானவர்களுக்குச் சரீரககத்தின்பொருட்டு அன்னங்கொடுத்தன் மாதிரித்தால் அமையாது, அவர்களுக்கு ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டுக் கடவுளுடைய குணமகிமைகளைப் போதிப்பித்தலுஞ் செய்ய வேண்டும்.

அ. வைத்தியசாலை இல்லாத ஊரிலே வைத்தியசாலை தாபித்து, வைத்தியசாஸ்திரத்திலே அதிசமர்த்தர்களும் இரக்கமுடைபவர்களுமாகிய வைத்தியர்களை நியோகித்து, விபாதி யாளர்களுக்கு மருந்து செய்கித்தல் வேண்டும்.

க. ஆன்மர்த்த பூசைக்கும் பரார்த்தபூசைக்கும் உபயோகமாகும்பொருட்டு, விதிப்படி திருநந்தனவனம் வைப்பித்துப் பாதுகாத்தல்வேண்டும். திருநந்தனவனத்துள்ள புஷ்பங்களைக் கடவுட் பூசையினன்றிப் பிமகருமங்களிலே உபயோகித்தல் அதிபாதகம்.

கௌ. குளம் இல்லாத ஊரிலே குளந்தொண்டிவித்தல் வேண்டும். தூர்ந்த குளத்திலே தூர் வாருவித்தல்வேண்டும். படித்துறையில்லாத குளத்துக்குப் படித்துறை கட்டுவித்தல்வேண்டும். கடவுட் பூசகர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டுக் குளக்கரையிலே பூசைஊட்டம் கட்டுவித்தல் வேண்டும். ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் தீர்த்தபானம் முதலியவைகளுக்கு உபயோகமாகும் குளங்களை செளசஞ் செய்தல், அழுக்குவஸ்திரர் தோய்த்தல், இருதுவுடைய பெண்கள் ஸ்நானஞ்செய்தல், இலை முதலியவைகள் விழுந்து அழுகுதல் முதலியவைகளாலே அசுகி அடையாவண்ணம் ஊவலாளர்களை நியோகித்துப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

கக. வழிப்போக்கர்களுக்கு நிழலிடம்படி வழிகளிலே மாங்களை வைப்பித்தல் வேண்டும். வழிகளிலும் குளக்கரைகளிலும் ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டல்வேண்டும். வழிகளிலே வேனிற்காலத்திலே தண்ணீர்ப்பந்தர்கள் வைத்தல் வேண்டும்.

கஉ. அநாதப்பிள்ளைகளை வளர்த்துத் கல்வி கற்பித்து விடல் வேண்டும். திக்கற்ற விதவைகளை அன்னவஸ்திரங்

கொடுத்தல் காப்பாற்றல்வேண்டும். விவாகமின்றி இருக்குங் கன்னிகைகளைப் பொருள் செலவிட்டு அவ்வவர் வருணத்திலே விவாகஞ்செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். அநாதப் பிணங்களைச் சுடுதல்வேண்டும்.

பொருள்வைத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் தருமஞ்செய்யாத உலோபிகளை, நரகத்திலே, இயமனாதர்கள், செக்கிற்போட்டு எள்ளுப்போல அரைப்பார்கள்; அதுவுமன்றி ஆகையிலிட்டுக்கரும்புபோல நருக்குவார்கள்; அதுவுமன்றி நீரிலே கலந்த உப்பு அந்நீரோடு பின்னமின்றி இருத்தல் போல அவர்கள் சரீரத்தை அக்கினியோடு பின்னமற்றிருக்கும்படி அக்கினிச்சுவாலையாகிய நரகத்தின் கண்ணே போடுவார்கள்; அவர்களை அக்கினிமயமாகிய சூலத்தலையில் ஏற்றுவார்கள்; அவர்களுடைய அவயவங்களெல்லாவற்றையும் ஈர்வாளினால் அரிவார்கள்; எலும்புகளை முறிப்பார்கள்; வறுத்த மணலை முகத்திலே போடுவார்கள். கூரியவாயினையுடைய இருப்பு முனையை அவர்கள் நெஞ்சினுள்ளே இறங்க அடித்துப் புறம்பே பொருந்திய இருப்பாணி வளையத்திலே சங்கிலியைப் பூட்டி, இரண்டிருப்புத் தூணைநாட்டி, அவைகளின்மேலே உத்திரத்தைப்போட்டு, அவைகளினடுவே நூறுவருஷங்கிடக்கும்படி கட்டித் தூக்கி, காலுங்கையும் இரண்டுபுறத்தினும் பறக்கும்வண்ணம் விடுவார்கள். அவர்களுடைய சிரசிலும், நெற்றியிலும், முகத்திலும், வாயிலும், மார்பிலும், கையிலும், காலிலும் அக்கினியிற் காய்ச்சிய

இருப்பாணிகளை அறைவார்கள். அவர்களுடைய நாக்கினடுவே தூளைத்து, அக்கினியிற் காய்ச்சிய இருப்புச் சங்கிலிகளை மாட்டி, அவைகளிலே அதிபாரமாகிய இருப்புக் குண்டுகள் பலவற்றைக் கட்டித் தூக்குவார்கள். அதன்பின்பு கைகளிலும் இருப்புச்சங்கிலி பூட்டி, நான்கு மடங்கு கனமுள்ள இருப்புக்கட்டிகளைக் கட்டிவிடுவார்கள். அவர்கள் சரீரத்தை எள்ளுப்போல அரிந்தரிந்து அதனைத் தின்னச் சொல்லுவார்கள்; அஃதன்றி அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசியினாலும் அவர்கள் சரீரத்தைக் குடைந்து இரத்தத்தை ஏற்றுக் குடிக்கவும் சொல்லுவார்கள்; அந்தப் புண்வாயிலே அக்கினிச் சுவாலையோன்ற காரநீரையும் இறைத்துச் செம்பினையும் உருக்கி விடுவார்கள்; அதற்குப் பின்பு எண்ணெயினையும் காய்ச்சி விடுவார்கள். அவர்களை ரௌரவம் மகாரௌரவம் முதலிய நரகங்களெல்லாவற்றினும் வீழ்த்தி வருத்துவார்கள்.

இப்பாவிகள் எண்ணில்காலம் நரகத்துன்பத்தை அநுபவித்தபின்பு, பூமியிலே மலத்தின்பவைகளாகிய நாய் பன்றி காகம் முதலியவைகளாய் எண்ணில்லாததரம் பிறந்து உழல்வார்கள். அதன்பின், மனிதப்பிறவிகடோறும், இருமல் ஈன சோகை வெப்பு முதலிய நோய்களினாலும், வறுமையினாலும் வருந்துவார்கள். பெரும்பசியாகிய அக்கினி சுவாலிக்க, ஒரு பிடியன்னமுங் கொடுப்பாரின்றி, கண்டவர்கள் சிச்சி என்று ஓட்ட நாய்போலத் திரிவார்கள். வறுமை

கொடிது! தரகினுங் கொடிது! பூமியில் தரக
ரெனப்படுவோர் வறுமை தோயினாலே பீடிக்கப்
படுவோரன்றி மற்றியாவர்! அடுத்தவர்கள்
அடி அடி, என்று அடிக்க, பெண்டிர் பிள்ளை
கள் கதற, குலைகுலைத்து துன்பக்கடலின் மூழ்கு
வர்கள். இரக்கத்தகாத இடங்களெல்லாம் இரப்
பர்கள். இரக்குந்தொழிலே தங்களுக்குத் தொழி
லாக, எரிகின்ற பசிக்கனல் வருத்தக் காற்றுப்
போலத்திரிந்து, காகம்போலக் கதறிக் கதறிக்
கால் கடுத்தோய வருத்தி, 'ஐயையோ சிறிதாயி
னும் பெலமில்லையே' யாவர் நமக்கு அன்ன
மிடுவார்கள். ஒருதுணையு மில்லையே, என்று
அலறி அலறிக் கால் வீங்கி மரிப்பார்கள்.
இப்படி மரித்தாலும், தருமஞ் செய்யாப்பாவம்
விடுமோ, விடாது. பின்னரும் பலமுறை நீசர்
களாய்ப் பிறந்து, பார்த்தோரெல்லாம் பிசைப்
பிசாசு என்று சொல்லும்வண்ணம், சுழன்று
திரிந்து வருந்துவார்கள்.

தாங்களே நெடுங்காலம் வருத்தித் தேடிய
பொருளைக்கொண்டு தருமஞ்செய்யாத உலோபி
கள் படுத்துன்பங்கள் இவைகளேயாயின், 'நாம்
தருமஞ்செய்கின்றோம்' என்று சொல்லிப் பொய்
வேடங்காட்டி உலகத்தாரை வஞ்சித்து அவர்
பொருளைப் பறித்துத் தருமஞ் செய்யாது விடு
வோர்களும், தாங்கள் கூறியவாறே தருமஞ்
செய்யப் புகுந்தாம், அப்பொருளிலே அணு
வளவாயினும் அபகரிப்பவர்களும், தங்களைப்
பிறர் நம்பி வந்தடுத்துத் தருமஞ்செய்யும்
பொருட்டுத் தங்களிடத்து ஒப்பித்த பொருளைத்

தருமஞ்செய்யாது அபகரிப்பவர்களும், பிறர்
தருமஞ்செய்யும்பொழுது அதனைத் தடுப்பவர்
களும், படுத்துன்பங்களை, ஐயையோ! யாவர்
சொல்லவல்லவர்?

பொருளுடையவர்கள், உலோபம் இல்லா
மலும், வீண் செலவு செய்யாமலும், தங்கள்
தங்களால் இயன்றமட்டும், மேற்கூறிய தருமங்
களையும், அவைபோலும் முக்கிய தருமங்களை
யும், கிரமமறிந்து, விதிப்படி சிரத்தையோடு
செய்யக்கடவர்கள். செய்வார்களாயின், இம்மை
யிலே நிலைபெற்ற கீர்த்தியையும், சந்ததிவிருத்
தியையும், மறுமையிலே பரகதியையும் அடை
வார்கள்.

பொருளில்லாதவர்கள், தருமத்தில் விருப்ப
முடைய பிறர் தங்களிடத்து அன்போடு வணங்
கித் தந்தபொருளை வாங்கி, அதில் ஓரணுவள
வாயினுங் கவராது, தருமங்களை விதிப்படி
சிரத்தையோடு செய்து முடிக்கக்கடவர்கள்.
பொருளுடையவர்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர்
கொளுத்தித் தருமஞ் செய்யும்பொருட்டு அவர்
களை ஏவினவர்கள் பரகதியை அடைவார்கள்.

ஆன்மாக்கள் சரீரத்தை விட்டு நீங்கும்
பொழுது, அவர்களுக்கு உண்டாகும் அச்சமும்
துன்பமுஞ் சொல்லலாகுமா! அப்பொழுது
தங்கள் வீட்டையும் தன தானியங்களையும்
நினைத்து நினைத்து 'இனி இவைகளை யாவர்
அனுபவிப்பவர்! நாம் உடலை விட்டுப் பிரியும்
பொழுது இவைகளெல்லாம் நமக்கு அன்னிய

மாகுமே' என்று எல்லையில்லாத மனத்துயரம் மேலிட, இறப்பார்கள். ஆன்மாக்கள் இறக்கும் பொழுது படுத்துன்பம், பாம்பு தன் வாயினாலே பற்றும்பொழுது தவளை படுத்துன்பத்துக்குச் சமமாகும். அப்பொழுது பிதா மாதாப் பெண்டிர் பிள்ளைகள் முதலாயினோர் அவர்களைக் காக்க வல்லார்களோ? இல்லை இல்லை! அவர்கள் எண்ணில்காலம் வருந்தித்தேடிய திரவியங்கள் அவர்கள் போம்பொழுது துணையாகுமோ! இல்லை இல்லை! அப்பொழுது அவர்களுக்கு அழியாத் துணையாய் உடன் செல்வது அவர்கள் செய்த புண்ணியமே!

ஆதலினாலே, யாவரும், பேசக்கூடாவண்ணம் நாக்கை அடக்கி விக்கல் எழுவதற்கு முன்னே, இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய புண்ணியத்தை விரைந்து செய்தல்வேண்டும். விக்கல் வந்தபொழுது, புண்ணியத்தைச் செய்தலே யன்றி, அங்குள்ளார் பிறரை நோக்கி 'நீங்கள் நம்முடைய பொருளைத் தருமத்திலே செலவிடுங்கள்' என்று சொல்லலும் முடியாதே. அவ்விக்கல்தான் இன்னபொழுது வருமென்பதுத் தெரியாதே. ஆதலினாலே, இறக்கும்பொழுது செய்வோம் என்று துணையாது புண்ணியத்தை நாடோறும் செய்தல்வேண்டும்.

திருவள்ளுவர் குறள்.

“அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை.

நாச்சென்று விக்குண்மேல் வாராழு என்னை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.”

கடன்படல்.

சரீரகத்தின் பொருட்டாவது, தருமத்தின் பொருட்டாவது, யாவரும் தங்கள் தங்கள் வரவுக்கேற்ப, மட்டாகச் செலவு செய்தல் வேண்டும். வரவுக்கு மேலே செலவு செய்யப் புகுவோர் கடன்படத் தலைப்பட்டுப் பெருந்துன்பத்தையும் அவமானத்தையும் அடைவர். கடனுடையவருக்கு இம்மை மறுமை இரண்டினும் இன்பமே இல்லை. எத்துணைப் பெருஞ் செல்வராயினும் கடன்படத் தலைப்படுவோர், விரைவிலே தங்கள் செல்வமெல்லாம் இழந்து, தரித்திரராவர். இம்மையிலே மனிதர்கள் அது பவிக்குந் துன்பங்களெல்லாவற்றினும், கடனால் உண்டாகுந் துன்பத்தின் மிக்க துன்பம் யாதொன்றும் இல்லை. தனிகளைத் தாயைக் கண்டாற்போலப் பேரானத்தத்தோடு கண்டு அவனிடத்தே கடன்பட்டவர், பின்பு அவன் எதிர்ப்படும்போது அவனைப் பேயைக் கண்டாற்போலப் பெரும்பயத்தோடு கண்டு நடுநடுங்கி ஒளிப்பிடந்தேடி ஓடுவர். தனிகள் - கடன்கொடுக்கிறவன்.

பொருளில்லையானால், கூலித் தொழில் செய்து வயிறு வளர்க்கினும் வளர்க்கலாம்;

பிச்சையேற்று உண்ணினும் உண்ணலாம்; பசி நோயால் வருந்தி இறக்கினும் இறக்கலாம். இவைகளெல்லாம் அவமானங்களல்ல. இவைகளினாலே பிறருக்கு யாதொரு கேடும் இல்லை. இவைகளினால் ஒருவருக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை. இவைகளாலே துன்பம் உண்டாயினும், அத்துன்பமோ மிகச் சிறிது; அச்சிறு துன்பமும், நல்லறிவோடு அமைந்து சிந்திக்கும்போது, நீங்கிவிடும். கடனோ இப்படிப்பட்டதன்று. பெருவியாதி முதலிய கொடு நோய்களினால் உண்டாகுந்துன்பத்தைப் பொறுக்கினும் பொறுக்கலாம்; கடனால் உண்டாகுந்துன்பத்தைப் பொறுத்தல் அரிது அரிது.

கடன்படக் கூசாதவர் பொய் சொல்லக் கூசார்; பொய்ப்பத்திரம் பிறப்பிக்கக் கூசார்; பொய்வழக்குப் பேசக் கூசார்; விசுவாசகாதஞ் செய்யக் கூசார்; வழக்குத்தீர்ப்பிலே பரிதானம் வாங்கக் கூசார்; களவுசெய்யக் கூசார்; கொலை செய்யக்கூசார். கடன்படல் எல்லாப்பாவங்களையும் வலிந்து கைப்பிடித்தமைக்குந் தூது.

ஒருவனுக்குத் தன்பொருளிற் சிறிது கடனாகக் கொடுத்தவன், அம்முதற்பொருள் வட்டியோடு வரும் வரும் என்று நெடுங்காலம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான்; சிலபோது தனக்கு முட்டு வந்தவிடத்துத் தன் முதற்பொருளையும் வட்டியையும் நம்பித் தான் பிறனிடத்தே கடன்படுகின்றான்; தான் கொடுத்த கடன் வாராதபொழுது, தன் பிறமுயற்சிகளை விடுத்துக் கடனுடையவனைப் பலநாளும் பல

தரமும் தேடித் தேடிக் கேட்டுக் கேட்டு, அலைந்து திரிகின்றான்; அவன் அக்கடனைத் தீராதபோது, அவன்மீது தருமசபையிலே வழக்குத் தொடுத்து, தன் காலத்தையும் தன் நெஞ்சிய பொருளையும் பலவாற்றாலும் அவ்வழக்கிலே போக்குகின்றான்; அவ்வழக்கை நடத்துதற்குத் தன்னெஞ்சிய பொருள் போதாத போது, பிறனிடத்திலே கடன்படுகின்றான்; நெடுங்காலஞ் சென்றபின், தான் அவ்வழக்கிலே தோல்வியடையாது வெல்வியடைந்தானாயினும், கடனுடையவனிடத்தே தாவரசங்கமப் பொருள் உண்டோ இல்லையோ என்று பலநாளும் ஆராய்ந்துகொண்டு திரிகின்றான்; தாவரசங்கமப்பொருள் இல்லாதபோது, ஏங்கி வருந்தி மாய்கின்றான். தாவரசங்கமப்பொருள் கண்டு விக்கிரயஞ்செய்தவிடத்தும், அவைகளின்விலை தனக்கு வரற்பாலனவாகிய முதலுக்கும் வட்டிக்கும் வழக்குச் செலவுக்கும் போதாத பொழுது தான் பிறனிடத்தே வாங்கிய கடனைத் தீர்த்துவிட்டு 'என்செய்வேன் என்செய்வேன்' என்று பெருமூச்செறிந்து கவலைக்கடலின் பூழ்கித் தன்மனைவி பிள்ளைகளோடு பட்டினியிருந்து மாய்கின்றான். இது இப்படி இருக்க, தன் பொருளனைத்தையும் திருடரால் இழந்தவனோ சிலநாண்மாத்திரம் கவலையுற்றுப் பின்பு அக்கவலையை ஒழித்துவிட்டுத் தன்னால் இயன்ற தொழில் செய்து மகிழ்ச்சியோடு சீவனஞ் செய்கின்றான். ஆதலினாலே, ஒருவனுடைய பொருண் முழுதையும் திருடுதலினும், அவன்

பொருளிற் சிறிதையேனும் கடனாக வாங்கிக்
கொண்டு அதனைத் தீர்க்காமை பெருங்கொடும்
பாவம் பாவம்.

நம்முடைய தேசத்தாருள்ளே கடன்படும்
வழக்கம் மிகப் பெரிது. கடன்படாதவர் நூற்
றுவருள்ளே ஒருவர் கிடைப்பதும் மிக அரிது.
அநேகர், சுபாசுப கருமங்களிலே பிறர் செலவு
செய்வதைப் பார்த்து, தாங்களும் அப்படியே
செலவு செய்யாதொழிந்தால் தங்களுக்கு அவ
மானமாகும் என்று எண்ணி, கண்ணீரமுடிக்
கொண்டு, அகப்படும்படும் கடன்பட்டுச் செலவு
செய்கின்றார்கள். கடன்பட்டு வட்டி வளர்ந்த
பின் முன்னுள்ளதும் இழந்து பசிதோயால்
வருந்துதலும் கடனைத் தீர்க்க இயலாது தனி
கர் குடிபைக் கெடுத்தலும் அவமானமல்லவாம்.
வரவுக்கேற்ப மட்டாகச் செலவுசெய்து முட்
டின்றி வாழ்தல் அவமானமாம். ஐயையோ
இவர்கள் அறியாமை இருந்தபடி என்னை!

நம்முடைய தேசத்தார்கள் சுபாசுப கருமங்
களிலே செலவிடும் பொருள் பெரும்பாலும்
யாவரிடத்தே சேர்கின்றது? தொழில்செய்து
சேவனஞ்செய்யச் சத்தியுடையவர்களாய் இருந்
தும் அது செய்யாத சோம்பேறிகளிடத்
தன்றோ? யாசித்துப் பொருள் சம்பாதிக்கும்
இச்சோம்பேறிகளுள்ளே அநேகர் உண்டுந்
து, எஞ்சிய பொருள்கொண்டு ஆபரணஞ் செய்
வித்து, வீடுகட்டுவித்து, விளைநிலம் தோட்ட
முதலியவை வாங்கி நூற்றுக்கு இரண்டு மூன்று

வீதம் வட்டிக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு, செல்
வர்களாய் இருக்கின்றார்களே. தொழில் செய்து
வருந்திச் சம்பாதிப்பவர்களுள்ளே அநேகர்
சுபாசுப கருமங்களிலே இவர்களிடத்திலே
கடன்பட்டு, இவர்களுக்கே இறைத்துவிட்டு,
வட்டிவளர்ந்தபின், இவர்கள் தங்கள் வீட்டு
வாயிலில் வந்து சிறிதும் கண்ணோட்டமின்
றித் தங்களை வாயில் வந்தபடி பேச, அவமான
மடைந்து, தங்கள் தாவரசங்கமப்பொருளை
விற்ப்புக் கொடுத்துவிட்டு அன்னத்திற்கு அலை
கின்றார்களே.

அநேகர் ஆபரணஞ்செய்வித்தற்கும், பண்டி
குதிரை வாங்குதற்கும், வீடு கட்டுவித்தற்கும்,
விளைநிலம் தோட்ட முதலியவை வாங்குதற்கும்,
கடன்படுகின்றார்கள். வட்டி வளர்ந்தபின்,
கடன் தீர்க்கப் பிறிதுவழியின்மையால், அவ்
வாபரண முதலியவற்றை விற்கின்றார்கள்.
அவைகள் வாங்கிய விலைக்கு விலைப்படுதலே
அரிது; அப்படியாகவே, அவைகளின் விலைப்
பொருள் வட்டிக்கும் முதலுக்கும் எப்படிப்
போதும்! போதாமையால், தங்களிடத்து
முன்னுள்ள தாவரசங்கமப்பொருளையும் விற்ப்புக்
கொடுத்துவிட்டு வறியவர்களாய் வருந்துகின்
றார்கள்.

கடன்பட்டு ஆபரணந்தரிப்போரும், பண்டி
குதிரை ஏறுவோரும், பவனி வருவோரும்,
பிறர் பார்த்து இன்பம் அனுபவிக்க, தங்கள்
தங்கள் கடனை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சந்

திடுக்குத் திடுக்கெனப் பெருமூச்செறிந்து, துன்பமே அனுபவிக்கின்றார்கள். தாங்கள் துன்பக்கடலின் மூழ்கியும் பிறருக்கு இப்பத் தைக் கொடுக்கும் இந்த டாம்பிகர்களுடைய சீவகாருணியத்தை யாது சொல்வோம்!

வாணிகஞ்செய்ய விருப்புவோர் இயன்ற மட்டும் தங்கள் கைப்பொருள்கொண்டு வாணிகஞ்செய்வதே தகுதி. கைப்பொருளில்லாதவர் கடன்சொல்லிச் சரக்குகளை வாங்கி வாணிகஞ் செய்ய முயன்றால், கடன்கொடுப்பவன் வட்டி வாசிகளை அச்சரக்கின் விலையோடு சேர்த்தே கொடுப்பான். ஆதலினாலே, அவ்வாணிகம் தீலயெடுக்காது.

கைப்பொருள் சிறிதும் இல்லாதவர், நிலத் திற்கென்றும், கலப்பைக்கென்றும், மாட்டுக் கென்றும், விதைக்கென்றும், இறைக்கென்றும், கடன்பட்டுப் பயிர்த்தொழில் செய்கின்றார்கள். கடன் கொடுத்தவர்களெல்லாரும் அறுப்புக் காலத்தில் வந்திருந்துகொண்டு, ஒற்றைக்கு இரட்டையாக அளந்துகொண்டுபோக, தாங்கள் போசனத்துக்கு முட்டுப்பட்டு வருந்துகின்றார்கள்.

கடனில் மூழ்கினவருள்ளே அநேகர், உத்தியோகத்தினாலே சீவிக்கப் புகுந்தாம், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் வேதனத்தைத் தனிகர்கள் மாசந்தோறும் வந்து வட்டியின் பொருட்டு வாங்கிக்கொண்டு போய்விட, தாங்கள் செலவுக்கு முட்டுப்படுகின்றார்கள். கடன் தீர்க்க

வழியில்லாமையால் உத்தியோகத்தை விட்டு ஒளித்துக்கொண்டு திரிவாரும், ஊரைவிட்டு ஓடிப்போவாரும், அநேகர். சிலர், இப்படிச் செய்தற்குக் கடாமையால், மனவருத்தத்தினாலே நாடோறும் சரீர மெலிந்து தயருறுகின்றார்கள்.

கடனுடையவர் சிலர், ஒரு தனிகனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய முதலையும் வட்டியையும் மற்றொரு தனிகனிடத்து வாங்கித் தீர்த்தும், சிலகாலஞ் சென்றபின் அக்கடனையும் அப்படியே மற்றொரு தனிகனிடத்தில் வாங்கித்தீர்த்தும் வருகின்றார்கள். இப்படியே கடன் விருத்தியாய்விட, முடிவிலே தங்கள் தாவரசங்கமப் பொருள்களெல்லாவற்றையும் விக்கிரயஞ் செய்து கொடுத்துவிட்டு, வருத்தமடைகின்றார்கள். ஆதியிலே, வட்டி வளர்தற்கு முன்னரே, தங்கள் தாவரசங்கமப்பொருள்களிலே சிலவற்றை விற்றுக் கடனைத் தீர்த்துவிட்டு, எஞ்சிய பொருள்கொண்டு முட்டின்றிச் சீவிக்கலாமே: ஐயையோ! இவர்கள் பேதைமைக்கு யாது செய்யலாம்! பரிதாபம் பரிதாபம்! !

கடன்படத் தலைப்படுவோர், தாம் கடன் படுதற்கு முன்பே 'இப்போது நமக்கு இந்தப் பணத்தொகை ஆவசியமா? இந்தக்கடனைத் தீர்த்ததற்குப் பொருள்வரும் வழி உண்டா? பொருள் விரைவில் வருமா! தாமதத்தில் வருமா? தாமதத்தில் வருமாயின், இதற்கு வட்டி வளர்ந்துவிடுமன்றோ? பொருள் வராத

விடத்து இக்கடனைத் தீர்க்கப்பிறிதுவழி உண்டா? இப்பொழுது இப்பணத்தொகை ஆவசியகமேயாயினும், கடன்படாது, தம்முடைய தாவரசங்கமப் பொருளிலே சிலவற்றை விற்ப்பெலவுசெய்யலாமே. இப்படிச்செய்தால் வட்டி மிஞ்சுமே! இப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், வட்டி வளர்ந்தபின் தம்முடைய தாவரசங்கம்பொருண் முற்றும் போய்விடுமே! அதன்பின்பு சீவனத்துக்கு யாது செய்யலாம்? என்று இவைகளெல்லாவற்றையும் செவ்வையாக ஆலோசிக்கக்கடவர்.

அநேகர், பலர் குடியைக் கெடுத்துத் தாமே வாழநினைந்து அவரிடத்தே கடன் வாங்கிக் கொண்டு, அவரை வஞ்சிக்கும்பொருட்டு, எல்லாப்பொருளையும், தங்கள் பந்துக்களுள்ளும் சிதேகருள்ளும் யாரையேனும் நம்பி அவரிடத்தே வைத்துவிட்டு, பின்பு தாம் அவராலே வஞ்சிக்கப்பட்டு, யாதொன்றும் பேச மாட்டாது ஏங்கி வருந்துகின்றார்கள். தாம் பிறரை வஞ்சித்தும், தம்மைப் பிறர் வஞ்சியார் என்று நினைக்கும் பேதைமையை யாது சொல்லலாம்! “நாமொன்றெண்ணத் தெய்வமொன்றெண்ணியது” என்னும் பழமொழியின் உண்மையை இவர்களிடத்தே காணலாம்.

அநேகர் தங்கள் சிறிதும் கடன்படாதவர்களேயாயினும், கடன்படத் தலைப்பட்டுப் பிறர் பொருளை நம்பித் திரிகின்றவர்களோடு சிதேகஞ் செய்து, அவர்கள் பொருட்டுப் பிணை நின்று,

தங்கள் தாவரசங்கமப் பொருளெல்லாம் இழந்து, தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளாலும் அவமதிக்கப்பட்டுப் பசிதேயால் வருந்துகின்றார்கள்.

தம்முடைய தேசத்தாருள் அநேகர் கடன்பட்டுப் பிறர் குடியைக் கெடுத்துத் தருமஞ் செய்கின்றார்கள். இது தருமமாகுமா, ஆகாது. பொருளின்ற செயப்படுவனவாகிய தருமங்களைப் பொருளுடையார் செய்யாமையே பாவம்; வறியவர் செய்யாமை பாவமன்று. பொருளின்றிச் செய்யப்படுவனவாகிய தருமங்கள் எண்ணில்லாதன உண்டு. அவை கடவுளைச் சிந்தித்தல், துதித்தல், வணங்கல், அவர் குணமகிமைகளைக் கேட்டல், அவைகளைப் பிறருக்குப் போதித்தல், கொல்லாமை, பிறர் பொருளிச்சியாமை, பிறன் மனையாளை விரும்பாமை, வாய்மை, பொறை, இரக்கம் முதலியவைகளாம். பொருளில்லாதவருக்கு இத்தருமங்களே அமையும். பொருளுடையவருக்கோ, பொருளாற் செய்யப்படுந் தருமங்களோடு இத்தருமங்களும் வேண்டும். இத்தருமங்களின்றி அத்தருமங்கள் சிறிதும் பயன்படாவாம்.

கடனுடையவன் தான்வாங்கின கடனைக் கொடாவிடின், அவன்செய்த புண்ணியமெல்லாம் தனிகளைச்சாரும். வாங்கின கடனைத் தீராமல் இறந்துபோன கடனுடையவன், அளவில்லாதகாலம் நரகத்துன்பத்தை அனுபவித்த பின்பு, தனிகன் வீட்டிலே, கூலியாளாகவும்,

பெண்ணாகவும், அடிமையாகவும், குதிரையாகவும், மாடாகவும், கழுதையாகவும், பிறந்தனுழப்பான்.

ஒருவன், தன்னிடத்தே பிறனால் நம்பி வைக்கப்பட்ட பொருளைத் தன்புத்திரனைப் போலக் காத்து, பொருளை வைத்தவன் கேட்கும் பொழுதே கொடுக்கக்கடவன். அப்படிப் பொருளைக் காத்துக்கொடுத்தால், அவன், இரணியதான முதலிய தானங்களைக் கொடுத்தவனுக்கு உண்டாகும் பலத்தையும், அடைக்கலம் புகுந்தவனைக் காத்தவனுக்கு உண்டாகும் பலத்தையும் அடைவான். அந்தப்பொருளைக் கவர்ந்தவன் தன் புத்திரனையும் சினைகன் முதலானவர்களுயுங் கொன்ற பாவத்தை அடைவான்.

ஒருவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின பொருளைக்கொடாது விட்டாலும், கொடுக்கப்பட்டதை மீட்டுங்கொள்ள விரும்பினாலும், அவன் பாவியாவான். ஒருவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணின பொருளைக்கொடாவிடின், அந்தப் பொருள் கடன்பொருளைப் போல அவனை இம்மையினும் மறுமையினுந் தொடரும். அவன் பலவகையாகிய நரகங்களை அடைந்து, நாய்ப் பிறப்பு முதலிய இழிவாகிய பிறப்பையும் அடைவான். தருமந்தப்பி நடக்கின்றவன்பொருட்டு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின பொருளைக் கொடாதவன் குற்றமுடையவனல்லன்.

இரசவாதம்.

பேராசை யுடையோர் இனி வரும் பயனை விரும்பி இப்போது உள்ளதையும் இழக்கின்றார். பேராசை கிலேசத்தையே விளைவிக்கும். பேராசை யுடையோருக்கு ஒருபொழுதும் திருப்தி பிறவாது. உள்ளதுபோதும் என்று அமைந்த மனமே குறைவற்ற களஞ்சியம். எத்துணைப் பெருஞ் செல்வராயினும், திருப்தியில்லாதவர் ஒரு பொழுதும் சுகமடையார். இதேசங்களிலே அநேகர் பேராசைகொண்டு இரசவாதத்தினாலே பெரும் பொருள் சம்பாதிக்கலாம் என்று துணிந்து, பொய்வேடம் பூண்டவர்களாலே வஞ்சிக்கப்பட்டு, தங்களிடத்து முன்னுள்ள பொருளையும் இழந்து, வறுமையுற்று வருந்துகின்றார்கள்.

சூரன் என்னும் ஓரசூரன் தவவலிமையினாலே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டுகம் அரசாண்டான் என்று கந்தபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தச் சூரன் தவஞ்செய்யப் புகுதற்கு முன்னரே, அவனுடைய பிதாவாகிய காசிபமுனிவர், அவனுக்கு மார்க்கண்டேய முனிவர் கடவுட் பூசை செய்து இயமனைவென்ற சரித்திரத்தைச் சொல்லினார். அம்மார்க்கண்டேய முனிவருடைய சரித்திரம் சூரன்பிறக்க எண்ணில்லாத காலத்துக்கு முன்னே நடந்தது. அம்மார்க்க

கண்டேய முனிவருடைய பிதா மிருகண்டு முனிவர். அவர் பிதா மிருகண்டேய முனிவர். அவர் பிதா குச்சக முனிவர். அக்குச்சக முனிவர் காலத்திலே ஒருவன் இரசவாதத்திலே பெரும் பொருள் சம்பாதிக்க விரும்பி, தன்னிடத்துள்ள பொருளையும் இழந்து, தான் செய்த தருமங்களையும் இழந்த சரித்திரத்தைச் சொல்வாம்.

கலிங்கநாட்டிலே அரிபுரத்திலே வணிகர் குலத்திலே தேவதத்தன் என்றொருவன் இருந்தான். அவனுடைய புதல்வனாகிய தருமதத்தன் மிக்க செல்வத்தையுடையவனாய், தருமங்களைச் செய்து பெரும்புகழ் பெற்றான். அவன் தன்னுடைய தந்தையும் தாயும் இறத்தலும், தமியனாகித் துயருழந்து, பின் ஒருவாறு தேவியிருக்கும்பொழுது, ஓரிரசவாதி முண்டிதமாகிய சிரசையும், குண்டலம் பொருந்திய காதையும், விபூதியைத் திரிபுண்டரமாகத் தரித்த நெற்றியையும், உருத்திராக்ஷமாலையையும், பிரம்பு பொருந்திய கையையும் உடையவனாய், அவனிடத்து வந்தான். தருமதத்தன் அவ்விரசவாதியைக் கண்டு, வணங்கி, தன் வீட்டினுள் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, அமுது செய்வித்து, முகமன்கூறி, பின்பு, அவனை நோக்கி, 'சுவாமீ, நீர் இங்குவந்த தென்னை' என்றான். வாதி அதுகேட்டு, 'நம்மிடத்து ஒரு வித்தை உளது. அது எவருக்கும் பேசுந்தன்மையதன்று. குருபத்தியுடையோருக்கு மாத்திரம் சொல்லத்தக்கது. நெஞ்சிற்சிறிதும் மாசில்லாத

உனக்கு நாம் அதைச்சொல்லுவோம். இரசத்தினாலே வேண்டியபொன்னைச் செய்வோம். காரிரும்பை நாகமாக்குவோம். மீட்டும் அதனைப்பொன்னாக்குவோம். ஈயத்தையும் இரசத்தையும் வெள்ளியாக்குவோம். வங்கத்தைப் பொன்னாக்குவோம். இரும்பிற் செம்புண்டாக்குவோம். ஈயத்தையும் அப்படியே செய்வோம். நமது வன்மையை உள்ளபடி சொல்ல விரும்பினோமாயின், அளப்பில்லாத வருடங்கள் வேண்டும். ஒரு பொன்னைக் கோடி பொன்னாக்குவோம். கோடி பொன்னை மலைபோலக் கோடி பொன்னாக்குவோம். உன்பொருளனைத்தையும் தருவாயின், உன் வீட்டிலே அப்பொருளை வைத்தற்கு இடமில்லை யென்னும்படி செய்வோம்' என்றான். இப்படிச் சொல்லிய வாதியைத் தருமதத்தன் வணங்கி, முன்னே தன்னிடத்துள்ள நிதியையும், பின்னே தன்னாலே சம்பாதிக்கப்பட்ட நிதியையும் பேடகங்களில் உள்ள ஆபரணங்களையும் கொண்டுவந்து அவன் முன் வைத்தான். வாதி அவற்றை நோக்கி 'ஓகோ! வணிகரிற்றிலகனாகிய உன்னிடத்துள்ள செல்வம் இதுதானோ' என்று கைதட்டிச் சிரித்து, 'இப்பொருள் நமது வித்தையில் இறைக்கும் போதாது. இது நாம் உருக்குமுகத்திலே சிந்துகின்ற அளவுங்காணாது. நீ நமக்குப் பின்னே திரிவாயாயின், அளப்பில்லாத பொருள் தருவோம். இதனை வைத்துக்கொள்வாயாக' என்றான். அப்பொழுது தருமதத்தன் 'சுவாமீ, கோபிக்கவேண்டாம். நீர் வேண்டிய பெருநிதி

முழுதும் தேடிக்கொண்டு வருவேன். இரும்' என்று சொல்லிக் கொண்டுபோய், வஸ்திரங்களுக்கும், நிலங்களுக்கும், இரத்தினங்களுக்கும், ஆபரணங்களுக்கும், வீடுகளுக்கும், ஆடுமாடுகளுக்கும் விற்று, மதிமயக்கத்தினாலே தருமத்தையும் விற்றான். இவ்வாறு தேடிய பெருநீதியினைத்தையும் கொண்டுவந்து வாதிமுன் வைத்து நின்றலும், வாதி மனமகிழ்ந்து, அவையெல்லாவற்றையும் அக்கினியிலே உருக்கித் திரட்டி, ஒருருவாக்கி, அதனிரட்டி எடைகொண்ட இரசத்தை ஓர்மயிலிட்டு, அப்பொன் முழுதையும் உரைத்து, அதனை உருட்டி, மட்குகையினுள்ளே மருந்தை உள்ளுறுத்திப் பொன்னை உள்ளிட்டு, அதனிடத்தே ஓர் களங்கத்தை இட்டு, சீலைமண் செய்து, அக்கினியிலே நூற்றெட்டுக் குக்குடபுமிட்டு, அதனைப் பார்த்து, 'மிகவும் மாற்றுவந்தது; இனி ஒரு வராகியிலே பழுக்கும், காற்றில்லாத ஒருறையுள்காட்டு' என்றான். தருமதத்தன் ஒருறையுனைக் காட்டலும், இரசவாதி அதனுள்ளே போய், விறகின்மீது, சுடலையக்கினிகொண்டு வராகிமேலிட்டுப்புகைப்பித்தான். அதனாலே தருமதத்தன் கண்ணீர் பொழிய, சரீரம் வெதும்ப, எங்கும்வெர்ப்ப, ஊமைபோல ஒன்றும் பேசாமலும், போக முயலாமலும், சும்மாவிருந்தான். அப்பொழுது இரசவாதி பொற்குகையை எடுத்து, மெல்லெனத் தனது வஸ்திரத்தினுள்ளே மறைத்துக் கொண்டு, அதுபோலத் தன்னிடத்திருந்த வேறொரு குகையைப் பக்கத்து வைத்து, புகை

யைத் தணித்து, தருமதத்தனை நோக்கி, 'இக் குகையை உன் கையினால் எடுத்து, அவ்வக்கினிமேல் வைப்பாயாக' என்றான். தருமதத்தன் அப்படிச் செய்தலும், இரசவாதி அதற்குரியன யாவற்றையும் அமைத்துச் சேமஞ்செய்து, தருமதத்தனைநோக்கி, 'நீ உணவில்லாமலும், ஒருவரோடும் பேசாமலும், பிறரைப் பாராமலும், மூன்றுநாள் நம்மையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவாய். நாம் காளி சந்நிதியிலே ஒருயாகம் முடித்தல் வேண்டும். முடித்துக்கொண்டு நாலாநாள் இங்கே வருவோம்' என்றான். தருமதத்தன் 'அப்படியே செய்க' என்று சொல்லி அவனை மும்முறை வணங்கி, அவன்பின் செல்லாது நின்றான். இரசவாதி அங்குநின்றும் விரைந்து நெடுந்தூரம்போய், உருமாறி வேரோரிடத்தை அடைந்தான். தருமதத்தன் இரசவாதி விதித்தபடியே இருந்து, மூன்றுநாட் செல்லலும், 'பெரியவர் சொல்லிய நாளெல்லே சென்றுவிட்டதே, இன்று வந்திலர். அவர் சொற்றப்புவாரா' என்று தளர்ந்து, காளிகோயிலினும் நகரத்தினும் அவனைத் தேடிக் காணாது மயங்கி வாடி, வீட்டுக்குத் திரும்பினான். முன்வைத்த குகையை எடுத்துப் பார்த்து, அது இரும்பாயிருக்கக்கண்டு, மிகுந்த துயரடைந்து வீழ்ந்திறந்தான்: அவன் தருமத்தை விற்ற பாவத்தினாலே யானையாய்ப் பிறந்தான்.

கடவுட் பூசைசெய்து இயமனை வென்ற புண்ணிய யுகத்தினும் இரசவாதத்தினாலே

பொருள் சம்பாதித்தல் இயலாதிருப்ப, நம்மவர்
கள் அநேகர் இப்பாவ யுகத்தில் இரசவாதத்தி
லே பொருள் சம்பாதிக்கலாம் என்று மயங்கி
அலைவது என்ன பேதைமையோ அறியேம்!
இரசவாத மயக்கத்தினாலே உள்ள பொருளையும்
இழந்து வீண்காலம் போக்காமல் தங்கள் தங்க
ளால் இயன்ற தொழில்களைச் செய்து வருந்திப்
பொருள் சம்பாதித்து, தங்கள் அநுபவத்தின்
பொருட்டும் தருமத்தின் பொருட்டும் செலவு
செய்து, வாழ்ந்திருக்கக் கடவர்கள்.

வருணம்.

பிராமணன், க்ஷத்திரியன் வைசியன்,
சூத்திரன் என நான்கு வருணத்தார் உண்டு.
பிரமாவினுடைய முகத்தினின்றும் பிராமண
ரும், புயத்தினின்றும் க்ஷத்திரியரும், தொடை
யினின்றும் வைசியரும், பாதத்தினின்றும் சூத்
திரருந் தோன்றினர்.

பிராமணருக்கு உரிய தொழில்களாவன:
வேதமோதலும், வேதமோதுவித்தலும், யாகஞ்
செய்தலும், யாகஞ்செய்தலும், தானங்
கொடுத்தலும், தானமேற்றலும் ஆகிய ஆறு
மாம்.

க்ஷத்திரியருக்கு உரிய தொழில்களாவன:
வேதமோதலும், யாகஞ்செய்தலும், தானங்
கொடுத்தலும், பூமியைக் காத்தலும், யானை

குதிரை தேரூர்தலும், படைக்கலம் பயிலலும்
ஆகிய ஆறுமாம்.

வைசியருக்கு உரிய தொழில்களாவன:
வேதமோதலும், யாகஞ்செய்தலும், தானங்
கொடுத்தலும், பசுக்காத்தலும், வாணிகஞ்செய்
தலும், பயிரிடுதலும் ஆகிய ஆறுமாம்.

சூத்திரருக்கு உரிய தொழில்களாவன:
பயிரிடுதலும், வாணிகஞ்செய்தலும், பசுக்காத்த
லும், முதன் மூன்று வருணத்தாருக்கும் அனு
கூலமாகிய தொழில்களைச் செய்தலும் ஆகிய
நான்குமாம். சூத்திரர் இதிகாசபுராண முதலி
யவைகளை ஓதுதற்கும், வேதத்தின் பொருளைக்
கேட்டற்கும், பாயஞ்ஞ * விதியினாலே பிதிர்க
கிரியை முதலிய கருமங்களைச் செய்தற்கும்,
தானங்கொடுத்தற்கும் அதிகாரிகளாவர். சூத்
திரர் சற்கூத்திரரெனவும், அசற்கூத்திரரென
வும் இருவகைப்படுவர். மதுமாமிசபக்ஷணம்
இல்லாதவராய் நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட
சமயாசாரமுடையவராய் உள்ள சூத்திரர் சற்
சூத்திரர். அவரல்லாத சூத்திரர் அசற்கூத்தி
ரர். சற்கூத்திரரும் வைசியரும் சமமேயாவர்.

நான்குவருணத்தாளும் தத்தம் வருணத்
தாடவர்களாலே விவாகஞ் செய்யப்பட்டவர்க
ளாய் விபிசாரதோஷம் இல்லாதவர்களாய்
உள்ள தருமபத்தினிகளிடத்திலே பிறந்த

* பாகயஞ்ஞமென்பது பஞ்சமகாயஞ்ஞங்களுள்ளே பிரம
யஞ்ஞமல்லாத நான்குமாம்.

பிள்ளைகளையே அவ்வவ் வருணத்தார்களாக அறிதல்வேண்டும்.

பிராமணன் தன்னிற்றூழ்ந்த மூன்றுவருணத்துப் பெண்களையும், கூத்திரியன் தன்னிற்றூழ்ந்த இரண்டுவருணத்துப் பெண்களையும், வைசியன் தன்னிற்றூழ்ந்த ஒருவருணத்துப் பெண்ணையும் விவாகஞ்செய்து பெற்ற பிள்ளைகள் அறுவரும் அதுலோமர். கூத்திரியன் தன்னினுயர்ந்த ஒருவருணத்துப் பெண்ணையும், வைசியன் தன்னினுயர்ந்த இரண்டுவருணத்துப் பெண்களையும், சூத்திரன் தன்னினுயர்ந்த மூன்றுவருணத்துப் பெண்களையும் கூடிப் பெற்ற பிள்ளைகள் அறுவரும் பிரதிலோமர். பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் பிறர் மனைவியரைச் சோரத்தாற் கூடிப் பெற்ற பிள்ளைகள் அந்தராளர். அதுலோமர் முதலாயினோர் நான்கு வருணத்துப்பெண்கள் முதலாயினோரோடு கலந்து பெற்ற பிள்ளைகள் விராத்தியர்.

பிராமணர் முதலாயினோருக்குப் பிறந்த வுடனே கொப்பூழ்க்கொடி அறுப்பதற்கு முன்னே சாதகருமஞ் செய்தல் வேண்டும். சாதகருமமென்பது பிறப்பைக் குறித்துச் சிசுவக்குச் செய்வதோர் சுத்தி. அப்போது வெல்லம் நெய் தேன் மூன்றையுஞ்சேர்த்துப் பொன்னை உரைத்து, அந்தக்குழந்தைக்கு நாவிலே தடவல்வேண்டும்.

பிராமணருக்குப் பத்தாநாள் பன்னிரண்டாநாளிலும், கூத்திரியருக்குப் பன்னிரண்டா

நாள் பதினாறுநாளிலும், வைசியருக்கு இருபத்தாநாள் இருபத்திரண்டாநாளிலும், சூத்திரருக்கு முப்பத்தாநாள் முப்பத்திரண்டாநாளிலும், நாமகரணஞ் செய்தல்வேண்டும். நாமகரணமென்பது பெயரிடுதல். பெயரிடுமிடத்து, தாம் வழிபடுகடவுளுடைய பெயரையேனும் தம்பெரியோருடைய பெயரையேனும் ஜன்மநகூத்திரத்திற்கு இசைய இடுதல்வேண்டும்.

பத்தாநாளிலேனும், பன்னிரண்டாநாளிலேனும், பதினாறுநாளிலேனும், ஆருமாசத்திலேனும், ஏழாமாசத்திலேனும், எட்டாமாசத்திலேனும், கர்ணவேதனஞ் செய்தல்வேண்டும். கர்ணவேதனமென்பது காது துளைத்தல்.

மூன்றாசத்திலே சூரியதரிசனமும், நான்காசத்திலே சந்திரதரிசனமும் பசுதரிசனமும் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஆருமாசத்திலேனும், எட்டாமாசத்திலேனும், பத்தாமாசத்திலேனும், பன்னிரண்டாமாசத்திலேனும் அன்னப்பிராசனம் செய்தல் வேண்டும். அன்னப்பிராசனமென்பது சோற்றை உண்பித்தல்.

பிறந்த வருஷத்தின் அந்தத்திலேனும், மூன்றாம்வருஷத்திலேனும், ஐந்தாம்வருஷத்திலேனும், ஏழாம்வருஷத்திலேனும் செள்ளஞ் செய்தல்வேண்டும். செள்ளமென்பது குடுமி வைத்தல். செள்ளம் இல்லையாயின், யாதொரு கிரியைக்கும் உரிமை இல்லை. ஐந்தாம்வருஷத்

திலே வித்தியாரம்பஞ் செய்தல் வேண்டும். வித்தியாரம்ப மென்பது கல்வி தொடங்குதல்.

கருப்பமான காலமுதலாகப் பிராமணருக்கு எட்டாம் வருஷத்திலும், கூத்திரியருக்குப் பதினொராம் வருஷத்திலும், வைசியருக்குப் பன்னிரண்டாம் வருஷத்திலும் உபநயனஞ் செய்தல்வேண்டும். உபநயனமென்பது பூணூல் தரிப்பித்தல். பிரமதேசை விரும்பும் பிராமணனுக்கு ஐந்தாம் வயதிலும், பலத்தை விரும்பும் கூத்திரியனுக்கு ஆறாம் வயதிலும், பொருளைவிரும்பும் வைசியனுக்கு எட்டாம் வயதிலும் உபநயனஞ்செய்யத்தக்கது. சொன்ன காலங்களிலே செய்யத் தடை உண்டானபோது, பிராமணனுக்குப் பதினாறுவயசு வரையிலும், கூத்திரியனுக்கு இருபத்திரண்டுவயசு வரையிலும், வைசியனுக்கு இருபத்துதான்குவயசு வரையிலும், உபநயனஞ் செய்யலாம். இம்மூன்று வருணத்தாரும் இங்கே வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெறு தொழியின், காயத்திரி மந்திரத்துக்கு உரிமையின்றிப் பிரஷ்டராவார்கள். இவர்களுக்கு வேதஞ் சொல்லலும், பெண் கொடுத்தலும், இவர்களிடத்திலே பெண்வாங்கலும் ஆகாவாம். சூத்திரருக்கு உபநயனம் தீகையிலே செய்யப்படும்.

பெண்களுக்குச் சாககருமமுதலிய கருமங்களை மந்திரமின்றிச் செய்தல்வேண்டும். பெண்களுக்கு விவாகமே உபநயனமாகும். கணவ

னுக்குப் பணிலிடை செய்தலே குருவழிபாடாகும். சமையல் முதலிய வீட்டுவேலையே அக்கிரி காரியமாகும்.

பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவனும், உபநயனத்துக்கு முன்பு சூத்திரனுக்கு ஒப்பானவன். பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாரும், உபநயனத்தினாலே துவிசத்துவம் அடைந்த பின்பே, வேதம் ஓதுதற்கு அதிகாரிகளாவர். துவிசத்துவமென்பது இருபிறப்புடைமை. உபநயனஞ்செய்து கொண்டவனாயினும், வேதமோதாதவன் ஒரு வைதிக காரியத்துக்கும் யோக்கியனாகான்; அவன் சூத்திரனாவன். வேதம் ஓதும் அத்தணர்களே உயர்ந்தவர்கள். அவரினும் வேதப்பொருளை அறிந்த பண்டிதர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விதிவிலக்குகளை நிச்சயமாக அறிந்தவர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விலக்கியவற்றை ஒழித்து விதித்தனவற்றைச் செய்பவர்கள் உயர்ந்தவர். அவரினும் விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பிரமத்தை அறியும் ஞானிகள் உயர்ந்தவர். வேதம் ஓதாத பிராமணன் மரத்தினுற் செய்யப்பட்ட யானையும் தோலினுற் செய்யப்பட்ட மிருகமும்போல பெயர் மாத்திரம் உடையனன்றிப் பயன்படுதலில்லை. ஒழுக்கமில்லாத பிராமணனுக்கு வேதத்திற் சொல்லிய பலன் கிடைப்பதில்லை. ஒழுக்கமுடைய பிராமணனுக்குச் சகலபலனும் குறைவின்றிக் கிடைக்கும்.

பிராமணர் முதற் சூத்திரர் இறுதியாகிய நான்கு வருணத்தாரும் தீகையினாலே துவிசத்

துவம் அடைந்தார்களாயின், ஆகமம் ஒதுதற்கு அதிகாரிகளாவர். பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாரும், தீகை பெற்றவர்களாயின், வைதிகக்கிரியைகளையும் ஆகமக்கிரியைகளையும் அநுட்டித்தல்வேண்டும். தீகை பெற்றவர்களாயின், வைதிகக்கிரியைகளை மாத்திரம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். சூத்திரர்களும் நான்கு வருணத்துப் பெண்களும், தீகை பெற்றவர்களாயின், ஆகமக்கிரியைகளை அநுட்டித்தல் வேண்டும். தீகை பெற்றவர்கள் ஆகமக்கிரியைகளை அநுட்டியா தொழிந்தால், தீகையினாலே பயனில்லை. தீகையில்லாத சூத்திரர் முதலானவர்களுக்குப் பிரணவமின்றி நமோந்தமாயுள்ள தேவ தோத்திரங்களைக் கொண்டு கிரியைகள் செய்தலே தகுதி.

எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வருணச்சிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாமல் அநுட்டித்தல் வேண்டும். ஒழுக்கமில்லாதவர் வேதாகமங்களை ஒதினாயினும், அவைகளினாலே பயன் அடையார். சுத்தமாகிய ஜலத்தைத் தலை யோட்டில் வைப்பினும், நல்ல பாலை நாய்த் தோற்றுருத்தியில் வைப்பினும், அவை கெட்டுப்போதல்போலவே, ஒழுக்கமில்லாதவர் கற்ற சாத்திரங்கள் கெட்டுப்போகும். தீகை உடையவராயினும், ஒழுக்கமில்லாதவராயின், தீகையிலலாதவரோ டொப்பர். சூத்திரனாயினும் ஒழுக்கமுடையவனாயிற் பிராமண னெனப்படுவன். பிராமணனாயினும் ஒழுக்கமில்லாதவனாயிற் சூத்திரனெனப்படுவன். பிராமணருள்ளும்

பிரம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. சூத்திரியருள்ளும் பிரம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. வைசியருள்ளும் பிரம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. சூத்திரருள்ளும் பிரம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் உண்டு. அவரவர் நடைகளினாலே அவரவரைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளலாம்.

நான்கு வருணத்தாருக்கும் ஆகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட தீகைக்கு அருகரல்லாத மற்றைச் சாதியார்கள் ஆசாரியரை அடைந்து, தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்துக்கு ஏற்பத் திருநோக்கம் முதலிய தீகையைப்பெற்று, கடவுளுடைய குணமகிமைகளை அறிந்துகொண்டு அவரைத் தியானித்துத் தோத்திரம் பண்ணலும், தேவாலயத்தை வலஞ்செய்து வணங்குதலும் செய்வார்களாயின், பரகதி பெற்று உய்வார்கள்.

ஆச்சிரமம்.

பிரமசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்திரியாசி என நால்வகை யாச்சிரமத்தார் உண்டு.

பிரமசாரி.

பிரமசாரியாவான் உபநயனஞ் செய்யப் பெற்று ஆசாரியரிடத்திலிருந்து ஒதுதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய ஒழுக்கத்தை உடைய

வன். பிரமசாரி சகல நற்குண நற்செய்கைகளோடுங்கூடி, ஆசாரியரை விதிப்படி வழிபட்டுக்கொண்டே வேதமுதலியவைகளை ஓதல் வேண்டும். வேதமோதும்போது ஆசாரியரை வணங்கி, வடக்குமுகமாகவேனும் கீழ்க்குமுகமாகவேனும் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஓதல் வேண்டும். சுக்கிலபக்ஷத்தில் வேதங்களையும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் வேதாங்கங்களையும் ஓதல் வேண்டும். அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, பிரதமை, அயனம், விஷுவம் முதலிய விலக்கப்பட்ட தினங்களிலும் சந்தியாகாலங்களிலும் வேதாங்கங்களை ஓதலாகாது. வேதாங்கம் புராணம் தருமநூல் முதலியவைகளை அமாவாசை பெளர்ணிமைகளினன்றி மற்றையெந்தாட்களினும் ஓதலாம். சந்தியாவந்தன முதலிய கருமங்களுக்கு உரியவைகளையும் நித்தியபாராயணத்துக்கு உரியவைகளையும் எந்தாளும் ஓதலாம். பிரமசாரி, சந்தனம் பூ மாலை தாம்பூலம் முதலிய போக்கியப்பொருள்களை அநுபவிக்கலாகாது. பெண்கள் சமீபத்தில் இருத்தலும், அவர்களோடு கலந்து பேசுதலும், கீதங்கேட்டலும், கூத்துப்பார்த்தலும் ஆகாவாம்.

பிரமசாரிகள், பௌதிகப்பிரமசாரியெனவும், தைட்டிகப் பிரமசாரியெனவும் இருவகையர். பாலியவயசு தொடங்கிக் கன்னிகா கலியாணகாலம்வரையும் விரத நியமித்துத் துறவியாய் இருப்பவன் பௌதிகப்பிரமசாரி. மரணந்

தம் விரத நியமித்துத் துறவியாய் இருப்பவன் தைட்டிகப்பிரமசாரி.

பௌதிகப்பிரமசாரி, ஆசாரியரிடத்தில் ஓதற்பாலவாகவாயித வேதமுதலியவைகளை அருத்தஞானம் வருமளவும் ஓதிய பின்பு, அவருக்குத் தகழினை கொடுத்து, அவரநுமதி பெற்று, சமாவர்த்தனமென்னும் விரதத்தை நிறைவேற்றி, விவாகஞ்செய்து கொள்ளல்வேண்டும். வேதமுதலிய நூல்களைக் கற்றானாயினும் அவைகளின் பொருளை அறியாதவன் சுமமாகத்துகின்ற காகத்துக்குச் சமமாவன்.

தைட்டிகப் பிரமசாரி பெண்களுடைய பெயரையுஞ் சொல்லாமல், அவர்கள் வடிவத்தையும் நினைபாமல் இந்திரிய நீக்கிரகஞ்செய்துகொண்டிருத்தல்வேண்டும். அவன், போகத்தின்கண்ணே கருத்துற்றானாயின், ஆசாரியரிடத்திற் சென்று, உண்மையை விண்ணப்பஞ்செய்து, ஆசனத்தில் விதித்த விதிப்படியே அவர் சந்திதியிலே தைட்டிகவிரதத்தை இறக்கி ஸ்நானஞ்செய்து, அவரிடத்தே வெள்ளைவஸ்திரம் இரண்டுபெற்று, பிராயச்சித்தஞ் செய்து முடித்து, அவரநுமதி பெற்றுக்கொண்டு விவாகஞ்செய்து கொள்ளல் வேண்டும். இப்படிச் செய்யிற் குற்றம் இல்லை. இப்படி விரதத்தை இறக்காது தைட்டிகப்பிரமசாரியாயே இருந்துகொண்டு பெண்களுடன் கூடுவானாயின், தன் சரீரத்தின் வளர்த்த உரோமம் எத்தனை உண்டு அத்தனை வருஷம் மிகக்கொடிய ரௌரவ முத

விய நரகங்களிற் கிடந்தமுத்துவன். ககசன்னி, நீரிழிவு, கயம், பெருவியாதி முதலிய நோய்களால் வருந்துவான். இவனுக்குப் பரிகாரம் ஒரு தூலிலும் இல்லை.

கிருகஸ்தன்.

கிருகஸ்தனாவான் விதிப்படி ஒரு பெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொண்டு தருமநெறியாலே பொருள் சம்பாதித்து, இல்லறத்தை நடத்துவான். விவாகஞ் செய்யப்படுங் கன்னிகை தன் வருணத்திற் பிறத்தவளாயும், தன்கோத்திரத்திற் பிறவாதவளாயும், மகள் தங்கை என்கிற முறையிற் சேராதவளாயும், தனக்கு இளையவளாயும், முன்னொருவராலும் விவாகஞ் செய்யப்படாதவளாயும், மேன்மையும் நல்லொழுக்கமுமுள்ள குலத்திற் பிறத்தவளாயும், அவலக்ஷணம் இல்லாதவளாயும் இருத்தல் வேண்டும். பெரும்பாலும் மலடாகுங் குலத்திலும், பெண்ணே பெறுங் குலத்திலும், பெருவியாதி, குட்டம், கயம் முதலிய வியாதிபுள்ள குலத்திலும் பிறத்தவனை விவாகஞ் செய்யலாகாது.

கன்னிகையைக் கொடுப்பவரும், குலமில்லாதவனுக்கும், நல்லொழுக்கம் இல்லாதவனுக்கும், தீர்ப்பிணியனுக்கும், அவலக்ஷணம் உள்ளவனுக்கும், அங்கனினுக்கும், வீரியமில்லாதவனுக்கும், நித்திய தரித்திரனுக்கும், திறமையில்லாதவனுக்கும் கொடுக்கலாகாது. கன்னிகையைப் பொருள் வாங்கிக் கொண்டு கொடுத்தவர் நரகத்தை யடைவர். வதுவும்

வரணமாகிய இருவருடைய சம்மதியையும் அறிந்து விவாக நடத்துதலே தகுதி. வதுமணமகன். வரன் - மணமகன்.

ஒருதாய் வயிற்றுப்பிறந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு, ஒரு நாளிலேனும், ஒரு மாசத்திலேனும், ஒரு வருஷத்திலேனும் செளளம் உபநயனம் விவாகஞ் செய்யலாகாது. தமையன் விவாகஞ் செய்யாதிருப்பத் தம்பி விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாகாது. தமையன் ஊமை யாய்ச் செவிடனாய் இருந்தாலும், துறவு பூண்டாலும், தூரதேசத்திற் சென்று அறியப்படாந்ருந்தாலும், தம்பி விவாகஞ் செய்து கொள்ளலாம்.

பெண்ணைவள் தன் கணவனுக்கும் மாமன் மாமி முதலானவர்களுக்கும் அடங்கி, அன் போடு உபசாரஞ்செய்துகொண்டு, இல்லறத்தை நன்றாக நடத்தல்வேண்டும். கணவனும், மாமன் மாமி முதலானவர்களும்; அந்தப் பெண்ணுக்குச் சிறிதாயினும் துன்பஞ்செய்யாது, தங்களுடைய வளத்துக்கு ஏற்றபடி போசனம் ஆடை ஆபரண முதலியவைகளினாலே அவளைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு வரல்வேண்டும். எந்தக் குடியிலே ஒருபெண், தன் கணவன், கணவனுடன் பிறந்தார், மாமன், மாமி முதலானவர்களாலே துன்பம் அடைதலினாலேனும், ஆதரிக்கப்படாமையினாலேனும், மனம் தொந்து கண்ணீர் விடுவாளோ, அந்தக் குடி அக்கினிபற்றி எரிந்தாற் போல அழிந்து

விலம். பெண்ணை அவள் பிதா மாதாச் சகோதரர் முதலானவர்களும், கலியாணகாலத்திலும், மற்றைக்காலங்களிலும், ஆடை ஆபரண முதலியவைகளினாலே சந்தோஷப் படுத்தல் வேண்டும்.

எந்தக்குலத்திலே மனைவியினுடைய பணி விடை முதலியவற்றினாலே கணவன் பரதாரத்தை நினையாமலும், கணவனுடைய அன்பு முதலியவற்றினாலே மனைவி பரபுருஷனை நினையாமலும், ஒருவரோடொருவர் மிக ஒற்றுமையுடையராய் இருக்கின்றாரோ, அந்தக்குலம் தழைத்தோங்கும். கணவன் தன் மனைவியை விரும்பாதொழிந்தால், அவள் பரபுருஷனை இச்சித்தல் கூடும்; அதனால் அக்குலம் தாழ்ந்துவிடும். கணவனுனவன் தன் காரியத்தின்பொருட்டுத் தேசாந்தரம் போகுப்போது, தான் போய்வருமனவும் மனைவியினுடைய சேவனத்துக்கு வேண்டும்பொருள் கொடுத்துவிட்டுப் போதல்வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதொழியின், அவள் மேன்மையுடையவளாயினும் சேவனத்தின் பொருட்டு இழிவான காரியஞ் செய்தல்கூடும்.

கணவன், தன்மனையாள் கருப்பவதியானால், தானம் வாங்கல், கோயில் வீடு முதலியவை கட்டுவித்தல், திருவிழா முதலிய கிரியைகளைச் செய்தல், பிதாமாதாக்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு அசுபக்கிரியை செய்தல், தீர்த்தயாத் திரை செய்தல், சமுத்திர ஸ்நானஞ் செய்தல்,

பரான்னம் புசித்தல், வபனஞ் செய்துகொள்ளல் என்னும் இவைகள் ஆகாவாம்.

பிறன் மனையாளையும், விதவையையும் வேசையையும் விரும்பாதவனாயும், தன் மனையாளையும், விதிக்கப்பட்ட நாள்களினன்றி விலக்கப்பட்ட நாட்களிலே கூடாதவனாயும் உள்ளவன், கிருகத்தனையாயினும், விவேகிகளாலே பிரமசாரியாகவே மதிக்கப்படுவான். அவன் இம்மையிலே அரோக சரீரமும் தீர்க்காயுசு முடையவனாய், சற்புத்திரரைப் பெற்று, பகைவர்களும் திக்குநோக்கி வணங்க வாழ்ந்திருந்து, மறுமையிலே நற்கதியை அடைவான். தன் மனைவியை விடுத்துப் பிறன் மனைவியிடத்தாயினும், வேசையிடத்தாயினும்போனவனும், தன் மனைவிமேல் அன்புவைத்து அவளைப் போசனம் ஆடை ஆபரணமுதலியவைகளினால் ஆதரியாமல் அவளுக்குத் துன்பஞ் செய்தவனும், தன் மனைவி கொண்டு வந்த சீதனப் பொருளை அழித்தவனும், அளவில்லாத காலம் நரகங்களிலே கிடந்தமுந்துவர். பிறவிதோறும் பிரமேகம், கிரந்தி, பகந்தரம், அரையாப்பு, நீரடைப்பு, கிரகணி, அண்டவாயு, குன்மம், ரூலை, பிளவை, கடியம், மகா சுவாசம், ஈளை, மகோதரம் முதலிய எண்ணில்லாத வியாதிகளினாலும் வறுமையினாலும் வருந்துவர்.

கிருகத்தன் நாடோறும் பஞ்சமகாயஞ்ஞங்களைச் செய்தல்வேண்டும். பஞ்சமகாயஞ்ஞங்களாவன: பிரமயஞ்சும், பிதிர்யஞ்சும், தேவயஞ்

ளும், பூதயஞ்ஞம், மானுடயஞ்ஞம் என்பவைகளாம். அவைகளுள் பிரமயஞ்ஞமாவது வேதமோதாதல்; பிதிரயஞ்ஞமாவது பிதிர்தர்ப்பணம்; தேவயஞ்ஞமாவது தேவர்களுக்கு அக்கினியில் ஓமஞ்செய்தல்; பூதயஞ்ஞமாவது பூதங்களுக்குப் பலியன்னமிடுதல்; மானுடயஞ்ஞமாவது அத்திகளுக்கு அன்னங்கொடுத்தல்.

இவ்வாழ்வானே பற்றையெல்லா வாச்சிரமத்தாருக்கும் ஆதாரமானவன். ஆதலால், தருமநிலையும் உலகநிலையும் இல்லறத்திற்கு உண்டாகுகின்றன. இவ்வாழ்வான், தன் வீட்டுக்கு அத்திகள் வந்தால், எதிர்கொண்டு இன்சொற்களைச் சொல்லி அழைத்துவந்து காலலம்பத் தண்ணீர் கொடுத்து ஆசனத்திருத்தி, அன்போடி அன்னமிட்டு, அவர்போரும்போது அவர் பின்சென்று வழிவிடல் வேண்டும். அத்தி வாராதொழிந்தால், நீத்திய கருமபூடிந்தபின் தெருவிலே ஒரு பசுக்கறக்கு நோம் அத்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்றல்வேண்டும்.

பிரமசாரியாயினும் சந்தியாசியாயினும் பிஷைக்கு வந்தால், விரைந்தெதிர்கொண்டு, நல்வார்த்தை சொல்லுதல் கால்கழுவுதல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து, மூன்று கவளத்திற்கு றையாமற் பிஷையிட்டு, கையிலே ஜலம் விடல்வேண்டும். சிநேகர் பந்துக்கள் வந்தால், அவர்களையும் உபசரித்துப் புசிப்பித்தல்வேண்டும். புதிதாக வீட்டுக்கு வந்த மருமகளையும்,

சிது பெண்களையும், வீட்டிலுள்ள வியாதியாளர்களையும், கருப்பந்தரித்த பெண்களையும், சிதுவரையும், மூப்புடைய பிதர்மாதா முதலானோர்களையும் முன்னே புசிப்பித்தல் வேண்டும்.

ஸ்தானஞ்செய்யாமல் உண்கின்றவன் மலத்தை உண்கின்றான். செபஞ்செய்யாமல் உண்கின்றவன் இரத்தத்தையும் மூத்திரத்தையும் உண்கின்றான். பூசைசெய்யாமல் உண்கின்றவன் புழுவையும் பிணத்தையும் புலையன் கட்டத்தையும் உண்கின்றான். பாலர் முதலாயினோருக்கு முன் உண்கின்றவன் மிருகமலத்தை உண்கின்றான். அத்திகளுக்குக் கொடாது உண்கின்றவன் விஷத்தை உண்கின்றான். இப்பாவிகளெல்லாரையும் யமதூதர்கள் நரகத்தில் வீழ்த்தி, இவர்களுடைய நாக்குகளிலே அக்கினியிறகாய்ச்சிய இருப்பாணிகளை அறைந்து, இவர்கள் பதைபதைத்து அலறும்படி இவர்களுடைய உடம்பு முழுதிலும் பஞ்சலோகங்களையும் உருக்கி வார்ப்பார்கள்.

இவ்வாழ்வான், நாடோறும் போசனஞ்செய்தபின்பு, பின்பகலிலே பெரிபோர்கள் புராணங்களைப் படித்துப் பொருள்சொல்லத் தன் சுற்றத்தாரோடு விதிப்படி மனமகிழ்ந்து கேட்டல்வேண்டும். அஸ்தமயனகாலத்திலே சந்தியாவந்தனம் முடித்துத் தேவாலயத்தை அடைந்து, கடவுளை வலஞ்செய்து வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து கொண்டு, வீட்டை அடைந்து, அத்திமனோடும் சுற்றத்தாரோடும் போசனஞ் செய்து சயனித்தல் வேண்டும்.

தன்பிதா மாதாக்கள் இறந்தமாதமும் திதியும் வருஷந்தோறும் வரும்பொழுது, விசுவாசத்தோடு விதிப்படி சிரத்தஞ் செய்தல் வேண்டும். புரட்டாசி மாசத்திலே கிருஷ்ண பக்ஷத்திலே மகாளய சிராத்தம் செய்தல் வேண்டும். அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்தராயணம், தக்ஷிணயணம், சித்திரைவிஷுவம், ஐப்பசி விஷுவம், மாசப்பிறப்பு, வைகாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்திருதியை, கார்த்திகைமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ நவமி, புரட்டாதி மாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஷத் திரயோதசி, மாசிமாசத்து அமாவாசை என்னும் இத்தினங்களிலே, புண்ணிய தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்பண்ணிப் பிதிர்தர்ப்பணஞ் செய்து அதிதிகளோடும் சுற்றத்தாரோடும் போசனம் பண்ணி, விரதநியமத்தோடிருத்தல்வேண்டும்.

கிருகஸ்தன், இப்படி இல்லறத்தை விதிப்படி நடாத்தி, மூப்பு வரும்போது வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திலே பிரவேசிக்கலாம்.

வானப்பிரஸ்தன்.

வானப்பிரஸ்தனாவான் தன்மனைவியைப் புத்திரனிடத்தில் வைத்துவிட்டாயினும், தன்னோடு கூட்டிக்கொண்டாயினும், வனத்திற் சென்று, தவஞ்செய்வோன். அவன் சடையும் தாடியும் மீசையும் நகமும் வளர்த்துக்கொண்டும், மரவுரி மான்ரோல் முதலியவைகளை உடுத்

துக்கொண்டும், தழைகளினாலே செய்யப்பட்ட குடிசைகளிலே வாசஞ்செய்தல் வேண்டும். ஊரில் உண்ணத்தக்க உணவுகளை விட்டு, காட்டிலுள்ள கனி கிழங்கு முதலியவைகளையே உண்ணல்வேண்டும். அவை கிடையாதொழியின், மற்றை வானப் பிரஸ்தரிடத்திலேனும், வனவாசஞ்செய்யும் கிருகஸ்தரிடத்திலேனும், பிணையேற்று உண்ணலாம். அவர்களும் இல்லாதபோது, ஊரிற்போய், எட்டுக்கவள வன்னம் வாங்கிப் புசிக்கலாம்.

முப்பொழுதினும் ஸ்நானஞ்செய்து அக் கினிகாரியஞ் செய்தல்வேண்டும். தான் உண்ணும் உணவினாலே பூதபலியையும், அதிதி பூசை பிணையிடல் இவைகளையும் செய்பலாம். வெய்யிற்காலத்திலே நெருப்புக்குச் சமீபத்திலும், மழைக்காலத்திலே தண்ணீரிலும், பனிக்காலத்திலே வெளியிலும், இருந்துகொண்டு, தவஞ்செய்தல்வேண்டும். வேதசிரசுகளாகிய உபநிஷத்துக்களையே பாராயணஞ் செய்தல் வேண்டும். வானப்பிரஸ்தனுக்குப் புணர்ச்சி கூடாது.

இப்படி வானப் பிரஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து, மிகுந்த வைராக்கியம் அடைந்த போது, சந்தியாசாச்சிரமத்திலே பிரவேசித்தல்வேண்டும்.

சந்நியாசி.

சந்தியாசியானவன் எல்லாப்பற்றுக்களையும் முற்றத்துறந்தவன். சந்தியாசி காஷாய வஸ்து

திராயேயன்றி வேறு வஸ்திரத் தரிக்கலாகாது. அவனுக்குத் தண்ட கமண்டலங்களும் இருத்தல்வேண்டும். பிதா மாதாப் பெண்டிர் பிள்ளை முதலாயினோரிடத்தும் பொருண் முதலானவைகளிடத்தும் பற்றில்லாதவனே காஷாயத் தரித்தல்வேண்டும்; பற்றுள்ளவன் காஷாயத் தரித்தால், ரௌரவநரகத்திலே கிடந்தழுந்துவன். இல்லறத்தின் வழுவிலல், அவ்வழுப் பிராயச்சித்தத்தினாலே நீங்கும். துறவறத்தின் வழுவிலல், அவ்வழு அவனை நரகத்திற் செலுத்துவதன்றிப் பிராயச்சித்தத்தினாலே நீங்காது. துறவறத்தின் வழுவதல் மலைச்சிகரத்தினின்று தவறி விழுதல் போலும்.

சந்தியாசி சற்குருவை வழிபட்டு, ஞான சாத்திரங்களை ஓதி, அவற்றின் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, நிட்டை கூடல்வேண்டும். தன்னை அடைந்த பரிபக்குவர்களுக்கு அவைகளை ஓதுவித்து, அவைகளின் பொருளைப் போதிப்பித்தல்வேண்டும்.

சந்தியாசி ஒருவரையும் பகைக்கலாகாது. அநித்தியமாயும் உரோகத்துக்கு இருப்பிடமாயும் உள்ள சரீரத்தின்பொருட்டு ஒருவரோடும் கோபிக்கலாகாது. தம்மவரென்றும் பிறரென்றும் விருப்பும் வெறுப்பும் வைக்கலாகாது. எல்லா வுயிர்களிடத்தும் சுருணையுடையனாய் இருத்தல்வேண்டும். நடக்கும்போது தரையிலே யாதொரு ஜந்துவும் இல்லாதிருக்கப் பார்த்து அடிவைத்தல்வேண்டும். தண்ணீரை

நன்றாக வஸ்திரத்தினாலே வடித்துச் சுத்தி செய்து குடித்தல் வேண்டும். தன்னை ஒருவன் வைதாலும், அடித்தாலும், மற்றை எவ்வகைத் துன்பஞ் செய்தாலும், அவன் மேல் வெறுப்புக்கொள்ளாமல், இனிய வார்த்தைகளையே பேசல்வேண்டும். தனக்குப் பிறர் செய்யும் அவமானத்தை அமிர்தமாகவும், வழிபாட்டை விஷமாகவும் கொள்ளல்வேண்டும். வெய்யில் காற்று முதலானவைகளுக்கும், சரீரத்தில் வரும் துன்பங்களுக்கும், சிறிதும் அஞ்சாமல், அவைகளைச் சகித்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் இருத்தல் வேண்டும். உயிரோடிருத்தலையும் இறத்தலையும் சமமாகவே எண்ணல்வேண்டும்.

சந்தியாசி தாம்பூலம் சந்தனம் பூமலை ஆபரணம் முதலிய போக்கியப் பொருள்களை அநுபவித்தலும், கிதங்கேட்டலும், கூத்துப் பார்த்தலும், பெண்களை இச்சித்தலும், அவர்களோடு பேசுதலும், அவர்கள் கூட்டத்திற் போதலும், கோயிலதிகாரஞ் செய்தலும், அரசர்வாயிலிற் செல்லலும், கழுத்தின்மேலன்றிக் கழுத்தின்கீழே கௌரஞ்செய்துகொள்ளலும், காஷாய வஸ்திரத்தை முழங்கால்களின்மேலன்றி முழங்கால்களின் கீழே தொங்கும்படி உடுத்தலும் ஆகாவாம்.

சந்தியாசி வலக்கையிலே பிஷாபாத்திரத் தையும் இடக்கையிலே தண்டத்தையும் தரித்துக்கொண்டு, நற்குடிப் பிறப்பும் நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் ஈசுரபத்தியுமுடைய கிருகத்

தர்கள் வீட்டிலே மௌனத்தோடு போய், பிணை வாங்கி, ஒருபொழுது உண்ணல்வேண்டும். தரித்திரரிடத்தே செல்லலாகாது. பிணையின்பொருட்டு யாரையேனும் நெருக்கலாகாது. பிணைக்குப்போனால், முற்றத்திலே தன்னிரண்டு கண்களையும் வலக்காற் பெருவிரலில் வைத்துக்கொண்டு நின்று, பிணையேற்றல் வேண்டும். பிணையின்பொருட்டு ஒரு பசுக்கறக்கு நேரமட்டும் நின்றல்வேண்டும். அவ்வளவும் பிணை வாராதொழியின், மற்றை வீட்டுக்குச் செல்லல்வேண்டும்; செல்லும்பொழுது பிணையிடக் கொண்டுவந்தவர் அழைக்கின், அவ்விடத்திற்குநே நின்று கொண்டு வாங்கல் வேண்டும்; திரும்பிப்போய் வாங்கலாகாது. பிணை கிடைத்தபோது சந்தோஷித்தலும், கிடையாதபோது துக்கித்தலும் ஆகாவாம். விஷயங்களால் இழுக்கப்படுகின்ற இத்திரியங்களை, அற்பபோசனத்தினாலும், ஏகாந்தத்தில் வசித்தலினாலும், நல்வழியிற் றிருப்பல்வேண்டும். குறிசொல்லல், வைத்தியம், சோதிடம், மந்திரவாதம் முதலியவைகளினாலே பிணை சம்பாதிக்கலாகாது.

பிணை சாந்தானிக பிணையும், கணபிணையும், மாதுகரிபிணையும், அயாசிதபிணையுமென நான்கு வகைப்படும். ஆசாரியர் முதலாயினோர், பக்தர்களாயினும், சீடர்களாயினும் அன்பினோடு தாமே தரும் மடம் விளையில் முதலியவைகளைச் சந்தானபரம்பரையாக அநுபவிக்கும்படி வாங்குவது சாந்தானிகபிணை. இல்

வாழ்வாருடைய நெருவிலே புறப்பட்டு வீடுதேறும் அரிசிவாங்குவது கணபிணை. வண்டானது ஒரு பூவிலிருந்து அதனை வாதிபாமல் பல பூக்களினுஞ் சென்று சிறுகச் சிறுகத் தேனைக் கிரகித்தல் போல, விரத்தனாவன் ஒருவரை வாதிபாமல் பலரிடத்தும் சென்று சிறுகச் சிறுக அன்னம் வாங்குவது மாதுகரிபிணை. தனக்கென்று காசையும் பணத்தையும் தானியத்தையும் தீண்டாதவனுக்கே இந்த மாதுகரிபிணை பண்ணுதல் தகும். மத்தியான மாதற்கு முன்னே மாதுகரிபிணைக்குப் புறப்படலாகாது. விரத்தியின் முதிர்ச்சியினாலே 'நமக்குள்ள பிராரத்தத்தை நாம் எங்கேயிருப்பினும் கடவுள் புசிப்பிப்பர்' என்று துணிந்து, இருந்தவிடத்திலே தானே ஒருவன் தானாகக் கொண்டுவந்து தந்ததை வாங்கிப் புசிப்பது அயாசிதபிணை.

ஈசுர தீந்தகர், குருதிந்தகர், வேததிந்தகர், ஆகமதிந்தகர், தேவத்திரவியங் கவர்வோர், சமயாசாரமில்லாதவர், கொலைஞர், கள்வர், கள்ளுண்ணோர், புலாலுண்ணோர், பிறன்மனை நயப்போர், பொய்ச்சான்று செல்வோர், பொய்வழக்குப் பேசுவோர், கன்னிகையை விற்போர், இழிந்த வருணத்தார் முதலாயினோரிடத்துப் பிணை வாங்கலாகாது. இவர்களுடைய அன்னத்தைப் புசித்தவர்களுக்கு ஒருபோதும் சித்த சுத்தி பிறவாது. அதனால் அவர்கள் மேன்மேலும் பாவங்களையே செய்து நரகத்துள் பத்தை அநுபவிப்பார்கள். அழுக்குப் புடைவை

யுதித்தவர், கருப்பிணி, வெள்ளாட்டி, நற்குண
மில்லாதவர், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டவர்,
தம்பூலத்தின்றவர், கணவனுக்கு முன்னுணைப
வர், அருவருப்பாவவர், உறுப்புக்குறைந்த
வர், சுருங்குட்ட முதலிய தோயுடையவர்,
விதிப்படி செளச முதலியன செய்யாதவர்,
சனனமரணசௌசமுடையவர் முதலியோர்
கள் இடம் அன்மை வாங்கலாகாது. தீகை
யில்லாதவருடைய அன்னம் தீகையுடையவர்
புசிக்கலாகாது.

சந்தியாசிவேடந் தரித்துக்கொண்டு மண்
பொன் பெண்களில் இச்சைவைப்பவர்களும்,
கோயிலதிகாரஞ் செய்யப் புகுந்து தேவத்திரவி
யங்களை உபயோகிப்பவர்களும் பதிதராவார்கள்.
அவர்கள் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களிலுங்
கற்பகாலங் கிடந்தழுந்துவார்கள். அவர்கள்
அனுபவிக்கும் நரகத்துன்பங்களைச் சொல்ல
முடியாது. அவர்கள் எண்ணில்லாததரம் மலப்
புழுவாய்ப் பிறந்து பிறந்து, மலத்தை உண்
டிற்பார்கள். இப்பிறவியினும், மேல் வரும்
பிறவிகளினும், சுகசன்னி, பிரமேகம், கிரந்தி,
பகந்தரம், அரையாப்பு, நீரடைப்பு, கிரகணி,
நீரிழிவு, மூலரோகம், பிளவை, பெருவியாதி,
குட்டம், சயம், மகாசுவாசம், குன்மம் முதலிய
எண்ணில்லாத வியாதிகளினாலே வருந்துவர்
கள். அப்பதிதர்களை வணங்குதலும், அவர்க
ளோடு கூடுதலும், அவர்களோடு பந்தியி
லிருந்து புசித்தலும், அவர்களைத் தீண்டலும்,
பிறவும் பெரும்பாதகங்களாம். ஆதலினாலே,

நரகத்துன்பத்துக்கும் பிறவித்துன்பத்துக்கும்
அஞ்சுவவர்கள் அப்பதிதர்களைக் கண்டால்,
தூரத்திலே நீங்கிவிடக் கடவார்கள்.

பிரமசரிய முதலிய நான்காச்சிரமங்களும்
கிருகஸ்தாச்சிரமத்தினாலேயே நிலைபெறுகின்
றன. சாத்திரவிதிப்படியே அதனதன் கருமங்
களை நடத்திவந்தால், இந்த நான்காச்சிரமங்க
ளும் தனித்தனியே மோகத்தைக் கொடுக்க
வல்லனாவாம். நான்காச்சிரமிகளுள்ளும், வேதா
கமங்களில் விதித்தபடி ஒழுகும் கிருகஸ்தன்,
மற்றை மூன்றுச்சிரமங்களையும் பிணைக்கொடுத்
துப் பாதுகாத்தலினாலே உயர்ந்தவனென்று
சொல்லப்படுகிறான். நதியும் நதமும் சமுத்தி
ரத்தைச் சேர்ப்போலவே, பிரமசரியும்
வானப்பிரஸ்தனும் சந்தியாசியும் கிருகஸ்த
னையே பிணையின்பொருட்டுச் சேர்கின்றார்கள்.
நதியென்பது கிழக்குமுகமாக ஓடும் ஆறு. நத
மென்பது மேற்குமுகமாக ஓடும் ஆறு.

தேவர்கடனை யஞ்ஞத்தினாலும், முனிவர்க
டனை வேதாத்தியயனத்தினாலும், பிதிர்கடனைப்
புதல்வரைப் பெறுதலினாலும், தீர்த்துக்
கொண்டே, சந்தியாசத்திற் பிரவேசித்தல்
வேண்டும். பிரமசரியத்திலிருந்து கிருகஸ்தாச்
சிரமத்தையும், அதிலிருந்து வானப்பிரஸ்தாச்
சிரமத்தையும், அதிலிருந்து சந்தியாசாச்சிர
மத்தையும் அடைவதே தகுதி. ஆயினும், கிரு
கஸ்தாச்சிரமத்திற்கு உரிய சத்தியில்லாதவரும்,

பிரஞ்சத்திலே மிக்க வைராக்கியமுடையவ
ரும் விரும்பியபோது சந்தியாசம் பெறலாம்.

சந்தியாசம் பெற்றவர், குளிகம்போய்ச்
சேறுபூசிக் கொள்ளுதல்போலக் கூடாவொழுக்
கப் பூண்டு பழிபாவங்களை அடையாமல், தங்கள்
காலமெல்லாம் செபம், தியானம், பூசை, ஞான
நூல்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், கேட்டல், கேட்
பித்தல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல்
என்பவைகளிலே, போக்கல்வேண்டும். இவை
செய்யாதவருடைய சந்தியாசவேடம் சிறிதும்
பயன்படாது.

திருமந்திரம்.

வேட நெறிகில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிகிற்போர் வேடமெப் வேடமே
வேட நெறிகில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் விடது வாருமே.

திருவள்ளுவர்.

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின.

நல்லொழுக்கம்.

பெரும்பான்மையும் எல்லாச் சாதியா
ருக்கும் எல்லாவாச்சிரமத்தாருக்கும் பொதுவா
யுள்ள நல்லொழுக்கங்களை இயன்றமட்டும்
திரட்டிச் சொல்வாம்.

கடவுளும், புண்ணியபாவமும், சுவர்க்க
நரகமும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்
னும் உண்மையை ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

ஒருயிருக்கும் சிறிதாயினும் திங்கு நினைக்க
லாகாது. தனக்குத் துரோகஞ் செய்தவரிடத்
தும் தான் துரோகசிந்தை இல்லாதவனாய்
இருத்தல்வேண்டும். பிறவுயிர்களுக்குத் துன்
பம் வந்தபொழுது தன்னை நெருப்பிலே தோய்த்
தாற்போல மனந்தபித்து அதைநீக்க முயலல்
வேண்டும். பொறுத்தற்கரிய கோபமும் துன்ப
மும் வந்தாற் சகித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறருடைய பொருளைக் காஞ்சிரங்காய்
போல நினைத்தல் வேண்டும். தனக்குப் பிறர்
இலாபங் கருதாமற்செய்த நன்றியை மறக்க
லாகாது. வஞ்சனையை ஒழித்தல் வேண்டும்.
பகைவரும் சிநேகரும் அயலாருமாகிய மூன்று
திறத்தாரிடத்தும் பகட்பாதமின்றிச் சமமா
யிருத்தல்வேண்டும். பிறருடைய கல்வி செல்வ
முதலியவற்றைக் கண்டு பொருமைப்படலா
காது. கல்வியும் அறிவும் நல்லொழுக்கமும்

செல்வமும் அழகும் தமக்குப் பார்க்கிலும் பிறருக்கு மிகப் பெருகல்வேண்டுமென்று நினைத்தல் வேண்டும்.

காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்து பேசலாகாது. வினையாட்டுக்காயினும் பொய்ப்பேசலாகாது; எந்நாளும் சத்தியமே பேசல்வேண்டும். தன்னை வைதவனிடத்தும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசாது, இன்சொற்களையே பேசல்வேண்டும். தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாத வீண்வார்த்தைகளைப் பேசலாகாது. கோண்முட்டலாகாது.

தமையன் மனைவியைக் குருபத்தினியாகவும், தம்பி மனைவியை மருமகளாகவும், பிறர் மனைவியரைத் தாயும் தமக்கையும் தங்கையுமாகவும் பாவித்தல் வேண்டும்.

பிறரிடத்தே குற்றம் உண்டாயின், அவரைத் தனித்தவிடத்திற் கண்டு, அதனையும் அதனால் வருங்கேட்டையும் அவருக்கு அறிவித்து, அவரை நல்வழிப்படுத்தல் வேண்டும். ஒன்று ஒருவருக்கு மிக அப்பிரியமாய் இருப்பினும், அது அவருடைய நன்மைக்குக் காரணமாய் இருக்குமாயின், அதை ஆவசியகமாகச் சொல்லல் வேண்டும்.

ஈசுரத்துரோகி, கொலைஞன், கள்வன், கள்ளுண்போன், பொய்யன், சூதாடுவோன், தூர்த்தன், வஞ்சகன், பொருமையுடையவன், புறங்கூறுவோன், பலரோடு பகைகொண்டவன்

மிகச் செலவுசெய்பவன், பைத்தியம் பிடித்தவன் என்பவர்களைோடு கூடலாகாது.

தனக்கு மந்திரங்களையேனும் சாத்திரங்களையேனும் உபதேசிக்குங் குருவை அன்போடு வழிபடல் வேண்டும். குருவுக்கு வழிபாடு செய்யாது பெறும் வித்தை சித்திபெறுது. கிரியை ஞானம் என்னும் இரண்டினுள்ளும் ஞானம் சிறந்ததுபோல, கிரியாகுரு ஞானகுரு என்னும் இருவருள்ளும் ஞானகுருச் சிறந்தவன். அதிகமாகவேனும் அற்பமாகவேனும் ஆன்மா உய்யும் வழிக்கு உரியதை அறிவித்தவனையும் குருவென்றே நினைத்தல் வேண்டும். சமயச்சடங்கு செய்விப்பவரும் ஆசாரியரே யாவர்; அவரிடத்தும் வழிபாடுசெய்தல் வேண்டும். குருவின் ஆசனத்திலும் படுக்கையிலும் இருத்தலும் படுத்தலும், அவைகளைக் காலிலே திண்டலும் ஆகாவாம்.

தகப்பன், தாய், பெரியதகப்பன், சிறியதகப்பன், பெரியதாய், சிறியதாய், பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, தமையன், தமையன்மனைவி, குரு, குருபத்தினி, உபாத்தியாயர் முதலிய பெரியோர்கள் வந்தால், இருக்கைவிட்டெழுந்து வந்தனஞ் செய்தல்வேண்டும். வயசிஞலும் கல்வியினாலும் ஒழுக்கத்தினாலும் முதிர்ந்த பெரியோர்கள் வரும்போது, சிறியவன், இருக்கைவிட்டெழும்பாதிருந்தால், அற்பாயுசை அடைவான். பெரியோர்களை நாடோறும் வந்தனஞ்

செய்பவனுக்கு ஆயுள், கல்வி, கீர்த்தி, பலம் என்னும் நான்கும் அபிவிருத்தியாகும்.

தன்னின் உயர்ந்தாரையாயினும், தன்னை ஒத்தாரையாயினும் வணங்கும்போது, அவ்வணக்கம் அவருக்கென்று புத்திபண்ணாமல், அவரிடத்தில் இருக்கும் கடவுளுக்கென்று புத்திபண்ணி வணங்கல்வேண்டும். தன்னை யாராயினும் ஒருவர் வணங்கும்போது 'இவ்வணக்கம் ஆன்மாவாகிய நமக்கன்று; நம்மிடத்தில் இருக்கும் கடவுளுக்கேயாம்' என்று புத்திபண்ணல்வேண்டும்.

தான் ஒருவருக்குச் செய்த நன்றியைச் சொல்லலாகாது. தனக்கு ஒருவர் இட்ட பேசனத்தை இசுழ்ந்து பேசலாகாது. தான் செய்த தருமத்தையும் விரதத்தையும் புழ்ந்து பேசலாகாது.

அங்கனேர், ஆறுவிரலுள்ளவர்கள், வியாதி யாளர், படியாதவர்கள், கிழவர், குருபிகள், தரித்திரர், ஈனசாதியார் என்பவர்களை, அவர்களுடைய தோஷத்தைச் சொல்லிப் பரிகாசஞ் செய்யலாகாது.

ஒருவரை அடிக்கும்பொருட்டுத் தடி முதலிய ஆயுதங்களை உயர்த்தாக்குதலும், அவைகளால் அடித்தலும் ஆகாவாம். புத்திரன் சீடன் மனைவி என்பவர்கள் குற்றஞ்செய்தால், அவர்களைப் பிரம்பினாலே தண்டித்தல்வேண்டும். கோபத்தினால் ஒருவர் தலைமயிரைப் பிடித்

திழுத்தலும், தலையில் அடித்தலும் ஆகாவாம். தன் வேலைக்காரர் தன்னிழலாயும், தன்மனைவியும் பிள்ளையும் தன்சரீரமாயும் இருத்தலால், அவர்செய்த பிழையை வருத்தமின்றிப் பொறுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

அயனம், விஷுவம், அமாவாசை, பெளர்ணிமை முதலிய விசேஷ தினங்களிலே, தேவாலயத்தையும், பிதா, மாதா, குரு, உபாத்தியாயர், அரசன் முதலிய பெரியோர்களையும் தரிசித்தல் வேண்டும்.

நாடோறும், சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகைக்குமுன்னே நித்திரைவிட்டெழுந்து, கடவுளைத் தியானித்து, உச்சகரத்தினாலே தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, அவசியகருமமும் செளசமும் தந்தகத்தியும் முடித்து, ஸ்நானம்பண்ணிச் சந்தியாவந்தன முதலிய கருமங்களைச் செய்தல்வேண்டும்.

சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகை உண்டென்னுமளவில் எழும்புவது உத்தமம்; முன்றேழுக்கானாழிகை உண்டென்னுமளவில் எழும்புவது மத்திமம்; உதயத்தில் எழும்புவது அதமம்; உதயத்தின்பின் எழும்புவது அதமாதமம். அவசிய கருமமுதற் றந்தகத்தியிறுதியாகிய கருமங்களைச் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே முடித்தல்வேண்டும். சூரியோதயத்துக்குப் பின்பு தந்தகத்தி பண்ணினாலின், தேவரும் முனிவரும் அவன் செய்யுங் கருமத்தைப் பிரசன்னமாகக் கைக்கொள்ளாமற் பரா

முகமாயிருப்பர்; ஆதலால் அக்குற்றந் தீரும்படி பிராயச்சித்தஞ் செய்தல்வேண்டும்.

உதயகாலத்திலும் அஸ்தமயன காலத்திலும் சயனமும் போசனமும் அத்தியயனமுஞ் செய்யலாகாது. சயனித்தால் முதேவியுண்டாகும்; புசித்தால் வியாதி உண்டாகும்; அத்தியயனஞ் செய்தால் ஆயுசு குறையும்.

பிராதக்கால சந்தியாவந்தனம் நகூத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்யின் உத்தமமும், நகூத்திரங்கள் மறைந்தபோது செய்யின் மத்திமமும், சூரியன் பாதி உதிக்கும்போது செய்யின் அதமமுமாம்.

மத்தியான சந்தியாவந்தனம் பதினைந்து நாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே செய்யின் உத்தமமும், மத்தியானத்துக்கு முன் ஒருநாழிகையிலே செய்யின் மத்திமமும், மத்தியானத்துக்குப் பின் ஒரு நாழிகையிலே செய்யின் அதமமுமாம்.

சாயங்கால சந்தியாவந்தனம் சூரியன் பாதி அத்தமிக்கும்போது செய்யின் உத்தமமும், அத்தமயனமானபின் ஆகாசத்திலே நகூத்திரங்கள் தோன்றுமுன் செய்யின் மத்திமமும், நகூத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்யின் அதமமுமாம்.

தேவாலயம் ஆறு குளம் கிணறு பூந்தோட்டம் வீடு முதலியவற்றிற்குச் சமீபத்திலும், சனங்கள் சஞ்சரிக்கும் இடங்களிலும், பசு

மேயும் இடங்களிலும், மரநிழலிலும், உழுத நிலத்திலும், பயிர்நடுவிலும், வழியிலும், சுடுகாட்டிலும், அறுகம்பூமியிலும், புற்றிலும், மலையிலும், தண்ணீரிலும் மலசலங்கழிக்கலாகாது.

காலிலே பாதகுறடேனும் செருப்பேனும் இட்டுக்கொண்டு மலசலங்கழிக்கலாகாது. சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, தண்ணீர், காற்று, பசு, பெரியோர் என்னும் இவ்வுறுதிரே காரியுமிழ்தலும் மலசலங்கழித்தலும் ஆகாவாம். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டாயினும், ஈரவஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டாயினும், நின்றுகொண்டாயினும், நடந்துகொண்டாயினும், கையிலே ஜலபாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டாயினும் மலசலம் விடலாகாது.

தலையையும் காதுகளையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றிக் கொள்ளாமலும், பூணூலை வலக்காதிலே சேர்க்காமலும், மலசலம் விடலாகாது. மலசலங்கழித்தவுடனே விதிப்படி மண்ணிட்டுச் செவ்வையாகச் சௌசஞ் செய்தல்வேண்டும். மலசலங்கழிக்கப் புகுங்காலந்தொடங்கிச் சௌசாசமன முடிக்கும்வரையும் ஒருவரோடும் பேசலாகாது.

மயிர், எலும்பு, முள்ளு, பலியிட்டசாம்பர், உமி, குளித்தநீரால் நனைந்த பூமி, கோழை, எச்சில், மலம், மூத்திரம், உதிரம் என்னும் இவைகளை மிதியாமல் தூரத்தில் விட்டு ஒதுங்

கிப்போதல் வேண்டும். மலமுத்திரங்களைப் பார்க்கலாகாது.

ஆறு, தடாகம், ஓடை, மடு முதலியவைகளிலே ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். இவைகள் இல்லைபாலால், கிணற்றினின்றும் தண்ணீரை எடுத்து ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். ஒருவர் வெட்டின குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்யப்புகின், அந்தக்குளத்தில் ஐந்துகை மண்ணெடுத்து வெளியிற்போட்டுவிட்டு ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும்.

தீண்டத்தகாத சாதியாரையும், புலாலுண்பவரையும், அசுத்தரையும், சனனமரணசௌசமுடையவரையும், தூரஸ்திரீயையும், ஊர்ப்பன்றி நாய் கழுதை நரி காகம் கோழி கழுகு கூகை முதலியவைகளையும், எலும்பையும் தீண்டினாலும், கௌரஞ்செய்துகொண்டாலும், சுற்றத்தார் இறக்கக் கேட்டாலும், தூர்ச்சொப்பனங் கண்டாலும், பிணப்புகை பட்டாலும், சுடுகாட்டிற்போனாலும், உடுத்த வஸ்திரத்துடனே ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும்.

திருவிழாவிலும், யாகத்திலும், விவாகத்திலும், தீர்த்தக்கரையிலும், யாத்திரையிலும், வீடு அக்கினிபற்றி எரியுங்காலத்திலும், கலகத்திலும், இடருற்ற காலத்திலும், நீசரல்லாத மற்றையோரைத் தீண்டினால் தீட்டில்லை.

வஸ்திரத் தரித்துக்கொள்ளாமல், சயனம், ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், பூசை, போசனம்

முதலியவைகளைச் செய்யலாகாது. ஜலத்தைக் காலினால் உழுக்கலாகாது. ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே உடம்பை வஸ்திரத்தினாலே துடைத்தல் வேண்டும். கையினாலே துடைக்கலாகாது. பிறர்மேலே நீர் தெறிக்கும்படி வஸ்திரத்தைத் தோய்த்தலும் மயிரை உதறலும் ஆகாவாம். நடக்கும்போது மயிரை உளர்தலாகாது. வஸ்திரத்தைத் தண்ணீரினுள்ளே பிழிதலாகாது. காலினாலே காலைத் தேய்த்துக் கழுவலாகாது. ஈரவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கலாகாது.

மயிர், கரி, சாம்பர், எலும்பு, முள், விஷம், எச்சில் இவைகளைச் சலத்திலே போடலாகாது. கோழையைச் சலத்திலே உமிழ்தலாகாது.

நோயினாலே ஸ்நானஞ்செய்ய இயலாத போது கழுத்தின்கீழ் அரையின்கீழ் கால் என இவைகளுள் ஒன்றை இயன்றபடி ஜலத்தினாலே கழுவிக்கொண்டு, கழுவாமல் எஞ்சிய உடம்பை நனைந்த வஸ்திரத்தினால் ஈரப்படும்படி துடைத்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரத் தரித்துக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன முதலியவை செய்யலாம்.

முகத்தையும் கைகால்களையும் கழுவாமற்புசிக்கலாகாது. தண்ணீரினாலே கால் கழுவி, அந்த ஈரம் இருக்கும்போதே புசித்தல்வேண்டும். படுக்கையில் இருந்துகொண்டும், மூலைக் கெதிராக இருந்துகொண்டும், இடக்கையில் அன்னத்தை வைத்துக்கொண்டும், உள்ளங்

கையில் அன்னத்தை வைத்துக்கொண்டும், ஆசனத்தின்மீது இலைபோட்டுக்கொண்டும், நின்று கொண்டும், நடந்துகொண்டும் புசிக்கலாகாது.

அசுத்தமாகிய இடங்களிலும், நானாவித சனங்கள் சேர்ந்த சங்கத்திலும், சந்தியாகாலங்களிலும், புசிக்கலாகாது. கனி கிழங்கு வற்றல் வடகம் பணியாரம் என்பவை யொழிந்த மற் றைப் பழைய உணவுகளையும், பிண்ணுக்கு முதலிய சாரமில்லாத உணவுகளையும் உண்ணலாகாது.

அங்கனீர், வியாதியாளர், ஆசாரமில்லாதவர் முதலாயினோராலே தீண்டப்பட்டதும் அருவருப்புள்ள துமாகிய அன்னத்தைப் புசிக்கலாகாது. கோபமும் கவலையுமின்றி முகமலர்ச்சியோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் செவ்வையாக இருந்து புசித்தல்வேண்டும். தன்மனைவிபோடு கூட இருந்து புசிக்கலாகாது.

வயிற்றிலே பாதிப்பங்கை அன்னத்தினாலும், காற்பங்கைச் சலத்தினாலும் நிறைத்து, காற்பங்கை வாயு சஞ்சரிக்க விடல்வேண்டும்.

இரவில் எட்டுநாழிகையினுள்ளே புசித்தல் உத்தமமும், பதினொருநாழிகையளவேல் மத்திமமும், பதினான்கு நாழிகையளவேல் அதமமுமாம்; அதன்மேற் புசிக்கலாகாது.

இராத்திரியிலே மிகப்புசிக்கலாகாது. மத்தியானத்திலே அதிக போசனஞ் செய்தால், இரவிலே புசிக்கலாகாது. இரவிலே தயிரை

யேனும் வெண்ணெயெடுத்த மோரையேனும் உட்கொள்ளலாகாது.

வெண்கலப் பாத்திரத்தில் விடப்பட்ட இளநீரும், தாமிர பாத்திரத்தில் விடப்பட்ட பாலும் கள்ளுக்குச் சமமாகும்; ஆதலால் அவைகளை உண்ணலாகாது.

நின்றுகொண்டு தண்ணீர் குடிக்கலாகாது. இரண்டு கையினால் முகந்தாயினும் ஏற்றுயினுத் தண்ணீர் குடிக்கலாகாது. வாய் கொப்பளிக்கும் போது, வாயிற்புகுந்த நீரை உள்ளே புகாமல், உமிழ்ந்துவிடல்வேண்டும். வெண்கலப் பாத்திரத்தினாலேனும், தாமிரபாத்திரத்தினாலேனும், ஒருபோதும் கால் கழுவலாகாது.

புசித்தபின் காரணமின்றி ஸ்நானஞ்செய்யலாகாது. நோயாளி தலைமுழுகலாகாது. ஜனனம், மரணம், கிரகணம், மாசப்பிறப்பு இவைகளினன்றி இராத்திரியிலே ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது.

அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, மாசப்பிறப்பு என்னும் பஞ்சபருவங்களினும், பிரதமை, சட்டி, துவாதசிகளினும், உத்தரம், திருவோணம், திருவாதிரை, கேட்டை என்னு நகைத்திரங்களினும், சன்ம நகைத்திரத்தினும், விதிபாத யோகத்தினும், இரவினும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளலாகாது.

எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளற்கு ஆடவர்களுக்குப் புதன்கிழமையும் சனிக்கிழமையும்

நல்லனவாம். பெண்களுக்குச் செவ்வாய்க்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் நல்லனவாம்.

விலக்கப்பட்ட திதிவாரநக்ஷத்திரங்களிலே எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளவேண்டினால், நெய்யும் மண்ணுந் தெறித்து எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலாம். வியாதியாளரும் விருத்தரும் சிசுக்களும் காலம் விசாரியாமல் தைலாப்பியங்கம் பண்ணலாம்.

தலையிலே வாக்கி வடிந்த எண்ணெயை உடம்பிலே தேய்க்கலாகாது. சலமோசனம் எண்ணெய் தேய்க்குமுன்னே செய்துகொள்ளல் வேண்டும். ஸ்தானஞ் செய்தபின்பு எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளலாகாது.

க்ஷேளஞ் செய்துகொள்ளற்குத் திங்கட்கிழமையும் புதன்கிழமையும் உத்தமம்; வியாழக்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் மத்திமம்.

பிரதமை சதூர்த்தி சட்டி அட்டமி நவமி ஏகாதசி சதூர்த்தசி அமாவாசை பெளர்ணிமை என்னுந் திதிகளிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமை செவ்வாய்க்கிழமை சனிக்கிழமைகளிலும், கார்த்திகை உரோகிணி மகம் உத்தரம் மூலம் உத்தராடம் உத்தரட்டாதி என்னும் நக்ஷத்திரங்களிலும், சென்ம நக்ஷத்திரத்திலும், மாசப்பிறப்பிலும், விதிபாதயோகத்திலும் விரத தினத்திலும், பத்தினிகர்ப்பினியாய் உள்ள காலத்திலும், சந்தியாகாலத்திலும், குதபகாலத்திலும், இராத்நிரியிலும், போசனஞ்செய்த பின்னும், வியாதி

யான காலத்திலும் வபனஞ்செய்து கொள்ளலாகாது.

திசைக்ஷ ஆசாரியாபிஷேகம் மகுடாபிஷேகம் இவை செய்து கொள்ளும்போதும், பிரதிட்டை உற்சவம் யாகம் இவை தொடங்கும் போதும், விவாகத்துக்கு முதற்றினத்திலும், புண்ணியதலத்தையும் புண்ணியதீர்த்தத்தையும் அடைந்தபோதும், வியாதிநீங்கிய காலத்திலும், சிறைச்சாலையை விட்டுப் பிரிந்தகாலத்திலும், ஆசௌசமுடிவிலும், தன்னுடைய தாய்தகப்பன் ஆசாரியன் பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன் தமையன் தாயுடன்பிறந்தமாமன் பெண்கொடுத்த மாமன் இவர்களுடைய மனைவியர் பிதாவுடன் பிறந்தவள் சிறியதாய் தமக்கை இவர்கள் மரித்தகாலத்திலும், தனது தலையிலே பொல்லாதவை விழுந்தபொழுதும், திதிவாரநக்ஷத்திரம் பாராமல் வபனஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

சனனாசௌசமுடிவிலே பிதா வபனஞ் செய்து கொள்ளல்வேண்டும். மரணாசௌசமுடிவிலே எல்லாரும் வபனஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், ஆசௌசம் நீங்காது. நத்தகாலத்திலே தகனஞ் செய்தால், வபனம் அன்றைக்குச் செய்து கொள்ளாது, மற்றநாட் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

தெய்வவிம்பத்தினிழையும், மாதா, பிதா, குரு, உபாத்தியாயர், அரசன் முதலிய பெரியோ

ருடைய நிழலையும், பசுவினிழலையும், சோதியி
னிழலையும் மிதித்தலும், தாண்டலும் ஆகா
வாம். எருக்கு, கள்ளி, தான்றி, ஆமணிக்கு
இவைகளின் நிழலிலே பகற்காலத்தில் இருக்க
லாகாது. விளாநிழலிலும் அரசநிழலிலும்
இராக்காலத்தில் இருக்கலாகாது. நீசர்நிழல்
விளக்குநிழல்களும் ஆகாவாம். ஆடு கழுதை
துடைப்பம் இவைகளின் தூள் மேலே படும்
படி நெருங்கலாகாது.

இரண்டு தெய்வ விம்பத்துக்கு நடுவிலும்,
பிராமணர் முதலிய பெரியோர் பலருக்கு நடுவி
லும் ஊடறுத்துப் போகலாகாது. ஒருவருக்
கும் விளக்குக்கும் நடுவேபோகலாகாது. கழு
தைக்கு நடுவினும் ஆடுகளுக்கு நடுவினும்
போகலாகாது.

பெரியோர் நித்திரை செய்யும்போது
அவரை எழுப்பலாகாது. பசுவானது தண்
ணீர் குடிக்கும்போதும், புல்லுத் தின்னும்
போதும், கன்று பால் குடிக்கும்போதும் தடை
செய்யலாகாது. பசுக்கன்றையேனும் அது
கட்டுங் கயிற்றையேனும் தாண்டலாகாது.

தாம் உடுத்த ஆடைக்காற்றுப் பிறர்மேல்
உறைப்பப்போதலும், பலர் நடுவே நின்று வஸ்
திரத்தை உதறலும் ஆகாவாம்.

பிறர் எழுந்துபோகத் தொடங்கும்போது
அவரைப் பின்னே நின்று அழைத்தலும்,
தும்முதலும், எங்கே போகின்றீர் என்று

கேட்டலும் ஆகாவாம். அவருக்கு யாதாயினும்
சொல்லவேண்டுமாயின், விரைத்து சென்று,
அவர் பக்கத்திலே நின்று சொல்லல்வேண்டும்.
அவர் முன்னே போய் எதிர்முகமாக நின்று
ஒன்றையுஞ் சொல்லலாகாது.

பிறரைப் பார்த்து 'உம்முடைய உடம்பு
நன்றாக இருக்கின்றது' என்று சொல்லலா
காது. அவர் புசித்த போசனங்களைக் கேட்ட
லாகாது.

மார்க்கத்திலே போகும்போது, தேவாலய
மும், தெய்வவிம்பமும், ஆசாரியர் பிராமணர்
அரசர் வித்துவான்கள் முதலிய பெரியோரும்,
பசுவும், அரசு முதலிய புண்ணியவிருக்டமும்,
தெய்க்குடம் தயிர்க்குடம் தேன்குடங்களும்,
நாற்சந்தியும் எதிர்ப்பட்டால், வலஞ்சுற்றிப்
போதல் வேண்டும்.

பெரியோர்களும், வயோதிகர்களும், சமை
சுமப்போர்களும், வியாதியாளர்களும், பிள்
ளையோர்களும், பசுக்களும், பெண்களும் எதிர்ப்பட்
டால், அவர்களுக்கு வழிகொடுத்து, விலகிப்
போதல்வேண்டும்.

பிறர் இரகசியம் பேசும்போது அதனைக்
கேட்டலாகாது. இருவர் இருந்து பேசும்
இடத்திலே அவரனுமதியின்றிப் போகலா
காது. பிறர் பேசும்பொழுது கதவுமுதலியவை
களின் பக்கத்திலே மறைத்து நின்றலாகாது.
பிறருடைய வீட்டின்கண்ணே புழைக்கடை
வாயிலாலே போகலாகாது.

பற்கடித்தலும், நகங்களைக் கடித்தலும், மீசையைக் கடித்தலும், நகத்தினாலே பல்லைக் கிளைத்தலும், உதட்டைக் கசக்கிக்கொண்டிருத்தலும், மூக்கைத் தூக்கியிழுத்தலும், கண்மயிரைப் பிடுங்கலும், நகம் மயிர் இவைகளைத் தானாகச் சேதித்தலும் ஆகாவாம்.

வாயை மூடிக்கொள்ளாமற் கொட்டாவி விடுதலும், பெருமூச்செறிதலும், இருமூதலும் ஆகாவாம். இரைச்சலிட்டுச் சிரித்தலும், காரணமின்றிச் சிரித்தலும், ஓசையுடன் அபானவாயுவிடுதலும் ஆகாவாம்.

காரணமின்றி, மண்கட்டியை உடைத்தலும், துரும்பு கிள்ளுதலும், நிலத்தைக்கேறலும், கையையும் தலையையும் உதறலும், கையினாலே உடம்பில் அடிக்கடி புடைத்தலும் ஆகாவாம்.

தலைசொறிதல் வேண்டின், வலக்கையினாலே சொறிதல்வேண்டும். இரண்டுகைகளினாலே தலைசொறிதலும், இடக்கையினாலே தலைசொறிதலும், முகத்தை இடக்கையினாலே தீண்டலும் ஆகாவாம். அரையின்கீழே தீண்டினாற் கைகமுவல் வேண்டும். காலை இடக்கையினால் தீண்டி வலக்கையினால் தீண்டலாகாது. இருந்த ஆசனத்தைக் காலினால் உதைக்கலாகாது.

நாழியை மணைமேல் வைத்தலும், மணையைக் கவிழ்த்து வைத்தலும் ஆகாவாம். துடைப்பத்தையும், செத்தையையும், பூவின்

புறவிதழையும், பழைய கருங் கலங்களையும், கீழிந்த கட்டிலையும் பந்தரின் கீழ் வைக்கலாகாது.

நெருப்பை வாயினால் ஊதலாகாது. நெருப்பை ஆடையினாலேனும், முறத்தினாலேனும், கையினாலேனும் வீசி மூட்டலாகாது. நெருப்பை இருவருக்கு நடுவே கொண்டுபோகலாகாது; கொண்டுபோகவேண்டிற் கீழேவைத்து எடுத்துக்கொண்டு போதல்வேண்டும். அக்கினியைத் தாண்டலும், அக்கினிக்கெதிரே காலை நீட்டலும், அக்கினியை அரையின்கீழே தாங்கலும், அக்கினியிலே காலைக்காய்ச்சலும், அசுத்தமாகிய பொருளை அக்கினியிலே போடுதலும், அடுக்களையில் அக்கினியைச் சலம்விட்டவித்தலும் ஆகாவாம். விளக்கை வாயினால் ஊதி அவித்தலும், கையினாலே தாண்டலும் ஆகாவாம். தான் உபரமாகப் படுத்துக்கொண்டு அக்கினியைக் கீழே வைக்கலாகாது.

சூரியனை, உதிக்கும்போதும், அஸ்தமிக் கும்போதும், கிரகணம் பிடிக்கும்போதும், ஜலத்திலே பிரதிவிம்பித்திருக்கும்போதும், உச்சியில் இருக்கும்போதும் பார்க்கலாகாது. தன்னிழலைத் தண்ணீரிலும் எண்ணெயிலும் பார்க்கலாகாது. சுடுகாட்டக்கினியைப் பார்க்கலாகாது. வஸ்திரத் தரித்துக் கொள்ளாதவரைப் பார்க்கலாகாது.

பாதகுறடு, செருப்பு, வஸ்திரம், பூணூல், புஷ்பம், கமண்டலம் என்பவைகள் அன்னிய

னான் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளைத் தான் அனுபவிக்கலாகாது. குடியிக்கு வெளியிலே பூவைச் சுற்றிக்கொள்ளலாகாது.

துஷ்டவாகனத்தின்மேல் ஏறலும், தண்ணீர் அலம்பி இடித்த ஆற்றங்கரை முதலியவைகளைச்சேர்தலும், தீப்பட்ட வீட்டிலே பிரவேசித்தலும், மரத்தினுனியில் ஏறலும், மழை பெய்யும்போது காலைப்பரப்பி ஓடலும், ஜலப் பிரவாகத்துக்கு எதிராக நீந்தலும், ஒருவனாய் ஓடமேறிக் கடத்தலும், மந்தையினுள்ளே கோலின்றிப்போதலும், சர்ப்பம் மதயானை முதலியவற்றிற்கு எதிரே நின்றலும், அவைகளைத் தொடர்தலும், குடியில்லாத வீட்டிலே தனித்துத் தூங்கலும், பாழங்காட்டுக்குத் தனித்துப் போதலும், பாழ்வீட்டிலே தனித்திருத்தலும் ஆகாவாம்.

துணையின்றித் தனித்தாயினும், இன்னொன்று அறியப்படாதவனோடாயினும் வழி நடக்கலாகாது. இரவிலே தனித்து ஊர்ப்புறத்திலே போகலாகாது; போகவேண்டின், ஒருவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போகல்வேண்டும். இருட்டிலே வெளிச்சமின்றிப் போகலாகாது.

மழையிலும், வெய்யிலிலும், இரவிலும், காடுகளிலும், குடை பாதரகைத் தடி இவைகளைத் தரித்தவனாகி, தேகத்துக்குத் தீங்கு வாராத படி சஞ்சரித்தல்வேண்டும். சஞ்சரிக்கும்போது, மேற்பார்வையும் பக்கத்துப்பார்வையும் தூரப் பார்வையும் விட்டு, நுகத்தடியளவுதாரம்

வழியை நன்றாகப் பார்த்துப் போதல் வேண்டும்.

மிகவழித்திருத்தல், மிகத்தூங்கல், மிகவிருத்தல், மிகநிற்பல், மிகநடத்தல், மிகப்படுத்திருத்தல், மிகவருத்தல், மிகப்பேசல் இவையெல்லாம் நன்மையல்ல. பகலிலே ஒருபோதும் நித்திரை செய்யலாகாது. வடக்குத்திக்குளிலே தலைவைத்துச் சயனிக்கலாகாது. காலீரம் புலருமுன் சயனிக்கலாகாது.

கற்பு.

பெண்களுக்குக் கற்பாவது விவாகஞ் செய்யுமுன் பிதா மாதாக்களாலும், விவாகஞ் செய்தபின் கணவனாலும், கற்பிக்கப்பட்ட படியே நீதி வழுவாமல் ஒழுகுதலாம். பெண்கள் இளமைப்பருவத்திலே பிதாவினாலும், யௌவனத்திலே கணவனாலும், மூப்பிலே புத்திரனாலும், காக்கத்தக்கவர்; ஆகையால் ஒரு போதும் பெண்கள் சுவாதீனரல்லர். கணவனும் புதல்வனும் இல்லாதமனையியை அவளுடைய கணவன் பகித்தார் காக்கக்கடவர்; அவர்கள் இல்லாதபோது அவளுடைய தாய் பகித்தார் காக்கக்கடவர். தகப்பன் கணவன்பிள்ளைகள் இவர்கள் இல்லாமல் தனித்திருக்க விரும்பும் பெண், பிறந்தகுலம் புகுந்த குலம் இரண்டுக்கும், வசையை உண்டாக்கி விடுவள்.

பிதாமாதாக்கள் பெண்ணுக்குச் சிறுபிராயத்திலே கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும், புண்ணிய பாவங்களையும், சுவர்க்க நரகபலன்களையும், கடவுளை வழிபடு முறைமையையும், கணவனுக்குத் தொண்டுசெய்யும் முறைமையையும் கற்பித்து, வீட்டுவேலைகளைப் பழக்கல் வேண்டும். பெண்களுக்கு உரிய தருமங்களைல்லாவற்றுள்ளும் முக்கிய தருமம் பதிவிரதம். “குலமகட் கழகுதன் கோழுனைப் பேணுதல்” என்றார் பெரியோர்.

சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரை விட்டெழுதல், கடவுளைத் தியானித்துத் துதித்தல், வீடு விளக்கஞ்செய்தல், பாத்திரசுத்திசெய்தல், தேவபூசைத்திரவியங்கள் அமைத்தல், மாமன் மாமியாரை வந்தித்தல், கணவனுடைய பணிவிடையைச் செய்தல் இவை முதலியன வெல்லாம் மங்கலவாழ்க்கையையும் செல்வத்தையும் விரும்பிய நன்மனைவியின் செய்கைகளாம்.

உரலிலேனும், உலக்கையிலேனும், அம்மியிலேனும், வாயிற்படியிலேனும், முறத்திலேனும் இருக்கலாகாது; இருந்தாற் சீதேவி நீங்குவள்.

நாடோறும் தன்நாயகன் உண்டபின் தான் உண்ணுதலும், அவன் சயனித்தபின் தான் சயனித்தலும், அவன் நித்திரைவிட்டெழுதற்கு முன்னே தான் நித்திரைவிட்டெழுதலும் பதிவிரதைக்கு உரியசெய்கைகளாம். கண

வன் கொடுத்த பொருளை வீணாகச் செலவழியாமையும், அவனுடைய வரவுக்கேற்பச் செலவழித்தலும், அவனோடு ஒத்திருத்தலும், அவனோடு நடத்தலும், கடுஞ்சொல்லின்மையும், இன்சொற்சொல்லலும் அவன் செய்கைகளாம்.

பதிவிரதை தன்வீட்டுக்கு வரும் துறவிகள் முதலிய பெரியோர்களையும் அதிகிகளையும் உபசரித்து, அவர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தல் வேண்டும். குருடர், முடவர், வியாதியாளர், விருத்தர் முதலானவர்கள் வந்தால், முகமலர்ச்சியோடு இயன்றமட்டும்பிகைகொடுத்து, இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி அனுப்ப வேண்டும். யாவரோடாயினும் இடி இடித்தது போல உரத்த சத்தத்தோடு பேசலாகாது. இனியகுரலோடு மிருதுவாகப் பேசல்வேண்டும்.

நாயகனுடைய ஆயுள் பெருகும்பொருட்டு மஞ்சளணிதல்வேண்டும். தன்நாயகன் பெயரைச் சொல்லலாகாது. அவன் இருந்தாலன்றி அவனெதிரே தான் இருக்கலாகாது. அவனுடைய உச்சிட்டத்தை அமிர்தம்போலப் புசித்தல் வேண்டும். நாயகன் ஏவுமுன்னரே அவன் குறிப்பறிந்து நடத்தல்வேண்டும். தன்நாயகன் வீட்டுக்கு வரும்பொழுது அவனை முகமலர்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு கைகால் கழுவச் சலங்கொடுத்து உபசரித்தல்வேண்டும்.

தகாத வார்த்தை பேசல், தலைக்கடையிலே திற்பல், பலகணிவழியாகப் பார்த்தல், சிரித்தல்,

பகவிலே நித்திரைசெய்தல், காரியஞ்செய்யாமை, ஆஞ்ஞையில்லாமல் வெளியேபோதல், அயலாரோடு பேசுதல், பொதுப்பெண்கள் போலப் பார்த்தல், தம்மை அமுகுபெற அலங்கரித்தல், கூத்து முதலியவைகளைப் பார்க்க விரும்புதல், கணைக்காலும் தனமுந் தெரிய ஆடை உடுத்தல், முதிர்ந்த வயசுடையவர் இல்லாத வீட்டுக்குப்போதல், கூட்டத்தினுள்ளே புன்னகை செய்தல், வேசை தூர்த்தை கற்பு நிலைகெட்டவள் மாயக்காரி இவர்களுடன் கூடுதல், கணவனைவிட்டு அயலுருக்குப்போதல், கணவனை விட்டுத் திர்த்தபாத்திரை முதலானவை செய்தல், தான் விரும்பிய இடத்திலே தூங்குதல், அயல் வீட்டில் இருத்தல் இவை யெல்லாம் ஒழுக்கங் கெடுதற்கு ஏதுவாம்.

மனைவியானவள் தனக்கு ஈகரசங்கற்பத்தினால் வாய்த்த கணவன் அழகில்லாதவனாயினும், நற்குணமில்லாதவனாயினும், வியாதியாளனாயினும், வறியவனாயினும், கல்வியில்லாதவனாயினும், வயோதிகனாயினும் அவனைச் சிறிதும் அவமதியாது, நன்குமதித்து வழிபடல்வேண்டும். இயன்றமட்டும் தன் கணவனுக்குக் கோபம் பிறவாவண்ணம் நடக்க முயல் வேண்டும். ஒருபோது கோபம் பிறந்தால் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டு முகமலர்ச்சிகாட்டி, இன்சொற்களைச் சொல்லி, அதனைத் தணித்தல்வேண்டும். ஒருபோது கணவன் அநீதியாகக் கோபித்துக் கண்டித்தாலும், தானும் கோபித்து எதிர்வார்த்தை பேசாது

மௌனமாயிருந்து, இதமேபேசி, அக்கோபத்தை ஆற்றல்வேண்டும். “பெண்டிர்க் கழகேதிர்பேசா திருத்தல்” என்று பெரியோர் விதித்திருக்கின்றார்.

மனைவியானவள் தன் கணவனுடைய குற்றங்களைப் பிறருக்குச் சொல்லலாகாது; “தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்” என்றார் ஓளவையார். கணவனுடைய துர்க்குணங்களைச் சொப்பனத்திலும் நினைக்கலாகாது. அவனுடைய நற்குண நற்செய்கைகளையே பாராட்டி, அவனை மெய்யன்போடு உபசரித்தல்வேண்டும்.

மனைவியானவள் தன்னுடைய பிதாமாதாச் சகோதரர் முதலிய சுற்றத்தார்களெல்லாரிடத்தினும் பார்க்கத் தன்னாயகனிடத்தே மிக்க அன்புவைத்தொழுகல்வேண்டும். பதிவிரதையானவள் தான் தரித்த ஆபரணங்களெல்லாவற்றையும் துறந்திருந்தாலும், தன் மங்கிலியத்தைமாத்திரம் ஓரிமைப் பொழுதாயினும் துறந்திருக்கமாட்டாள்; அதுபோலவே தன் பிதா மாதா முதலிய சுற்றத்தார்களெல்லாரையும் விட்டு நீங்கினாலும், தன்னாயகனைமாத்திரம் விட்டுநீங்காள்; மனைவியும் கணவனும் ஒருமைப்பட்டு மகிழ்த்திருந்தால், குலமுழுதும் மகிழ்ச்சியடையும்; அதனாலே தருமம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றுபயனும் உண்டாகும்; மனைவியானவள் தன்னாயகன் தன்வீட்டில் இருக்கும்பொழுது மாத்திரமே தன்னை ஆபரணம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே அலங்

கரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்; தன்னை அவன் பிரிந்திருக்கும்பொழுது அலங்கரித்துக் கொள்ளலாகாது.

மனைவி கற்புநிலை தவறினவளானால், குலங்கெடும்; அதனால் எல்லாப் பயனுங் கெடும்; ஆகையால் முயற்சிகொண்டு மனையானைத் தருமமுடையவளாய் இருக்கும்படி காதல் வேண்டும். அவள் இரவினும் பகலினும் சற்றேனும் அயலாரோடு பேசாதிருக்கும்படி, மாமியார் முதலானவர்கள் அவளைக் காக்கக்கடவர்கள். பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே காதல்வேண்டும்; அதுவே அவர்களுக்கு நல்ல காவலாகும்.

விவேகமில்லாத சில பெண்கள், செல்வர் வீட்டுப்பெண்கள் தரித்திருக்கின்ற ஆடை ஆபரணங்களைப்போலத் தங்களுக்கும் வாங்கித் தரும்பொருட்டுத் தங்கள் கணவர்களை வருத்துகின்றார்கள்; கடன்பட்டாயினும் வாங்கிக் கொடுத்தாலொழியத் திருப்தியடையார்கள்; வாங்கிக் கொடாத பொழுது அவர்களை அவமதிக்கின்றார்கள். விவேகமுள்ள பெண்கள் தங்கள் கணவர்கள் தங்கள் பொருள் வரவுக் கேற்ப வாங்கிக்கொடுப்பவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, செய்ந்நன்றி யறிந்தவர்களாய்த் திருப்தியடைவார்கள். தம்மினும் செல்வராயுள்ளவர்களைப் பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்து வீண்வருத்தமடையாமல், தம்மினும் வறியவராயிருப்பவர்களைக் கண்டு தமக்கு உள்ளதே மிக்க தென்று மனமகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

நன்மனையாள், வீட்டிலே தன் கணவன் யாதொருதொழிலும் இல்லாதிருக்கும்பொழுது, கடவுளுடைய குணமகிமைகளை அறிவிக்கும் நூல்களைத் தனக்கு வாசித்து அவைகளின் பொருளை அறிவிக்கும்படி பிரார்த்திப்பாள். தன் கணவன் இடம்ப நிமித்தம் செலவு செய்ய எண்ணினால், இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தடுத்து, வீணிலே செலவாகும் பணத்தைத் தருமத்திலே செலவிடும்படி வேண்டிக்கொள்வாள். தன் கணவன் பிதாமாதாக்களையாயினும் சகோதரர்களுையாயினும் சகோதரிகளையாயினும் பகைக்காதபடிக்கும், அவர்களோடு எதிர்வார்த்தை பேசாதபடிக்கும், அவர்களை அன்போடு பாதுகாக்கும்படிக்கும், பணிந்து இனிய வார்த்தைகளினாலே வேண்டிக் கொள்வாள். கெட்ட மனையாளோ இப்படிச் செய்யாமல் எந்நாளும் குடும்பத்திலே கலகமே விளைப்பாள்.

தூரஸ்திரி முதலாள் சண்டாளிக்கும், இரண்டாநாள் பிரமக்கொலை செய்தவளுக்கும், மூன்றாநாள் வண்ணாத்திக்குஞ் சமமாவாள்; ஆதலினால் அவள் இந்த மூன்றுநாளும் யாதொரு கருமத்துக்கும் உரியவளல்லள். இராத்திரியில் வீட்டுக்கு விலக்கானால், அவ் விராத்திரியை மூன்று பாகமாக்கி, முதலிரண்டு பாகத்தில் விலக்கானால், அந்நாண்முதலாகக் கொள்ளல்வேண்டும்; மூன்றும்பாகத்தில் விலக்கானால் மற்றநாண்முதலாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள மூன்றுநாளும், சரீரசுத்திநிமித்தம் நதி முதலியவைகளைத் தீண்டாமல் வேறொருவரைத் தண்ணீர் தரச் சொல்லிச் சரீரசுத்திசெய்து, ஒருநேரம் பகற் பொழுதிலே போசனஞ் செய்துகொண்டிருத்தல் வேண்டும். இம்மூன்றுநாளும் இராத்திரியிற் புசித்தலும், பகலிலே நித்திரை செய்தலும், வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள மற்றைப் பெண்களைத் தீண்டலும், தன்னையகனெதிரே முகங்காட்டலும், அவனோடு பேசலும், நெற்குத்துத் தல் முதலிய தொழில்களும் ஆகாவாம்.

தூரஸ்திரி தொட்ட வெண்கலப்பாத்திரத்தையும், பித்தளைப்பாத்திரத்தையும், மூன்று தரம் வெள்ளையிட்டு நெய்ப்பூசிக் காய்ச்சிற் சுத்தியாம். அவள் படுத்ததீலம் கோமயத்தினாலே மெழுகிற் சுத்தியாம். அவள் இருத்த இடத்திலே இரண்டுவிற்றிகிடைக்குள்ளே தொட்டாற்றிட்டாகும்; இரண்டுவிற்றிகிடைக்குள்ளும் காஷ்டத்தினாலேனும் திருணத்தினாலேனும் மறைத்தால் அப்பாலுள்ள நிலத்திலே தீட்டில்லை.

தூரஸ்திரி நாலாநாள் மண்ணினாலே தந்த சுத்திசெய்து, சூரியோதயத்துக்குமேல் ஆறு நாழிகை சென்றபின், உடம்புமுழுதும் கோசலமும் புற்றுமண்ணும் பூசி, புடைவையை உவர் மண் முதலியவற்றினாலே சுத்திசெய்து, நதி முதலியவைகளிலே ஸ்நானம் பண்ணல்வேண்டும். ஸ்நானம்பண்ணினவுடனே தன்னையகன் முகத்திலே விழித்தல்வேண்டும்; மற்றைப் புரு

ஷர்முகத்திலே விழிக்கலாகாது. அப்போது நாயகன் இல்லையாயின், தன்னையகனை மனசிலே சித்தித்துச் சூரியனைத் தரிசித்தல்வேண்டும். இப்படிச் செய்துகொண்டு வீட்டிலேபோய் பஞ்சகவ்வியமேனும் பாலேனும் நெய்யேனும் உட்கொண்டு, திரும்பவும் ஸ்நானஞ்செய்து, அன்று முழுதும் பாத்திரங்களைத் தீண்டாமலும் பணிசெய்யாமலும் இருத்தல்வேண்டும். ஐந்தாநாள் ஸ்நானஞ்செய்தபின்பு பணிக்கு உரியவனாவான்.

நாலாநாட்டொடங்கிப் பன்னிரண்டாநாள் வரையும் ருது உண்டானால், சலமோசனத்துக்குச் சுத்திசெய்வதுபோலச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும். அப்பாற் பதினெட்டாநாள் வரையும் ருது உண்டானால் ஸ்நானம்பண்ணல் வேண்டும்; அப்பால் ருது உண்டானால் மூன்றுநாள் விலக்காயிருந்து, நாலாநாள் ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும்.

மனையாள், தன் கணவன் இறந்துவிட்டால், விதவைக்கு உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாமல் அநுட்டித்தல்வேண்டும். விதவை மயிருடனிருத்தலும், ஆபரணந்தரித்தலும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும் ஆகாவாம். வெள்ளைப் புடைவை தரித்தல்வேண்டும். ஒருபொழுது பகலிலே புசித்தல்வேண்டும். பாயல் வேண்டாது தரையிலே சயனித்தல் வேண்டும். ஐம் பொறிகளையும் அடக்கல்வேண்டும். அட்டமியிலும் சதார்த்தசியிலும் பெளர்ணிமையிலும்

உபவாசஞ் செய்தல் வேண்டும். செபம், தியானம், பூசை, திருக்கோயிலிலே திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், பூக்கள் கொய்து திருமாலைகள் தொடுத்தல் முதலிய பணிகளை நாடோறும் விதிப்படி செய்தல்வேண்டும். மிக முதிர்ந்த வயசையுடைய பெரியோர்களிடத்திலே அறிவு நூல்களைக் கேட்டல்வேண்டும்.

கற்புநிலை தவறிய பெண்கள் நரகத்திலே அக்கினிமயமாகிய இருப்புப்பாவையைத் தழுவி வருந்துவார்கள். இயமதூதர்கள் அவர்களை இருப்புக்குடத்தினுள்ளே புருத்தி, அதன் வாயை அடைத்து, அக்கினிமேல் வைத்து எரிப்பார்கள்; அவர்கள் சரீரத்தை உரலில் இட்டு இடிப்பார்கள்; அக்கினிமயமாகிய சிலையிலே சிதறும்படி அறைவார்கள்; இருட்கிணற்றிலே விழுத்துவார்கள்; அங்கே இரத்தவெள்ளம் பெருகும்படி கிருமிகள் அவர்கள் உடம்பைக் குடையும்; பின்னும் அவர்கள் அக்கினி நரகத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு 'என் செய்தோம்' என் செய்தோம்' என்று நினைந்து நினைந்து அழுங்குவார்கள்.

பரபுருஷரை இச்சித்துத் தீண்டின பெண்களை இயமதூதர்கள் அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளினாலே குத்துவார்கள். அவர்களுடம்பிலே தாமிரத்தை உருக்கி வார்ப்பார்கள். பரபுருஷரை இச்சித்துப் பார்த்த பெண்களுக்குக் கண்களிலே அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளி

னாலே குத்தி முற்கூறிய மற்றைத் துன்பங்களை புஞ் செய்வார்கள்.

கணவன் சொற்படி நடவாதவள் நாயாயும் நரியாயும் பிறப்பள். கணவனை இகழ்ந்தவள் புலியாய்ப்பிறப்பள். பரபுருஷனை இச்சித்தவள் பேய்வடிவமடைவள். கணவன் பசித்திருக்கப் புசித்தவள் பன்றியாய்ப் பிறப்பள்.

கற்புநிலை தவறிய பெண்கள், பிறவிதோறும், பிரமேகம், கிரத்தி, சூலை, கிரகணி, குடல்வாதம், சூட்டம் முதலிய எண்ணில்லாத வியாதிகளினாலும், வறுமையினாலும் வருந்துவார்கள்.

வீட்டுவேலை.

நாடோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரை விட்டெழுந்து, அவசிய கருமமும் சௌசமும் தந்தகத்தியும் முடித்துக் கொண்டு, வீட்டின் உள்ளும் புறமும் துடைப்பத்தினாலே செவ்வையாக அலகிட்டு, சாம்பரையும் குப்பையையும் வாரித் தூரத்திலே கொட்டிவிட்டுக் கை கழுவி, கோமயங்கரைத்த சலத்தினாலே எங்குந் தெளித்தல்வேண்டும்.

பூசைத்தானத்தையும், மடைப்பள்ளியையும், போசனசாலையையும், நாடோறும் கோமயத்தினாலே மெழுகல்வேண்டும். கற்படுத்த

நிலத்வதக் கோமயத்தினால் மெழுகாது, சலத்தினாலே கழுவல்வேண்டும். செங்கலல்லாத கல்லிலே பட்டசாணம் மலத்துக்கொக்கும். செவ்வாய்க்கிழமையிலும், அமாவாசையிலும், பெளர்ணிமையிலும், மாசப்பிறப்பிலும், கிருத்திகை நகரத்திரத்திலும், சிராத்த தினத்திலும், வீடெங்கும் மெழுகல்வேண்டும்.

தாமிர பாத்திரங்களைப் புளியினாலும், வெண்கலப் பாத்திரங்களையும் பித்தளைப்பாத்திரங்களையும் சாம்பராலும், சயப்பாத்திரங்களைச் சாணத்தினாலும் தேய்த்துச் சலத்தினாலே அலம்பிக் கவிழ்த்து விடல்வேண்டும். எச்சில் முதலிய அசுசிகள் பட்டாலும், திண்டத்தகாத மனிதர்களும் மிருகங்களும் பறவைகளும் திண்டினாலும், இவைகளை நெய்பூசிக் காய்ச்சல் வேண்டும்.

ஆண்ட மட்பாண்டங்களை ஸ்நானஞ் செய்யுமுன்னே தொடலாகாது. மட்பாண்டங்களைத் தாழ்ந்தசாதியாரும், சமபாசாரமில்லாதவரும், பதிதரும், அண்ணியசமயத்தாரும், தூர ஸ்திரியும், ஆசௌசமுடையவரும், ஒட்டகம் ஊர்ப்பன்றி கழுதை நரி நாய் கோழி காகம் கழுகு கூகை முதலியவைகளும் பார்த்தாலும், திண்டினாலும், அவைகளிலே எச்சில் பட்டாலும் அவைகளைக் கழித்துவிட்டுப் புதுப்பாண்டங் கொள்ளல் வேண்டும்.

அரிசியையும் பருப்பையும், கல்மண் உமியிர் முதலிய குற்றங்கள் இல்லாமற் பரிசோ

தித்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். கறிகளை அரிவாள் கொண்டு திருத்தி வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். புழுக்கள் பூச்சிகள் ஏறும்புகள் இல்லாதவைகளும் பொறிப்பறவாதவைகளுமாகிய விறகுகளைத் தெரிந்தெடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

குடத்தையும் சலம் வடிக்கும் வஸ்திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, நதி முதலியவைகளை அடைந்து, ஸ்நானஞ் செய்து, அறுட்டான முடித்து, குடத்தை இரண்டுதரங்கழுவி, வஸ்திரத்தினாலே ஜலத்தைக் குடத்தில் வடித்து, எடுத்து முடிக்கொண்டு, வீட்டை அடைந்து, வேறு ஜலத்தினாலே கால்கழுவி, உள்ளே புகுந்து குடத்தை இறக்கி, சுத்தி செய்யப்பட்ட தானத்திலே சிறிது ஜலங்கொட்டி, அதன் மேல் வைத்தல் வேண்டும்.

முன் கவிழ்க்கப்பட்ட பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் அலம்பி எடுத்தல்வேண்டும். மட்பாண்டங்களைச் சுத்திசெய்தெடுத்தல் வேண்டும். குழல் கொண்டாயினும் விசிறிகொண்டாயினும் வாயுவை எழுப்பி அடுப்பில் அக்கினியைச் சொலிப்பித்து, உலைப்பெய்தல் வேண்டும்.

பாத்திரத்தில் அரிசியை இட்டு, ஜலம் வார்த்து, ஆறுதரம் நன்றாகக் களைந்து, கழுநீரை ஊற்றிவிட்டுச் சமையல் பண்ணல் வேண்டும். திருத்தப்பட்ட கறிகளை ஜலம்விட்டுச் செவ்வையாக அலம்பி எடுத்துச் சமையல் பண்ணல்வேண்டும். அம்மி குழவிகளை நன்றாகத்

தேய்த்துக் கழுவிக் கூட்டரைத்துக்கொண்டு முன்போலக் கழுவிவிடல்வேண்டும்.

மடைப்பள்ளியினுள்ளே மூக்குநீர் சிந்தலும், இருமுதலும், தலைசொறிதலும், ஆகாவாம். தலைசொறிந்தாலும் காது கண் மூக்கு அரைக்கீழ் என்னுந் தானங்களைத் திண்டினாலும், உடனே கை கழுவல் வேண்டும். கை கழுவிய பொழுதெல்லாம் ஈரந்துடைக்கும் பொருட்டு ஒரு கைதுவட்டி வைத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

அன்னத்தையேனும் கறியையேனும் தொட்டால் கை கழுவாமல் பால் தயிர் நெய் முதலிய மற்றைப் பதார்த்தங்களை ஒருபோதும் தொடலாகாது. அன்னத்துக்கும் கறிக்கும் வெவ்வேறகப்பை வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அன்னங்கறி வைக்கும் மட்பாண்டங்களிலே பால் தயிர் வைக்கலாகாது. பால் தயிருக்கு வேறு பாண்டங்களும் வேறகப்பைகளும் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். பாலை வடித்தே காய்ச்சல் வேண்டும். எந்தப் பதார்த்தங்களையும் மூடாமல் வைக்கலாகாது. குடித்து மிகுந்த ஜலத்தையும், கால்கழவி மிகுந்த ஜலத்தையும், மற்றொன்றுக்கும் உபயோகிக்கலாகாது.

கோமயத்தினாலே மெழுகப்பட்ட போசன சாலையிலே, ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு முழவிடம் கோமயத்தினாலே புள்ளியில்லாமல் மெழுகி மண்டலஞ் செய்தல் வேண்டும். போசனத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட இலைகளைச் சலத்தினாலே கழவி, அவ்வவ்விடங்

களிலே போட்டு, அவைகளைச் சலத்தினாலே புரோகசித்தல்வேண்டும். வாழையிலையைத் தண்டுரியாமல் அதனடி வலப்பக்கத்திலே பொருந்துப்படி போடல்வேண்டும்.

அன்னம் கறி முதலியவைகளை மட்பாண்டங்களில் வைத்துக்கொண்டு படைக்கலாகாது; வெண்கலப்பாத்திரம், ஈயப்பாத்திரம், கற்சட்டி, மரப்பாத்திரம் இவைகளில் வைத்துக்கொண்டு கிரமப்படி படைத்தல்வேண்டும். அன்னத்தை அகப்பையினாலன்றிக் கையினுற் படைக்கலாகாது. நெய்யையேனும் லவணத்தையேனும் உச்சிட்டத்திலே படைக்கலாகாது. உச்சிட்டஞ் செய்தபின் லவணம் வேண்டுமாயின், கறியிலேனும் மோரிலேனும் கலந்து படைத்தல்வேண்டும்.

போசனஞ் செய்தவர் எழுந்தபின், இலையை எடுத்து எறிந்துவிட்டு, கை கால்களைக் கழுவிக் கொண்டு உச்சிட்டத் தானத்தைக் கோமயங்கரைத்த சலந்தெளித்து, இடையிலே கையை எடாமலும், முன்பு திண்டிய இடத்தைப் பின்பு திண்டாமலும், புள்ளியில்லாமல் மெழுகி, புறத்தே போய்க் கை கழுவிவிட்டு, பின்னும் அந்தத்தானத்திலே கோமயங் கரைத்த சலந்தெளித்துவிடல்வேண்டும்.

தமது பந்திக்கு உரியரல்லாதவருக்கு அன்னங்கறி படைத்தால், கை கழுவாமல் உள்ளே உள்ள அன்னங்கறிகளைத் திண்டலாகாது. அவருக்குப் படைத்து மிகுந்த அன்னங்கறிகளை அவரின்மேலாகிய சாதியாருக்கும் சமயத்

தாருக்கும் படைக்கலாகாது. அவருக்கு எடுத்துப்படைத்த பாத்திரங்களைச் சுத்திசெய்யாமல் உள்ளே சேர்க்கலாகாது. அவர் புசித்த உச்சிட்டத்தானத்தை அவரே சுத்திசெய்து ஜலபாத்திரத்தைக் கவிழ்த்துவிடும்படி செய்து, புறமும் உள்ளும் சலம்விட்டு அலம்பி எடுத்தல் வேண்டும்.

சாதியாலும் சமயத்தாலும் ஒத்தவரேயாயினும் ஸ்நானஞ் செய்யாதவரும், ஆசௌசமுடையவரும், போசனஞ் செய்தால் தாமே இலையெடுத்தெறிந்து சுத்திசெய்துவிட்டுச் சலபாத்திரத்தைக் கவிழ்த்துவிடல்வேண்டும்.

எல்லாரும் போசனஞ் செய்தபின்பு, தான் போசனஞ்செய்துகொண்டு, பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் சுத்திசெய்து வைத்தல் வேண்டும். புசிக்கும்போது இடையில் எழுந்துவிட்டுத் திரும்ப இருந்து அவ்வன்னத்தைப் புசிக்கலாகாது. பகலிலே நித்திரை செய்தலாகாது; நித்திரைசெய்தால், ஸ்நானஞ்செய்யாமற் பாண்டங்களைத் தொடலாகாது. வெற்றிலை பாக்குத் தின்னுகொண்டு சமையல் பண்ணலும், போசனம் படைத்தலும் ஆகாவாம். வீட்டுக்குப் புறத்திலே போனால் கால் கழுவாமல் உள்ளே பிரவேசிக்கலாகாது.

பிற்பகலிலே வீட்டின் உள்ளும் புறமும் அலகிட்டுச் சலந்தெளித்தல்வேண்டும். அஸ்தமயனகாலத்திலே வாய்கொப்பளித்துக் கைகால் கழுவி, அனுட்டானமுடித்துக்கொண்டு, விளக்

கேற்றி இலக்குமியைத் தியானித்துக் குங்குமமும் ஒரு புஷ்பமுஞ்சாத்தி வைத்தல்வேண்டும்.

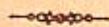
பின்பு சமையல் செய்துமுடித்து, எல்லாரும் போசனஞ் செய்தபின், தானும் போசனஞ் செய்துகொண்டு, மிகுந்த அன்னத்தை எடுத்து வெண்கலப் பாத்திரத்திலேனும், ஈயப்பாத்திரத்திலேனும், கற்சட்டியிலேனும், மரப்பாத்திரத்திலேனும் வைத்து முடிவிட்டு, மட்பாண்டங்களெல்லாவற்றையும் சுத்திசெய்து கவிழ்த்தல்வேண்டும். மற்றைப் பற்றுப்பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் எளிதிற் சுத்திசெய்யப்படும் வண்ணம் சலம்விட்டு வைத்துவிட்டுக் கதவு பூட்டிக் கொண்டு நித்திரை செய்தல்வேண்டும். சூரியோதயத்துக்கு முன்னே விழித்தெழுந்துவிடல்வேண்டும். படுக்கும்போதும் விழிக்கும்போதும் கடவுளை அன்போடு தியானித்து, அவருடைய திருநாமங்களை உச்சரித்தல்வேண்டும்.

ஆசௌசமுடிவிலே பழைய மட்பாண்டங்களைல்லாவற்றையும் கழித்துவிட்டு, புதுமட்பாண்டங் கொள்ளல்வேண்டும். வீடெங்கும் சுத்திசெய்தல்வேண்டும். வஸ்திரங்களெல்லாவற்றையுந் தோய்த்தும் சயனங்களைக் கழுவியும் வெய்யிலிலே உலரும்படி போடல்வேண்டும். வெண்கலப்பாத்திர முதலிய பாத்திரங்களை வெள்ளையிட்டு நெய்ப்பூசிக் காய்ச்சல் வேண்டும். சூரியோதயத்துக்குமேலே, ஆறுநாழிகைசென்றபின், ஆசௌசமுடையவரும், ஆசௌசமுடையவரிடத்தே போசனஞ் செய்தவரும்,

ஸ்நானஞ்செய்து புண்ணியாகவாசனஞ் செய்வித்துப் பஞ்சகவ்வியம் உட்கொண்டு, திரும்பவும், ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். அதன்பின்பே சமையல் ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

தைச் சங்கராந்தியிலே, பழைய மட்பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் கழித்துவிட்டு, வீடெங்கும் சுத்திசெய்து, வஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும் தோய்த்தும் சயனங்களைக் கழுவினும் வெய்யிலிலே உலரும்படி போட்டுவிட்டு, ஸ்நானஞ் செய்து, நவபாண்டங்களை ஆளல்வேண்டும்.

வீட்டுக்கொல்லை.

அழகின பதார்த்தங்களும் மலமூத்திரங்களும் தூர்க்கந்தத்தை வீசும். தூர்க்கந்தம் அளாவிய காற்றைப் பூரித்தாலும், அந்தக் காற்று உடம்பிலே பட்டாலும், மலமூத்திரங்களை மிதித்தாலும், மலமூத்திரபூமியிலே உண்டாகிய பதார்த்தங்களைப் புசித்தாலும், மலமூத்திரவழுக்குச் சேர்ந்த சலத்தை உபயோகித்தாலும், பலவித நோய்கள் உண்டாகி, மனிதருக்குச் சமீபியிலே மரணத்தை விளைவிக்கும். ஆதலினாலே, மனிதர் சஞ்சரிக்கும் இடமெல்லாம் சுசியுடையதாய் இருக்கும்படி பாதுகாத்தல் பெருந்தருமம்.

வீட்டுக்குச் சமீபத்திலே மலமூத்திரங்களை விடுதலும், எச்சிலிலைகளையும் குப்பைகளையும்

போடலும், எச்சிலுமிழ்தலும், கை கால் கழுவலும், ஆகாவாம்.

வீட்டைச்சேர்ந்த கொல்லைபெங்கும் மலமூத்திரங்களினாலும், எச்சிலினாலும், குப்பையினாலும் அசுசி அடையாவண்ணம் அந்தக் கொல்லையிலே, வீட்டுக்குத் தூரத்திலே, மலகூடமும், எச்சிலிலைக்குழியும் குப்பைக்குழியும் அமைப்பித்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் கொல்லையும் வீடும் அசுசியடையாமல், சுசியுடையவைகளாயே இருக்கும்.

வீட்டுக்குச் சமீபத்தில் சிறுகுழிகள் உண்டானால் அவைகளைத் தூர்த்துப்போடல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், அவைகளிற்சென்ற தண்ணீர் அங்கே தங்கிச் சேருகித் தூர்க்கந்தத்தை வீசும்; அந்தச் சேற்றிலே புழுமுதலிய செந்துக்கள் உண்டாகும். அந்தத் தூர்க்கந்தத்தினாலே சுரமுதலிய வியாதிகள் வரும்.

கொல்லையில் உதிர்ந்த இலைகளையும் சருகுகளையும் நாடோறும் பெருக்கி, குப்பைக் குழியிலே கொட்டல்வேண்டும். கொல்லையிலே முளைத்த பயன்படாத செடிகளெல்லாவற்றையும் காலந்தோறும் களைந்து, குப்பையுடனே போடல்வேண்டும். இப்படிச் சேர்க்கின்ற திரளான குப்பை பயிர்களுக்கு நல்ல எருவாகும்.

யாவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்கொல்லைகளிலே உபயோகமாகும் பயிர்களையும், சிறந்த மரங்களையும், அழகிய புஷ்பச் செடிகளையும் வைத்து, அந்தக்கொல்லைகளை மிகச் சிறப்பித்

தல் வேண்டும். இத்தன்மையுடைய கொல்லைகளிலே உண்டாகும் நல்லகாற்று ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். பனைமரங்களையும் தென்னை மரங்களையும் வீட்டுக்குச் சமீபத்தில் வைக்கலாகாது.

கிணற்றினுள்ளே இலைகள் உதிர்ந்து அழுதினாலும், சூரியகிரணம் படாதொழிந்தாலும், ஜலங்கெட்டுப்போம்: ஆதலினாலே, கிணற்றுக்குச் சமீபத்திலே பெருமரங்களை வைக்கலாகாது. பழஞ்சலமும், தூர் அதிகமாக உள்ள சலமும், வியாதியை உண்டாக்கும். ஆதலினாலே கிணற்றுச்சலத்தைக் காலந்தோறும் முழுதும் இறைத்துத் தூர்வாரிச் சுத்திசெய்வித்தல் வேண்டும். இரண்டு மூன்று நாளுக்கொருதரம் கிணற்றுச்சலம் முழுதையும் இறைப்பித்து வந்தால் கொல்லையிலுள்ள மரங்களுக்கும் செடிகளுக்கும் பயிர்களுக்கும் உபயோகப்படும்; அது மட்டோ, ஜலம் நன்றாயிருக்கும். புதிது புதிதாக ஊறுஞ்சலம் நல்ல சுவையுடையதாயும், வியாதியை விளைவிக்காததாயும் இருக்கும்.

சுசியுடைமை சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும், மனசுக்குச் செளக்கியத்தையும் கொடுக்கும். இவ்வுண்மை அவிவேகமுள்ள ஏழைச் சனங்களுக்குத் தெரியாது: ஆதலினாலே பக்கத்திலுள்ள விவேகிகள் இதை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்லல்வேண்டும்.

ஆரோக்கியம்.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்த நான்கையும் அடைவதற்குக் கருவி சரீரம். ஆதலினால், மரணபரியந்தம் தங்கள் தங்கள் சரீரத்தை வியாதி அடையாவண்ணம் பாதுகாப்பது யாவருக்கும் ஆவசியகம்; ஆகையாற் சரீரத்தை ஆரோக்கியமுடையதாகப்பாது காக்கு முறைமைகளைச் சொல்வாம்.

நாடோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே விழித்தெழுந்தால், புத்திதெளிவடையும்; நரம்புத்துவாரத்து நீர்சுத்தியுறும்; பித்தம் நீங்கும்; வாதபித்தங்கள் தத்த நிலையைப் பொருந்தும்.

காலையிலே சிலம்பமேனும் குதிரையேற்றமேனும் கால் நடையேனுஞ் செய்துகொண்டு வந்தால் சரீரம் இறுகும்; பசிஉண்டாகும்; வாதமும் கபமும் வலியும் சூலையும் நீங்கும்; மலம் இறங்கும்.

காலந்தோறும் ஒழுங்காகப் போசனஞ் செய்துகொண்டு வருதல்போலவே, அதினின்று பிரியும் மலசலாதினை ஒழுங்காக மோசனஞ் செய்துகொண்டு வருதலும் ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாகும். நாடோறும் காலை மாலை என்னும் இரண்டு நேரத்தினும் தவறாமல் மலமோசனஞ் செய்யும்படி பழகிக் கொள்ளல் வேண்டும். இடையிலே மலசல மோசனஞ் செய்யவரினும்

தடைப்படாது செய்தல்வேண்டும். மலசலங்களை அடக்கினால் வியாதிகுண்டாகும். மலசலம் தங்காமல் இறங்குமாயின் வாதபித்த சிலேஷ்மங்கள் தத்தநிலையைப் பொருந்தும். சமாக்கினி உண்டாகும்; வியாதிகள் அணுகாவாம்; சமாக்கினியர்வது திருப்தியாக உட்கொள்கின்ற அன்னபானீயமுதலியவைகளை யெல்லாம் முறைமைப்படி காலவளவைக்கு மாறுபடாமல் நன்றாகத் தகிக்கும் உதராக்கினியாம்.

இயல்பாகிய துவர் உள்ள துள் இலை கொம்பு என்பவைகளினாலே பல்லின் உள்னையும் புறத்தையும் செவ்வையாக விளக்கல்வேண்டும். இப்படி விளக்கினால், வாதபித்தசிலேஷ்மங்களினாலே பல்லினிடத்தும் அதன் வேரினிடத்தும் உண்டாகின்ற இருபத்துமூன்று ரோகங்களும் உண்டாகாவாம். பற்கள் அசைவில்லாமல் உறுதியாய் இருக்கும். செங்கல், மணல், கரி, பாளை, வைக்கோல் என்பவைகளினாலே பல் விளக்கலாகாது.

சரீரத்தில் உள்ள மயிர்க்கால்கள்வழியாக வேர்வையாய்க் கழியும் அழுக்குக்களெல்லாம் இரத்தத்தினின்று தடையின்றிப் பறியும்பொருட்டு, நாடோறும் ஒழுங்காகச் சரீரத்தைத் தேய்த்து ஸ்நானம்பண்ணிக்கொண்டு வரல்வேண்டும்.

ஸ்நானத்துக்குப் பிராதக்காலமே உத்தமகாலம். பிராதஸ்நானஞ்செய்தால், பசிஉண்டாகும்; நோய் அணுகாது. வெந்நீரிலேசெய்யும் ஸ்நானத்தைப்பார்க்கிலும், தண்ணீரிலே செய்

யும் ஸ்நானமே உடம்புக்கு அதிக உறுதியைத் தரும்.

சூரிய சந்திர கிரணம்படாத நீரும், காற்றுப்படாத நீரும், பாசினீரும், அதிக சேறுள்ள நீரும், இலை உதிர்ந்த நீரும், புழு உள்ள நீரும், தூர்க்கந்தமுள்ள நீரும், வியாதிகளை விளைவிக்கும்; ஆதலினால், இவைகள் ஸ்நானம் சமையல் பானம் என்பவைகளுக்கு ஆகாவாம்.

ஸ்நானம் பண்ணி நெடுநேரம் ஈரத்தோடிருக்கலாகாது. உடம்பிலே ஈரஞ்சுவறினால் குளிர் உண்டாகும்; அதினால் வியாதி உண்டாகும்; ஆதலினாலே குளிரும் வியாதியும் உண்டாகாவண்ணம் சிக்கிரம் ஸ்நானம்பண்ணி, அது முடிந்தவுடனே உடம்பிலே சற்றும் ஈரமில்லாமல் துடைத்துவிட்டுத் தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். உடுத்தவஸ்திரம் நனைந்தால், உடனே அதைக் களைந்துவிட்டு வேறு உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

மனமுயற்சியாலேனும் சரீரமுயற்சியாலேனும் உடம்பு இளைத்திருக்கும்பொழுதும், போசனஞ்செய்த வுடனும் ஸ்நானம்பண்ணலாகாது. பிள்ளைகள் காலையிலே ஸ்நானஞ் செய்யாது போசனஞ் செய்தால், ஐந்துநாழிகை நேரத்திற்குப் பின்பு ஸ்நானம் பண்ணல் வேண்டும்.

உடுக்கிற வஸ்திரங்களும் சயனிக்கிற படுக்கைகளும் சிறிதும் அழுக்கில்லாமற் சுத்தமாயிருத்தல்வேண்டும். சரீரத்தினின்றும் வெளிப்படும் அழுக்கானது வஸ்திரம் மேத்தை தலை

யனை முதலியவைகளில் ஒட்டிக்கொள்ளும். அவைகள் தோலோடு சம்பந்தப்பட்டால், அவைகளிலே படிந்திருக்கின்ற அழுக்கானது மயிர்க்கால்களை அடைத்து, வியாதியை விளைவிக்கும்; படுக்கைகளை நாடோறும் காற்றிலே போடல்வேண்டும்.

காலந்தோறும் ஒழுங்காகப் போசனஞ் செய்துவரல்வேண்டும். அகப்பட்ட பொழுதெல்லாம் போசனஞ் செய்யலாகாது. முன் புசித்த போசனம்முழுதும் சீரணமாகி மிகப்பசி தோன்றியபின்பு போசனஞ்செய்தல்வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதொழிந்தால் புசித்தபோசனஞ் செவ்வையாகச் சீரணமாகாது. அதுமட்டுமே, பக்குவாசயத்திலே சிறிது சீரணமாய்போசனம் புசித்தபோசனத்தோடு கலந்து, வியாதியை விளைவிக்கும்.

போசனம் பண்ணுமிடத்து தன் சார்பாவத்தோடு மாறுகொள்ளாதவைகளையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாதவைகளையும், சுவைவீரியங்களினாலே தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாதவைகளையும் புசித்தல்வேண்டும். அப்படிப் புசிக்குமிடத்தும், அளவுக்கு அதிகமாகவேனும் அற்பமாக வேனும் புசிக்கலாகாது. போசனம் மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும் தோய் செய்யும்.

போசனஞ் செய்யும்பொழுது சலபானம் பண்ணலாகாது. போசனமுடிந்தபின்பே சலபானம் பண்ணல்வேண்டும். தாகமெடுத்தாலும் மீட்டும் மீட்டும் சலபானம் பண்ணலாகாது.

அதிக சுடுகையுள்ள அன்னமும், நன்றாகச் சமையாத அன்னமும், குழைந்த அன்னமும், ஊசிய அன்னமும், பழங்கறியும், கருணைக்கிழங்கில்லாத கிழங்குகளும் புசிக்கலாகாது.

நன்றாகச் சமைத்த துவரம்பருப்பைப் போசனத்தின் முதலிலே பசுதெய்யுடன் அன்னத்திற்கு கலந்து புசித்தால், ஒருபிடி அன்னத்திற்கு ஒருபிடி சதை வளரும். அன்னத்தில் இட்டுண்ணும் கறிகளோடு துவரம்பருப்பு ரசம்சேர்த்துக் கொள்வது உத்தமம்.

போசன முடிவிலே புளித்த தயிரும் உப்பும் அன்னத்திற்கு சேர்த்துப் புசித்தால், முன்னுண்ட பதார்த்தங்களின் உள்ள திரிதோஷமும் நீங்கும்; எல்லாப்பதார்த்தங்களும் சீரணமாகும். மோரும் அன்னமும் புசித்தால், பசி உண்டாகும். மேகநீரும் மூலமும் பாண்டுவும் கிராணியும் நீங்கும்.

ஊறுகாயெல்லாம் உதராக்கினியை வளர்க்கும்; அருசியைப் போக்கும்; வாதபித்தசிலேஷமங்களைத் தொலைக்கும். ஆதலினாலே, தயிர்ச் சாதத்தோடும் மோர்ச்சாதத்தோடும் ஊறுகாய் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இரவிலே தயிரும், மோரும், கீரைகளும், கிழங்குகளும், கனிகளும் உண்ணலாகாது. பசுவிலே பால் உண்ணலாகாது. இரவில் உண்ணத்தக்க கறிகளாவன துவரம்பருப்பு, அவரைப்பிஞ்சு, முருங்கைக்காய், முள்ளிக்காய், தூதுளங்காய் என்பவைகளாம்.

இரவிலே சேஷித்த அன்னத்தில் ஒரு சுக்குத்துண்டைப்போட்டு, ஆறிய வெந்நீரைவிட்டு வைத்தல் வேண்டும். அந்தப்பழஞ்சோற்றைக் காலையிலே அந்த நீராகாரத்தோடு புசித்தல் வேண்டும். அப்படி புசித்தால், வாதபித்தம், போம்; தாகம் நீங்கும்; பசியுண்டாகும்.

இரண்டுகாலபோசனமே உத்தமம். மூன்று காலபோசனங்கொள்ளல் வேண்டுமானால், காலையிலே மூன்றேழுக்காழிகையுள்ளும், உச்சிக் காலத்திலே பதினைந்து நாழிகையுள்ளும், இராத்திரியிலே ஏழரை நாழிகையுள்ளும், போசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சரீரமுயற்சியேனும் மனமுயற்சியேனும் செய்து இளைத்தவுடனே போசனம் பண்ணலாகாது. போசனஞ் செய்தவுடனே கடுமை யாகிய மனமுயற்சியேனும் சரீரமுயற்சியேனும் செய்யலாகாது. போசனஞ் செய்தவுடனே நூறடியுலாவலாகிய குறுநடை கொள்ளல் வேண்டும்.

காலை வெய்யிலிற்காய்ந்தால், வியாதிகளெல்லாம் அணுகும். மாலைவெய்யிலிற்காய்ந்தால், வியாதிகள் அணுகாவாம். நெருப்பிற்காய்ந்தால், அதியுஷ்ணமும், அதிதாகமும், இரத்த பித்த நோயும், இரத்தக்கொதிப்பும் உண்டாகும். சுடுகாட்டுப்புகை உடம்பிலே பட்டால் ஆயுசைக் கெடுக்கும். பனியிலும், மழையிலும், பனிக்காற்றிலும், பெருங்காற்றிலும் திரிதலாகாது.

சரீரத்தில் உள்ள இரத்தம் அசுத்தமாகிய காரிரத்தமாயின், வியாதி உண்டாகும்; சுத்தமாகிய செவ்விரத்தமாயின் வியாதி உண்டாகாது. அசுத்த வாயுவைப் பூரித்தாற் செவ்விரத்தமும் காரிரத்தமாகும்; சுத்தவாயுவைப் பூரித்தாற் காரிரத்தமும் செவ்விரத்தமாகும்; ஆதலினால் எப்போதும் சுத்தவாயுவையே பூரித்தல்வேண்டும். தன்னாலும் பிறராலும் இரேசிக் கப்பட்ட காற்றும் தூர்க்கந்தம் அளாவிய காற்றும் அசுத்தமாகிய நச்சுக்காற்றாகும். காற்றில் லாத ஒடுங்கியவீட்டினுள்ளும், நெருங்கிய சனக் கூட்டத்தினுள்ளும் இருக்கலாகாது. இருந்தால் அசுத்தவாயுவே பூரிக்கப்படும்; அதனால் விளையுங்கேடு தற்காலத்தில் விளங்காதாயினும், சற்றே காலம் செல்லச்செல்ல இனிதுவிளங்கும்.

யாவரும்! தாம் தாம்! இருக்கும்! அறையிலுள்ள காற்றுச்சுத்தமாய் இருக்கும்பொருட்டு அங்கங்கே வேண்டுமட்டுங் காற்று வீசப்பண்ணிக்கொள்ளல்வேண்டும். அறையினுள்ளே சுத்தவாயு வீசவேண்டுமாயின், ஒருபலகணியாயினும் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். நிலமட்டத்தில் அசுத்தவாயு அளாவியிருத்தலினாலே, கீழே படுக்காது கட்டிலின்மேற் படுப்பதே உத்தமம்.

தோலிலே ஒளி படுவது சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். தரைமட்டத்திற் ரூழ்வாயும் ஈரமாயும் இருளுள்ளதாயும் உள்ள அறையினுள்ளே இருந்து வேலைசெய்

வோர் சரீரம் வெளுத்து வியாதியடைகின்றனர். தோலை ஊடுருவிச் செல்லும் ஒளி அத்தோலுக்கு மரத்திரமன்றி, இரத்தத்துக்கும் நயத்தைக் கொடுக்கும்; அந்த நயம் அதன்வழியாக உடம்பு முழுதினுஞ் செறியும்; ஆதலினால் வீடுகளும், மடைப்பள்ளிகளும், பள்ளிக்கூடங்களும், கம்மியர்சாலைகளும், காற்றுவிசத்தக்கவைகளாய் மாத்திரமன்றி, வெளிச்சம் நன்றாகச் செல்லத்தக்கவைகளாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

சூரியகிரணமானது, பயிர் செடி முதலிய தாவரங்களுக்குப் போலவே, மனிதருக்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். நிழலிலே வளரும் பயிர்கள் வெளுத்து, சூரியகிரணம் படும் பயிர்களைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெலங்குறைந்திருக்குமன்றோ? அது போலவே, இருட்டறைகளில் இருக்கும் மனிதர்கள் வெளுத்து, நல்ல வெளிச்சம் பொருந்திய வீடுகளில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெலங்குறைந்திருப்பார்கள்.

சுத்தவாயு உள்ள இடங்களிலே, நாடோறும் சரீரம் வேர்த்துக் களைக்கும்படி அதிக நேரம் வேலைசெய்தல் வேண்டும். அது கூடாத போது, சுத்தவாயு உள்ள இடங்களிலே, ஓடி உலாவித் திரிதல் வேண்டும். உலாவுதலுக்கு மாலைப்பொழுதினும் காலைப்பொழுதே உத்தம காலம். சூரியன் அத்தமிக்குங் காலத்தினும் பார்க்கப் பகற்காலத்தில் வேலைசெய்தலே ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாகும்.

கால்ந்தோறும் போசனம் ஒழுங்காகச் செய்துவருதல் போலவே சரீரமுயற்சியும் ஒழுங்

காகச் செய்துவரல் வேண்டும். சிலநாள் ஒழுங்காகச் சரீரமுயற்சி செய்து கொண்டு வந்து ஒரு நாட் செய்யாது விட்டால், அது சிலநாள் ஒழுங்காகப் போசனஞ் செய்துகொண்டுவந்து ஒரு நாட் போசனஞ் செய்யாது விடுதல் போலும்.

குனிந்த நிலையிலும் நிமிர்ந்த நிலையே ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். ஆதலினால், இருக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், நடக்கும்போதும், வேலைசெய்யும்போதும், சரீரம் குனிந்த நிலையின்றி நிமிர்ந்த நிலையுடையதாயே இருத்தல் வேண்டும்.

நிமிர்ந்த நிலையினாலே சரீரத் தவயவங்கள் பலவும் செவ்வையாக இயங்கப்பெற்று அழகுடையனவாய்விளங்கும். குனிந்த நிலையினாலே மார்பு ஒடுங்கி, வயிறு தாழ்ந்து, தோள்கள் கவிந்து, சரீரம் நோயடையும். குனிந்த நிலையினும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையிலே நெடுநேரம் அதிகவேலை செய்பலாம். பிள்ளைகள் தலையுந் தோள்களும் கூனிப்பழகும்படி ஒருபோதும் விடலாகாது.

குனிந்த நிலையினும் பார்க்க நிமிர்ந்த நிலையிலே சுவாசக் கருவிகளெல்லாம் செவ்வையாக இயங்கும். அப்பொழுது உண்டாகும் சத்தம் மிகத் தெளிவாக விளங்கும்.

உரக்கப் பாடுவதினாலும் வாசிப்பதினாலும் குரலுறுப்புக்கள் தேறிப் பெலங்கொள்ளும்; அதனாலே மார்பு ஆரோக்கியம்பெற்று விசாலிக்கும்; சுவாசப்பைகளும் மிடறும் பெரும்பாலும் ஆரோக்கியத்தை அடையும்.

வார்த்தை வசனிக்குமிடத்து மிதமாக வசனித்தால் உள்ளறிவும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். அதிகமாக வசனித்தால், இரசதானும் இரத்ததானும் சுண்டும்; அதனால் பித்தம் அதிகரிக்கும்; அதனால் சிலேஷ்மரோகம் பிறக்கும்; அதனால் சலரோகம் உண்டாகும்.

மனமும் சரீரமும் தாம்செய்த முயற்சியளவுக்கேற்ப இளைப்பாறல்வேண்டும். மனசையும் சரீரத்தையும் இளைப்பாற்றுவது நித்திரை. நித்திரைக்கு ஏற்றகாலம் பகற்காலமன்று இராக்காலமேயாம்.

பகனித்திரையானது பதினெட்டுவிதவாதரோகங்களை விளைவிப்பதற்கு ஒருவித்தாகும். பத்தியங்கொண்டவருக்கு சூரிய வெப்பமும், உண்ட ஓளஷத வெப்பமும், பத்தியத்தினால் உண்டாகும் வெப்பமும் ஆகிய மூன்று வெப்பத்தோடு பகனித்திரையாலாகும் வெப்பமும் கூடுமாயின், நேத்திரரோகங்களும் இரத்த பித்தரோகமும் உண்டாகும்; பகனித்திரையினாலே இரா நித்திரை குழம்பிவிடும்.

இரவில் நித்திரை செய்யாதவரிடத்தே சித்தமயக்கம் மந்தம் முதலிய நோய்கள் வந்து பொருந்தும். அர்த்தராத்திரிக்குமுன் இரண்டு நாழிகை நேரம் நித்திரைசெய்வது அர்த்தராத்திரிக்குப்பின் நான்கு நாழிகை நேரம் நித்திரை செய்வதற்குச் சமமாகும். ஆதலினால், இராத்திரியின் பிற்பாகத்தில் நித்திரை செய்வதினும் முற்பாகத்தில் நித்திரை செய்வதே ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாகும். விடியற்காலத்

தில் ஒருமுறைவிழித்துப் பின் செய்யும் நித்திரை கனக் காண்டற்கு ஏதுவாகி உரோகத்தை விளைவிக்கும். ஆதலினால், விடியற்காலத்து நித்திரையை இயன்றமட்டும் தவிர்த்துக் கொள்ளல்வேண்டும். நித்திரை செய்யாமையும் குறைந்த நித்திரையும் போலவே, மிகுந்த நித்திரையும் வியாதிக்கு ஏதுவாகும். தூக்கம் உண்டாகுமுன் படுத்தால் நித்திரை வரும் வரையும் மனம் தூர்விஷயத்திற்சென்று கேட்டை விளைவிக்கும்.

இரவிலே நெடுநேரஞ் செல்லுமுன் போசனஞ்செய்து கொண்டு, அது சீரணமானவுடனே சீக்கிரம் படுத்து நித்திரை செய்து, சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னே விழித் தெழுந்துவிடப் பழகிக் கொள்ளல் வேண்டும். உண்ட உணவு சீரணமாகுமுன் சயனிக்கலாகாது.

சயனிக்குமிடத்து வடக்குத் திக்கல்லாத திக்கிலே தலைவைத்து, இடக்கை கீழாகச் சயனித்தல்வேண்டும். கழுத்துக்கும் தோளுக்கும்த் மத்தியிலிருக்கும் அளவினதாகிய உயரமும், வேண்டியமட்டினதாகிய நீளமும் உள்ளதாக, இலவம் பஞ்சினாலே தைப்பித்த தலையணையின்மேலே சிரசவைத்துப் படுத்துக்கொண்டால், பாதாதிசேசம் வரைக்கும் உள்ள எந்தப் பக்கத்து நரம்புகளும் சமனாக இருக்கும்; சிரசைப் பற்றிய நோய்கள் நீங்கிவிடும்.

வாரத்துக்கு இரண்டுதரமாயினும் ஒருதரமாயினும் எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். பக்ஷத்துக்கு இரண்டு ரமாயினும் ஒருதரமாயினும் க்ஷௌரஞ் செய்வித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒன்றரைமாசத்துக் கொருதரம் நசியம் இடல்வேண்டும். நான்கு மாசத்துக் கொருதரம் பேதிமருந்து உட்கொள்ளல்வேண்டும். ஆறு மாசத்துக்கு ஒருதரம் வம்னமருந்து உட்கொள்ளல்வேண்டும். பேதியெனினும் ரேசனமெனினும் பொருந்தும். வம்னமெனினும் சர்த்தியெனினும், வாந்தியெனினும் பொருந்தும்.

எண்ணெய் தேய்க்குமிடத்து, நாசிக்கு நந் நான்கு துளியும், காதுகளுக்கு அவ்வாறு துளியும்விட்டு, சிரசிலும் உடம்பிலும் கால்களிலும் குடெடாமல் தேய்த்து ஊறச் செய்து, பின்பு சிகைக்கா யரைப்புத் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்து, ஈரமும் வேர்வையும் இல்லாவண்ணம் துடைத்தல் வேண்டும். நெய் தேய்த்துக் கொண்டால், பருப்பரைப்புத் தேய்த்தல் வேண்டும்.

எண்ணெயைக் கால்களில் இட்டாற் கண்ணெய் நீங்கும்; கண்களில் இட்டாற் காது நோய் நீங்கும்; காதுகளில் இட்டால் தலை நோய் நீங்கும்; தலையில் இட்டால் எல்லா நோயும் நீங்கும்.

சித்திரை வைகாசிமாசங்களில் சூரியோதயமாகி ஐந்து நாழிகையுள்ளும், ஆனி ஆடி

மாசங்களில் எட்டு நாழிகையுள்ளும், ஆவணி புரட்டாசி ஐப்பசி கார்த்திகை மாசங்களில் நாலு நாழிகையுள்ளும், மார்கழி தை மாசங்களில் இரண்டு நாழிகையுள்ளும், மாசி பங்குனி மாசங்களில் மூன்று நாழிகையுள்ளும் அப்பியங்க ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும்.

வாததேசிகள் பசுநெய் ஒருபங்கு எண்ணெய் இரண்டு பங்கு ஆமணக்குநெய் மூன்றுபங்காகவும், பித்ததேசிகள் எண்ணெய் ஒருபங்கு ஆமணக்குநெய் இரண்டுபங்கு பசுநெய் மூன்றுபங்காகவும், சிலேஷ்மதேசிகள் ஆமணக்குநெய் ஒருபங்கு பசுநெய் இரண்டுபங்கு எண்ணெய் மூன்றுபங்காகவும், முக்கூட்டு நெய் சேர்த்து ஸ்நானஞ்செய்வது உத்தமம்.

தைலந்தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்தால், அன்றைக்கும், மற்றநாளும் புளியும், தயிரும், மோரும், பாலும், பாகற்காயும், அகத்தியிலையும் சேர்க்கலாகாது.

கஷாயம், அரைத்த மருந்து, எண்ணெய் என்னும் இம்மூன்றுள் ஒன்று கோடைக்காலத்திலே பேதிக்குக் கொடுக்கத்தக்க மருந்தாம். மழைக் காலத்திலேனும் பனிக்காலத்திலேனும் கொடுத்தால், அம்மருந்துகளின் குணம்கெட்டு விடும். இம்மூன்றுகாலங்களிலும் தேர்வாளமாயினும் உப்பாயினுஞ் சேர்த்த மருந்தைக் கொடுத்தால், கிரமமாகப் பேதியாகும்.

வியாதிதீர்த்தல்.

பழவினையினாலும் காரணங்களினாலும் வியாதி உண்டாகும்போது, அவ்வியாதி நீக்கத்தின் பொருட்டுச் செய்யத் தகுவது இது செய்யத்தகாதது இது என்று அறிந்துகொள்வது யாவருக்கும் ஆவசியகம்.

வியாதி உண்டாகும் காலங்களிலே, நோயாளி, தன்மனமும் சரீரமுமாகிய இரண்டும் ஒருங்கு ஆறியிருக்கும் பொருட்டு, சரீரமுயற்சிகளையும் மனமுயற்சிகளையும் விட்டு விடல் வேண்டும்.

நோயாளி, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவனாயும், ஈகரபத்தியும் குருபத்தியும் அடியார்பத்தியும் உடையவனாயும், வைத்தியசாத் திரங்களைச் சந்தேக விபரீதமறக் குருமுகமாகக் கற்றறிந்தவனாயும், மிகுந்த புத்திநுட்பமுடையவனாயும், ஔஷதங்களைக் கைபாகஞ் செய்பாகந் தவருமற்செய்து முடித்தலிலும் பல வியாதிகளைத் தீர்த்தலிலும் அதிசமர்த்தனாயும் உள்ள வைத்தியனைக்கொண்டு வைத்தியஞ் செய்வித்தல்வேண்டும்.

நோயாளி, தான் இராஜாவேயாயினும், வைத்தியனிடத்து மெய்யன்புவைத்து, அவனை உபசாரத்துடன் அழைப்பித்து, ஆசனத்திருத்தி, தனது நோய் நிலையை உள்ளபடி

அறிவித்து, ஔஷதத்துக்கு வேண்டுந் திரவியங்கொடுத்து, அவன் கொடுக்கும் ஔஷதத்தை இரண்டுகையினாலும் வாங்கிக்கொண்டு, சிரத்தையோடும் உண்ணல்வேண்டும். ஔஷதத்தினால் வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்; வைத்தியனால் விதிக்கப்பட்ட பத்தியங்களைக் கொள்ளல்வேண்டும். விலக்கப்பட்ட அபத்தியங்களை முழுதுந் தள்ளல்வேண்டும். கண்ட கண்ட ஔஷதங்களை உண்ணலாகாது. ஔஷதம் உண்டலினாலே தனக்கு உண்டாகும் குணகுணங்களை வைத்தியனுக்கு உண்மையாகச் சொல்லல்வேண்டும். பூர்வகர்மத்தினால் வியாதி சம்பவித்தபோது, அந்தக் கர்மத்தை விதிப்படி அன்போடு செய்யப்படும் பதிபுண்ணியத்தினாலே நிவர்த்திசெய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

கிராம்பு, நாகப்பூ, தேன், திராட்சைப்பழம், ஒருவருஷஞ்சென்ற நெல்லின்பொரி, பச்சைக் கர்ப்பூரத்தாள் என்னும் இவைகள் உண்ட ஔஷதத்தினது தன்மையைக் கெடுக்காத வஸ்துக்களாதலால், இவைகளுள் யாதாயினு மொன்றை ஔஷதம் உண்ட வாயிலே சிறிது இட்டுக்கொள்ளலாம்.

நோயாளி யிடத்தில் இருந்துகொண்டு ஔஷதபாக முதலியன செய்யுந் துணையாளர் அந்த நோயாளிக்கு உரிமை யுடையவரும், அவனிடத்தே மிகுந்த அன்புடையவரும், வைத்தியனுடையமனத்தை ஒத்தவரும், மிகுந்த

புத்திநுட்பமும் நல்லொழுக்கமும் உடைய வருமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

நோயாளி இருக்கும் அறை காற்று உலாவத்தக்கதும், வெளிச்சம் உள்ளதும், விசாலமும், சுத்தமுமாய் இருத்தல்வேண்டும். அது பண்டங்கள் இல்லாத வெற்றறையுமாய் இருக்குமாயின், உத்தமோத்தமம்.

காதிலே கேட்குஞ் சுத்தத்தினாலே நோயாளியின் மனங் குழம்பி இளைத்துப்போகும்; ஆதலினால் நோயாளி இருக்கும் அறையிலும் அதற்குச் சமீபத்திலும் எவ்வகைப்பட்ட சுத்தமும் நிகழாவண்ணம் இயன்றமட்டுங் காத்தல்வேண்டும். நோயாளியினிடத்தில் உரக்கவாயினும் நெடுநேரமாயினும் வார்த்தை சொல்லலாகாது. நோயாளிக்குச் சமீபத்தில் ஒருவர் இருவரேயன்றி பலர் இருக்கலாகாது. நோயாளிக்கு நித்திரை வருமானால், அதற்கு இடையூறு செய்யலாகாது. நோயாளிக்குச் சமீபத்திலே குசு குசுவென்று இரகசியம் பேசலாகாது; அப்படிப்பேசினால், நோயாளி கிலே சப்பட்டு அதைரியம் அடைதல்கூடும். நோயாளியுடைய பந்துக்களுக்குள்ள வியாதியைச் சுட்டியேனும், முன் இறந்தவருடைய மரணத்தைச் சுட்டியேனும், அந்த நோயாளி கேட்கும் படி பேசலாகாது. நோயாளியெதிரே ஒருபோதும் துக்கமுகம் காட்டலாகாது.

நோயாளிக்கு இரைச்சல் காதுவழியாகப் புகுந்து வருத்தத்தைக் கொடுப்பதுபோலவே,

அதிக வெளிச்சமும் கண் வழியாகப் புகுந்து வருத்தத்தைக்கொடுக்கும். ஆதலினால், நோயாளி இருக்கும் அறையிலே வெளிச்சம் மட்டா யிருப்பது உத்தமம்.

நோயாளி சுத்தவாயுவையே பூரித்தல் வேண்டும். உடம்பில் ஓடும் இரத்தம் எவ்வளவு சுத்தமாய் இருக்குமோ, அவ்வளவினதாக உடம்பிலே ஆரோக்கியம் உண்டாகும். நோயாளி படுத்திருக்கும் அறையிலே அடைபட்டிருக்கும் நச்சுக்காற்றினாலே வியாதி நீடிப்பெரும்பான்மையும் அதிகப்படும்; அதனால் மரணம் சம்பவிக்கும்.

வியாதி உள்ளபொழுதும் சரீரத்தினது தோல் அழுக்கின்றிச் சுத்தமாய் இருத்தல் வேண்டும். ஆதலினால், நோயாளி வெந்நீரிலே ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதொழிந்தால், தோலிலுள்ள துவாரங்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும்; அப்படி அடைக்கப்பட்டிருந்தால், தோலின் துவாரங்கள் வழியாகக் கழிந்துபோகவேண்டிய அழுக்கு நீங்காதிருக்கும்; அதனால் உடம்பின் உள்ளுறுப்புக்களின் உள்ள வியாதி அதிகப்படும். ஸ்நானஞ் செய்தற்கு அசத்தலாகிய நோயாளி இளவெந்நீரிலே ஒரு துண்டுவஸ்திரத்தை நனைத்துப் பிழிந்து அதனாலே உடம்பு முழுதும் ஈரம் படுப்படி துடைத்து, உடனே, அவ்வீரத்தை உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரத்தினாலே துவட்டல் வேண்டும்.

நோயாளி நாடோறும் உடுத்த வஸ்திரத்தைக் களைந்து, உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரத் தரித்தல்வேண்டும்; அழுக்கு வஸ்திரத் தரிக்கலாகாது; நோயாளிக்குப் படுக்கையும் விரிப்பு வஸ்திரமும் போர்வை வஸ்திரமும் இவ்விரண்டாக வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். ஒன்று உபயோகப்பட்டிருக்கும் போது மற்றது காற்றிலே போடப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். விரிப்பு வஸ்திரத்தையும் போர்வை வஸ்திரத்தையும் காலந்தோறும் தோய்த்து உலர்த்தல்வேண்டும்.

நோயாளிக்கு மருந்தைப்போலவே பத்தியத்தையும் வைத்தியன் குறித்தநேரத்திலே கொடுத்தல் வேண்டும். நோயாளிக்கு எளிதிலே சீரணமாகத்தக்க பதார்த்தங்களை நன்றாகச் சமைத்துக் கொடுத்தல்வேண்டும். எளிதிலே சீரணமாகாத பதார்த்தம் ஒன்றையும் கொடுக்கலாகாது. நோயாளிக்குப் போசன பானியங்களை ஒழுங்கில்லாமற் சிறிது சிறிதாக அடுத்தடுத்துக்கொடுக்கலாகாது. நோயாளிக்குப் புசிக்க மனமில்லாதபோது புசிக்கும்படி வலாற்காரம் பண்ணலாகாது.

நோயாளி வியாதி நீங்கி ஆரோக்கியமடையுங்காலங்களிலும், வைத்தியன் சொற்படியே, எளிதிலே, சீரணமாகத் தக்க போசனத்தைப் பக்குவாசயத்திலே முட்டுண்டாகாதபடி இயன்ற மட்டும் குறைவாகக் கொடுத்தல்வேண்டும்.

நோயாளி பத்தியம் உண்ணுஞ் சமயத்திலே, துணையாளி அவனுடைய அறையைச்

செவ்வையாகப் பெருக்கிப் படுக்கையைத் தட்டி விரித்தல்வேண்டும். நோயாளி பத்தியம்உண்டு, கை கால்களைச் சுத்திசெய்தவுடனே, அவைகளில் உள்ள ஈரத்தைச் சீக்கிரந்துடைத்துப் போடல்வேண்டும். பத்தியம் உண்டவுடனே படுக்கலாகாது. நோயாளி எந்நேரமும்படுத்துக் கொள்ளலாகாது. சிறிதுநேரம் இருக்கவும், சிறிதுநேரம் படுக்கவும், சிறிதுநேரஞ் சாரவும், சக்தி உண்டானாற் சிறிதுநேரம் உலாவவும் வேண்டும்.

ஆரோக்கியம் உள்ள காலத்திற்போல வியாதி உள்ள காலத்திலே மலசலமோசனத்துக்குப்போக வராதிருந்தாலும், நோயாளி வழக்கப்படி போய் இருந்துகொண்டு, மலசலமோசனஞ் செய்ய முயன்று வரல்வேண்டும். இப்படிச் செய்வதும் வியாதி நீங்குதற்கு ஏதுவாகும்.

நோயாளிகளிடத்தில் அன்பு வைத்தல் வேண்டும். நோயாளிகள் நோயினாலாகிய துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமற் கோபித்தாலும், கடுஞ்சொற்களைச் சொன்னாலும், எதிர்த்துப் பேசாது, பொறுத்துக்கொண்டு, குளிர்ந்த முகத்தினாலும் இன்சொல்லினாலும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தல் வேண்டும்.

ஒருதரத்திலே பதினைந்து நாழிகைக்கு மேற்பட நோயாளியினுடைய அறையிலே துணையாளி இருக்கலாகாது. துணையாளி ஒழுங்காகப் போசனம் பண்ணி, ஒழுங்காக நித்திரை

சங்கற்பநிராகரணம்.

வேர்மரத்துக் காதாரம் வேர்க்குமறி மன்றமலன்
ஆருயிர்க்கா தாரமுயி ரன்று.

என்றறிந்தீ சன்று ளிருக்கினடக் கிற்கிடக்கிற்
பொன்றும் பொழுதுகளை போற்று.

உயிர்க்குயிரை நோக்கி னுடல்விடுங் காலத்
துயிர்க்குயிராய் மீளா துயிர்.

இறைவனுற்பயன்.

தமக்கினிமை வஞ்சகரே தாந்தமுதற் சாரார்
தமக்கினியார் தம்முதற் சார்ந்தார்.

தேவாலயம்.

தேவாலயமாவது எங்கும் வியாபகராய்
மறைந்திருக்குங் கடவுள் தம்மை ஆன்மாக்கள்
வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டுச் சாத்தித்தியராய்
எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாம்.

தேவாலயத்திலே செயற்பாலனவாகிய பிர
திட்டை பூசை உற்சவமுதலிய கிரியைகளெல்
லாவற்றையும் விதிக்கு நூல்கள் ஆகமங்கள்.
சிவாலயக் கிரியைகள் சைவாகமங்களிலும்,
விஷ்ணுவாலயக்கிரியைகள் வைஷ்ணவாகமங்
களிலும், விதிக்கப்படும். ஆகமங்களை ஓதியுணர்ந்
தவர்களே தேவாலயக் கிரியைகளை விதிப்படி

செய்ய வல்லவர்கள். திகைஷ பெற்றவர்களே
ஆகமங்களை ஓதியுணர்ந்தற்கு யோக்கியர்கள்.
பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்
பவர்களாய் ஈசுரபத்தியும் குருபத்தியும் அடி
யார்பத்தியும் உடையவர்களாய் உள்ளவர்களே
திகைஷ பெறுதற்கு யோக்கியர்கள். ஆதலினாலே,
நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் உடையவர்களாய்,
திகைஷ பெற்றவர்களாய், ஆகமங்களைக் குருமுக
மாக ஓதி யுணர்ந்தவர்களாய், ஆகமக்கிரியை
களை மத்திரத்தோடும் பாவையோடும் விதிப்
படி செய்யப் பயின்றவர்களாய் உள்ளவர்களே
தேவாலயக்கிரியைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியர்
கள். திகைஷயும் ஆகமவுணர்ச்சியும் உடையவர்
களேயாயினும், நல்லொழுக்கமும் பத்தியு மில்
லாதவர்களாயின், அவர்களாற் செய்யப்படுங்
கிரியைகளினாலே கடவுள் சாத்தித்திய ராகார்
என்பது ஆகம நூற்றுணிவு.

தேவாலயக்கிரியைகள் காலந்தோறும் தவ
ருமற் சிரத்தையோடு விதிப்படி செய்யப்படுமா
யின், உலகத்திலே காலந்தோறும் மழை தவ
ருமற் பெய்யும். நென் முதலாகிய வளங்கள்
பெருகும். ஆரோக்கியம் உண்டாகும். அரசநீதி
நடக்கும். கல்வியறிவொழுக்கமுஞ் சமயபத்தியுந்
தழைத்தோங்கும். தேவாலயக்கிரியைகள் சிரத்
தையோடு விதிப்படி செய்யப்படா தொழியின்,
உலகத்திலே மழையின்மையும், பஞ்சமும், மரு
ரிகை, விஷ உசி முதலிய கொடுநோய்களும்,
கன்னம் களவு கொலை முதலிய தீத்தொழில்
களுமே விருத்தியாகும். ஆதலினாலே, கோயி

லதிகாரிகள் தேவாலயங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி சாவதானமாக நடத்தல்வேண்டும்.

திருமந்திரம்.

ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகுன்றும்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைக டப்பிழற் றானே.

முன்னவ னார்கோயிற் பூசைகண் முட்டிடி
மன்னர்க்குத் திங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்
கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

தேவாலயந்தோறும் வித்தியாசரலை
தாபித்து, அதிலே பிள்ளைகளுக்குக் கருவிநூல்
களையும் வேதம் ஆகமம் முதலிய நூல்களையும்
கிரமப்படியே கற்பித்தல்வேண்டும். கற்றபிள்ளை
களைப் பரீக்ஷித்து, அவர்களுள்ளே அகிசமர்த்
தர்களாயும் நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் உடை
யவர்களாயும் உள்ளவர்களையே தேவாலயத்
துக்கு ஆசாரியர் முதலாயினோராக நியோகித்
தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு அன்னவஸ்திர
முதலியவற்றின்பொருட்டு முட்டுப்பாடில்லாமற்
பொருளுதவி செய்து, அவர்களைக் கொண்டு
தேவாலயக்கிரியைகளைக் காலந்தோறும் தவ
றாமல் விதிப்படியே செய்வித்துக்கொண்டு வரல்
வேண்டும். அவர்கள் தங்களுக்கு உரிய நல்
லொழுக்கத்தினும் தேவாலயக்கிரியைகளினும்
வழுவிறர்களாயின், அவர்களைக் கண்டித்துத்

திருத்தல் வேண்டும்; திருத்தமுருதவர்களை
நீக்கிவிடல்வேண்டும்.

கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும், புண்
ணிய பாவங்களையும், அப்புண்ணியபாவங்களின்
பயனாகிய சுகதுக்கங் களையும், கடவுளை வழிபடும்
முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டினாலே பெறப்
படும் முத்தியின்பத்தையும் அறியும் அறிவு
இல்லாதபோது, தேவாலயத்தினாலே சனங்
களுக்குச் சிறிதும் பயனில்லை. இவ்வறிவில்லா
தவர்கள் தேவாலய சேவை செய்யப் புகினும்,
குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்ளுவோர்
போலப் பாவத்தையே சம்பாதித்துக்கொள்வர்
கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் பத்தியும்
சமயசாத்திர வுணர்ச்சியு முடைய பெரியோர்
களைச் சமயபோதகர்களாக நியோகித்து, தேவா
லயத்திலே காலந்தோறுஞ் சனங்களுக்குச்
சமயநெறியைப் போதிப்பித்தல்வேண்டும்.

சனங்களுக்குப் பத்தி வளர்ந்தோங்கும்
பொருட்டு, தேவாலயமெங்கும் வேதவொலியும்
தமிழ்வேத வொலியுமே தழைத்தோங்கும்படி
செய்தல்வேண்டும். சைவர்களுக்குத் தமிழ்
வேதம் தேவார திருவாசகங்கள், வைஷ்ணவ
ருக்குத் தமிழ்வேதம் நாலாயிரப்பிரபந்தம். சைவ
மரபிற் பிறந்தவரே யாயினும், தேவார திருவாச
கங்களை ஓதாதவர் சைவராகமாட்டார். வைஷ்
ணவமரபிற் பிறந்தவரேயாயினும், நாலாயிரப்
பிரபந்தத்தை ஓதாதவர் வைஷ்ணவராகமாட்
டார். ஈசரபத்தி வளர்தற்கு ஏதுவாகிய வாக்குக்

களும் செயல்களுமே யன்றி, மற்றை வாக்குக் களும் செயல்களும் தேவாலயத்திலே சிறிதும் தீசுழாவண்ணம் சுவதானமாகப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச் சியும் உடைய பெரியோர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள், பழி பாவங்களுக்குப் பயந்து, தேவாலயத்தைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடாத்திச் சமயபத்தியை வளர்ப்பார்கள். இவ்வியல்பில்லாதவர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள் தேவத் திரவியங்களைப் பெரும்பான்மையும் இடம்பத்தின்பொருட்டும், தங்கள் குடும்பப் பாதுகாப்பின்பொருட்டும், பொதுப்பெண்களின் பொருட்டும், வழக்கின்பொருட்டும், அதிகாரிகளை உபசரித்தற்பொருட்டும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்பரிதானத்தின் பொருட்டுமே செலவு செய்வார்கள். தேவாலயத்தை ஈகரபத்தி வளர்தற்குச் சிறிதும் இடமாக்காது, காமம்குரோதம் மதம் மாற்சரியம் சண்டை கொலை முதலியவை வளர்தற்கே இடமாக்கிவிடுவார்கள். அவர்கள் தேவத்திரவியத்தைச் சிறுபான்மை தேவாலயக் கிரியைகளிற் செலவு செய்யினும், அக்கிரியைகள் இவையென்பதும், அவைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியராவார் இவர் என்பதும், அவைகளைச் செய்யு முறைமை இது என்பதும், அம்முறைமைப்படி செய்யா தொழியின் விளையுங்கேடு இது என்பதும், அறியும் அறிவு இல்லாமையினாலே அவைகளைக் கிரமப்படி செய்விக்கமாட்டார்கள்.

ஆகையால், அச்செலவினற் சிறிதும் பயனே இல்லை. ஆதலினாலே தேவாலயங்களை நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச்சியு முடைய பெரியோர்களிடத்தேயே ஒப்பித்தல் வேண்டும்.

கோயிலதிகாரிகள் தங்களுக்கு உரிய கடமையிலே தவறினார்களாயின், அரசன் அவர்களைத் தண்டித்து நீக்கி விடல்வேண்டும். அரசன் அப்படிச் செய்யாவிடத்து, உலகத்தார் பலரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய்த் திரண்டு, அரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவ்வதி காரிகளை நீக்குவிக்கமுயலல்வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதவர்கள் எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகி, எண்ணில்காலம் வருந்துவார்கள்.

மடம்.

மடமாவது பெரியோர்கள் இருந்து கொண்டு கல்வி யறிவொழுக்கத்தையும் சமயத்தையும் வளர்த்தற்கு உரிய இடமாம். மடத்திலே செபம் பூசை தியானம் முதலியவற்றிற்கும், வேதாகமத் திருமுறைகளை வைத்துப் பூசை செய்தற்கும், வேதாகமங்களைப் படித்தல் படிப்பித்தல்கட்கும், சமையல் போசன முதலியவற்றிற்கும், பரிசாரகர்களும் அதிதிகளும் இருத்தற்கும், வெவ்வேறிடங்கள் விதிப்படி கட்டப் பட்டிருத்தல்வேண்டும்.

மடத்தைக் கட்டுவித்தவரும், மடத்திலே வேதாகமத் திருமுறைகளைச் சம்பாதித்துவைத்துப் பூசை செய்தற் பொருட்டும், வேதாகமங்களைப் படிப்பவருக்கும் டிப்பிப்பவருக்கும் அன்னம் வஸ்திரம் மருந்து முதலியவை கொடுத்தற்பொருட்டும், திரவியங்களையும் பூமிகளையுந் தானஞ்செய்தவருட, கிலமாயுள்ள மடத்தைப் புதுக்குவித்தவரும், கடவுளுடைய உலகத்தை அடைந்து, இன்பம் அனுபவித்து வாழ்வார்.

கருவி நூல்களையும் வேதாகமங்களையும் நன்றாகக் கற்றறிந்தவரும், சீவகருணை பத்திவைராக்கியம் ஞானம் என்னும் நான்கும் உடையவருமாகிய ஆசாரியரே மடாதிபதிகளாதற்கு யோக்கியர். மடாதிபதிகள் மடத்தில் இருந்து, தம்முடைய நித்தியகரும முதலியனவற்றைத் தவறாமற் செய்துகொண்டு, வேதாகமத்திருமுறைகளைப்பூசைசெய்து, அவ்வேதாகமங்களைத் தாம் படிக்கவும், தம்மை அடைந்த நன்மானுக்கர்களுக்குப் படிப்பிக்கவும், அம்மானுக்கர்களுக்கும் பரிசாரகர்களுக்கும் மற்றைச் சனங்களுக்கும் காலந்தோறும் சமயநெறியைப் போதிக்கவும் வேண்டும்.

கன்மயாகம், தபோயாகம், செபயாகம், தியானயாகம், ஞானயாகம் என ஐவகை யாகங்கள் உண்டு. அவைகளுள் கன்மயாகமாவது சந்தியாவந்தனம் கடவுட்பூசை அக்கினி காரியம் முதலியன செய்தல்; தபோயாகமாவது சாந்திராயணம் திருச்சிரம் மாசோபவாசம் முத

லிய விரதங்களினாலே சரீரத்தை வாட்டுதல்; செபயாகமாவது மந்திரங்களை விதிப்படி உச்சரித்தல்; தியானயாகமாவது மனசை வேறொரு விடயத்திலும் பொருந்தாதவண்ணம் நிறுத்தி இருதய முதலிய தானங்களிலே கடவுளுடைய திருமேனியைத் தியானித்தல்; ஞானயாகமாவது ஞானநூல்களை விதிப்படியே தான் ஓதலும், நன்மானுக்கரை ஓதுவித்தலும், அவைகளின் பொருளைத் தான் கேட்டலும், நன்மானுக்கரைக் கேட்பித்தலும், கேட்ட பொருளை நாடோறும் மறவாமற் சிந்தித்தலுமாகிய ஐந்துமாம். இவ்வைவகை யாகங்களும், ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றமுடையன. கன்மயாகத்திற் பதின்மடங்கதிகம் தபோயாகம்; தபோயாகத்தில் நூறுமடங்கதிகம் செபயாகம்; செபயாகத்தின் ஆயிரமடங்கதிகம் தியானயாகம்; தியானயாகத்தின் அநந்தமடங்கதிகம் ஞானயாகம். இவ்வைந்தனுள்ளும் கருமயாக முதலிய முன்னைய நான்கு யாகங்களை அனுட்டித்தவர் கடவுளுடைய உலகத்தை அடைந்து, அங் குள்ள திவ்விய போகங்களை அனுபவித்து, காலாந்தத்திலே மீளவும் சனனத்தை அடைவர். ஞானயாகத்தை அனுட்டித்தவர் பிறந்திறவாப் பெருவாழ்வாகிய சாயுச்சியத்தை அடைவர். ஆதலினால் ஞானயாகத்திற் சிறந்தது பிறிதொன்றுமில்லை.

இவ்வைவகை யாகங்களும் ஒன்றற்கொன்றேற்றமுடையனவாதலால், இவ்வைவகை யாகங்களைச் செய்வோருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட

அன்னதான முதலிய தானங்களின் பலமும் ஒன்றற்கொன்றேற்றமுடையனவாம். கரும யாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஒரு பிறப்பளவு நிற்கும்; தபோயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது நூறு பிறப்பளவு நிற்கும்; செபயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஆயிரம் பிறப்பளவு நிற்கும்; தியானயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது கற்பமளவு நிற்கும்; ஞான யாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது மகா சங்கார காலமளவு நிற்கும். ஆதலினால், ஞான நூல்களைப் படிப்பவருக்கும் படிப்பிப்பவருக்கும் அன்னதான முதலிய தானஞ் செய்தலின் மிக்க தருமம் பிறிதொன்றுமில்லை.

வேதாகமத் திருமுறைகளுக்கு ஆடிப் பூரணையிலும் வைகாசிப்பூரணையிலும் விசேஷ பூசை செய்தல்வேண்டும். திருமுறையேடுகள் நெடுநாட்பயிலப்பட்டு முறிதல் நெறிதல் எழுத்துத்தெரியாமை முதலிய பலகுற்றங்களைப் பொருந்தினால், பிழையறுவித்து எழுதவல்லவர்களாலே எழுதுவித்து, மைக்காப்புச் சாத்தி, அந்தத் திருமுறையைப் பூசித்தல்வேண்டும்; பின்பு பழைய திருமுறையைப் பசுநெய்யிலே தோய்த்துக் கடவுளுக்கு ஓமஞ்செய்தல் வேண்டும்.

மடாதிபதிகள், தம்மிடத்தே கற்கும் மாணுக்கர்களுள்ளே, துறவிகளுக்கும், வறியவர்களுக்கும் அன்னம் வஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்துச் சிறிதும் பசுபாத மின்னி அவர்க

ளெல்லாரையுஞ் சமமாகவே பெருங்கருணையோடு நடத்தல்வேண்டும். தமக்கு அவர்கள் யாதாயினும் குற்றஞ் செய்தால், அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் பெற்ற தாயினும் பதின்மடங்கு மிக இனியராய் ஒழுகல் வேண்டும். அவர்களுக்கு வியாதி வந்தால், தமக்கு வந்தாற்போலவே மனந்தபித்து, மருந்து செய்வித்து காலந்தோறும் பத்தியம் தவறாமற் கொடுப்பித்தல்வேண்டும். பழிபாவங்கட்குச் சிறிதாயினும் அஞ்சாது, பத்தியிலே தமக்குத் தம்மைச்சார்ந்தவருக்கும் உயர்வாகிய பதார்த்தங்களைப் படைப்பித்துக் கொள்ளலும், மற்றை ஏழைகளுக்குத் தாழ்வாகிய பதார்த்தங்களைப் படைப்பித்தலும், அவிவேகிகளும் சீச்சீ என்று வெறுக்கத்தக்க மிக இழிந்த செய்கைகளாம்; இப்பந்திவஞ்சனை மிகக் கொடிது கொடிது!

மடாதிபதிகள், தம்மிடத்தே கற்கும் மாணுக்கர்களை வருஷந்தோறும் சபையில் பரீகைசெய்து, அவர்களுள்ளே சமர்த்தர்களுக்குக் கல்வியிலே மேன்மேலும் ஊக்கம் உண்டாகும்பொருட்டுப் பரிசு கொடுத்தல் வேண்டும்.

மடாதிபதிகள், தம்முடைய மாணுக்கர்களுள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களை, ஊர்தோறும் உள்ள தம்முடைய மடங்களுக்கு அனுப்பி, அவர்களைக்கொண்டு அங்கங்குள்ள பிள்ளைகளுக்குக்

கல்வி கற்பிக்கவும் சனங்களுக்குச் சமயநெறியைப் போதிப்பிக்கவும் வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் நல்லொழுக்கத்தினும் செய்தொழிலினும் வழுவிலா, அவர்களைக் கண்டித்துத் திருத்தல் வேண்டும். திருத்தமுறாதவர்களை நீக்கிவிடல்வேண்டும்.

மடாதிபதிகள் தம்முடைய சீடர்கள் முதலாயினோரைத் தமது உபதேசத்தினால் மாத்திரமன்றித் தமது நல்லொழுக்கத்தினாலும் திருத்தல்வேண்டும். நித்தியகருமம், வேதாகமபடனம், தேவாலயசேவை, வாய்மை, இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலிய தருமங்களை ஆசாரியர் செய்வராயின், அது கண்ட அவர் சீடர் முதலிய பிறருஞ் செய்து உய்வர். தேவத்திரவியம் புசித்தல், நித்தியகருமம் விடுத்தல், கொலை, பிறர்பொருளை இச்சித்தல், பிறன்மனைவியைப் புணர்தல், வேசையைப் புணர்தல், பொய் சொல்லல், பொய் வழக்குப் பேசல் முதலிய பாவங்களை ஆசாரியர் செய்வராயின், அது கண்ட அவர் சீடர் முதலிய பிறருஞ் செய்து கெடுவர். ஆசாரியர் தமது ஆன்மார்த்தபூசையைத் தாமே செய்யாது பிறரைக்கொண்டு செய்வித்து, அதற்கு உரிய காலத்தைத் தாம் வீணே போக்குவராயின், அதுகண்ட அவர் சீடர் முதலிய பிறரும் அவ்வாறு செய்து கெடுவர். ஆதலினால், ஆசாரியரிடத்தே நல்லொழுக்கம் இல்லாதபோது அவருடைய உபதேசம் சிறிதாயினும் பயன்படாது.

மடாதிபதிகளும் அவரைச்சேர்ந்த வித்துவான்களும் உலகத்தாருக்கு விவேகம் உதிக்கும் பொருட்டு நல்ல நூல்களையும் உரைகளையும் செய்து வெளிப்படுத்தல் வேண்டும். பழைய நூல்களையும், உரைகளையும் இறந்துபோகாவண்ணம் பல திறத்தாலும் சாவதானமாகப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்.

புறச்சமயிகள் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படுஞ் சற்சமயத்தைத் தாஷித்துத் தங்கள் சமயத்தைச் சாதிக்கப்புகுந்தால், அவர்கள் சமயத்தை நிராகரித்துத் தஞ்சமயத்தைத் தாபித்தல் மடாதிபதிகளுக்குக் கடனாகும். இது செய்ய வன்மையில்லாதவரும் வன்மையுடையவரும் இது செய்யாதவரும் மடாதிபதிகளாதற்கு யோக்கியராகார். இவர் மடாதிபதிகளெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்டு மடத்துக்கு உரிய பொருளை அநுபவித்தல், தம்முடைய அரசனோடு மாறுபட்ட பகைமன்னரை எதிர்த்துப் பொருதற்கு வன்மையில்லாதவரும், வன்மையுடையவரும் அது செய்யாதவரும், சேனாதிபதிகளெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்டு சேனாதிபதித் தொழிலுக்கு உரியபொருளை அநுபவித்தல் போலும். இப்போலிச் சேனாதிபதிகள் தம்மரசனாலே தண்டிக்கப்படுதல் தப்பினும், இப்போலி மடாதிபதிகள் தங்கடவுளாலே தண்டிக்கப்படுதல் தப்பாது தப்பாது.

மடாதிபதிகள், கல்வி விருத்தியும் சமய விருத்தியுமாகிய பொதுநன்மைக்குரிய பொரு

ளெல்லாம், இடம்பத்தின் பொருட்டும், நிருத்த
கீதங்களின் பொருட்டும், பாணவேடிக்கையின்
பொருட்டும், தம்முடைய பாசத்தாரைப் பாது
காத்தற்பொருட்டும், அவருக்கு வீடுகட்டுவித்தற்
பொருட்டும், அவருக்குக் கிராமம் வாங்கற்
பொருட்டும், அவருக்குக் கல்யாணஞ் செய்வித்
தற்பொருட்டும், மற்றை மடாதிபதிகளோடு
சண்டை செய்தற்பொருட்டும், வழக்காடற்
பொருட்டும், அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும்
பரிதானத்தின்பொருட்டும், தம்மைத் தரிசிக்
கும் பிரபுக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், அவர்
பெண்டிர் பிள்ளைகள் பரிசாரகர்களுக்கும் ஆபர
ணம் பீதாம்பரம் வஸ்திரமுதலியன கொடுத்தற்
பொருட்டும், அதிகாரிகள் வீட்டிலே கல்யா
ணம் நடக்கும்போது மணமகனுக்கும் மண
மகளுக்கும் உயர்ந்த வஸ்திரம் அனுப்புதற்
பொருட்டும் செலவு செய்துகொண்டு தமது
காலமெல்லாம் உலக விவகாரங்களிலே போக்கு
வாராயின் ஓகோ! பொதுநன்மை எப்படி
நடத்தப்படும்! ஐயையோ உலகத்தார் எப்படிக்
கடைத்தேறுவர்! இவ்வியல்புடையவரைத் துற
வறத்தாரென்றும் ஆசாரியரென்றும் கொள்
வது எப்படி!

இடத்துக்கும் அன்னவஸ்திரத்துக்கும்
முட்டுப்பாடில்லாமல் அறிவு நூல்களைக்
கற்றறிந்து கடவுளை வழிபட்டு உய்யலாம்
என்று நம்பித் தங்கள் தங்கள் பிதா மாதா
முதலாயினோரைத் துறந்துவிட்டு வந்து மடத்
திலே சீடர்களாய்ப் புகுந்தவர்களைப் பாது

காவாது கைவிட்டு, அப்பாதுகாப்புக்குரிய
பொருளைப்பாவவிருத்தியின்பொருட்டுச் செலவு
செய்வது நீதியாகுமா! பாவம் பாவம்! இதனைக்
கேட்பார் இல்லையே! ஐயையோ இவ்வநீதியை
யார்பால் எடுத்து மொழிவோம்!

சாதியாலும் சமயத்தாலும் சமத்துவ
முடைய மடாதிபதிகள் தம்முள்ளே அன்போடு
கலந்து, கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும்
பதிபுண்ணியங்களையும் பாராட்டி, உலகத்தார்
கடைத்தேறும் பொருட்டுப் பொது நன்மைகளை
நடத்துவதே அழகு. இவ்வாறு செய்யாது,
பொருமையினாலே தம்முள்ளே பகைகொண்டு
கலகம் விளைத்துப் பொது நன்மைக்குரிய
பொருளெல்லாம் பாழுக்கிறைப்பது அழகன்று.

மடாதிபதிகள், தம்முடைய சீடர்க
ளுள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களால் மிகச்
சிறப்புற்றவரென்று அறிவுடையோர் பலரா
லும் நன்குமதிக்கப்பட்டவரையே தமக்குப் பின்
மடாதிபதிகளாய் இருக்கும்பொருட்டு நியோ
கித்தல் வேண்டும். சில மடாதிபதிகள் இப்ப
டிச் செய்யாது, தமது பாசத்தாருடைய பிள்ளை
கள் கல்வியறிவொழுக்கஞ் சிறிதும் இல்லா
தவரேயாயினும், அவரையே தமக்குப் பின்
மடாதிபதிகளாய் இருக்கும்பொருட்டு நியோ
கிக்கின்றனர். அவர் மடத்திலே சீடர்களைச்
சேர்க்காமல் முன்னுள்ள சீடர்களையும் ஓட்டி
விட்டுத் தமது பாசத்தாரையும் அவர் குடும்பங்
களையும் தம்மோடிருத்திக்கொண்டு, பொது

நன்மைக்குரிய பொருளெல்லாம் அவர்கள் பொருட்டே செலவு செய்கின்றனர். இப்படியாயிற் கல்வியும் சமயமும் எப்படி விருத்தியாகும்.

திருக்கோயிலும் திருமடமும் சமத்துவ முடையவை என்றும், அவைகளிலே புணர்ச்சி முதலிய குற்றங்களைச் செய்தவர் நரகங்களில் வீழ்ந்து சந்திர சூரியர் உள்ளவரையும் அளவில்லாத துன்பங்களை அநுபவிப்பர் என்றும் ஆகமங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வுண்மையை அறிந்தும், மடங்களை, வேதாசனங்களைப் படித்தற்கும், படிப்பித்தற்கும், சமயநெறியைப் போதித்தற்கும் இடமாக்காது, வியபிசாரத்துக்கும், சூதாடற்கும், குடும்பத் தோடு வசித்தற்கும், பிரசவத்துக்கும் இட மாக்குவோரும், வாடகத்துக்குக் கொடுப்போ ரும் ஐயையோ நரகத்துன்பங்களுக்கு எங்ஙனந் தப்புவர்! கல்வி விருத்திக்கும் சமயவிருத்தி க்கும் உரிய இடம்பொருளெவல்களெல்லாம் இவ் வியல்புடையவரிடத்தனவே யாமாயின், நம் முடைய தேசத்தார் சற்புத்தியும் சமயபுத்தியும் உடையவராய்க் கடைத்தேறுவது எப்படி!

மடங்களும், அம்மடங்களைச் சேர்ந்த திர வியங்களும், பூமிகளும், பலகாலத்திலும் பலராலும், கல்வி விருத்தியும் சமயவிருத்தியுமாகிய பொது நன்மையின் பொருட்டுக் கொடுக்கப் பட்டன. 'இல்லறத்தாரை மடாதிபதிகளாக் கின், அவர் பற்றுடையவராதலால் பொது

நன்மையை ஒழுங்காக நடத்தாது அம்மடத் துக்கு உரிய பொருளைத் தம்முடைய மனைவி மக்கண் முதலிய சுற்றத்தார்பொருட்டே செலவு செய்வர்; துறவறத்தாரை மடாதிபதிகளாக்கின், அவர் பற்றில்லாதவராதலால் அம்மடத்துக்கு உரிய பொருளிலே சிறிதாயினும் அபகரியாது, முழுதையும் பொது நன்மையின் பொருட்டே செலவு செய்வர்' என்னும் இக்கருத்துப் பற்றியே துறவிகளை மடாதிபதிகளாக்கும் வழக்கம் முன்னோரால் உண்டாயிற்று. இவ் வுண்மையை அறிந்து, கல்வியையும் சமயத் தையும் வளர்த்து, முன்னோருடைய கருத்தை வழுவாவண்ணம் நிறைவேற்றுவதே மடாதி பதிகளுக்குப் புகழும் புண்ணியமுமாகும்.

ச த் திர ம்.

சத்திரமாவது ஞானிகள் துறவிகள் முதலிய பெரியோர்களுக்கும், தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தி யில்லாதவர்களாகிய குரு டர் முடவர் வியாதியாளர் வயோதிகர் சிறு பிள்ளைகள் என்பவர்களுக்கும், அன்னதானம் நடத்தற்கும், வழிப்போக்கர்கள் தங்குதற்கும் உரிய இடமாகும்.

கல்வியறிவும் நற்குண நற்செய்கைகளும் ஈகரபத்தி அடியார் பத்திகளும் உடையவர்களைச் சத்திரத்துக்கு அதிகாரிகளாக நியோ

கித்தால், சத்திரம் நன்றாக நடக்கும். பேராசையும் வன்கண்மையும் பொருமையும் துரபிமானமும் உடையவர்களைச் சத்திரத்துக்கு அதிகாரிகளாக நியோகித்தால், சத்திரம் நன்றாக நடவாது. ஆதலினாலே, சத்திரம் கட்டுவித்தவர் சத்திரத்துக்கு யோக்கியர்களையே அதிகாரிகளாக நியோகித்து, சத்திரதருமங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடத்துவிக்கவும், காலந்தோறும் தாம் பிறிது வேடந்தரித்துக்கொண்டு சென்று அச்சத்திரதருமங்களை ஆராய்ச்சி செய்யவும் வேண்டும்.

பசிதாங்கள் எல்லாச் சாதியாருக்கும் உள்ளனவேயாகவும், பிராமணருக்கு அன்னதானஞ்செய்வதே தருமமென்றும், மற்றைச் சாதியாருக்கு அன்னதானஞ் செய்வது தருமமென்றும் நம்மவர்கள் பெரும்பான்மையும் எண்ணுகின்றார்கள். இவ்விபரீத சிந்தனத்தினாலன்றோ, நம்மவர்கள் பெரும்பான்மையும் சத்திரத்திலே பிராமணருக்கு மாத்திரமே அன்னதானஞ் செய்கின்றார்கள்.

வறியவருக்குக் கொடுப்பதே தருமம்; செல்வருக்குக் கொடுப்பது தருமமன்று; “வறியார்க்கோன் றீவதேயீகை” என்றார் தெய்வப்பலமைத்திருவள்ளுவநாயனார். வறியவருள்ளும், நல்லொழுக்கமுடையவருக்குத் தொழில் செய்து சீவனஞ் செய்யச் சத்தியில்லாதவருக்குக் கொடுப்பதே தருமம்; தீயொழுக்கமுடையவருக்குத் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தி

யுடையவருக்குக் கொடுப்பது தருமமன்று. பிராமணரெல்லாரும் வறியவருமல்லர், மற்றைச் சாதியாரெல்லாருஞ் செல்வருமல்லர்; பிராமணரெல்லாரும் நல்லொழுக்க முடையவருமல்லர்; மற்றைச்சாதியாரெல்லாருந் தீயொழுக்க முடையவருமல்லர்; பிராமணரெல்லாருந் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவருமல்லர், மற்றைச் சாதியாரெல்லாருந் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியுடையவருமல்லர்; வறுமை செல்வங்களும், நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கங்களும், தொழில்செய்யுஞ் சத்தியினது இன்மை உண்மைகளும் எல்லாச்சாதியாரிடத்தும் உண்டு. இப்படியிருக்க, பிராமணருக்கு மாத்திரங்கொடுப்பது தருமமென்றும் மற்றைச்சாதியாருக்குக் கொடுப்பது தருமமென்றென்றுங் கொள்வது பேதைமையே.

பிராமணர்கள் விளைநிலத் தோட்ட முதலியவை உடையவர்களேயாயினும், வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்திருப்பவர்களே யாயினும், வேளாண்மை வானிகம் இராசசேவை முதலிய தொழில்கள் செய்பவர்களேயாயினும், சத்திரங்களில் நம்மவர்கள் அவர்களுக்கே மிக்க உபசாரத்தோடு அன்னங் கொடுக்கின்றார்கள். மற்றைச்சாதியார்களோ வறியவர்களாயும் தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாயும் இருப்பினும், அவர்கள் பசியினாலே மிக வருந்திச் சத்திரத்து வாயிலிலே வந்தபோது, நம்மவர்கள் அவர்களுக்குக் கஞ்சியாயினங் கொடாது, அவர்களை வன்கண்மையோடும் துர்

வார்த்தைகளினாலே வைதும், பிடர்பிடித்துத் தள்ளியும் ஓட்டிவிடுகின்றார்கள்.

ஈசுரத்துரோகம், சந்தியாவந்தனஞ் செய் யாமை, கொலை, களவு, மதுபானம், மாமிச பக்ஷணம், வியபிசாரம், பொய்ச்சான்று சொல் லல், பொய்வழக்குப் பேசல், சூதாடல் முதலிய பாவங்களையே செய்பவர்களாயினும், பிராமண வருணத்தார்களேயாயின், சத்திரங்களில், அவர்களுக் கு நெய்தயிர் பாயசம் வடை முதலியவற் றோடு விலாப்புடைக்க அன்னங் கிடைக்கின் றது. இப்பாவங்கள் இல்லாதவர்களாய் அறி வொழுக்கங்களினாற் சிறப்புற்றவர்களேயாயினும், பிராமணரல்லாத மற்றைச்சாதியார்களாயின், அவர்களுக்குச் சத்திரத்திலே ரசமுஞ் சாதமுமாயினும் கிடைப்பது அரிதரிது.

சிவதருமோத்தரம்.

புலையரேயெனினுமீசன்பொலங்கழலடியிற்புந்தி
நிலையரேலவர்க்குப்பூசைசுதிகழ்த்துதனெறியேயென்றுந்
தலையரேயெனினுமீசன்ருமரைத்தாளினேச
மிலரெனினியற்றும்பூசைப்பலந்தருவாரேயாரே.

குரவன்றனக்குதிமுதலுங்கொடுக்ககுன்றக்குணமொழக்க
விரதமுடையவேதியர்க்கும்விழைவாற்பதமுமிசைவிக்க [ம்
பரமனடியாரவர்தமக்கும்பங்குகாலர்பாலருடல்
விரவுநோய்விழியிழந்தார்விருத்தர்தமக்கும்விருப்புறவே.

பிராமணர் தம்முடைய வீட்டிலே பிராம ணரேயன்றி க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் அதிகிகளாய் வந்தாலும் அவர்களுக்கு அன்ன

பாலியங்கொடுத்தல்வேண்டும் என்று தரும சாதிரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாதி யினால் உயர்ந்தவர் ஒத்தவர் தாழ்ந்தவர் என்னும் முத்திரத்தாருள்ளும் பசிதாகங்களி னால் வருத்தமுற்று வந்தவர் யாவரேயாயினும் அவருக்கு அன்னபானியம் கொடுத்தல் வேண் டும் என்பதே உண்மைநூற்றுணிவு; இதுவே யுத்தி அநுபவங்களுக்குப் ஒத்தது. இங்ஙனமாக வும், பிராமணர் கட்டுவித்த சத்திரங்களிலே பிராமணருக்கு மாத்திரம் அன்னம் கிடைக் கின்றது; மற்றைச் சாதியார்கள் கட்டுவித்த சத்திரங்களினும், அந்தப் பிராமணருக்கு மாத் திரமே அன்னம் கிடைக்கின்றது. பிராமணப் பிரபுக்கள் தங்கள் சாதியாருக்கு மாத்திரம் உதவி செய்ய, மற்றைச்சாதிப்பிரபுக்களும் அந் தப்பிராமணருக்கு மாத்திரமே உதவிசெய்து, தங்கள் தங்கள் சாதியார்களையும் மற்றைச் சாதி யார்களையும் கைவடுவார்களாயின், பசியினால் வருந்தும் மற்றைச் சாதியார்களுக்குப் புகலிட மாவார் யாவரோ! அறிவேம்! அறிவேம்! இஃதென்னை கொடுமை! கொடுமை!

சத்திரந்தோறும் போசனஞ் செய்து கொண்டு சோம்பேறிகளாய்த் திரியும் பிராம ணர்கள் தங்களுக்காயினும் பிறருக்காயினும் யாது நன்மையைச் செய்கின்றார்கள்! அவர்கள், தங்களுக்கு அன்னம் எளிதிலே கிடைத்தலினு லன்றோ, வியபிசாரம் பொய் சூது முதலிய பாவங்களிலே தங்கள் காலமெல்லாம் போக்கு கின்றார்கள். அவர்கள் செய்யும் பாவங்

ளெல்லாவற்றிற்கும் சத்திரபதிகளே காரணராய் இருக்கின்றார்கள். வேதாகமங்களையும் அவற்றின் வழிநூல் சார்பு நூல்களையும் படிப்பவருக்கும், படிப்பிப்பவருக்கும், சனங்களுக்குச் சமய நெறியைப் போதிப்பவருக்கும், தேவாலயங்களிலே திருவலகிடல், தருமெழுக்கிடல், திருநந்தனவனம் வைத்தல், திருமலை கட்டிக் கொடுத்தல், திருவீதியிற் புல்லுச்செதுக்குதல், திருக்கோபுரத்திலும் திருமதிலிலும் முனைக்கும் மரங்களையும் செடிகளையும் வேரோடு களைதல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்பவருக்குமே அன்னங் கொடுக்கப்படும் என்றும், சோம்பேறிகளுக்கு அன்னங் கொடுப்பதில்லை என்றும், நியமஞ்செய்தால், நம்முடைய தேசங்களில் சற்புத்தியும் சமயபத்தியும் விருத்தியாகுமே. நம்மவர்கள் இவ்வுண்மையைச் சிந்தியாத தென்னை?

தொழில்செய்து சீவனஞ்செய்யச் சத்தியில்லாதவர்களாகிய குருடர் முடவர் வயோதிகர் முதலானவர்களுக்குச் சரீர சுகத்தின்பொருட்டு அன்னங் கொடுப்பதுமாத்திரம் போதாது; அவர்களுக்கு ஆன்மசுகத்தின் பொருட்டு அறிவுடையோரைக் கொண்டு கடவுளுடைய குணமகிமைகளைப் போதிப்பிக்கவும்வேண்டும்.

வறியவர் செல்வர் என்றும் நல்லொழுக்க முடையவர் தீயொழுக்க முடையவர் என்றும் அறியப்படாதவர்களாய் உள்ள வழிப்போக்கர்கள் பசித்து வந்தால், அவர்களை ஆராயாமல்

அவர்களுக்கு ஒருபொழுது இருபொழுது அன்னங் கொடுத்தல்வேண்டும். அதுமட்டோ, அவர்கள் வியாதியினால் வருந்தினார்களாயின், அவர்களுக்கு இரக்கத்தோடு மருந்தும் பத்தியுங் கொடுத்து, அவர்களைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

சத்திரத்திலே வழிப்போக்கர்களுக்கு அவரவர் சாதியாசாரத்துக்கும் சமயாசாரத்துக்கும் ஏற்பப் பூசை போசனங்களின் பொருட்டு வெவ்வேறிடங்கள் அமைக்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். பூசையுடையவர்கள் பொருட்டுப் பூசை வேதிகைகள் கட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். பூசைக்கு உபயோகமாகும் பத்திர புஷ்பங்களின் பொருட்டுச் சத்திரத்துக்குச் சமீபத்திலே திருநந்தனவனம்வைத்துப் பாதுகாக்கப் படுதல் வேண்டும்.

பிராமணருள்ளே மெய்யறிவும் நல்லொழுக்கமும் உடையவர் சிலரொழிய, மற்றவர்கள் அறியாமையினாலும், பொருமையினாலும், தூரபிமானத்தினாலும், பிராமணரல்லாத மற்றைச் சாதியாரெல்லாரும் சமசாதியாரென்றும், கல்வியறிவொழுக்கஞ் சிறிதும் இல்லாதவர்களாயினும் தாங்களே உயர்ந்தவர்களென்றும், கல்வியறிவொழுக்க முடையவர்களேயாயினும் மற்றைச் சாதியாரெல்லாருந்நாழ்ந்தவர்களென்றும், பேசுவது எல்லாருக்குத் தெரியுமே. அவ்வியல்புடையவர்களைச் சத்திரத்துக்கு அதிகாரிக

ளாக்கினால், அவர்கள் சத்திர தருமங்களை ஒழுங்காக எப்படி நடத்துவார்கள்.

சக்திரத்துப் பிராமணர்கள், சக்திரத்துக்குத் தங்கள் சாதியார்கள் வந்தால், அவர்களுக்கு மத்திரத் தகுந்த இடங் கொடுக்கின்றார்கள். மற்றைச் சாதியார்களுக்குள்ளே மாமிசபகஷணம் இல்லாதவர்களாய் சமயாசாரமுடையவர்களாய் உள்ள உயர்ந்த சாதியார்களுக்குப், அவர்களால் லாத பல திறத்துத் தாழ்ந்த சாதியார்களுக்கும், ஓரிடமே காட்டுகின்றார்கள். மாமிசபகஷண முடையவர்கள் சமையல் செய்யப் பெற்றதும் சுத்திசெய்யப் படாததும் எச்சிலிலே முதலியன நிறைந்ததுமாகிய இடத்தையே சமயாசார முடையவர்களுக்குக் காட்டிவிட்டால் அவர்கள் யாது செய்வார்கள்? அவர்களுள்ளே சிலர் அருவருத்து, அங்கே சமையல்செய்யாது, எங்கேனுந் தோப்புண்டோ என்று தேடிச்சென்று, அங்கே சமையல் முதலியன செய்கின்றார்கள். அவர்கள் பழைக்காலத்தில் யாதுசெய்வார்கள்? சமையல் செய்யும்பொழுதேனும், பூசைசெய்யும் பொழுதேனும், போசனஞ்செய்யும் பொழுதேனும், மழைபெய்தால் யாதுசெய்வார்கள்? சிலர் அவ்வசுத்தமாகிய இடத்தைச் சுத்திபண்ணி வநானஞ் செய்துகொண்டு சமையல் முதலியன செய்யும்பொழுது, சக்திரத்துப் பிராமணர்கள் அதனுள்ளே தாழ்ந்த சாதியாரையுங் கொண்டு போய் விடுகின்றார்கள். அதனாலே பெருங்கலகம் விளைகின்றது. சில ஏழைகள் பயந்து, பாதிச்

சமையலிலே எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே போய் விடுகின்றார்கள்.

சமயாசாரமுடையவர்களுக்குப் பூசை செய்தற்பொருட்டும் இரத்திரிகாலத்திலே பூசையை வைத்துக்கொண்டு சயனித்தற்பொருட்டும் சக்திரத்தில் இடங்கொடாத பிராமணர்கள் சிலர், இராசசேவை செய்யும் அதிகாரிகள் வந்து விட்டால், அவர்கள் அன்னிய சாதியார்களேயாயினும், அன்னிய சமயத்தார்களேயாயினும் அவர்களுக்குச் சமையல் முதலியவற்றின் பொருட்டுத் தங்கள் கட்டிலே இடங்கொடுக்கின்றார்கள்.

இரத்திரிகாலத்திலே பூசையை வைத்துக் கொண்டு சயனித்தற்குச் சக்திரத்தினுள்ளே இடம் பெறாதவர்கள் தெருத் திண்ணையிலே வைத்துக்கொண்டு சயனிக்கின்றார்கள். அவர்களுள்ளே சிலர் பூசையைத் திருடரால் இழந்து வருந்துகின்றார்கள். திருடர் முதலாயினோராலே பூசையை இழந்தவர்கள் அந்தப்பூசை வருமோவென்று நாற்பதுநாள் உபவாசஞ் செய்து பின்பு பிராயச்சித்தம் பண்ணிப் பூசையெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொள்ளல்வேண்டும் என்று ஆகமம் விதிக்கின்றது. ஐயையோ இதற்கு அவர்கள் யாதுசெய்வார்கள்! இந்தப் பாவமெல்லாம் யாரைச்சாரும்!

தீர்த்தக்கரைகளிலே வேளாளர் முதலாயினோர் பூசை பண்ணும்பொழுது அப்பூசையிலே சலந்தெறிக்கும்படி வேட்டி தோய்ப்பவர்

களும், அவர்கள் 'ஐயா பூசையிலே சலந்தெறிக்கின்றதே' என்றால் 'ஓகோ! பிராமணருடைய வாசோதகம் சூத்திரருடைய பூசையிலே தெறிக்கலாகாதா! சூத்திரருக்குப் பூசைவது' என்று சொல்லித் தூர்வார்த்தைகளினாலே வைபவர்களுமாகிய பார்ப்பார்கள், தங்கள் அதிகாரத்துட்பட்ட சத்திரங்களினுள்ளே அவ்வேளாளர் முதலாயினோர் பூசை செய்தற்கும், பூசையை வைத்துக்கொண்டு சயனித்தற்கும் புகுவார்களாயின், யாதுதான் பேசார்கள்! யாதுதான் செய்பார்கள்.

பெரும்பான்மையும் சத்திரங்கட்டுவிப்பவர்கள் வேளாளர் முதலிய சாதியார்களே. கறையான் புற்றெடுக்கப் பாம்பு குடிபுகுந்தாற்போல அவர்கள் சத்திரத்திலே குடிபுகுந்த பார்ப்பார்கள், அவர்களுடைய அன்னவஸ்திர முதலியன வெல்லாம் அறுபவித்துக்கொண்டு, தங்கள் சாதியாரைமாத்திரம் நன்குமதித்து, அவர்கள் சாதியார்களை அவர்களிற் ருழ்ந்த சாதியார்களோடு சம்பபடுத்தி அவமதித்து, அவர்களுக்குப் பலவாற்றினுந் துன்பமே செய்கின்றார்கள். இதனைக் கண்டும் கண்டும், அப்பார்ப்பார்களுையே சத்திரங்களுக்கு அதிகாரிகளாக்குதற்கும், தாங்கள் வருந்தித் தேடிய பொருளெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கே பாழுக்கிறைத்தற்கும் காரணம் யாதோ! அறியேம்.

இராசசேவை செய்யும் அதிகாரிகள் சிலர், சிலவார்களிலே வீடுகளில் வசிக்கப்புகுந்தால்

வாடசங்கொடுத்தல்வேண்டுமே என்று, உலோபத்தினுற் சத்திரங்களிற்றினே நெடுங்காலம் வசிக்கின்றார்கள். வழிப்போக்கர்கள் அச்சத்திரங்களிலே இடம் பெறலாம் என்று நம்பி, வெய்யிலிலும் மழையிலும் நெடுந்தூரம் நடந்துகளைத்து வந்து அச்சத்திரங்களிலே பிரவேசிக்கும்போது, அவ்வதிகாரிகளுக்கு வாயிற்காவலாளர்களாயுள்ள சேவகர்கள் அவர்களைத் தூர்வார்த்தைகளினாலே வைதும், பிடர் பிடித்துத் தள்ளியும், ஓட்டிவிடுகின்றார்கள். அவ்வழிப்போக்கர்கள் மானமிழந்து 'ஐயையோ! இவ்விராத்திரியிலே எங்கே போவோம்! எங்கே சயனிப்போம்! அடுத்த சத்திரமோ நெடுந்தூரம், இடையிலே வீடுகளோ இல்லை; நேரமோ சென்றுவிட்டது; திருடர் பயமோ மிகுதியாம், என்று மனங்கலங்கி வருந்துகின்றார்கள்.

நம்மவர்கள் தாங்கள் வருந்தித்தேடிய பெரும்பொருள் கொண்டு தொடங்கிய சத்திரதருமங்களை நன்றாக நடத்துவியாது பராமுகர்களாய் இருப்பது தகுதியன்று. வழிப்போக்கர்களுக்கு முகமலர்ச்சிகாட்டி இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவரவர் தகுதிக்கேற்ற இடங்கொடுத்து உபசரிக்க வல்ல யோக்கியர்களையே தங்கள் சத்திரங்களுக்கு அதிகாரிகளாக்கிச் சத்திர தருமங்களை நன்றாக நடத்துவிப்பார்களாயின், அவர்களுக்குப் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாகும்.

தேவாலயதரிசனம்.

யாவரும் நாடோறும் திருக்கோயிலிற் சென்று, சிரத்தையோடு விதிப்படி தரிசனஞ் செய்தல்வேண்டும். தேவாலயதரிசனம் நாடோறும் செய்தற்கு இயலாதாயின், புண்ணியகாலங்களிலேனும் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும்.

ஆலயதரிசனஞ் செய்ய விரும்புவோர் ஆலயத்துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து தேராய்த் துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து, அநுட்டானம் முடித்துக் கொண்டு, ஆலயத்துக்குப் போதல்வேண்டும்.

ஆலயத்துக்குப் போம்பொழுது, ஒரு பாத் திரத்திலே தேங்காய் பழம் பாக்கு வெற்றிலை முதலியவை வைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக்கொண்டு, போதல்வேண்டும். இவைகளுக்குப் பொருளில் லாதவர் பத்திரபுஷ்பங்களேனுங் கொண்டு போய்க் கொடுத்து வணங்கல்வேண்டும். அது வங் கூடாதவர் சந்நிதியிலுள்ள செத்தை முதலியவற்றைப் போக்கியேனும் வணங்கல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே, திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டு உள்ளே பிரவே

சித்து, பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும், பண்ணல்வேண்டும். திரயாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்க ளிரண்டு என்னும் எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். திரயாங்க நமஸ்காரமாவது சிரசிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்தல்.

நமஸ்காரம் மூன்றுதரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல்வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம் பண்ணுமிடத்து, மேற்கே யாயினும் தெற்கேயாயினும் கால் நீட்டல் வேண்டும். கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் சிரசை வைத்து, மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக் கையை முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரேநீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி,

வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி வாகை அரையை நோக்க நீட்டி, வலக்காதை முன்னும் இடக்காதைப் பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச் செய்து, நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, கடவுளை மறவாத சிந்தையோடு இரண்டுகைகளையும் இருதயத்திலே குவித்துக்கொண்டு, கால்களை மெல்லவைத்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பதினைந்துதரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டு தரமும், பார்வதிதேவியாரையும் விட்டுணுவையும் நந்நான்குதரமும், பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

பிரதக்ஷிணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே தூபி நிழலேனும் துசத்தம்ப நிழலேனும் இருந்தால், அந்த நிழலில் மூன்று கூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லல்வேண்டும். கடவுள் உற்சவங் கொண்டருளும் பொழுது அந்த நிழல் இருப்பினும், நீக்காது செல்லலாம்.

அபிஷேககாலத்தில் உட்பிராகாரத்திலே பிரதக்ஷிணம் நமஸ்கார முதலானவை பண்ணலாகாது.

பிரதக்ஷிணம் பண்ணிச் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரஞ் செய்து, எழுந்து கும்பிட்டுக் கொண்டு உள்ளேபோய், கடவுளைத் தரிசித்து மனசிலே தியானித்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, ஆனந்தவருவி சொரிய இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லல்வேண்டும்.

அருச்சகரைக்கொண்டு கடவுளுக்கு அருச்சனை செய்வித்து, தேங்காய் பழமுதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கர்ப்பூராரத்திரிதம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அருச்சகருக்கு இயன்ற தக்ஷிணம் கொடுத்தல்வேண்டும்.

கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அவருக்குப் புறங்காட்டாது பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து மூன்றுதரம் நமஸ்கரித்து, எழுந்து வடக்குநோக்கி இருந்து, கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டு, அவருடைய மந்திரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து, எழுந்து, வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலிலே செய்யலாகாத குற்றங்களாவன: ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், சனசௌகரிய மரண சௌசத்தோடு போதல், எச்சிலுமிழ்தல், மல

சலங்கழித்தல், மூக்குநீர் சிந்துதல், அபான வாயுவிடுதல், பாக்குவெற்றிலையுண்டல், தம்பல முமிழ்தல், போசனபானம் பண்ணுதல், நித்திரைசெய்தல், மயிரைக்கோதி முடித்தல், சூதாடல், சிரசிலே வேட்டி கட்டிக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீயமிட்டுக்கொள்ளுதல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், வாகன மேறிச்செல்லுதல், குடை பிடித்துக்கொள்ளுதல், பாதரசை யிட்டுக்கொள்ளுதல், உயர்ந்ததானத்திருத்தல், ஆசனத்திருத்தல், தூபி துசத்தம்பம் பலிபீடம் விக்ஶரகம் என்னும் இவைகளின் சாயையை மிதித்தல், விக்ஶரகத்தையும் நிர்மாலியத்தையும் தீண்டுதல், பெண்களைத் தீண்டல், பெண்களை இச்சித்துப்பார்த்தல், ஒருதரம் இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம் வருதல், ஓடி வலம்வருதல், கடவுளுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கேபோதல், அகாலத்திலே தரிசித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், வீண்கீதம்பாடல், வீண்கீதம் கேட்டல், திருவிளக்கவியக்கண்டும் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில்லாதபோது வணங்குதல், உற்சவங்கொண்டருளும்பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளே போய் வணங்குதல் முதலானவைகளாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றை அறியாது செய்தவர் கடவுளுடைய மந்திரத்தைச் செபிக்கின், அக்குற்றம் நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து

வருந்துவார்கள். அவருக்குப் பிராயச்சித்த மில்லை.

திருக்கோயிலினுள்ளே போதற்கு யோக்கியர்களல்லாத சாதியார்கள் திருக்கோயிற் புறத்திலே பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் திருக்கோபுரத்தை நமஸ்கரித்துக் கடவுளைத் தோத்திரஞ் செய்யக் கடவார்கள்.

புராணபடனம்.

புராணங்களை நியமமாக விதிப்படி படித்தலும், அவைகளுக்குப் பொருள் சொல்லலும், கேட்டலும் சிறந்த புண்ணியங்களாம்.

புராணம் வாசித்துப் பொருள்சொல்லற்கு உரிய இடங்களாவன. திருக்கோயில், திருமடம், புண்ணிய தீர்த்தக்கரை, சமயாசார முடையவருடைய கிருகம் முதலிய சுத்தஸ்தானங்களாம். மற்றையிடங்களிலே புராணம் படிக்கலாகாது.

புராணம் வாசித்துப் பொருள்சொல்லற்கு யோக்கியராவார், நான்கு வருணத்துள்ளும், இலக்கணவிலக்கியங்களிலே வல்லவராய், நீதி நூல்களையும் சமயநூல்களையும் கற்றறிந்தவராய், தமிழ்வேதத்தை அத்தியயனம் பண்ணினவராய், நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவராய் உள்ள

வர். நல்லொழுக்கம் இல்லாதவரிடத்தே புராணங் கேட்டலாகாது.

ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து அறுட்டானம் முடித்துக்கொண்டே புராணம் படித்தல் பொருள் சொல்லல் கேட்டல் என்னும் இவைகளைச் செய்தல் வேண்டும். ஸ்நானமுதலிய நியமங்கள் இல்லாமல் இவைகளைச் செய்யலாகாது.

புராணத்திருமுறையைப் பீடத்திலன்றித் தரையிலேனும், ஆசனத்திலேனும், படுக்கையிலேனும், மடியிலேனும் வைக்கலாகாது; திருமுறைக்கயிறு கீழே விழலாகாது. முறையென்பது புத்தகம்.

புராணத்தைச் சுபதினத்திலே தொடங்கிச் சுபதினத்திலே முடித்தல்வேண்டும். தொடங்குந்தினத்திலும் முடிக்குந்தினத்திலும் புராணமண்டபத்தைப் பட்டுமேற்கட்டி, பூமாலை, வாழை, கரும்பு, முதலியவைகளினால் அலங்கரித்தல்வேண்டும்.

நாடோறும் புராணமண்டபத்தைக் கோமயத்தினாலே மெழுகுவித்து, இடம் பண்ணி, அதன்மீது பீடத்தை வைத்து, அதன்மேலே பட்டுப் பரிவட்டம் விரித்து, அதன்மேலே புராணத்திருமுறையை வைத்து, சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் முதலியவைகளினாலே விதிப்படி பூசைசெய்து, நமஸ்கரித்து, இருந்துகொண்டு, ஒருவர் வாசிக்க ஒருவர் பொருள்சொல்லல்

வேண்டும். குணத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்ப வாசிக்கப்படும் இராகத்திற்றானே பொருள் சொல்லல்வேண்டும். வாசிப்பவர் திருமுறையின் பாகத்தை இரண்டு கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டே வாசித்தல்வேண்டும். பொருள் சொல்பவர், இலக்கண வழவில்லாதபடிக்கும், கேட்பவர்கள் எல்லாருக்கும் எளிதில் விளங்கும்படிக்கும், சொல்லல்வேண்டும். படிக்கத் தொடங்கும்போதும், முடிக்கும்போதும் காப்புச் சொல்லல்வேண்டும். அப்பொழுது எல்லாரும் அஞ்சலிசெய்துகொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

புராணங்கேட்பவர் புராணத்திருமுறையை நமஸ்கரித்து, புராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லுவோருக்கு ஆசனங்கொடுத்து நமஸ் காரஞ்செய்து, தம்முடைய சுற்றத்தாரோடும் நண்பரோடும் இருந்துகொண்டு, சிரத்தையுடன் கேட்டல்வேண்டும்.

புராணம் படிக்குஞ் சபையிலே உயர்ந்த ஆசனத்திருத்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், சயனித்தல், நித்திரைசெய்தல், சிரித்தல், பிறவார்த்தைகளைப் பேசுதல், புராணசரித்திரத்தைப் பொய்யென்றல், வெற்றிலைபாக்குண்ணுதல், தலையிலே வேட்டி கட்டிக்கொள்ளுதல், உடம்பு போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், இடையில் எழுந்து பிறிது கருமத்திலே செல்லுதல், புராணம் வாசித்துப் பொருள் சொல்வோரை நன்கு மதியாது அவமதிசெய்தல் முதலிய பாவங்க

ளைச் செய்தோர் நரகத்திலே நெடுங்காலத் தண்டிக்கப்பட்டு, பின்பு இழிந்த பிறப்பை அடைந்து வருந்துவார்கள்.

புராணங்கேட்பவர் ஆதிதொடங்கி சுறு வரையும் தவறாமல் தியமத்தோடு கேட்டல் வேண்டும். புராணமுற்றுப்பெற்ற தினத்திலே புராணத்திருமுறைக்கு விசேஷ பூசை செய் வித்து, புராணம் வாசித்தவருக்கும், பொருள் சொன்னவருக்கும், கடவுளுடைய அடியார் களுக்கும், குருடர் முடவர் முதலானவர்களுக் கும், சுற்றத்தார்களுக்கும் அன்னம் கொடுத்து, புராணம் வாசித்தவருக்கும் பொருள் சொன்ன வருக்கும் தம்மால் இயன்றபொருள்கள் வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

எல்லாருங்கேட்டு உய்யுப்பொருட்டுத் திருக் கோயில்களிலே யோக்கியர்களைக்கொண்டு புரா ணங்களை வாசித்துப் பொருள் சொல்லுவித்தல் மிக மேலாகிய புண்ணியம்.

சிரர்த்தம்.

சிரர்த்தமுதலிய தானமெல்லாம் சற்பாத் திரப் பிராமணருக்கே கொடுத்தல்வேண்டும். அசற்பாத்திரப் பிராமணருக்குக் கொடுத்தவர் தானபலத்தை இழந்து, நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். சற்பாத்திரத்தின் இலக்கணமும்

அசற்பாத்திரத்தின் இலக்கணமும் முன்னே சொல்லப்பட்டன.

குருடன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன், ஊமை, உறுப்பு + குறைந்தவன், உறுப்புமிருத் தவன், பொத்தைநகத்தன், சொத்தைப்பல்லன், பித்கரோகி, குட்டரோகி, கயரோகி, காசரோகி, மேகரோகி, குன்பரோகி, மகோதரரோகி, அலி, கணவன் இருக்கக் கள்ளக்கணவனுக்குப் பிறந் தவனாகிய குண்டகன், கணவன் இறந்தபின் கள்ளக்கணவனுக்கு விதவையிடத்துப் பிறந் தவனாகிய கோளகன், விதவையை விவாகஞ் செய்தவன், பிறனால் விவாகஞ்செய்யப்பட்டவனை விவாகஞ்செய்தவன், வியபிசாரஞ்செய்த மனை வியை விலக்காதவன், வைத்தியப்பிராமணன், வாணிகப்பிராமணன், வேளாண்மைப் பிராம ணன், சிறப்பிராமணன், இராசசேவைசெய்யும் பிராமணன், வட்டியாற்றிபிழக்கும் பிராமணன் என்னும் இவர்களைக்கொண்டு தேவகாரிய பிதிர் காரியங்களைச் செபவித்தலும், இவர்களைச் சிரர்த்தத்தில் வரித்துப் பூசித்தலும் ஆகா வாம்.

பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாரும் அன்ன சிரர்த்தஞ்செய்தல் வேண்டும். ஆபத் துக்காலத்தும், அத்தினியில்லாவிடத்தும், கிர கணகாலத்தும், தீர்த்தயாத்திரை செல்லுமிடத் தும், ஆமசிரர்த்தஞ்செய்யலாம். சூத்திரர் முத லாயினோர் என்றும் ஆமசிரர்த்தமே செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரர்த்தஞ் செய்தற்கு இயலா விடத்து, இரணிய சிரர்த்தஞ் செய்யலாம்.

சனனசௌச மரணசௌசத்திலே சிராத்த தினம் வந்தால், ஆசௌச நிவர்த்தியாகுந் தினத்திலே சிராத்தஞ் செய்தல்வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காய் இருக்கும் போது தன்னையகனுடைய சிராத்ததினம் வந்தால், ஐந்தா நாள் சிராத்தஞ் செய்யக்கடவள்.

பிராதக்காலமும், சங்கவகாலமும், மத்தியானமும், அபராணமும், சாயான்னமும் எனப் பகற்காலம் ஐந்து கூறாக வகுக்கப்படும். சூரியோதயமுதல் ஆறுநாழிகை யளவினதாகிய காலம் பிராதக்காலம்; அதற்குமேல் பன்னிரண்டு நாழிகைவரையும் உள்ளகாலம் சங்கவகாலம். அதற்குமேற் பதினெட்டு நாழிகைவரையும் உள்ளகாலம் மத்தியானம்; அதற்குமேல் இருபத்துநான்கு நாழிகைவரையும் உள்ள காலம் அபராணம்; அதற்குமேல் முப்பது நாழிகைவரையும் உள்ளகாலம் சாயான்னம்.

சிராத்தம், இராத்திரிகாலத்திலும், இரண்டு சந்தியா காலத்திலும், பிராதக்காலத்திலும் செய்யலாகாது. அன்ன சிராத்தம் அபராணத்திலே செய்தல்வேண்டும். ஆமசிராத்தம் சங்கவகாலத்திற் செய்து, போசனம் அபராணத்திற் செய்தல்வேண்டும். சந்தியாகாலங்கள் இரண்டாவன இராக்காலத்தின் இறுதி முகூர்த்தமும் பகற்காலத்தின் இறுதி முகூர்த்தமுமாம். முகூர்த்தம் இரண்டுநாழிகை.

சிராத்தத்துக்கு ஆகுந் திரவியங்களாவன நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம், சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசுப்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, லவணம், புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, கீரைத்தண்டு, முன்னையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி என்பவைகளாம்.

சிராத்தத்துக்கு ஆகாத திரவியங்களாவன கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், பூசனிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரைக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டுநெய் முதலியவைகளாம்.

சிராத்தத்துக்கு ஆகும் பத்திரபுஷ்பங்களாவன வில்வம், துளசி, அறுகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புன்னைப்பூ, முல்லைப்பூ, நந்தியா

வர்த்தப்பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டி முதலியவைகளாம். சிராத்தத்துக்கு ஆராத புஷ்பங்களாவன மகிழம்பூ, தாழம்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ என்பவைகளாம்.

தன்வீட்டிலாயினும், மலையின்மேலாயினும், புண்ணிய தீர்த்தக்கரையிலாயினும், திருக்கோயிலிலாயினும், கோமயத்தினாலே சுத்தி செய்யப்பட்ட தானத்திலே சிராத்தஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிராத்ததினத்தில் வீட்டிலே தயிர்கடைதலும், நெற்குத்துதலும், பிச்சைபோடலும், எண்ணெய் நெல் முதலிய பொருள்களைக் கொடுத்தல் வாங்கல்களும் ஆகாவாம்.

சிராத்ததினத்திலே திருக்கோயிலிலே கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்றமட்டும் அபிஷேகமபூசை திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியவை செய்வித்தல்வேண்டும்; பசுக்களுக்குப் புல்லுப் போடல்வேண்டும்.

சிராத்தத்தின்பொருட்டு முதனாளிலாயினும், அன்றைக்காயினும், சிராத்தயோக்கியராகிய பிராமணரைப்பிரார்த்தித்துவரித்தல்வேண்டும். விசுவதேவர்கள் இருவர் பொருட்டும் இருவரையும், பிதிர்கள் மூவர்பொருட்டும் மூவரையும் வரித்தல்வேண்டும். சிராத்தயோக்கியர் ஐவர் கிடையாதபோது விசுவதேவர்கள் பொருட்டு ஒருவரையும், பிதிர்கள் பொருட்டு ஒருவரையும் வரித்தல்வேண்டும். இருவருங் கிடையாத

போது விசுவதேவர்கள் பொருட்டும் பிதிர்கள் பொருட்டும் ஒருவரையே வரிக்கலாம். ஒருவருங் கிடையாதபோது விசுவதேவர்களையும் பிதிர்களையும் கூர்ச்சங்களிலே விதிப்படி பூசித்துப் பிண்டம் இட்டு இயன்ற தக்பிணையை வேறு தலத்திலுள்ள சிராத்தயோக்கியரைச் சுட்டி உதகத்தோடு தத்தஞ்செய்தல் வேண்டும். அந்தத் தக்பிணையைச் சேமித்து வைத்து அதற்குரியவரிடத்தே தப்பாமற் கொண்டு போய்க் கொடுத்தல்வேண்டும். அவர் இறந்தாராயின், அவர் புத்திரருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். அவரும் இறந்தாராயின், தேவாலயத்துக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும்.

சிராத்தகருத்தாவும், சிராத்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும், சிராத்ததினத்திலும், முதற்றினத்திலும், மற்றைத்தினத்திலும், க்ஷௌரஞ்செய்து கொள்ளல், மீண்டு பூசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகளைத் தவிர்ந்து, விரதநியமமுடையவராய் இருத்தல்வேண்டும். விரதநியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். சிராத்த கருத்தா இம்முன்றுதினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலும், பரான்னம் பூசித்தலும், வெற்றிலைபாக்குண்ணலும், மருந்துண்ணலும் ஆகாவாம்.

ஸ்நானஞ் செய்யாது வந்தவருக்கும், போசனஞ்செய்து கொண்டு வந்தவருக்கும், வேறிடத்

திலே சிராத்தம் வாங்கிக்கொண்டு வந்த வருக்கும், சிராத்தத்தில் வாங்கிய பதார்த்தங்களைத் தாம் அநுபவியாது விக்ஶியமுதலியன செய்வோருக்கும் சிராத்தங் கொடுக்கலாகாது.

ஒருவனுடைய சிராத்தத்தில் வரிக்கப் பட்டவன் அந்தச் சிராத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது விலகுதலும், ஒருவனைச் சிராத்தத்தின் பொருட்டு வரித்தவன் அவனுக்குக் கொடா தொழிதலும் பாவம்.

சிராத்தஞ்செய்விப்பவராகிய புரோகிதரைச் சிராத்தத்தில் வரிக்கலாகாது. அவருக்குச் சிராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவருக்குக் கொடுத்த படியே குறைவின்றிச் சமமாகத் தகழினையோடு கொடுத்து, அவரை உபசரித்து அனுப்பல் வேண்டும்.

சிராத்தம் நடக்கும்போது, வேதத்தையும், தமிழ் வேதத்தையும், புராணத்தையும், இது காசத்தையும், தரும சாத்திரத்தையும், சிராத்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல்வேண்டும். இது பிதிர்களுக்கு மிகப் பிரியமாகும்.

சிராத்தத்திலே கண்ணீர் விடுதலும், கோபித்தலும், பொய்சொல்லலும், துரிதஞ்செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையில் அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிராத்தமேற்றவர் நன்று தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல்வண்டும்.

சிராத்தமுடிந்தபின்பு, சிராத்தமேற்றவர்களை வலமாகப் பின்னொடர்ந்து புறத்தே அனுப்பிவிட்டு, சிராத்தஞ்செய்த இடத்தைச் சுத்திபண்ணித் தன் கால்கைகளைச், சுத்தி செய்து ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு, கடவுளுடைய அடியார்களோடும், அதிதிகளோடும், தன் சுற்றத்தார் முதலியவர்களோடும் இருந்து, போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

சிராத்தத்துக்குப் பொருளில்லாதவன், காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவைகளையேனுஞ் சர்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரச்செய்து, திலதர்ப்பணம்பண்ணிக்கொண்டு தான் திருத்தியாகப் போசனம் பண்ணல்வேண்டும்.

தமிழ்.

சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் என்னும் இரண்டு பாஷைக்கும் முதலாசிரியர் சிவபெருமான். சிவபெருமான் சம்ஸ்கிருதத்துக்கு இலக்கணநூல் பாணினி முனிவருக்கும், தமிழுக்கு இலக்கணநூல் அகத்தியமுனிவருக்கும் அருளிச்செய்தார். அம்முனிவர்கள் இருவரும் முறையே அம்முதலான்கள் இரண்டின் வழியாகப் பாணினியம் அகத்தியம் என்னுந்நூல்களை அருளிச்செய்தார்கள். திராவிடமென்னும் வடமொழி தமிழென்றாயிற்று.

தமிழ் வழங்குதலில், பாதகண்டத்தில் வடக்கின் கண்ணே திருவேங்கடமும், தெற்கின் கண்ணே கன்னியாகுமரியும், கிழக்கின் கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் கடலும், எல்லையாக உடைய தென்னாடாம். இத்தென்னாடு திராவிடதேசமெனப் பெயர்பெறும். இத்தென்னாட்டில் வழங்குதல் பற்றித் தமிழ்மொழி தென்மொழி எனவும்கூட சம்ஸ்கிருதம் பொதுவாயினும், ஆதியிலே வடதிசையினின்றும் தென்றிசைக்கு வந்தமையால் வடமொழி யெனப்படும்.

அகத்தியமுனிவருக்குச் சிவபெருமானே யன்றி முருகக்கடவுளும் தமிழைச் செவியறிவுறுத்தருளினார். அவ்வகத்திய முனிவருக்கு மாணாக்கர் பன்னிருவர்:—தொல்காப்பியர், அதங்கோட்டாசிரியர், துராலிங்கர், செம்பூட்சேய், வையாபிகர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனார், கழாரம்பனார், அவினயனார், காக்கைபாடியனார், நற்றத்தனார், வாமனர். அகத்தியமுனிவர் தாஞ்செய்த அகத்தியத்தை அப்பன்னிரண்டு மாணாக்கர்களுக்கும், கற்பித்தருளினார். அப்பன்னிருவர்களும் அவ்வகத்தியத்தை முதலாகக் கொண்டு, தனித்தனியே வழிநூல் செய்தார்கள். அவைகளுள்ளே, சமதக்கினி முனிவருடைய புத்திரரும் திரணதாமாக்கினி யென்னும் பெயரை யுடையவருமாகிய தொல்காப்பியமுனிவர் செய்தநூலே மிகச்சிறந்தது. தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிரு மாணாக்கர்

களுங் கூடிப் புறப்பொருட்பன்னிருபடலம் என்னும் ஒருநூல் செய்தார்கள்.

அகத்தியத்துள்ளே இயற்றமிழ் இசைத் தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் மூன்றுதமிழும் விரவிக் கூறப்பட்டன. அவற்றுள், இயற்றமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் தொல்காப்பியர் முதலாயினோர்; இசைத்தமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய நூலுடையார்; நாடகத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றிய முதலிய நூலுடையார்.

தமிழ்மொழி தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்னும் மூன்று சங்கங்களாலும் ஆராயப்பட்டது. இச்சங்கமுன்றையுந் தாபித்தவர்கள் பாண்டிய ராசாக்கள்.

தலைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர்கள் இறையனார், குமரவேள், அகத்தியமுனிவர் முதலாகிய ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின் மர்கள். அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியம்.

இடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர்கள் அகத்தியர் தொல்காப்பியர் முதலாகிய ஐம்பத்தொன்பதின்மர்கள். அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமும், மாபுராணமும், இசைநுணுக்கமும், பூதபுராணமுமாம்.

கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர்கள் நக்கீரர், மருதனிளநாகனார், சிறுமேதாவியர்

முதலாகிய நார்பத்தொன்பதின்மர்கள். அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும். அவர்கள் சரசுவதியினுடைய திருவவதாரமாய் உள்ளவர்கள். சதுரமாய் இரண்டு சாணளவினதாகிய சங்கப்பலகை ஒன்று அவர்களுக்குச் சிவபெருமானாலே கொடுத்தருளப்பட்டது. அது மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழுவளர்ந்து இருத்தற்கு இடங்கொடுப்பது. அக்கடைச்சங்கத்துப் புலவர்கள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலே திருத்தொண்டத் தொகையிலே பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்கள் என்று துதிக்கப்பட்டார்கள்.

கடைச்சங்கத்தார் காலத்திலே இறையனார் பாண்டியன் பொருட்டு “அன்பினைந்தினை” என்பது முதலிய அறுபது சூத்திரங்களினால் ஓரகப்பொருணூல் செய்தருளினார். அது களவியலெனவும், இறையனாரகப்பொருளெனவும் பெயர் பெறும். அதற்குக் கடைச்சங்கத்துப் புலவர் நார்பத்தொன்பதின்மரும் தனித்தனியே உரைசெய்தார்கள். அவ்வுரைகளுள்ளே நக்கீரர் செய்த உரையே முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் மதுரை வைசியர் மரபிற் சேன்றிய ஐந்துபிராயத்தையுடைய உருத்திரசன்மராலே மெய்யுரையெனக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரமதேவருடைய திருவவதாரமாய் விளங்கிய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறளென்னும் உத்தரவேதத்தைச்செய்து,

மேற்கூறிய கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றியருளினார். அப்பொழுது அசரீரிவாக்கின் படியே சங்கப்பலகை அத்திருவள்ளுவநாயனாருக்கும் உருத்திரசன்மருக்கும் மாத்திரமே இடங்கொடுத்தது.

சம்ஸ்கிருதமும் தமிழும், சிவபெருமானாலும் இருடிகளாலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களை உடைமையாலும், ஆன்றோர்களாலே தழுவப்பட்டமையாலும், தம்முள் சமத்துவமுடையனவேயாம்.

காஞ்சிப்புராணம்.

வடமொழியைப்பாணினிக்குவகுத்தருளிய தற்கிணையாத் தொடர்புடையதென்மொழியையுலகமெலாந்தொழுதேத்து குடமுனிக்குவளியுறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகரெனிற்கடல்வரைப்பினிதன்பெருமையாவரே கணித்தறிவார்.

இருமொழிக்குங்கண் ணுதலார்முதற்குரவரியல்வாய்ப்பு விருமொழியும்வழிப்படுத்தார்முனிலேவந்தரிசைபரப்பு மிருமொழியுமான்றவரேதழீஇயினொன்றிலிவ் விருமொழியுநிகரென்னுமிதற்கையமுளதேயோ.

திருவிளையாடற்புராணம்.

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பசுந்தமிழேனை மண்ணிடைச்சிலவிலக்கணவரம்பிலாமொழிபோலெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததாவெண்ணவும்படுமோ.

தொண்டர்நாதனைத்தூதிடைவிடுத்ததுமுதலையுண்டபாலையழைத்ததுமெலும்புபெண்ணுருவாக் கண்டதும்மறைக்கதவினைத்திறந்ததுங்கண்ணித் தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலச்சொற்களோசாற்றிர்.

காலப்பிரமாணம்.

நியிஷம் பதினைந்து கொண்டது ஒரு காஷ்டை. காஷ்டை முப்பதுகொண்டது ஒரு கலை. கலை முப்பதுகொண்டது ஒரு முகூர்த்தம். முகூர்த்தமென்பது இரண்டு நாழிகை. முகூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது பகலும் இரவுங்கூடிய ஒரு நாள். நாள் பதினைந்து கொண்டது ஒரு பக்ஷம். பக்ஷம் இரண்டு கொண்டது ஒருமாசம். மாசம் ஆறுகொண்டது ஒரு அயனம். அயனம் இரண்டு கொண்டது ஒரு வருஷம். இம்மனுஷ வருஷம் ஒன்று தேவர்களுக்கு ஒரு நாளாம். தேவர்களுக்கு உத்தராயணம் பகலும், தக்ஷிணயனம் இராத்நிரியுமாயிருக்கும். மனுஷ வருஷம் முந்துற்றறுபது கொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு வருஷமாம். தேவவருஷம் பன்னீராயிரங் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகமாம்.

யுகம்.	தேவவருஷம்.	மனுஷவருஷம்.
கிருதயுகம் —	சதுஅர	யௌ லக்ஷத்து உஅசு
திரேதாயுகம் —	நதுகூர	யௌ லக்ஷத்து கூசுநு
துவாபரயுகம் —	உதுசார	அ லக்ஷத்து கூசுநு
கலியுகம் —	துஉர	ச லக்ஷத்து நஉது
சதுர்யுகம் —	யௌது	சந லக்ஷத்து உயது

இப்படிச் சதுர்யுகம் ஆயிரந்திரும்பினால். பிரமாவுக்கு ஒரு பகலாகும்; பின்னும் ஆயிரந்திரும்பினால், பிரமாவுக்கு ஓரிராத்நிரியாகும்; ஆகவே இரண்டாயிரஞ் சதுர்யுகங்கொண்டது

பிரமாவுக்கு ஒருநாளெனப்படும். இந்தநாள் முப்பது கொண்டது ஒருமாசம். இந்தமாசம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒருவருஷம். இந்த வருஷம் நூறானால், பிரமாவுக்கு ஆயுசுமுடியும். இவ்வியல்புடைய பிரமாக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள் பிறந்திறந்தார்கள். பிரமாவினுடைய ஆயுசு பரமெனப் பெயர் பெறும். அதிற் பாதியாகிய ஐம்பது வருஷம் பரார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

பிரமாவினுடைய பகலாகிய ஆயிரஞ் சதுர்யுகத்திலே பதினான்கு மறுக்கள் அதிகாரம் பண்ணுவார்கள். அவர்கள் பெயர் சுவாயம்புவர், சுவாரோசிஷர், ஒளத்தமர், தாமசர், ரைவதர், சாக்ஷுஷர், வைவஸ்வதர், சூரியசாவர்ணி, தக்ஷசாவர்ணி, பிரமசாவர்ணி, தருமசாவர்ணி, ருத்நிரசாவர்ணி, ரோச்சியர், பாவினர் என்பவைகளாம். ஒவ்வொரு மறுவந்தரத்துக்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகமாகும். எழுபத்தொரு சதுர்யுகம், தேவமானத்தினாலே எட்டுலக்ஷத்தைப்பத்திராயிரம் வருஷங்களாம்; மனுஷியமானத்தினாலே முப்பதுகோடியே அறுபத்தேழு லக்ஷத்திருபதினாயிரம் வருஷங்களாம். ஒருமறுவந்தரத்துக்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகமாகப் பதினான்கு மறுவந்தரத்துக்கும் தொளாயிரத்துத் தெண்ணூற்றுநான்கு சதுர்யுகமாகும். பிரமாவின் பகலிலே மிஞ்சியசதுர்யுகம் ஆறு.

இப்படிப் பதினான்கு மறுவந்தரங்களானால், பிரமாவுக்கு ஒருபகலாகும். இதன் முடிவிலே

தினப்பிரளயம் உண்டாகும். அப்பொழுது பிரமா அப்பகலளவினதாகிய இராத்திரியிலே யோகந்திதிரை செய்வர். இப்படி ஆயிரஞ்சது யுகவளவையுடைய இராத்திரி கடந்தபின்பு பிரமாத்திரும்பியும் படைத்தற்றொழில்செய்வர். பிரமாவுக்கு ஒருபகல் ஒருகற்பமெனப்படும். கற்பமாவது சிருட்டிமுதற் பிரளயமிறுதியாகிய காலம்; ஒருகற்பத்துக்கு மனுஷவருஷம் நானூற்று முப்பத்திரண்டுகோடி.

பிரமாவினுடைய ஒருபகலிலே பதினான் கித்திரர்கள் இறப்பார்கள். ஒருமாசத்திலே நானூற்றிருபதிகித்திரர்கள் இறப்பார்கள். ஒரு வருஷத்திலே ஐயாயிரத்து நூற்பதிகித்திரர்கள் இறப்பார்கள். பிரமாவுடைய ஆயுசுள்ளே ஐந்துலக்ஷத்து நூற்பதினாயிரம் கித்திரர்கள் இறப்பார்கள்.

தற்காலத்தில் இருக்கின்ற பிரமாவுக்கு முதற்பரார்த்தமாகிய ஐம்பதுவயசுஞ்சென்றன. இப்போதுநடப்பது இரண்டாம்பரார்த்தத்தில் முதல்வருஷத்து முதன்மாசத்திலே முதற் றினம். இது சுவேதவராககற்பமெனப்படும். பிரளயசலத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை விஷ்ணு வெள்ளைப்பன்றி யுருவங்கொண்டு மேலே எடுத்தகற்பமாதலிற் சுவேதவராக கற்ப மெனப்பட்டது. இத்தினத்திலே சுவாயம்புவ மறு, சுவாரோசிஷமறு, ஒளத்தமமறு, தாமச மறு, ரைவதமறு, சாக்ஷுஷமறு என்னும் ஆறுமறுக்கள் இறந்துபோனார்கள். இப்போது

ஏழாமறுவாகிய வைவஸ்வத மறுவினுடைய காலம்நடக்கிறது. இவருடைய காலத்திலே இருபத்தேழு சதுர்யுகங்கள் சென்றன. இப் பொழுது இருபத்தெட்டாஞ் சதுர்யுகத்துக் கலியுகம் நடக்கின்றது.

மாசம் சௌரமாசமும், சாந்திரமாசமு மென இருவகைப்படும். சூரியன் ஒரு ராசியை அறுபவிக்குங்காலம் சௌரமாசம். ஒரு அமா வாசை கழித்த பிரதமைமுதல் மற்றொரு அமா வாசைவரையும் உள்ள முப்பது திகிகொண்ட காலம் சாந்திரமாசம். சூரியன் பன்னிரண்டு ராசிகளையுஞ் சுற்றிவருங்காலம் சௌரமான வருஷம். அது ஏறக்குறைய முந்நூற்றறுபத் தைந்து தினங்கொண்டது. சந்திரனுடைய சஞ்சாரத்தினால் உண்டாகிய பன்னிரண்டு அமாவாசை கொண்டகாலம் சாந்திரமான வருஷம். நான்குவருஷத்துக்கு ஒருதரம் சாந்திரவருஷத்திலே பதினமூன்று அமாவாசை வரும். அதில் அதிகமாகிய ஒருமாசத்தை அதிகமாசமென்று வழங்குவர். சூரியன் மேட ராசியிற் பிரவேசிக்குந் தினமே சௌரவருஷப் பிறப்பு. சூரியன் மீனராசியிற் பிரவேசித்த மாசமாகிய பங்குனிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துப் பிரதமையே சாந்திர வருஷப்பிறப்பு.

வேதம் ச.

இருக்கு
யசர்

சாமம்
அதர்வம்

வேதாங்கம் க.

சிகைக்
வியாகரணம்
சந்தக்
நிருத்தம்
சோதிடம்
கற்பம்

உபாங்கம் ச.

மீமாஞ்சை
நியாயம்
புராணம்
மிருதி

மீமாஞ்சை உ.

பூருவமீமாஞ்சை
நியாயம் உ.
உத்தரமீமாஞ்சை

கௌதமகுத்திரம்
கணாதகுத்திரம்

புராணம் கடி.

பிரமபுராணம்
பதுமபுராணம்
வைணவபுராணம்
சைவபுராணம்
பாகவதபுராணம்
பலிபுயபுராணம்
நாரதீயபுராணம்
மார்க்கண்டேயபுராணம்
ஆக்கினேயபுராணம்
பிரமகைவர்த்தபுராணம்
இலிங்கபுராணம்
வராகபுராணம்
காந்தபுராணம்
வாமனபுராணம்
கூர்மபுராணம்
மற்சபுராணம்
காருடபுராணம்
பிரமாண்டபுராணம்

மிருதி கடி.

மனுஸ்மிருதி
பிரகஸ்பதிஸ்மிருதி
தக்ஷஸ்மிருதி
யமஸ்மிருதி
கௌதமஸ்மிருதி
அங்கிரஸ்மிருதி
யாஞ்ஞவல்கியஸ்மிருதி
பிரசேதஸ்மிருதி
சாதாதபஸ்மிருதி
பராசரஸ்மிருதி

சம்வர்த்தஸ்மிருதி
உசனஸ்மிருதி
சங்ஸஸ்மிருதி
லிகிதஸ்மிருதி

அத்திரிஸ்மிருதி
விஷ்ணுஸ்மிருதி
ஆபத்தம்பஸ்மிருதி
ஹாரிதஸ்மிருதி

இதிகாசம் ந.

சிவரகசியம்

இராமாயணம்
சைவாகமம் உடி.
பாரதம்

காமிகம்
யோகஜம்
சிந்தியம்
காரணம்
அசிதம்
திப்தம்
குக்குமம்
சகச்சிரம்
அஞ்சுமான்
சும்பிரபேதம்
விசயம்
நிச்சுவாசம்
சுவாயம்புவம்
ஆக்னேயம்

வீரம்
ரௌரவம்
மகுடம்
விமலம்
சந்திரஞானம்
முகவிம்பம்
புரோற்கீதம்
லளிதம்
சித்தம்
சந்தானம்
சர்வோக்தம்
பாரமேசுரம்
கிரணம்
வாதுளம்

வைஷ்ணவாகமம் உ.

பாஞ்சராத்திரம்

வைகானசம்

மேஹலகம் எ.

பூலோகம்
புவர்லோகம்
சுவர்லோகம்
மகர்லோகம்

சனலோகம்
தபோலோகம்
சத்தியலோகம்

கீழலகம் எ.

அதலம்	ரசாதலம்
விதலம்	மகாதலம்
சுதலம்	பாதாளம்
தலாதலம்	

துவீபம் எ.

ஜம்பூத்துவீபம்	கிரௌஞ்சத்துவீபம்
பிலக்ஷத்துவீபம்	சாகத்துவீபம்
சான்மலித்துவீபம்	புஷ்கரத்துவீபம்
குசத்துவீபம்	

சமுத்திரம் எ.

லவணசமுத்திரம்	லவணம் - உப்பு
இக்ஷுசமுத்திரம்	இக்ஷு - கருப்பஞ்சாறு
சுராசமுத்திரம்	சுரா - கள்ளு
சர்ப்பிசமுத்திரம்	சர்ப்பி - நெய்
ததிசமுத்திரம்	ததி - தயிர்
க்ஷீரசமுத்திரம்	க்ஷீரம் - பால்
சுத்தோதகசமுத்திரம்	சுத்தோதகம் - நல்லநீர்

வருஷம் க.

பாரதவருஷம்	இரண்மயவருஷம்
கிம்புருஷவருஷம்	குருவருஷம்
ஹரிவருஷம்	பத்திராசுவருஷம்
இளாவிருதவருஷம்	கேதுமாலவருஷம்
இரமியகவருஷம்	

முத்திரகரம் எ.

அயோத்தி	காஞ்சி
மதுரை	அவந்தி
மாயை	துவாரகை
காசி	

பாடைநிலம் கடி.

திராவிடம்	கொல்லம்
சிங்களம்	தெலுங்கம்
சோனகம்	கலிங்கம்
சாவகம்	வங்கம்
சீனம்	கங்கம்
துளுவம்	மகதம்
குடகம்	கடாரம்
கொங்கணம்	கௌடம்
கன்னடம்	குசலம்

குறியீடு.

உறுப்பிசைக்குறி	, வினாவிசைக்குறி
தொடரிசைக்குறி	; மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி
விளக்கிசைக்குறி	: இயைபிலிசைக்குறி
முடிப்பிசைக்குறி	, அதுவாதக்குறி “

• இக்குறியுள்ளவிடத்தே ஒருமாத்திரைநிறுத்து.
 ; இக்குறியுள்ளவிடத்தே இரண்டுமாத்திரைநிறுத்து.
 : இக்குறியுள்ளவிடத்தே மூன்றுமாத்திரைநிறுத்து.
 • இக்குறியுள்ளவிடத்தே நான்குமாத்திரைநிறுத்து.

* தமிழ்ப்புலமை.

க. தமிழ் கற்கப் புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணச் சுருக்கத்தைக் கற்றறிந்து, இயன்ற அளவு பிழையில்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

உ. நிகண்டு கற்று, அதனுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்க.

ஈ. திருவள்ளுவர் குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதிநூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறிந்துகொள்க.

சு. சமயதீகைப் பெற்றுக்கொண்டு, சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப்பண்ணுடன் ஓதவும், சுத்தாங்கமாக ஓதவும் பழகிக் கொள்க.

ரு. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகாண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம்,

* இப்பாடம் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு முதல் பாகத்திலிருந்து எடுத்து இப்பதிப்பிற் புதிதாகச் சேர்க்கப் பட்டது.

பதினொராந் திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமரகுருபரசுவாமின் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

சு. நன்னூல் விருத்தியுரை, அகப்பொருள் விளக்கவுரை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப்பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவுரை என்னுமிலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ் விலக்கணவிதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

எ. இன்னும், காலம் உளதாயின், தொல் காப்பியம் இளம்பூரணருரை, சேனாவரையருரை, நச்சினர்க்கினியருரை, பிரயோகவிவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, இறையனாகப்பொருளுரை என்னுமிலக்கணங்களையுங் கற்றறிக.

அ. பூகோளநூல், ககோளநூல், அங்க கணிதம், வீசகணிதம், கேசத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

க. தருக்கநூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

மி. திருவள்ளுவர் குறள் பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் நச்சினர்க்கினியருரை, கல்லாடம்நச்சினர்க்கினியருரை என்பனவற்றைக் கற்று, இடைவிடாது பலகாலும் உளங்கொளப் பயிலுக.

யக. விசேஷதீகைப் பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமயநெறியுரை, சிவதருமோத்தரவுரை,

பரமத திமிரபானு, சதுர்வேத தாற்பரிய சங்
கிரகம் முதலாகிய சமயநூல்களைக் கற்றறி.

ய௨. கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்
குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம். ஆதலால் தம் வாழ்
நாள் முழுவதும் சிவநிந்தை, குரு நிந்தை,
சிவனடியார் நிந்தை, வேதாகம நிந்தை, சிவத்
திரவியங்கவர்தல், கொலை, களவு, புலாலுணல்,
கள்ளருந்தல், பிறர்மனை விழைதல், வரைவின்
மகளிர்விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்
கூறல், செய்ந்நன்றி மறத்தல் முதலாகிய
பாவங்களை ஒழித்து, சிவத்தியானம், சந்தியா
வந்தனம், பஞ்சாக்ஷரசெபம், சிவபூசை, தமிழ்
வேத பாராயணம், சிவாலயசேவை, மாகேசுர
பூசை, தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு தந்தை தாய்
தமையன் முதலிய பெரியோர்களை வழிபடுதல்,
இரக்கம், பொறை அடக்கம் முதலாகிய புண்
ணியங்களையுடையராய் ஒழுகுக.

ய௩. இருமையின்பத்துக்கும் துணைக்காரண
மாகிய பொருளை, பிறவுயிர்களுக்குச் சிறிதாயி
னுங் கேடு பயவாத நல்வழியாலே, ஈட்டுக.

ய௪. நித்திய கருமத்துக்கும் பொருளீட்டு
தலுக்கும் உரிய காலம் அல்லாத மற்றக்கால
மெல்லாம், சிறிதும் வீண்படாமல், புண்ணிய
நூல்களை ஆராய்தலிலும், நன்மாணுக்கர்களுக்
குக் கல்வி கற்பித்தலிலும், பலருக்குப் பயன்படும்
நூல்களையேனும் உரைகளையேனும் செய்தலி
லும் போக்குக.

ய௫. இவ்வாறே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்
சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள், சற்குருவை

அடைந்து, திருவாணதீகைப் பெற்றுக்கொண்டு
ஞானசாத்திரங்களாகிய (க) திருவுந்தியார்,
(உ) திருக்களிற்றப்படியார், (ஈ) சிவஞான
போதம், (ச) சிவஞானசித்தியார், (ரு) இருபா
விருபது, (ஊ) உண்மைவிளக்கம், (ஈ) சிவப்
பிரகாசம், (அ) திருவருட்பயன், (கூ) வினா
வெண்பா, (ய) போற்றிப்பஃருடை, (யக) கொ
டிக்கவி, (யஉ) நெஞ்சவிடுதூது, (யக) உண்மை
நெறிவிளக்கம், (யச) சங்கற்பநிராகரணம் என்
னும் சைவசித்தாந்த நூல்களை உரைபுடனே
விதிப்படி சிரத்தையோடுங்கற்றறித்துக்கொண்டு,
இச்சாத்திரங்களின் அனுபவப் பயனும் உள்ள
தோத்திரவடிவமாகிய மேற் கூறப்பட்ட
தேவாரம் திருவாசகம், திருக்கோவையார்,
திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும்
அருட்பாக்களின் உண்மையினைப் பொருளைச் சிவ
னது திருவருள் காட்டக்கண்டு, தின்றாலும்,
இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும்,
நெஞ்சநெக்குருக, கண்ணீர்வார மெய்ம்மயிர்
சிலிர்ப்ப, சிறிதும் மறவாது அச்சிவனது
திருவடிக்கீழ்த் தூங்கும் உண்மைநிலையைப்
பெற்று வாழ்க.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
சிற்க வதற்குத் தக”

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்”

“நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்றுஞ் சிவன்று ளினை”

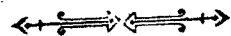
இவைவசமயிகள் மேற்கூறப்பட்ட வற்றுள் சமயநூல்க ளொழித்து ஒழிந்தனவற் றையும் தங்கள் சமயசித்தாந்தங்களையும் கற் றறிந்து அவைகளின் விதிப்படி ஒழுக்கு.

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரிகைசெய்து, அதில் வல்லவர்க ளென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க்கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவர்களால் லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால், நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கல்வி யில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின. பண்டுதொட்டுக் கல்வியிற் சிறப் புற்று விளங்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதி பதிகள் பெருங்கருணை கூர்ந்து, காலந்தோறும் தமிழ்கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டவர்களைப் பரிகைசெய்து, வல்லவர்களென நன்குமதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுத்தருளுவார்களா யின், எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ் மொழி மிக வளர்ந்தோங்குமே. ஏழைசொல் அம்பலத்துக்கேறுமா. ஐயையோ இதற்கு யாது செய்யலாம்!

ரொத்திரிவூ }
ஐப்பசிமீ }

நான்காம் பாலபாடம்.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும்.

1. கடவுள்.

குறிப்புரை.

(1) சித்து, அசித்து, சடம்: இவை வட சொற்கள்; ஜடம் என்பது சடம் எனத் திரிந்தது. சித்துப் பொருள் கள்: உயிர்கள். அசித்துப் பொருள்கள்: தனு கரண புவன போகங்கள். தனு - உடல். கரணம் - மனமும் ஐம்பொறி களும் முதலாயின. புவனம் - ஆதாரமாகிய மண்ணுலகம் முதலாயின. போகம் - அனுபவப் பொருள்கள். முதலாம் பந்தியின் இறுதி வாக்கியங்களின் கருத்து: 'கடவுள் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பது கண் முதலிய புறவிந்திரியங்களால் அறியப்படாவிட்டாலும், அனுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்படும்' என்றபடி.

(2) இயற்கையறிவு - செயற்கையாலன்றித் தாமாகவே அறியும் அறிவு. தம்வயம் - சுதந்திரம், தம்மிச்சைப்படி நடக்குந்தன்மை. பிறர்வயம் - பரதந்திரம், பிறர் எண்ணப் படி நடக்குந்தன்மை. சகல லோகம் - எல்லா வுலகம். நாயகர் - தலைவர். ஆன்மாக்கள் - உயிர்கள்; ஆத்மா என்னும் வட சொல் ஆன்மா எனத் திரிந்தது. கைம்மாறு - பதிலுதவி; கை - செயல்; மாறு - பதில்; பதிலான செயல்.

என்றபடி. திரு + அருள் = திருவருள்; கருணை என்பது பொருள். திருமேனி:—திரு - கடவுளுடைய உருவம் உறுப்பு முதலியவற்றிற்கும் அவரோடு தொடர்புடைய கோயில் குளம் முதலிய பிற பொருள்களுக்கும் உயர்வைக் குறித்து வழங்கும் அடைமொழி; திருவுருவம் (விக்கிரகம்), திருவடி, திருக்கோயில், திருக்குளம் என்பவற்றிற் போல. மேனி - உருவம், சரீரம். இப்பந்தியில் உடன்பாடும் எதிர் மறையுமா யமைந்த இணைவாக்கியங்களுட் பின்னவை முன்னவற்றை இனிது விளக்குதற் பொருட்டு (ஸ்பஷ்டார்தம்) வந்தவை என்றறிக.

(3) முதல் + நூல் = முதனூல்; முதலிற் செய்யப்பட்ட நூல், ஒன்றன் வழித்தாகச் செய்யப்படாத நூல். அருளிச் செய்தார் - இயற்றினார், உபதேசித்தார், சொன்னார்; (சுண்டு உயர்வுபற்றி ஒரு வினையை மற்றொரு வினையின் வாசகத் தாற் கூறிய இலக்கணச் சொல்) விதிக்கப்பட்டவை - செய்யத்தக்கன என்று கூறப்பட்டவை, விலக்கப்பட்டவை - செய்யத் தகாதவை என்று கூறப்பட்டவை. வன்கண்ணர் - இரக்கமில்லாதவர்; (வன்கண்மை: பகுதி) - சத்திரமிட்டு அறுத்தல் - கட்டி முதலிய நோய்களுக்குக் கத்தி முதலிய கருவி கொண்டு கீறி வைத்தியஞ் செய்தல். அண்டவாதம், வலி முதலிய நோய்களுக்கு இருப்புக் கோல் காய்ச்சிச் சூடு போடுவதுண்டு. கண்ணிற் படலம் - கருவிழியின் மேற் படர்ந்திருக்கும் ஒருவகைச் சவ்வு. உரித்தல் - கருவிகளால் வெட்டி நீக்குதல். உய்வித்தல் - நன்மை யடைவித்தல், மேல் நிலையை அடைவித்தல். ஏது - காரணம்; ஹேது என்னும் வட சொல்லின் திரிவு. இப்பந்தியின் இறுதிப் பகுதியில் வந்துள்ள 'உவமையணி' அறிந்து மகிழ்தற் குரியது.

வினாக்கள்.

- (1) கடவுள் ஒருவர் உளர் என்பது எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்படும்?
- (2) கடவுளின் இயல்புகளைக் கூறுக.
- (3) கடவுள் பாவிகளுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தலினால், அருளில்லாதவர் என்று கொள்ளற்கு அது ஏது வாகாதோ? உமது விடையை நியாயத்துடன் கூறுக.

இலக்கணம்.

- (1) இப்பாடத்தில் வந்த வடசொற்களை எழுதுக.
- (2) பிரித்தெழுதுக:—கைம்மரில்லாத, திருவருள், முதனூல்கள், இருப்புக்கோல், பாவஞ்செய்த, ஏதுவாதலினால், இயற்கையறிவு, குறித்ததன்று.
- (3) அவர், ஒருவர், இல்லை, ஒன்று, அன்று, கொடுப்பார், சுடுதல், வன்கண்மை:—இவற்றிற்குச் சொல்லிலக்கணங் கூறுக.

2. ஆன்மா.

குறிப்புரை.

- (1) சேதனம் - அறிவுடைய பொருள். பாசத்தடை - ஆணவம் முதலிய மலங்களாகிய தடை; அவை கடவுளை அறிதற்கும், மோட்ச இன்பத்தை அடைதற்கும் தடையா மென்றறிக. ஒரு தலைவன் என்றது முழுமுதற் கடவுளை.
- (2) ஈடாக - இருவினையின் அளவுக்குத் தக்க பயனாக. தோற்றம் - உடல் கொண்டு தோன்றும் (பிரக்கும்) விதம்;

உருக்கொண்டு ஜனிக்கும் விதம். யோனி பேதம் - (உடலின் உருவ அமைப்புத் தோற்றத்தின் பாகுபாடுகளாகிய) பிறவியின் பேதங்கள். நூறுயிரம் - இலக்கம். உழலும் - சுழன்று திரியும், மாறிமாறி வரும்.

(3) அண்டசம் முதலியவை அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், உத்பித்ஜம், ஸராயுஜம் என்ற வட சொற்களின் திரிவு; அண்டஜம்: அண்டம் - முட்டையிலிருந்து; ஜம் - பிறப்பது. ஸ்வேதஜம்: ஸ்வேதம் - வேர்வையிலிருந்து; ஜம்—, உத்பித்ஜம்: உத் + பித் + ஜம் = (வித்து முதலியவற்றை) மேலிடத்தில் + பிளந்து கொண்டு + பிறப்பது. சராயுஜம்: சராயு - கருப்பையிலிருந்து; ஜம்—; தாவரம் - ஒரேயிடத்தில் நிலையாய் நிற்பவை, சஞ்சரியாதவை; ஸ்தாவரம் என்னும் வட சொல்லின் திரிவு.

(4) கிருமி - அணுப் பரிமாண ரூபமுடைய ஜந்து. கீடம் - புழு. நிலையிற் பொருள் - (இடம் விட்டுப் பெயராகு) நிற்கலை இயல்பாகவுடைய பொருள். அசரம் - (அ + சரம்) சஞ்சரியாதது; (அ: இன்மை அல்லது மறுதலைப் பொருளில் வரும் வடமொழி யிடைச்சொல்; சரம் - சஞ்சரிப்பது). இயங்கியற்பொருள் - இயங்குகின்ற இயல்பினையுடைய பொருள்.

(6) இரதம் - சுவை. கந்தம் - மணம், நாற்றம். சித்தத்தாலறியும் அறிவு - அனுமானித்துச் சிந்தனாசக்தியால் உணரும் உணர்வு.

(7) சுவர்க்கம் - தேவருலகம். நரகம் - நரகர் வாழும் உலகம். எஞ்சிசின்ற - மிச்சமாயுள்ள. ஒருநிலைமை - ஒரிடத்தில் நிற்குந்தன்மை, ஒரே நிலையான தன்மை. கொள்ளி வட்டம் - வட்டமாகச் சுழற்றப்படும் நெருப்புக்

கொள்ளி. ஆஞ்ஞை - கட்டளை, உத்தரவு. கருமம் - நல்வினை தீவினைகள்.

(8) அருமை - எளிதல்லாதது. மிலேச்ச தேசம் - மிலேச்சர் வாழும் பிரதேசம் (இடம்); மிலேச்சர் - வேத சிவாகமங்களிலே கூறப்பட்டுள்ள முறைகளுக்கு மாறாக நடப்பவர்; அவர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து வாழும் பிரதேசம் மிலேச்ச தேசம்.

(9) உயிர்க்கு உயிராகிய - சீவான்மாக்களுக்கெல்லாம் உயிர் போன்றவராகிய; சீவான்மாக்களின் அறிவு இச்சை தொழில்களை இயக்குகின்றவர் என்றபடி. வாக்கு - மொழி. காயம் - சரீரம். வழிபட்டு - மனத்தால் தியானித்து, வாக்கால் துதித்து, காயத்தினுற் பூசை நமஸ்காரம் முதலிய வற்றைச் செய்து என்றபடி. முத்தியின்பம் - மோக்ஷ இன்பம். பாலாவத்தை - (பால + அவத்தை) பால்யப் பருவம்; இது கௌமாரப் பருவம் எனவும்படும்; தருணாவத்தை - (தருண + அவத்தை) யௌவனப் பருவம். விருத்தாவத்தை - (விருத்த + அவத்தை) முதுமைப் பருவம். உண்மையாமே - உண்மையாகுமே. யாது வருமோ - என்ன நிலைமை சம்பவிக்குமோ, இன்பம் வருமோ துன்பம் வருமோ என்றபடி. நிலையாமை - நிலைத்திராத தன்மை, அழியுந்தன்மை. பெருங்கருணைக் கடல் - கடல்போல் மிகுந்த அருள் நிறைந்தவர்.

வினாக்கள்.

(1) ஆன்மாக்களின் இலக்கணங்களைச் சுருக்கிக் கூறுக.

(2) நால்வகைத் தோற்றங்கள் எவை? ஒவ்வொன்றையும் பற்றி வினங்க விவரிக்க.

(3) எழுவகைப் பிறப்புக்கள் யாவை?

(4) ஆன்மாக்கள் தம் சரீரத்திற்கு ஏற்ப அறியும் அறிவின் வகையினாலே எத்தனை வகைப்படும்? அவை எவை? அவற்றை விளங்க விவரித்துக் கூறுக.

(5) ஆன்மாக்கள் இருவினைப் பயன்களை எங்கெங்கே பிறந்து அனுபவிக்கும்?

(6) பாலாவத்தை முதலிய மூன்றையும் விளக்குக.

(7) ஏழாம் பந்தியில் வந்த உவமான உவமேயங்களைப் பொதுத் தன்மையோடு எடுத்து இணைத்துக்காட்டி விளக்குக.

(8) இப்பாடத்தை மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

இலக்கணம்.

(1) பிரித்தெழுதுக:—

வெவ்வேறு, சிற்றறிவு, பிறந்திறந்துழலும், ஐம்பொறி, ஓரறிவுயிர், நல்வினை, தீவினை, வேதாசுமங்கள், ஐயறிவு, தருணாவத்தை.

(2) பகுபத உறுப்புக்களைப் பிரித்து விளக்குக. பறவை, ஊர்வன, அழிவது, தெரியாது, நிலையாமை, அழிவு.

(3) முதலிரண்டு பந்தியிலும் வந்த இடைச் சொற்களை எடுத்தெழுதி வகையும் பொருளும் தோன்ற விளக்குக.

3. கடவுள் வழிபாடு.

குறிப்புரை.

(1) மெய்யடியார் - உண்மையான சிவனடியார். திரு வேடம் - விபூதி, உருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவசின்னங்களணிந்த வடிவம். அகத்திலே - உடம்பினுள்ளே.

(4) உண்மையை - இயல்பாக உள்ள பெருங்கருணைச் செயல்களை. திவலை - நீர்த்துளி. ஆனந்த அருவி - ஆனந்தக் கண்ணீர். (அருவி உவமை யாகுபெயர்.) கூசாது - வெட்கப் படாமல்.

(5) வாய்மை - உண்மை பேசல். அடக்கம் - மன மொழி மெய்கள் தீயவழியிற் செல்லாது அடங்குதல்.

(6) முற்றறிவு - எல்லாவற்றையும் அறியும் அறிவு. முற்றுத்தொழில் - எல்லாவற்றையும் செய்யும் வல்லமை. திருவருள் வசப்பட்டு ஒழுகல் - அதுக்கிரகத்தின் துணையை வேண்டி (தற்போதமின்றி) நடத்தல். அருள் செய்வார் - இரங்கி நன்மை செய்வார்.

வினாக்கள்.

(1) கடவுளுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளாவன யாவை?

(2) கடவுளிடத்தே அன்புடைமைக்கு அடையாளங்கள் எவை?

(3) கடவுளால் விரும்பப்படுபவை யாவை? வெறுக்கப் படுபவை யாவை?

(4) ஆன்மாக்கள் கடவுளருளைப் பெறுதற்கு எவ்வாறு ஒழுகுதல் வேண்டும்?

இலக்கணம்.

(1) புறம், வழிபாடு, நன்றி, கோயில், நா, ஆன்மாக்கள், உடம்பு, பொழுது, கைகள், அன்பு, கொடை, கடவுள்:—இவை அறுவகைப் பெயருள் யாவை என்று கூறுக.

(2) தாய், தந்தை, தான், தாம், எல்லாம், நாம், உடம்பு, உயிர், ஒருவர்:—பொதுப் பெயருள் இவை எவ்வகையைச் சேர்ந்தன எனத் தனித்தனி விளக்கி எழுதுக.

(3) இப்பாடத்தில் வந்த தெரிநிலை வினைமுற்று குறிப்பு வினைமுற்றுக்களை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றிற்குத் திணைபாவிடங்காலம் விதிமறைகள் தோன்றச் சொல்லிலக்கணங் கூறுக.

4. ஈசுரத்துரோகம்.

குறிப்புரை.

ஈசுரத்துரோகம் - கடவுளுக்குச் செய்யும் குற்றம்.

(1) நிந்தித்தல் - இகழ்த்தல். அதிபாதகங்கள் - மிகுந்த பாவங்கள். அதி: மிகுதிப்பொருளைக்குறிக்கும் வடமொழி இடைச்சொல். தானம் - இடம். 'ஸ்தானம்' என்னும் வடசொல்லின் திரிபு.

(2) நியமங்கள் - ஒழுங்குகள், நியதிகள். செளசம் - மலசலங்கழித்தபின் செய்யும் சுத்தி. 'கால்கழுவல்' என இடக்கரடக்கலாக வழங்கப்படுவது. தந்தசுத்தி - பல்வினக்கல். அசுசி - (அ + சுசி) அசுத்தம்; (சுசி - சுத்தம்)

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உகக

(3) தண்டம் - தண்டனை. பிராயச்சித்தம் - பாவ பரிகாரம்; பாவத்தை நீக்குதற்கு விதித்த விரத நியமம், சாந்தி முதலாயின. இந்தப் பந்தியில் 'உயர்ச்சி வேற்றுமை' என்னும் அணி அமைந்துள்ளமை காண்க.

(4) தாயிரம் - செம்பு. மயிர்க்காரோறும் - (கால் + தோறும்) உடம்பிலுள்ள மயிர்த்துவாரந்தோறும்; (கால் + அடியிடம், வேர்.) இருப்பாப்புக்கள் - இரும்பு முனைகள்; (இரும்பு + ஆப்பு: நிலைமொழி மென்றொடர்ச் சூற்றியலுகரம் வன்றொடராய்த் திரிந்தது.)

(5) வலி - குடலைப்பற்றியவலி, காக்கைவலி நோய் போலவன. குட்டம் - தேகத்தில் சொரி, தடிப்பு, கட்டி முதலியவை உண்டாகி இரத்தம், சீழ் முதலிய வடியும் ஒருவகைத் தொற்றுவோய். கயம் - கசம், கூயம்; இது சுவாசப்பையில் இரணமுண்டாகி இருமல், காய்ச்சல் காணப்படும் நோய். நீரிழிவு - சலரோகம்; மிகுதியான சலப்போக் குடன் உடம்பிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தும் கழிந்துபோகும் நோய்; இது நாளடைவில் தேகத்தை மெலிவித்து அபாயத்தை விளைவிப்பது. பெருவியாதி - முதிர்ந்த குட்டநோய் வகையில் ஒன்று; இது கைவிரல் கால்விரல்களில் இரணமுண்டாகி அழுகி விரல்கள் இற்று விழும் தன்மையது; தொழுநோய், குறைநோய் (அவயவத்தைக் குறைக்கும் நோய்) எனவும்படும். மூலவியாதி - மலக்குடலின் அந்தத்திலுள்ள அபானத்தில் முனையுண்டாகி வேதனையைத்தரும் நோய்.

வினாக்கள்.

(1) ஈசுரத்துரோகமாகிய அதிபாதகச் செயல்கள் எவை?

(2) மடாலயமாவது யாது?

(3) எவ்வெவ்வகையினால் இராசத்துரோகத்துக்கும் ஈசரத்துரோகத்துக்கும் ஒப்புமை காட்டப்பட்டது? எவ்வகையில் வேற்றுமை காட்டப்பட்டது?

இலக்கணம்.

(1) 3-ம் பந்தியில் வந்த செயப்பாட்டு வினைவாக்கியங்களைச் செய்வினை வாக்கியங்களாக மாற்றி அமைக்க.

(2) பிரித்துக் காட்டுக.—தேவாலயம், மடாலயம், மயிர்க்காரோறும், இருப்பாப்புக்கள், செப்புக்கடாரம், அவயவங்கடோறும், சந்திரசூரியர், அச்சி.

(3) பின்வரும் தன்வினைப்பதங்களைப் பிறவினைப் பதங்களாக மாற்றுக.—உணர்தல், ஓதல், புகுதல், தப்புதல். அறைந்து, வருந்துவார்கள், கொடுத்தல்.

(4) பின்வரும் பிறவினைப் பதங்களைத் தன்வினையாக மாற்றுக.—கழித்தல், உருக்கிய, காய்ச்சிய, விழுத்தி, அழுத்துவார்கள்.

5. அருள்.

குறிப்புரை.

(1) நோக்காது - கருதாமல், (நோக்குதல் - ஈண்டு மனத்தால் நோக்குதல்.) பழி - நிர்தைமொழி. பாவம் - மறுமைத்துன்பத்தை விளைவிக்கும் தீவினை. தகழி - அகல் போல்வன. தவம் - பிறவுயிர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாதிருத்தலும், மனம் பொறி வழி போகாது நின்றற்பொருட்டு உணவைச்சுருக்கலும், தியானம், செபம், பூசை முதலிய வற்றும் கடவுளை வழிபடுதலும் முதலான விரத நியமங்கள்.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உசச

அஞ்ஞானம் - அறியாமை, (வடசொல்.) ஒட்டெடுப்ப - ஒட்டமெடுக்க, ஓட; ('ஓட்டம்' என்பது 'ஓட்டு' எனக் கடைக்குறை விகாரம் பெற்றது.) பதி - கடவுள். மெய்ப்பொருள் - சத்துப்பொருள், உள்பொருள். மாணபரியந்தம் - சாகும்வரையில். இதம் - நன்மை; (ஹிதம் என்னும் வட சொல்லின் திரிவு.) 'வாய்மையாகிய.....வெளிப்படும்' என்னுந் தொடரில் உருவக அணி அமைந்துள்ளது.

(2) நாடகமாத்திரையே-நடிப்பு மாத்திரமே, போவிச் செய்கை என்றபடி. தெள்ளிதின் - தெளிவாக. துணியப்படும் - நிச்சயிக்கப்படும். உறுதி - உறத்தக்க (பெறத்தக்க), நன்மைகள். வஞ்சகர் - வஞ்சனை செய்பவர், கபடர்.

வினாக்கள்.

(1) அருளுக்கும் அன்புக்கும் உள்ள பேதத்தை விளக்குக.

(2) அருளின் சிறப்பையும் பயனையும் எடுத்துக் கூறுக.

(3) 'கடவுளிடத்து மெய்யன்புடையவர் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் மெய்யன்புடையவராய் ஒழுகுதல் வேண்டும்' ஏன்? என்பதை விளக்குக.

(4) இப்பாடத்திற் போவிச்செயல் என்று கூறப்பட்டது யாது? விளக்கிக்கூறுக.

இலக்கணம்.

(1) 1-ம் பந்தியிற் கூறிய உருவக அணிவாக்கியத்தை உவமை யணிவாக்கியமாக மாற்றியமைக்க.

(2) எதிர்ப்பதங்கள் தருக.—இதம், பாதுகாப்பவன், அருள், வாய்மை, பழி, பாவம், இருள், காரணம், மாணம்.

(3) புணர்த்திக்கூறுக:—மெய் + அன்பு; உலகம் + இன்பம்; எல்லாம் + உயிர்கள்; தொடர்பு + உடையவை; இதம் + செய்பவன்; அன்பு + இல்லாத; தம் + உயிர்; எ + நான்.

6. கொலை.

குறிப்புரை.

(1) அகிதம் - நன்மையல்லாதன, இன்பகரமல்லாத கருமங்கள்; (அஹிதம் என்னும் வடசொல்லின் திரிவு; அ + ஹிதம்.) தலை - தலைமையானது, முதன்மையானது.

(2) கொலையில்லாத - கொலையோடு தொடர்பில்லாத, கொலையால் வருதலில்லாத. இப்பந்தியின் முதல் நான்கு கிறுதொடர்களிற் பயனிலையாக உள்ள 'ஞானம்' முதலிய வற்றிற்குச் 'சிறந்த ஞானம்' என்பதுபோலப் பொருள் கொள்க. சோர்வு - மறதி, அவதானக் குறைவு. சாவதானமாக - அவதானத்துடன் கூட; (ஸ + அவதானம் = ஸாவதானம் என்னும் வட சொல்லது திரிவு.)

(3) காசம் - சுவாச நரம்பில் வீக்கம் முதலியவற்றோடு சுவாச முட்டும் இளைப்பும் தொய்வும் காணப்படும் நோய். ஈளை - காசத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட குணங்குறிகளுடன், தொனியோடு சுவாச இழுப்புக் கண்டு விரைவில் தேக மெலிவை உண்டாக்கும் நோய். நெருப்புச்சரம் - நெருப்புக் காய்ச்சல்; இது குடலை அனியச்செய்யுங் காரணத்தால், தமிழ் வைத்தியர் இதனை அனியற்குரமென்பர். கைப்பிளவை - உள்ளங்கையில் உண்டாகும் பெருங்கட்டிகள். உழல்வார்கள் - உலைந்து திரிவார்கள்.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உசங்

(4) பிடை - துன்பம். வலிய விட்டவர் - கயிற்றி னாற் கழுத்திற் சுருக்கிட்டுத் தூங்குதல், கிணறு முதலிய வற்றுள் வீழ்தல் போன்ற வலாற்காரமான செயலால் தம்முயிரைத் தாமே மாய்த்துக்கொண்டவர். கும்பிபாகம் - ஒருவகை நரகம். சக்கரவாளகிரி - சக்கரவாளமலை.

வினாக்கள்.

(1) 'பாவங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் கொலை தலைமையானது' ஏன்? கொல்லாமை புண்ணியங்களெல்லாவற்றுள்ளும் தலைமையானது ஏன்? விளங்கக் கூறுக.

(2) கொலைப்பாவம் எய்தற்குரியார் யார் யார்?

(3) 'தற்கொலை பிறவுயிர்க்கு அகிதம் செய்வதன்று ஆதலின் அது பாவமாகாது' இது சரியோ? பிழையோ? நியாயத்துடன் விளக்கிக் கூறுக.

இலக்கணம்.

(1) இப்பாடத்தில் வந்த வட சொற்களை எடுத்து எழுதுக.

(2) 1-ம் பந்தியில் 2-ம் வாக்கிய முதலாக உள்ள மூன்று தொடர்வாக்கியங்களையும் ஆறு தனிவாக்கியங்களாகப் பிரித்து எழுதுக.

(3) பின்வருவன என்ன தொகை நிலைத் தொடர்? தனித்தனி அவற்றை விரித்துங் காட்டுக:—இதஞ்செய்தல், கொலைப்பாவம், நரகத்துன்பம், கொடும்பாவம், கைப் பிளவை, நெருப்புச்சரம், பழிபாவங்கள், செயற்க்நறி, இருட்டூமி.

(4) விதிகாட்டிப் புணர்த்தி எழுதுக:—(i) இதம் + செய்தல். (ii) ச + அவதானம் (iii) கொலை + இல்லாத.

(iv) இராசா + உடைய. (v) எண் + இல்லாத. (vi) எ + வகைப்பட்ட.

7. புலாலுண்ணல்.

குறிப்புரை.

(1) வாயிலாக - வழியாக. தொடர்பு - சம்பந்தம். நடிப்பு - வெளிப்பகட்டுச் செயல்.

(2) பானீயம் - பருகத்தக்க நீர் முதலியன. கோழை - சளி.

(3) குடாரி - கோடரி, (கோடாவி.)

(4) கண்டமாலை - கழுத்தைச் சூழ மாலை வடிவாக இரண முண்டாகும் ஒருவகை நோய்.

(6) அத்திகள் - விருந்தினர்; அஃதாவது வேற்றுரினினின்றும் வழிப் போக்கராய் அன்னம் முதலிய உதவி பெறும்பொருட்டு வருபவர். அலகிடல் - துடைப்பத்தார் பெருக்குதல்.

வினாக்கள்.

(1) புலாலுண்ணல் ஏன் பாவச் செயலாகும்? விளங்கக் கூறுக.

(2) புலாலுண்ணல் யுத்திக்கும் நன்றாகாத இழிந்த செயலாம் என்பதைச் சுருக்கி விளக்குக.

(3) தாவரங்களைக் கொன்று புசித்தல் பாவமாகாதோ? பாவமாயின் அப்பாவம் சாராமைக்கு ஏற்ற உபாயம் யாது?

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உச்ச

இலக்கணம்.

(1) 2-ம் பந்தியிலுள்ள வாக்கியங்களெல்லாவற்றையும் “நேர்க்கூற்று” (Direct Speech) வாக்கியங்களாக மாற்றி எழுதுக.

(2) 3-ம் பந்தியின் இறுதியிலுள்ள ‘புலாலுண்ண மையினாலே.....கடவர்கள்’ என்னுங் கலப்பு வாக்கியத்தைப் (Complex Sentence) பிரித்து எழுவாய் பயனிலை செயப்படுபொருள் அடைமொழிகளிலை எனக் குறிக்க.

(3) “அப்பாவினை.....வார்ப்பார்கள்” என்ற மூன்று செய்வினை வாக்கியங்களையும் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களாக மாற்றி எழுதுக.

(4) இப்பாடத்தை அரைப்பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

8. கள்ளுண்ணல்.

குறிப்புரை.

(1) களிப்பு - வெறி.

(3) சேதித்து - வெட்டி.

(4) வாம மதம் - ‘சடமும் சித்துமாகிய எல்லாம் சத்தியின் பரிணாமமே. வாமநூலில் விதித்த முறையே ஒழுகிச் சத்தியில் இலயித்தலே முத்தி’ என்ற கொள்கையுடைய சமயம்; அசத்த சாக்த மதம். பிசாசபதம் - பேயாகப் பிறந்து பசிபால் தன்பமுறும் பதவி.

வினாக்கள்.

(1) கள் முதலியவற்றை உண்ணல் ஏன் பாவச் செயலாகும்? விளங்கவுரைக்க.

(2) 'கள்ளுண்பவர் கற்றோராயினும் அறிவீனர்' ஏன்? என்பதை விளக்குக.

(3) கள்ளுண்பவரோடு ஒத்த பாவிகள் யார் யார்?

இலக்கணம்.

(1) மயக்கும், இழந்து, தொடர்ந்த, அழிய, அஞ்சி, பொறுக்கும், பொருத, செய்யினும்:—இவை எவ்வகையான எச்ச வினை என்று ஒவ்வொன்றையும் பற்றிக் காலம் முதலியன தோன்ற உரைக்க.

(2) செய்து கொள்வது, அழியும், வசப்படாமை, உண்டவர், உண்ணாதவர், அறியார், அடைவர், அநேகர், களிக்கின்றார்கள், பொறுக்கமாட்டாள். இவை எவ்வகையைச் சேர்ந்த சொற்கள் என்று சிறப்பு வகையால் எடுத்துரைக்க.

(3) 2-ம் பந்தியில் வரும் உம்மை யிடைச் சொற்களின் பொருள்களை விளக்கிக் கூறுக.

9. க ள வு.

குறிப்புரை.

(3) கடிதல் - நீக்குதல். துன்பக்கடல் - கடல்போன்ற மிகுந்த துன்பம். அற்பக் களவு - சிறிய களவு.

வினாக்கள்.

(1) களவினால் வரும் பொருள் என்ன செய்யும்?

(2) களவு செய்பவர் எதனையுடையவராவர்? எப்படி? விளக்குக.

(3) களவு செய்தலால் அடையும் பயன்களை விவரிக்க.

குறிப்புவையும் அப்பியாச வினாக்களும். உச்சு

இலக்கணம்.

(1) 2-ம் பந்தியிலுள்ள செய்வினை வாக்கியத்தைச் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியமாகவும், செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தைச் செய்வினை வாக்கியமாகவும் மாற்றி அமைக்க.

(2) இப்பாடத்தில் வந்த அடுக்குத் தொடர்களைக் கூறுக. அவைபோல் வேறு இரண்டு அடுக்குத்தொடர் எடுத்துக் கூறி அவற்றை வாக்கியத்தமைக்க.

(3) 1-ம் பந்தியில் வந்த ஏகார ஓகார உம்மை இடைச் சொற்களைத் தனித்தனி எடுத்துக்கூறி அவற்றின் பொருளையும் விளக்குக.

10. வியபிசாரம்.

குறிப்புரை.

(1) கன்னியர் - விவாகஞ்செய்யாத பெண்கள். பொதுப் பெண்கள் - வேசையர், தாசிப் பெண்கள்.

(2) ஆண்மை - வீரம். பரதாரசகோதரன் - பிறருடைய மனைவியரைத் தன் சகோதரமாக நினைத்து நடப்பவன்; (வடசொல்; பர - அந்நிய; தாரம் - மனைவி.)

(3) தூர்த்தர் - காமுகர். பிரதிமை - மண், கல், உலோகம் முதலியவற்றைச் செய்யப்பட்ட ஆண்பெண் வடிவங்கள். தீச்சிந்தை - தீய எண்ணம்.

(4) சந்ததி நாசம் - புத்திரோற்பத்தியின்மை, கருத் தரியாமை. இப்பந்தி முழுதும் சொற்பொருட் பின்வருகிலை என்னும் அணி அமைந்து உரைச் செய்யுளாகத் திகழ்

கின்றமை காண்க. வியபிசாரம் ஈண்டுக்கூறிய தீமைகளுள் ஒவ்வொன்றையேனும் சிலவற்றையேனும் பலவற்றையேனும் தன்னையுடையார்க்கு விளைத்தலின் இவ்வாறு பிரித்துக் கூறினார்.

(5) பிரமேகம் - மர்மஸ்தானத்துள்ளே, இரணமுண்டாகி ஒருவகை வெண்ணீரொழுகும் நோய். கிரந்தி - தேகத்தில் துர்நீர் கட்டுப்பட்டு நின்று புடைத்தெழுந்து புண்ணுண்டாகும் நோய். பகந்தரம் - உயிர்நிலைகளாகிய வர்மஸ்தானங்களில் பெருங்கட்டிகள் உண்டாகி உடைந்து புண்ணாகும் நோய். கல்லடைப்பு - மூத்திரத்திலுள்ள உப்பு இறுகிக் கல்லின் தன்மையடைந்து சலங்கழியாமல் தடைப்படுவதால் வரும் வேதனை நோய். நேத்திர ரோகம் - கண்ணில் உண்டாகும் (பலவகை) நோய்.

வினாக்கள்.

(1) பிறன் மனையாளை விரும்புவோரை அடைவன யாவை? அடையாதன யாவை?

(2) பிறன்மனையாளை விரும்பாமையினாலும் விரும்புதலாலும் முறையே உண்டாகும் நன்மை தீமைகளைத் தனித் தனி விவரித்துரைக்க.

(3) பிறன்மனையாளை விரும்புதலாகிய குற்றம் தன்னிடத்து உண்டாகாமல் தடுத்தற்குரிய உபாயம் யாது?

(4) வியபிசாரத்துக்கு ஏதுக்களாயுள்ளவை யாவை?

(5) வியபிசாரம் எவ்வெவற்றிற்குக் காரணமானது?

இலக்கணம்.

(1) 4-ம் பந்தியிலுள்ள தனிவாக்கியம் பலவற்றையும் ஒரே பயனிலை கொண்ட வாக்கியமாக மாற்றி அமைக்க.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உசக

(2) 3-ம் பந்தியில் 'உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களை' என்பது தொடக்கமுள்ள பல வாக்கியங்களையும் கருத்துச் சிதையாமல் ஏற்ற வழியால் ஒரே முற்றுவினை கொண்ட வாக்கியமாக மாற்றி அமைக்க.

(3) பிரித்துக்காட்டுக:—மற்றைப்பெண்கள், பேரான்மை, தாமாத்திரம், தங்கீழ், சிற்றின்பம், தருமவழி, இருட்கிணறு, கல்லடைப்பு, ஏதுவாகும், களவுகளுக்கெல்லாம்.

11. பொய்.

குறிப்புரை.

(2) அறிந்திலர் என்று பொய் சொல்லாதிருக்க - அறியவில்லையே என்று கருதிப் பொய் சொல்லுதலைச் செய்யாதிருக்க; 'என்று' என்ற வினையெச்சம் 'சொல்லாதிருக்க' என்னும் எதிர்மறை வினையுட் சொல்லுதல் என்னும் பகுதியோடு முடிந்தது. சுடும் - வருத்தம்.

(3) இகத்திலே - இவ்வுலகத்திலே.

(4) பொய்ச்சான்று - பொய்ச்சாஷி. வழுவி - தவறி. பிரமவதை - பிராமணரைக் கொல்லுங்கொலை. சிசுவதை - குழந்தையைக் கொல்லுதல். (வதை - கொலை.)

வினாக்கள்.

(1) 'சத்தியத்தின் மிக்க தருமமும், அசத்தியத்தின் மிக்க பாவமுமில்லை':—ஏன்? எவ்வாறு? என்று விளக்கிக் கூறுக.

(2) மெய் சொல்லுவதனால் வரும் இம்மைப்பயன்கள் எவையெவை?

(3) 'பொய்யன் அடாப்பழியையும் அதனால் வருங் கேட்டையும் அடைவன்' என்பர். எவ்வாறு என்று விவரமாக விளக்குக. அடாப்பழி யெய்தும் விஷயத்தில் இதுபோன்ற வேறு பாவம் யாது? விளக்குக.

இலக்கணம்.

(1) முதற் பந்தியில் எத்தனை வாக்கியங்கள் உள்ளன? உபவாக்கியம் யாது? எல்லாவற்றிற்கும் எழுவாய் பயனிலை செயப்படுபொருளைக் கூறுக.

(2) எதிர்ப்பதங்கள் தருக:—இகம், தருமம், மறுமை, கேடு, நன்குமதிப்பு, நடுவுநிலைமை, பகைவர், தவம்.

(3) மேற்காட்டிய பதங்களுள் முதலேந்து பதங்களும், அவற்றின் எதிர்ப்பதமும் ஒருங்கே அமைய ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு வாக்கியம் இயற்றுக.

12. அழுக்காறு.

குறிப்புரை.

அழுக்காறு: 'அழுக்கறு' என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த சொல்; அழுக்கறு - பொறுமைப்படு.

(1) பதர் - அரிசியாகிய உள்ளீடு அற்ற நெல்; சுப்பட்டை எனவும் வழங்கும்.

(2) அமைவு - நிறைவு, திருப்தி, அமைதி, மன ஆறுதல். தூர்க்குணம் - தீயகுணம். கருவி - ஆயுதம். சீதேவி - இலக்குமி; செல்வம் என்பது தாற்பரியப் பொருள்.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உருக

வினாக்கள்.

(1) 'பொறுமையுடையவன் தன்னுடைய துன்பத் துக்குத் தானே காரணனாகின்றான்':—இது எப்படி என்பதை விளக்குக.

(2) பொறுமையுடையவனுக்கு எப்போதும் எவை இல்லையாகும்?

(3) பொறுமையாற் கேடுற்றவர் யாரேனும் ஒருவருடைய வரலாற்றைச் சுருக்கி எழுதுக.

இலக்கணம்.

(1) 'வேண்டும்': இதற்குச் சொல்லிலக்கணங் கூறுக?

(2) இதுபோன்ற வேறு சொற்கள் யாவை? அவை அமைந்த ஒவ்வொரு வாக்கியம் எழுதுக.

(3) 'புகுவன்':—இது எவ்வகையான வினைமுற் றென்று கூறுக. இதன் பகுதியிலிருந்து தோன்றும் வினைக் கால வினை முற்றுக்களைக் கூறுக.

13. கோபம்.

குறிப்புரை.

(2) யாவனொருவன் - எவனாவது ஒருவன். 'அதனைக் கடிப்பவர் இல்லை' என்பதன்பின் 'அது போல' என்று உவமானபதம் வருவித்தாரைக்க. குடாரம் - கோடரி (கோடாளி)

(4) இருமை - இருபிறவி; என்றது இப்பிறவியும், மறுபிறவியுமாகிய இரண்டினை.

வினாக்கள்.

(1) கோபங் காரணமாக நிகழ்ந்தகாரியபரம்பரையை விவரிக்க.

(2) ஒருவன் நம்மை இழிவாகச் சொல்லிய பொழுது நாம் எவ்வாறு சிந்தித்துப் பொறுத்தல் வேண்டும்?

(3) வலியார், மெலியார் ஒப்பார் ஆகிய மூவர்தேவனும் தனக்கு உண்டாகும் கோபத்தை அடக்குதல். அடக்காமைகளால் வரும் நன்மை தீமைகளைத் தனித்தனியே விரித்து விளக்குக.

இலக்கணம்.

(1) 'கெடும்':—இது என்ன வினைமுற்று என்பதை விரிவாக விளக்குக.

(2) 'இல்லை':—இது எவ்வகையான வினைமுற்று? விரிவாக இதனிலக்கணத்தைக்கூறி உதாரண வாக்கியங்களால் விளக்குக.

(3) 'உள்ளதே':—உள்ளது - இது என்ன சொல்? இதன் பகுதி யாது? இப்பகுதியிலிருந்து படர்க்கையிடத்து ஏனைப் பால்களிலும், ஏனையிடங்களிலும் பிறக்கும் இது போன்ற பகுபதங்களைத் தனித்தனி விவரமாகக் காட்டுக.

14. சூது.

குறிப்புரை.

(1) கவறு - சூதாடுகருவி. (சொக்கட்டான், தாயம், முதலியன ஆடும் காய்கள்.) தனையாகி - கயிறு முதலிய வற்றால் கட்டப்பட்ட தடைபோன்று, மனத்தைக் கவர்ந்து பிணிப்பதாகி என்றபடி.

குறிப்புவையும் அப்பியாச வினாக்களும். உருஉ

(2) ஒளி - தேச காந்தி, தேஜஸ், வசிகரமான தோற்றம். 'தூது, சகோதரம்' முதலியனவற்றுக்குத் 'தூதுபோன்றது, சகோதரம்போன்றது' என்றிங்ஙனம் கருத்தாகும்.

வினாக்கள்.

(1) சூதினால் வென்று பெறும் பொருள் எப்படிப்பட்டது.

(2) 'சூதினை முதேவி என்பர்';—ஏன்? எவ்வாறு? என விளக்குக.

(3) சூதாடுவோரை எவை அடையா?

(4) சூது எவ்வாறு இருமையினும் துன்பத்தை அடைவிப்பதாகும்?

இலக்கணம்.

(1) பெற்று:—இது என்ன வகையான சொல் என்பதைப் பொதுவாக அன்றிச் சிறப்பு வகையால் விவரித்துரைக்க.

(2) இதனது பகுதியிலிருந்து தோன்றும் ஏனைக் காலச் சொற்களையும், எதிர்மறையில் முக்கால ரூபங்களையும் எடுத்துரைக்க.

(3) இட்ட:—இது என்ன வகையான சொல்? என்பதை விவரமாக எழுதி, ஏனைக்காலரூபங்களையும், எதிர்மறையில் வரும் ரூபத்தையும் எடுத்துரைக்க.

15. செய்ந்நன்றியறிதல்.

குறிப்புரை.

(1) காலத்தினுற் செய்த உதவி - மரண ஆபத்து நேர்ந்த பொழுது செய்த உதவி (ஆல் உருபு 7ம் வேற்றுமைப் பொருட்கண் வந்த வேற்றுமை மயக்கம்.) பயன் தூக்காது - பயனை ஆராயாமல் (எதிர்பாராமல்.) இறுதி - மரணம், ஈண்டு மரணத்தை விளைவிக்கும் ஆபத்தை யுணர்ந்தும்.

(3) வைரம் - விரோதம், நீடித்தபகை.

(4) மகாபாதகங்கள் - பெரிய பாவங்கள். உய்வு - பாவஞ் சூழாதபடி தப்பிக் கொள்ளல். மஞ்சுகை - வைஞ்சுரி. (அம்மைநோய்.)

வினாக்கள்.

(1) காரணமின்றிச் செய்த உதவி முதலிய மூன்றையும் கூறி விளக்கி, அவற்றின் மேன்மையையுங் கூறுக.

(2) மேற்கூறிய மூன்றின் வேறான உதவிக்கு வரும் பயனளவு யாது?

(3) எது மிக மேலாகிய தருமம்?

(4) நன்றி செய்தவர் விஷயத்தில் மேலோர் எவ்வாறு நடப்பர்? கீழோர் எவ்விதம் நடப்பர்?

(5) செய்ந்நன்றி மறத்தலாகிய பாவத்தை ஏனைய மகா பாதகங்களோடு ஒப்பிட்டுச் சீர்தூக்கி வன்மை, மென்மைகளை நியாயத்துடன் எழுதுக.

இலக்கணம்.

(1) 'செய்த உதவி':—இதில் வந்த வினைச்சொல் எவ்வகையானது என்பதைக் குறிப்பிட்டு விளக்குக.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உருரு

(2) இதன் பகுதியிலிருந்து ஏனைய காலங்களிலும், எதிர்மறையிலும் வரும் வினைரூபங்களையும் எழுதிப் பெயர் குறிப்பிடுக.

(3) செய்ந்நன்றி, கைம்மாறு, ஒருவன்ருனே, செய்யாமற்செய்த, அந்நன்றி:—பிரித்துக்காட்டி இவற்றில் வந்த புணர்ச்சி விகாரங்களை விதி கூறி விளக்குக.

16. பெரியோரைப்பேணல்.

குறிப்புரை.

பேணல் - பாதுகாத்தல், வழிபடல், விரும்பி (அன்பு செய்து) நடத்தல்.

(1) பாட்டன்:—பிதாவின் தகப்பனும், மாதாவின் தகப்பனும். பாட்டி:—தகப்பனுடைய தாயும், தாயினுடைய தாயும். பாராட்டாது:—பொருட்படுத்தாமல்.

(2) கூச்சம் - கூசுதல், வெட்கம். பொருளாக:—மதிப்புடையவராக. வஞ்சித்து - வஞ்சனை செய்து; இதனை 'உணவுப் பந்தியில் வஞ்சனை செய்து படைத்தல்' என்புழிப் போலக் கொள்க.

(3) அருட்பாக்கள் - கடவுளின் திருவருளைப் பெற்றவர் அத்திருவருள் ஞானத்தாற் பாடிய பாடல்கள். அவை தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் போன்ற நூற்பாடல்கள். உத்தரக்கிரியை - ஒருவரது மரணத்தின்பின் அவரைக் குறித்துச் செய்யுங்கருமங்கள்; அவை பிரேத தகனம், அந்தியேட்டி, சிரத்தம் போல்வன. உலோபம் - இன்றி - குறையில்லாமல்; அர்த்தலோபம், மந்திரலோபம், கிரியாலோபம் முதலிய குறைகள்

உண்டாகாதபடி என்றவாறு. சிரத்தை - அன்பு. இறந்த திதி: பிரதமை, துவிதியை முதலிய பதினைந்து இறந்த தினத்துக்குரிய திதி. வருடந்தோறும் இறந்த திதியிற் செய்வது 'வருஷசிராத்தம்' எனவும், புரட்டாசி மாசத்துக் கிருஷ்ண பக்ஷத்திற் செய்வது 'மகாளய சிராத்தம்' எனவும் சொல்லப்படும். சீவந்தர்களாய் - சீவிப்பவர்களாய், உயிருடன் வாழ்பவராய். பேணுது - பாதுகாவாது. ஆவசியகம் - அவசியத்தன்மை வாய்ந்தது, கட்டாயஞ் செய்ய வேண்டியது. அவசியத்தோடு கூடியது. ஆவசியகம் வடசொல்.)

(4) உறுக்கிய - அதட்டின. காரரீர் - கந்தகத்திராவகம், கறியுப்புத் திராவகம்போன்ற காரமுள்ள ரீர்ப் பதார்த்தம்; இவை பட்டதேகம் வெந்து புண்கொள்ளும். உருக்கிய தாமிரரீர் - செம்பு என்ற உலோகத்தைக் கம்மியரின் உலைகளத் தீயில் உருக்கித் திரவமாக்கிய நிலையுடையது. குடாரி - கோடாரி எனவும், கோடாவி எனவும் வழங்கும் ஆயுதம். ஏறிட்டுப் பார்த்தவர் - மாறுபட்டு உற்றுப்பார்த்தவர்.

(5) வேதனம் - சம்பளம். காணிக்கை - தட்சிணை.

(6) சனனம் - பிறப்பு. சண்டாளர் - ரீசர், புலையர், இழிதொழில் வாழ்க்கையர்.

(7) பந்துக்கள் - உறவினர். (பந்து: வடசொல்.) பரலோகம் - மேலுலகபதவி, புண்ணியலோகபதவி; பரம் - மேன்மை, லோகம் - உலகம்; உலக இன்பம்.

வினாக்கள்.

(1) பிதா, மாதா முதலாயினோரை அவர்களின் சீவிய காலத்திற் பேணல் எப்படி? எஞ்சாமற் கூறுக.

(2) அவரது மாண்காலத்தில் அவர்களைப் பேணும் முறையை விளங்கவுரைக்க.

(3) யார், யார், தரித்திரராய்ப் பசியால் வருந்தி இரந்து திரிவர்?

(4) பிதா, மாதாக்கள் இறந்த பின்பு செய்யவெண்டும் கடன்களை விவரிக்க.

(5) எவ்வெவ்வகையான தானங்கள் தருமமல்ல?

இலக்கணம்.

(1) அன்னவஸ்திரம், பிதாமாதாக்கள், தந்தைதாய், தந்தை தாயர் இவை என்ன தொடர்? இவற்றினுடைய இறுதியின் வேறுபாடுகளைப்பற்றி என்ன அறிகிறீர்?

(2) அவர்கள், ஞானிகள், அருட்பாக்கள்:—இம் மூன்று பதங்களிலும் வந்த 'கள்' விசுவதியின் தன்மைகளைக் கூறுக.

(3) ஆட்கொல்லி, மாமி, பாவி, பெண்டிர், உண்ணுதிர், உண்டனிர், ஒருவர், ஒருபாத்தியாயர், புதல்வர்:—இப்பதங்களில் வந்த விசுவதிகளை எடுத்துக்காட்டி அவை என்ன என்ன பொருளில் வந்தன என்று விளக்குக.

17. பசுக்காத்தல்.

குறிப்புரை.

(1) கபிலநிறம் - கருஞ்சிவப்புநிறம். சாலை - உறை விடம்: ஈண்டுக் கொட்டகை (கொட்டில்) முதலாயின. தூபம் - புகை: வேப்பம்வித்து கடுகு முதலியவற்றை இட்டுப்புகைக்கும் புகை; இது நோய்க் கிருமிகள் அணுகாமல் அவற்றை அகற்றுத் தன்மையுடையது.

(2) இயக்குமிடத்து - செலுத்தும்போது. பலாசங் கோல் - பலாசமரத்தின்தடி. (பலாச - புராசமரம்) சுவத்தி - ஸ்வஸ்தி என்னும் வடசொல்லின் திரிவு; 'மங்களம்' என்பது பொருள். தூபம் - புகை. இங்கே தசாங்கப்புகை, சாம்பி தாணிப்புகை போன்ற நறுமணப்புகையைக் கொள்க. வனம் - காடு. இடர் - துன்பம். உறவண்ணம் - அடையாதபடி.

(3) ஆவுரிஞ்சுகல் - பசுக்கள் உடம்பை உரோஞ்சித் தினவு தீர்த்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு நடப்பதும் கல். இடபம் - தன் வம்ச விருத்தியைச் செய்தற்குத் தகுதியுடைய இளங்காளை. எருது:—அங்ஙனமன்றி உழுதல், வண்டியிழுத்தல் முதலாகிய வேலைகளுக்குரியது. சகடம் - வண்டி.

(4) கோசலம் - பசுவின் மூத்திரம். கோமயம் - பசுச்சாணம். பஞ்சகவ்வியம்:—பசுவினிடத்துக் கிடைப்பனவாகிய ஐந்து பதார்த்தங்கள் என்பது இதன் விபுர்ப்பத்திப் பொருள்.

வினாக்கள்.

(1) பசுக்களை மேய்த்து வளர்க்கும் முறையை விவரிக்க.

(2) எவை பெரும் புண்ணியங்களாகும்?

(3) பஞ்சகவ்வியம் என்பது என்ன? அதன் உபயோகங்களை விளக்குக.

(4) பசுக்களின் வகையைக் கூறி விளக்குக.

(5) பசுவிடத்தே நாம் பால் கொள்ளவேண்டும் முறையை விளக்குக.

இலக்கணம்.

(1) 'போ, போ, என்று இயக்கல் வேண்டும்', 'பதை பதைத்து மருந்து செய்வித்தல் வேண்டும்.' கீறிட்ட மொழிகளுக்கு இலக்கணக் குறிப்புக்களையும், இரண்டுக்கும் உள்ள பேதத்தையும் விளக்குக.

(3) ஆவுரிஞ்சுகல், மழைக்காலம், மலைச்சாரல், கடும் பசி, மலட்டுப்பசு, பெரும் புண்ணியம், தூபதீபம், புகை நிறம், வெவ்வேறாக, அந்தத்தானம்:—இவை என்ன தொடர்? இவற்றுள் தொகைநிலைத் தொடர்களை விரித்துக் காட்டுக.

18. தானம்.

குறிப்புரை.

(1) சற்பாத்திரம் - நல்லறிவொழுக்கங்களுடையவர்.

(2) பதிசாத்திரம்-கடவுளால் அருளிச்செய்யப்பட்ட நூல்; அவை வேத சிவாகமங்கள். இனி கடவுளை அறிந்து உய்தற் கேதுவாகிய நூல்களாகிய சித்தாந்த சாத்திரங்கள் போல்வனவுங் கொள்ளலாம். தானபாத்திரம்:—தானப் பொருளைப் பெறுதற்குத் தகுதியுடையவர்.

(3) வேசை - பொதுமகளிர், பரத்தையர். தாசி - அடியவள். கன்னியர் - விவாகஞ் செய்யாத பெண்கள். இருதாமதி - பூப்படைந்த பெண், தூரஸ்திரி, மாதவிலக் கான பெண். பொய்ச்சான்று - பொய்ச்சாட்சி. மித்திரத் துரோகி - நண்பருக்குப் பாதகஞ் செய்தவன். புறங்கூறு வோன் - கண்டவிடத்தே இனியனாகப்பேசி, காணாத புற இடங்களிலே தூற்றித் திரிபவன். ஒப்பிப்போன் - பிறர்

ஒப்புக்கொள்ளும்படி (ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக) செய்வோன். தேவபூசையை விற்றுத் திரவியந் தேடுதல் - தினமுஞ் செய்யும் ஆன்மார்த்த பூசைப் பலனைப் பிறருக்குத் தத்தம் பண்ணிப் பணஞ் சம்பாதித்தல். கற்றோணி - (கல் + தோணி) கல்லாலே செய்யப்பட்ட தோணி.

(4) ஓடிச்செல்லல் - (எதிர்கொண்டழைத்தற்கு) விரைந்து செல்லுதல். தேவரீர்:—தெய்வத்தன்மையுள்ள வராகிய ரீவிர் எனப் பொருள் தரும் சொல்; இது உயர்த்திப் பேசும்போது பெரியோரைக் குறித்து வழங்கும் முன்னிலைப் பெயர். எழுந்தருள - (என்னிடத்துக்கு) வந்தருள; [உயர்த்தப் பொருளில் வந்த இலக்கணை மொழி.] இன்றன்றோ - (இன்று + அன்றோ) — இன்றையதினமல்லவா; [அன்றோ: பலரறிந்த தேற்றப் பொருளில் வரும் இடைச் சொல்.] கிருகம் - வீடு.

(5) பரம - மேலாகிய. பிரார்த்தித்து - வேண்டுதல் செய்து, பணிவுடன் இரந்து நின்று. தாதா - கொடுப்பவன். பரகதி - புண்ணியலோக பதவி; (பர - மேலாகிய, கதி - பதவி, பிறப்பு); மோட்ச இன்பமுமாம். போசனார் தத்தை - (போசன + அர்த்தம்) உணவாகிய பிரயோசனத்தை.

(6) ஊதியம் - இலாபம். செட்பாம் - வியாபாரமாகும்.

(7) உறவு - அன்பு, ஆதரவு. கிருபை - அருள், இரக்கம். அதாதா (அ + தாதா) - தாதா அல்லாதவன், தாதாவுக்குரிய இலக்கண மில்லாதவன்.

(8) பானீயம்-பருகத்தக்க நீர் முதலானவை; [பானஞ் செய்தற்குத் தகுதியானது என்னுங் கருத்தமைந்த வட

சொல்.] திருமந்திரச் செய்யுட் பொழிப்புரை:—கடவுளுக்கு ஒரு பத்திரம் இட்டு வழிபடல். (வறியவருட்பட்ட) எல்லாருக்குமியலும்; பசவுக்கு ஒரு கவளம் புல் முதலிய உணவு ஈதல் எல்லாருக்கும் இயலும்; தாம் உண்ணும்போது (இரப்போர் அதிகி முதலான) பிறருக்கு ஒரு கைப்பிடி உணவு ஈதல் எல்லாருக்கும் இயல்வதாகும்; பிறருக்கு இன் சொற் சொல்லுதல் எல்லாருக்கும் இயல்வ தொன்றாகும். [தான், ஏ: அசை.]

[பசுமை + இலை = பச்சிலை = பத்திரம். ஒருவாயுறை - ஒரு கவள உணவு. ஒரு வாயுணவு. 'ஆகும்' என்னும் செய்யுடென்னும். வாய்பாட்டு வினைமுற்று இடையேயுள்ள உயிர் மெய் கெட்டு 'ஆம்' என நின்றது.] எ - று.

(9) அதிகி - விருந்தினன்; ஊருக்குப் புதியவனாகையால் 'கிருந்தினன்' எனவும், ஒரு திதிக்கு (நாளுக்கு) மேலே ஒருநிலை தங்காதவன் ஆகையால் அதிகி (அ + திதி) எனவும் பெயர் பெற்றான்; இனி இக்காலத்தில் தம் வீட்டுக்கு வந்த உறவினரை 'கிருந்தினர்' கிருந்தாளிகள் என வழங்கும் வழக்கு முற்கால வழக்குக்கு மாறுபட்டது என வுணர்க. திருவள்ளுவரும் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தானென்றும், கைம்புலத்தார் ரோம்பல் தலை" என்னும் குறளில் சுற்றத்தாரை 'ஒக்கல்' எனவும், அதிகியை 'கிருந்து' எனவும் வேறுகக் கூறியவாற்றானும் இவ்வுண்மை தெளிக. பரிமாறல்-உண்கலத்திற் படைத்தல். தாகதீர்த்தம் - தாகத்தீர்ப் பருகும் நீர். கைப்பிடித்த - விவாகஞ் செய்த.

(10) நிமித்தம் - காரணம். வழிப்போக்கன் - யாத் திரை செய்பவன், பிரயாணி.

வினாக்கள்.

- (1) தானமாவது யாது? ஈகையாவது யாது?
- (2) சற்பாத்திரமாவார் யாவர்? அன்னதான முதலிய வற்றிற்குப் பாத்திரமாகக் கொள்ளத்தக்கார் யாவர்?
- (3) யார், யார், அசற்பாத்திர மாவர்?
- (4) தானஞ் செய்வோர் செயல்கள் ஏழையும் எழுதுக.
- (5) பரம சற்பாத்திரம் யாவர்? அவருக்குத் தானஞ் செய்யும் முறையை விவரிக்க.
- (6) தாதாவின் இலக்கணம் யாது?
- (7) அத்தியாவான் யாவன்? எவரை அத்தி என்று கொள்ளலாகாது?

இலக்கணம்.

- (1) விருப்பமில்லான், வீட்டில்லான்:—கீறிட்ட பதங்களின் எதிர்ப்பதங்களைக் கூறுக. இவையிரண்டும் செய்யப்படுபொருள் குன்றிய வினை, குன்றாத வினையாகிய இரண்டனுள் எவ்வகையின்பாற்படும் என்பதை விளக்குக.
- (2) ஆவர் - இதன் பகுதியாது? இப்பகுதியிலிருந்து பிறந்த மூவிட வினைமுற்றுக்களையும் எல்லாப்பாலிலும், காலங்களிலும், எதிர்மறையிலும் வர எழுதுக.
- (3) ஒதி:—மூவகை வினைச் சொல்லுள் இதுயாது? இவ்வினைச் சொல்லின் ஏனை வாய்பாட்டு (ஏனைக்கால) ரூபங்களையும், முக்கால எதிர்மறை ரூபங்களையும் எழுதி வசனத்திலமைக்க.

19. க ல் வி.

குறிப்புரை.

(1) தேடற்பாலன் - சம்பாதிக்கப்படும் தன்மையன். உறுதிப்பொருள்கள் - அடையத்தக்க பொருள்கள்; புருஷார்த்தங்கள் எனவுமப்டும்; உறுதி: உறப்படுவது; உறுதல் - அடைதல், பெறுதல். வீடு - (பாசபந்தத்தின்) விடுகை, நீங்குகை; முக்தி, மோட்சம் என்பனவும் இப்பொருளே தரும் வடசொற்கள்.

(2) பங்காளிகள் - முதுசொமாயுள்ள தாயப் பொருளிற்ப் பங்கு பெறும் உரிமையாளர்; அவர் சகோதரராய்த் 'தாயாதிகள்' எனவும், 'தாயத்தார்' எனவுமப்டுவர். சொற்சுவை, பொருட்சுவை:—மோனைத்தொடை, எதுகைத் தொடை, வழியெதுகை என்னும் பிராசம், மடக்கணி ஆகிய இவை மிகுந்து வருதலும், வழுவின்மை, செவிக்கினிமை யாதல், பிரசித்தி முதலிய குணமமைந்த நன்மொழிகள் தொடுத்தலும், சொற்சுவைக்குக் காரணமாம்; உவமை, உருவகம், சிலேடை முதலிய பொருளணிகள் அமைந்த விசித்திரப் பேச்சுக்களும், உவகை, வீரம், நகை முதலிய மெய்ப்பாடுகளும், குறிப்புப் பொருள்களும் முதலாயின விரவி வருதல் பொருட்சுவைக்குக் காரணமாம். பூசை - உபசாரம், நன்குமதிப்பு, மரியாதை.

(3) உயர்குலம் - உயர்ந்தசாதி. முருக்கம்பூ உருவத் தால் அழகுடையதாய் இருப்பினும், நறுமணமில்லாதபடியால் மனிதரணிவதற்கும், கடவுட் பூசைக்கும் பயன்படாமற் சிறப்படையாதவாறுபோல, கல்வியில்லாதவரும் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பது உவமையின்

கருத்து. அவமதிப்பாது - அலட்சியம் பண்ணாமல், பொருட் படுத்தி (மேலானதாக நன்கு மதித்து) என்றபடி.

(4) சிறுபிராயம் - இளம்பருவம், சிறுவயசு. சமு சாரம் - குடும்பம்.

(5) நல்லாசிரியர்: “குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை” என்னும் நன்னூற் பாயிரச் சூத்திரத்திற் கூறப் பட்ட இலக்கணம் அமைந்த ஆசிரியர். துணிவு - நிச்சய உணர்வு. உற்றவிடத்து - துன்பம் எய்திய விடத்து.

(6) தேர்ச்சி - சித்தி, திறமை. சத்தி - வல்லமை, ஆற்றல். பயிலல் - பயிற்சி செய்தல், அப்பியசித்தல். சோர்வு - தளர்ச்சி. கிரமமாக - ஒழுங்காக, தவறாமல். அதிசமர்த்தர் - மிக்க சாமர்த்தியமுடையவர். (அதி - மிகுதிப் பொருள்தரும் வடமொழி இடைச்சொல்) அதி பாதகன், அதிதீர்க்கம், அதிவிருஷ்டி முதலியவற்றிற் போல.) அமையாது - போதுமென்று விட்டுவிடாமல்.

(7) போற்றல் - மறவாமற் பாதுகாத்தல், மனனம் பண்ணல், நெட்டுருச் செய்தல். ஒருசாலைமாணக்கர் - தன் னோடு கூடத்தரும் மாணவர். ஐயுற்ற - சந்தேகப்பட்ட. (ஐயுறு - பகுதி) உத்தரங் கொடுத்தல் - விடை கூறல்.

(8) விவேகிகள் - இயற்கையாகவே நுண்ணறிவுள்ள வர்கள். ஒன்றுந் தெரியாது - சிறிதும் விளங்காது. அமை வுடனே - ஆறுதலாக. கருகாது - கருகுதல் இல்லாமல்; (கருகுதல் - பொருள் வெளிப்படாமை, பொருள் மறைதல்.)

(9) கருத்து இறங்கும் - மனம்பதியும், மனஞ்செல் லும். சிந்தாமல் - சிதறாமல், ஒருமுகப்பட. நிமித்தம் - காரணம். மயங்கினால் - குழம்பினால், கலங்கினால்.

(10) உறுதியைப் போதித்தல் - பெறத்தக்க நன்மை களை உபதேசித்தல். கடனாக - அவசியம் செய்யுங் கரும மாக.

(11) வித்தியாதானம் - கல்வியைக்கொடுக்கும் கொடை, கல்வி போதித்தல் என்றபடி. அப்பிறப்பினன்றி - கற்ற அந்தப் பிறப்பில் மாத்திரமல்லாமல். (நஞ்சு + மாமரம்) = நச்சுமாமரம் - விஷத்தன்மைபுடைய மாமரம்.

வினாக்கள்.

- (1) கற்றற்குரிய நூல்கள் யாவை?
- (2) கல்விச் செல்வத்தையும், பொருட் செல்வத்தையும் ஒப்பிட்டு அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளைப் புலப் படுத்துக.
- (3) கல்வியின் சிறப்பையும், அஃதில்லாமையின் இழி வையும் விவரிக்க.
- (4) கல்விகற்கும் முறையை விளக்க உரைக்க.
- (5) மாணக்கருக்குரிய கடன்கள் எவை?
- (6) கல்வியின் பயன்கள் யாவை?
- (7) அன்ன தானமோ வித்தியாதானமோ சிறந்தது? காரணத்துடன் விளங்கக் கூறுக.

இலக்கணம்.

- (1) சொற்சுவை, பொருட்சுவை, முருக்கம்பூ, உயர் குலம், கல்விப்பொருள், செல்வப்பொருள், தேசத்தின் மாத்திரம்—பிரித்துக்காட்டிப் புணர்ச்சி விதி கூறுக.
- (2) விவேகிகள், மந்தர்—இப்பொருள்படும் பிற பதங்களை யெல்லாம் தருக.

(3) செல்வப்பொருளிலும், கல்விப்பொருளே சிறந்தது:—இத்தொடரில் வந்த வேற்றுமை யுருபு யாது? என்ன பொருளில் வந்தது? அது என்ன வேற்றுமை? அவ் வேற்றுமையின் ஏனை யுருபுகளையும் எழுதுக. அவ்வேற்றுமையின் ஏனைப்பொருள்களுக்கு உதாரண வசனங்காட்டி விளக்குக.

(4) இப்பாடத்தின் சாராம்சம் விடுபடாமல் நாலி லொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

20. செல்வம்.

குறிப்புரை.

(1) இரத்தினம்:—முத்து, பவளம், வைரம், மாணிக் கம் முதலாயின. துணைக்காரணம் - உதவியானகருவி. 'முனி வரும்.....முடியும்'—துறந்தார் கருதுவதாகிய மறுமையின்பமும், அரசர் கருதுவதாகிய இம்மை இன்பமும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பொருளொன்றினாலே எவருக்கும் கைகூடும். பொன் மறுமையின்பத்தைத் தருவதுதான் தருமத்துக்குத் துணைக்காரணமாயிருந்து என்றறிக. முன்னுவ - கருதுவன, பெற விரும்புவன. இருமை - இம்மை, மறுமையாகிய இரு பிறவி; அவற்றின் கண் எய்தும் இன்பங்கட்கு ஆகுபெயர். இங்கே குறிப்பிட்ட இருசெய்யுளும் 332—333-ம் கவிக ளாகும்.

(2) கண்ணோட்டம் - தாட்சிணியம்.

(4) எல்லாநன்மையும் - கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலாகிய நன்மைகள்.

(5) வென்றி - வெற்றி.

(6) வேளாண்மை - பயிரிடுதல். இராச்சேவை - அரசாங்க உத்தியோகம். சிற்பம் - பஞ்சகம்மியரின் தொழில்க ளாகிய தச்சவேலை முதலாயின.

(7) பொய்ப்பத்திரம் பிறப்பித்தல்-பொய்யான மரண சாசனம், கிரயசாசனம் போல்வனவற்றை நிரூபித்தல், பொய்ப் பத்திரம் (உறுதி) உண்டாக்கல். விசுவாசகாதம் - நம்பிக்கைத்தரோகம். பரிதானம் - கைக்கூலி, கைலஞ்சம். கங்கம் - துறைமுகத்தீர்வைப் பணம் (ஏற்றுமதி, இறக்கு மதிப் பொருள்வரி), ஆயப்பணம் போல்வன. வசை - நிந்தை. பிறவித்துன்பம் - தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிற வுயிரைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தை (ஊழ்வினையை)ப் பற்றி வருவனவுமாகிய மூவகைத் துன்பங்கள்; இவை ஆத்யான்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் எனவும் படும்.

(8) ஆஸ்தி - சேமிப்பு நிதி. திறமை - வல்லமை, சாமர்த்தியம்.

(10) சான்று - சாட்சிகள். பத்திரம் - ஈடெழுதிய சாசனமாகிய பத்திரம்; ஈட்டுறுதி, அடைவுச்சீட்டுப் போல்வன. அசைக்கப்படு பொருளாகிய ஈடுநகைகள், பாத்திரங்கள்போன்ற அடைவுப் பொருள்கள். அநியாய வட்டி - அதிகவட்டி, கடுமையான வட்டி.

(11) தாயம் - முதுசொம், முதியோர் சொத்து [ஸ்வம் என்னும் வடசொல் 'சொம்' எனத்திரிந்தது] வாணிகம் - வியாபாரம். சேவை - அரசாங்க உத்தியோகம், கடை முதலியவற்றில் கணக்குவேலை, எழுத்தாளர் வேலை முதலியன. யாசனம் - யாசித்தல். உடைமை - தேட்டம் எனவும்படும்.

(12) விக்கிரயஞ் செய்தல் - விற்பல். ஆண்மை - வீரம். மானம் - பெருமை. சுவதேசம் - தன்னுடைய தேசம். பலிக்காவிடில் - பயன்தராவிட்டால். இதர தேசங்கள் - பிற (அந்நிய) தேசங்கள். நாட்டுவேடர் - (பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கவர்தலால்) வேடர்க்குச் சமானராய் நாட்டில் வசிப்போர்.

வினாக்கள்.

(1) கல்விச் செல்வத்துக்கும், பொருட் செல்வம் கருவியாபுதவுவது என்பதை விவரித்து விளக்குக.

(2) கற்ற கல்வி விளக்கமுற்றுச் சிறப்புறுதற்கும் செல்வம் வேண்டுமென்பதை நிரூபிக்க.

(3) செல்வர்க்கு அச்செல்வத்தால் உண்டாகத்தக்கன யாவை?

(4) ஈட்டப்படுஞ் செல்வத்தைப் பகுத்துச் செலவிடும் முறையை விவரிக்க.

(5) தாயம், உடைமை, சீதனம்:—இவற்றை விளக்கி, இவை விஷயத்தில் ஒருவன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளல் முறையாகுமென்பதை புரைக்க.

(6) எப்படிப்பட்ட சீவியம் அறிவு, ஆண்மை, மானங்களுக்கு ஒத்ததாகும்? அவற்றிற்கு ஒவ்வாத சீவியம் எது?

இலக்கணம்.

(1) செல், முனி, நோக்கு, செல்வம், கொள், அடை, உழை—இவையொவ்வொன்றும் பெயராகவும், வினையாகவும் மமையத் தனித்தனி வாக்கிய மமைக்க.

(2) 4-ம் பந்தியிலுள்ள செய்வினை வாக்கியங்களைச் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியங்களாக மாற்றி அமைக்க.

(3) முன்னுவ, அறியார், கற்றார், அவமதிப்பர், செய்நின்றார்கள், எய்தினார், கண்டார், கற்பித்தவர்:—இப்பகுபதங்களிற் காலங்காட்டும் இடைநிலைகளை எடுத்துக்காட்டி, அவை இன்னகாலங் காட்டின எனத் தனித்தனி குறிப்பிடுக.

(4) இப்பாடத்தின் சாராம்சம் விடுபடாமல் நாலிலொருபங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

21. தருமம்.

குறிப்புரை.

(1) நாயகன் - எஜமானன். சேமித்து வைத்துக் கொள்ளல் - பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளல். மீளா + அடிமைகள் - மீட்டுக்கொள்ள முடியாத அடியவர்கள். பிழைக்கும் பொருட்டு - உய்யும்படி, மேற்கதி யடையும்படி. அருளிச்செய்த - ஈண்டுக் 'கொடுத்த' என்பது பொருள். உலோபம் - ஆசை.

(4) புத்திரபாக்கியம் - புத்திரப்பேறு, புதல்வராகிய செல்வம்.

(5) பெண்டிர் - மனைவியர். எஞ்சிய - மிச்சமான.

(6) பொதுப்பெண்கள் - பரத்தையர்; விலைமாதர்.

(12) அன்னப்பால் - சோறுவடித்த கஞ்சி. வன் கண்ணர் - இரக்கமில்லாதவர். பூரி - ஒருவகைத்தட்டினை: சற்பாத்திரமோ என்றும், அசற்பாத்திரமோ என்றும் பாராமல் எல்லாருக்கும் சம அளவாகக் கிடைக்கும்படி பொருளை ஈதல். இதற் செலவாகும் பொருளின் மொத்தத் தொகை அதிகமாயிருத்தல்பற்றி இது இப்பெயர் பெற்றது.

யாமம் - சாமம், ஏழரை நாழிகை கொண்டகாலம் (3 - மணி நேரம்.) தூர்வார்த்தைகள் - வைவு மொழிகள், ஏசுகின்ற சொற்கள்.

(13) ஒருபணம் - ஓர் அணை; இலங்கை நாணகம் ஆறு சதம். ஆழாக்கு - அரைக்காற்படி.

(14) புராதனாலயங்கள் - (புராதன + ஆலயங்கள்) பழையனவாகிய கோயில்கள். கிலமாய் - அழிந்ததாய், சிதைந்ததாய். நூதனாலயம் - (நூதன + ஆலயம்) புதியதாகிய கோயில். நேர்ந்தபடி - இஷ்டப்படி.

(16) சரீரபுஷ்டி - சரீரபெலம். பணம் - தகஷணையாகக் கொடுக்கும் காசு.

(17) அரையாப்பு - (அரை + ஆப்பு) இடுப்பின் முன்பாகத்தில் ஆப்பு இறுக்கின தன்மைபோலக் கட்டி உண்டாகி வேதனை செய்யும் நோய்.

(18) நியோகித்தல் - நியமித்தல், ஏற்படுத்தல். அதிகபாதகிகள் - அதிகப் பாவங்களைச் செய்பவர்; (அதி - அதிகம், மிகுதி.) மகாபாதகிகள் - கொலைமுதலிய பெரும் பாவங்களைச் செய்பவர்; (மகா - பெரிய.)

(19) மகோற்சவம் - (மகா + உற்சவம்; குணசந்தியாகிய வடமொழிப் புணர்ச்சிபெற்ற தொடர்) பெரியவிழா, துவஜாரோகணம் முதல் தீர்த்தோற்சவம் இறுதியாக நடைபெறும் திருவிழா.

(20) முகில் + முழுக்கம் - மேகத்தின் இடியோசை.

(21) சத்திரபதிகள் - சத்திரஅதிபதிகள். நிலையிலே - நின்றற்குரிய இடத்திலே, நிலைக்களத்திலே. புத்தி புத்தி - புத்திவந்தது புத்திவந்தது; (அடுக்குத்தொடர்.)

(22) தற்காலத்திலே - செப்கிற அக்காலத்திலே; ('தத் + காலம்' என்னும் வட மொழித் தொடரின் திரிவு. இத்தொடர் மொழி 'இக் காலத்திலே' என்னும் பொருளிலும் வழங்குகிறது; இப்பொருளுக்கு 'ஏதக்காலம்' என்னும் வட சொல்லின் திரிபு போலும்.)

(24) ஐ. போதகர் - சமயபோதகர், சமயஅறிவைப் போதித்துப் பரப்புவோர்.

க. கருவிநூல்கள் - அறம் முதலிய நால்வகைப் பொருளைப்பற்றிய நூல்களை அறிதற்குக் கருவியாகிய நூல்கள். அவை:—நிகண்டு, இலக்கணம், தருக்கம், கணிதம் போல்வன. லௌகிகநூல்கள் - பூமிசாஸ்திரம், இயற்கை விளக்க நூல், விஞ்ஞானசாஸ்திரம் முதலாயின. சமய நூல்கள் - வேதம், ஆகமம், அவற்றின்வழி நூல்களாகிய சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் முதலாயின. சமர்த்தர் - வல்லவர், சாமர்த்தியசாலி. பரிசு - பரிசில், வெகுமதிப் பொருள்.

க. ஆன்மார்த்தபூசை - தனக்குமாத்திரம் பயன் தாச் செய்வதாகிய சொந்தப்பூசை, விசேஷ தீக்கூ பெற்றவர் நாடோறும் செய்யும் சிவலிங்கபூசை போல்வன. பரார்த்த பூசை - பிறர் யாவர்க்கும் பயன் அளிக்கும்பொருட்டுச் செய்யப்படுவதாகிய கோயிற்பூசை. திருநந்தனவனம் - தேவபூசைக்கு உபயோகமாகிய பூந்தோட்டம்.

க0. தூர் - சேறு. இருதுவுடைய - பூப்புடைய, வீட்டுக்கு விலக்காயின. அசுகி - அசுத்தம். (சுகி - சுத்தம். அ - எதிரானது.)

கஉ. அநாதப்பிள்ளைகள் - தாய், தந்தை முதலான பாதுகாப்பாளரில்லாத பிள்ளைகள், தாய்தந்தையரை இழந்த பிள்ளைகள் (அ + நாதர் = அநாதர்: எவருக்கு நாதன்

இல்லையோ, அவர் அநாதர்) திக்கு அற்ற - கதியற்ற, புகழிடமில்லாத. விதவை - கைம்பெண். அநாதப்பிணம் - அகதியாய் வந்து இறந்தவரின் பிணம்.

(25) நருக்குவர் - நசுக்குவர். பின்னமின்றி - வேறு பாடு இல்லாமல், பேதமில்லாமல். உத்திரம் - வளைமரம். அதிபாரம் அதிகக்கனம். ரௌரவம், மகாரௌரவம்:— ஒவ்வொருவகை நரகம்.

(26) கமித்து + ஓய - உளைந்து சோர, நொந்துதளர. நீசர்-இழிந்த பிறப்பினர். பிசைப்பு பிசாக-பிசைக்கேட்டுத் திரியும் பேய்; பிசாகபோல மிகுந்த பசியால் வருந்து பவரைப் 'பிசாக' என்றது உவமையாகுபெயர்.

(27) பொய்வேடம் - பாசாங்கான பேச்சும் செயலும் போல்வன. அணுவளவு - அணுப்போன்ற சிறிய அளவு. அபகரிப்பவர் - கவருபவர்; தம் பொருட்டு எடுத்துக் கொள்பவர்.

(28) சந்ததி விருத்தி - வம்ச விருத்தி, புதல்வர் பேரப்பிள்ளைகள் முதலாயினோர் பெருகுதல். பரகதி - புண்ணியலோகத்திற் பிறந்து அனுபவிக்கும் இன்பம், மோட்ச இன்பமுமாம்.

(29) நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தி - நல்ல புத்தியாகிய தீபத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்து.

(30) தனதானியங்கள் - பொன் முதலாகிய திரவிய மும், நெல் முதலாகிய தானியமும். அன்னியம் - சொந்த மல்லாதவை, தொடர்பில்லாதவை.

(31) குறளின்பொருள்:—(i) அன்று - (யாம் இப் பொழுது இனையோம் ஆதலின்) அந்த இறக்கின்ற முதுமைக்

காலத்தில், அறிவாம் - செய்வோம், என்னது - என்று கருதாது, அறம் - தருமத்தை, செய்க - (நாஸ்தோறும்) அது - அவ்வாறு செய்த தருமம், பொன்றுங்கால் - இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர்போங்காலத்து, பொன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாகும். [மற்று: அசைநிலை. பொன்றாத - அழியாத; ஈது கெட்ட பெயரெச்சம். பொன்றாமையாவது:—தருமத்தைச் செய்த உடம்பு அழியவும், தான் அழியாது உயிரோடு பொருந்தி ஏனையுடம்பிலும் சென்று இன்பமாகிய பயனைத்தருதல்]

(ii) நா செற்று-(பேச முடியாதபடி) நாவை அடக்கி, விக்குள் (மரணகால) விக்கல், மேல் வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே, நல்வினை-புண்ணியம், மேற்சென்று - விரைந்து, செய்யப்படும்-செய்யத்தக்கது.

வினாக்கள்.

(1) ஒருவர் தமக்குக்கிடத்த செல்வத்தை எவ்வழியிற் செலவு செய்தல் வேண்டும்? ஏன்?

(2) தருமத்தின் பொருட்டுச் செலவழியாத சிற்சிலரது செல்வம் வீணிற் செலவழிகின்ற விதங்களைக் கூறுக.

(3) தேவாலய விஷயங்களில் அறியாமையினால் சிலர் செய்யும் ஆடம்பரச் செலவுகளைப்பற்றிக் கூறுக.

(4) 'குளிக்கப் போய்ச் சேறுபூசிக் கொள்வார் போல':—இவ்வுவமானத்தால் விளக்கப்பெற்ற உவமையே விஷயத்தை விவரமாக உரைக்க.

(5) பொருளினாலே அவசியஞ் செயற்பாணவாகிய உத்தம தருமங்களைப்பற்றி விவரித்துரைக்கும் பகுதிகள்

பன்னிரண்டுக்கும் தனித்தனி ஏற்ற தலையங்கப் பெயர் அமைக்க.

(6) பொருளில்லாதவர் தருமப்பயனை அடையாளன்ன செய்தல் வேண்டும்?

இலக்கணம்.

(1) அவன், அந்நாயகன், இவ்வுண்மை, அவர், அப்படி, இவர்கள், இவை, அவைகள், இத்தன்மை, “அன்றறிவா மென்னாதறஞ் செய்குமற்றது பொன்றுங் கால்.....” இவற்றில் வந்த அகச்சுட்டுக்களையும், புறச் சுட்டுக்களையும் அட்டவணைப்படுத்தி எழுதுக.

(2) யாது, யாவர், செய்வார்களோ, எவனுக்கு, உண்டா இல்லையா, அருளுடையார்க்குத் துன்பமேது, அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி, தொப்பி வியாபாரி யாங்கனஞ் செய்தானே அங்கனமே குரங்குகளும் செய்தன:—இவற் றில் வந்த மொழிமுதல் வினாவையும், மொழியிறுதிவினாவை யும் அட்டவணைப் படுத்துக.

(3) இவற்றுள் அகவினா எவை? புறவினா எவை?

22. கடனப்படல்.

குறிப்புரை.

(1) மட்டாக - பொருள் வருவாயிலுங் குறைந்த அளவாக, வரவினாவைக் கடவாமல்.

(2) அமைந்த - பொருந்தி, அரிது அரிது - அரிதான செயலுள்ளெல்லாம் இதுவே அரியது, மிகவும் அரியது; அசாதத்தியம் - (முடியாதது) என்றபடி.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உஎடு

(4) முட்டு - பொருளில்லாமல் முட்டுப்படுத்தல், பண முடை, பொருளின் தட்டுப்பாடு, பணமில்லாமையாலாகிய தடை. தருமசபை - நீதிமன்றம், நியாயத்தலம். தாவரப் பொருள் - அசைவில்லாத ஆதனம்:—சிடு, மனை, தோட்டம், வயல் முதலாயின. சங்கமப் பொருள் - அசைவுள்ள பொருள்கள்:—பாத்திரபண்டங்கள், மேசை, நாற்காவி, பெட்டகம் போல்வன. மாய்கின்றான் - இறக்கின்றான்.

(5) (சுப + அசுப + கருமங்கள்) சுபாசுபகருமங்கள் - சுபகருமமும், அசுபகருமமும்; சுபகருமம்:—விவாகம் போல்வன. அசுபகருமம்:—பிரேதக்கிரியை, அந்தியேட்டி போல்வன. கண்ணை முடிக்கொண்டு - அறிவால் ஆராய்தல் இல்லாமல்; (கண் - அறிவு.) தனிகர் - செல்வர் (தனம் உள்ளவர் என்னும் காரணம் பற்றிவந்த பெயர், தனம் - செல்வம்.) என்னை - எத்தன்மையது, இகழத்தக்கது அல்லது வருந்தத்தக்கது என்றபடி.

(6) கண்ணோட்டம் - தாக்கிலியம்: தன்னோடு பழகின வரைக் கண்டால் அவர் வேண்டுமெனவற்றை மறுக்க முடியாத தன்மை; அவர்மேற் கண் ஓடிய (சென்ற) வழி சிகழ்வதாகலின் இக்குணத்துக்கு இப்பெயர் வந்தது.

(7) பண்டி - வண்டி (முற்கால வழக்குச் சொல்.)

(8) பவனி வருவோர் - ஊர்வலம் வருவோர், உலாத் துச்செய்து வருவோர். டாம்பிகர் - புகழை விரும்பி வீணை பெருஞ் செலவு செய்யும் வாழ்க்கை யுடையவர், வீண் ஆடம்பரமான செலவு செய்து வாழும் விரும்பினர். சீவகாருணியம் - ஜீவதரை, பிறவுயிரிமுள்ள இரக்கம்; இது ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பு மொழியாய் மூடத்தனத்தை உணர்த்திற்று. வட்டிவாசிகளை:—வாசிகள் - அளவுகள்,

இனி வாசி என்பது வட்டிக்குமேலதிகமாய்க் கழித்தெடுக்கும் கழிவுப் பணமுமாம்.

(9) தலையெடுக்காது - ஒங்கி வளராதது, முதன்மை பெற ஒங்காது.

(14) தெய்வம்-கடவுள்; சொற்றன்மையால் அஃறிணையும், பொருட்பன்மையால் உயர்திணையுமாயுள்ள மொழி, ஆகலின் சொற்றன்மைக்கு இயைய அஃறிணை வினைப் பயனிலை கொண்டது.

(15) கடன்படத்தலைப்பட்டு - கடன்படத்தொடங்கி, கடன்பட முற்பட்டு. பிணை - பொறுப்பாளி.

(16) துதித்தல் - தோத்திரஞ் செய்தல். பொறை - பொறுமை.

(17) உழைப்பான் - வேலை செய்வான்.

(18) இரணியதானம்-பொன்னைக் கொடுக்குந் தானம். அடைக்கலம் புகுதல் - தன்னைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டி ஒருவரிடத்தே சரணம் புகுதல்.

(19) வாக்குத்தத்தம் பண்ணின - 'தருவேன்' என்று வாக்குறுதி செய்து; (வாக்கு - சொல்லால், தத்தம் - கொடுத்தல், ஈதல்.)

வினாக்கள்.

(1) கடன்படுதலால் உண்டாகும் பயனாகிய தீமைகளை விவரிக்க.

(2) 'பொருளில்லாத பொழுது கடன்படுதலைவிட்டுக் கையாளத்தக்க நெறிமுறைகள் யாவை?

(3) "கடன்படல் எல்லாப்பாவங்களையும் வலிந்து கைப்பிடித்தழைக்குந் துது":—எங்ஙனம் என்று விளக்குக.

(4) "ஒருவனுடைய பொருளைத்திருடுதலினும் அவனது பொருளைக் கடனாக வாங்கிக் கொண்டு அதனைத் தீர்க்காமை பெருங் கொடும்பாவம்":—ஏன் என்று விளக்கிக் கூறுக.

(5) கடன்படத் தலைப்படுவோர் கடன்படுமுன்னே எவ்வெவ்வாறு ஆலோசித்துப் புத்தியாக நடந்தால் கடனால் வருந்துன்பத்தினின்றும் தப்பலாம்? விளக்குக.

(6) "நாமொன் றெண்ணத் தெய்வமொன் றெண்ணியது" என்னும் பழமொழிக்கு இலக்கியமாகிய செயலை விவரிக்க.

(7) பொருளின்றிச் செய்யப் படுவனவாகிய தருமங்கள் யாவை?

இலக்கணம்.

(1) பரிதாபம் பரிதாபம், அரிதரிது, பாவம் பாவம்; கத்திக் கத்தி, கொடிது கொடிது, என்னே யென்னே:—இவ்வடுக்குத் தொடர் ஒவ்வொன்றையும் அமைத்து ஒவ்வொரு வசனம் அமைக்க.

(2) கடன், முட்டு, கைப்பிடி, முதல், கடனடையான்; குடிதலைப்பட்டவர்:—இப்பதங்கள் இருபொருள் தருதல் விளங்க வெவ்வேறு வாக்கியங்களில் அமைத்துக்காட்டுக.

(3) பவனி, தனிகர், சுபகருமம், மானம், அவமானம், எதிர்பார்த்தல், பிணை, இடம்பம், சீவனம், வாக்குத் தத்தம்:—இச் சொற்களின் பொருள் விளங்கத் தனித்தனி வாக்கியத்திலமைக்க.

(4) இப்பாடத்தின் சாராம்சம் விடுபடாதபடி, இதனை முழுத்தாளில் இரண்டு பக்கத்தில் அடங்கச் சுருக்கி எழுதுக.

23. இரசவாதம்.

குறிப்புரை.

இரசவாதம் - இரசகுளிகை முதலியவற்றால் செம்பைப் பொன்னாக மாற்றுதல்போலவனவாகிய வித்தை.

(1) கிலேசம் - துன்பம். திருப்தி - மகிழ்ச்சி, நிறைவு. களஞ்சியம் - பொக்கிஷம். பொய்வேடம் - மன எண்ணத் துடன் பொருந்தாத போலிவேஷமாகிய உடை நடை பாவனைகள்.

(2) உகம் - யுகம்; அது கிருதயுகம் முதலாக நான்கு வகைப்படும்; அவை மாறிமாறி வரும்.

(3) தமியன் - தனித்தவன், துணையில்லாதவன். உழந்து - அனுபவித்து. இரசவாதி - இரசவாத வித்தை செய்பவன். முண்டிதமாகிய சிரசு-மயிரில்லாமல் மொட்டை யாக்கப்பட்ட தலை. குண்டலம் - ஆடவரின் காதணி. திரி புண்டாம் - மூன்றுகுறி. முகமன் - உபசார வார்த்தை. பேசுந்தன்மையது - சொல்லுந் தகுதியுடையது. மாசு - குற்றம். காரிரும்பு - கரிய இரும்பு. நாகம் - ஈயம், துத்த நாகம். வங்கம் - ஈயம், வெள்ளி. அளப்பு - அளத்தல், அளவிடுதல். பேடகம் - பெட்டகம். ஓகோ - ஆச்சரியம் முதலிய மனநிலையை உணர்த்தும் இடைச்சொல். இறை - அற்பம், அற்பப்பகுதி. களங்கம் - இரசகுளிகை. சிலை மண் செய்து - சிலையில் மண்பூசி அதனாற் சுற்றிக்கட்டி. நூற்றெட்டுக் குக்குடபுடம் - 108-முறை வைக்கும் குக்குட புடமாகிய தீ; 'கோழியின் அளவு உயரமுள்ள வராட்டிப் புடம்' என்னும் காரணத்தாற் 'குக்குடபுடம்' எனப்பட்டது. (குக்குடம் - கோழி) அது சுமார் 20-வராட்டி கொண்டது; ஒரு வராட்டியினளவு; காலையரைக்கால் றுத்தல் (பவுண்ட்)

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உஎஅ

நிறை. மாற்று - பொன்னின்தரம், பொன்னை உரைகல்லில் உரைத்து அறியும் தரம்; 'பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்' என் புழிப்போல. ஒருவராகியிலே பழுக்கும் - ஒரு வராக புடத் திலே பழுக்கும்; (வராகபுடம் - பன்றியினளவு உயரமாக வராட்டி அடுக்கிய புடத்தி; அது சுமார் நூறு வராட்டி கொண்டு செய்யப்படுவது.) உறையுள்-விடு, அறை. வராகி மேல் இட்டி - வராகி என்னும் மருந்தை மேலே தூவி. விதித்தபடி - கட்டளையிட்டபடி. பாவயுகம் - கலியுகம்; புண்ணியங் குறைவாகவும், பாவம் மிகுதியாகவும் செய்யப் படும் யுகம் என்றபடி.

(4) இரசவாத மயக்கம் - இரசவாத வித்தையிலுள்ள மோகம் (மயக்க அறிவு)

வினாக்கள்.

- (1) பேராசையால் வருந்திக்குதளைச் சுருக்கிக் கூறுக.
- (2) தருமத்தனது வரலாற்றினை மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.
- (3) தருமத்தனது வரலாற்றினால் அறிந்துகொள் ளக்கூடிய நீதியாது?

இலக்கணம்.

(1) இரசவாதி தான் வந்த காரணத்தைத் தருமத்த னுக்குக் கூறிய கூற்றாக உள்ள வாக்கியங்களின்க்கையும், தருமத்தன் தன் நண்பனொருவனுக்குத் தான் கூறுவது போலமையும்படி மாற்றி அமைக்க.

(2) என்னை, இரும், இருக்கக்கடவாய், செய்க, செல்லலும், ஊமை, பொழிய:-இச்சொற்களின் இலக்கண வகைகளைப் பொதுவகையாலன்றிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுக.

24. வருணம்.

குறிப்புரை.

வருணம் - சாதி.

(1) பிராமணன் முதலிய நார்பெயரும் வடசொற்கள்.

(2) ஒதல் - கற்றல், பாராயணஞ் செய்தல். ஒதுவித் தல் - கற்பித்தல். யாகஞ் செய்வித்தல் - யாகஞ் செய்பவனாகிய யாக கர்த்தாவுக்குத் தான் ஆசாரியனாக இருந்து செய்வித்தல். ஏற்றல் - வாங்கல்.

(3) பூமியைக்காத்தல்-நாடுகளை ஆளுதல், அரசாளல். யானை குதிரை. தேரூர்தல் - யானையும், குதிரையும், தேருமாகிய இவற்றிலேறிச் செலுத்தத் தேர்ச்சி பெறுதல். படைக்கலம் பயிலுதல் - (வில், வாள் முதலிய) ஆயுதங்களி னுற் போர் செய்யப் பழகுதல். வாணிகம் - விபாபாரம்.

(5) இதிகாசம்: சிவரகசியம், இராமாயணம், பாரதம் என்பன. புராணங்கள்: பிரமபுராணம் முதலாகிய பதி னெட்டு மகாபுராணங்களும், உபபுராணங்களும். முதலி யவை என்றதனால் இலக்கணம், கணிதம் முதலிய கருவி துல்களும், நீதிதுல்களும், காவியம் முதலியனவுங் கொள்ளப்படும். பஞ்சமாயுளுளும் இன்னவை என்பதை 'ஆச்சிரமம்' என்னும் பாடத்தில் 13-ம் பந்தியால் அறிக. பிதிர்க்கிரியை - பிதிர் தர்ப்பணம் முதலியன. அதிகாரிகள் - யோக்கியர், தகுதியுடையவர். சற்குத்திரர் - 'ஸத்குத்திரர்' என்னும் வடமொழியின் திரிவு. (சத் - நல்ல, உயர்ந்த.) அசற்குத்திரர் - (அ + ஸத்குத்திரர்) சற்குத்திரர் அல்லாதவர், சற்குத்திரரின் வேறானவர்.

(6) தம்வருணத்து + ஆடவர் - தமது சாதியிற் பிறந்த ஆண்மக்கள். வியபிசாரதோஷம் - கூடாவொழுக்கமாகிய

குற்றம். தருமபத்தினிகள் - இல்லற நடாத்தற் பொருட்டு விவாகஞ் செய்யப்பட்ட மனைவிமார்; காமக்கிழத்தியர் (வைப்பாட்டிமார்) சாதற்பரத்தையரல்லாதவர் என்றபடி.

(7) சோரத்தால் - களவினால், பிறரறியாமல்.

(8) சாதகமும் - (ஜாத கர்மம்: வடசொல்) பிறந்த வுடன் செய்யுங் கிரியை. சிசு - குழந்தை. வெல்லத்தை வீட்டுத் தயிரைச் சிலநூல் கூறும்.

(9) ஜன்ம நஷத்திரத்திற்கு இசைய - பெயரின் முதலெழுத்து அல்லது தொடரெழுத்தானது பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குச் சோதிட நூலில் விதித்த எழுத்தாக அமைய.

(14) பிரமதேச - வேதாத்தியயனஞ் செய்வதனால் உண்டாகும் முக காந்தி; (பிரமம் - வேதம்; தேச:— 'தேஜஸ்' என்ற வடசொல்லின் திரிவு; ஒளி என்பது பொருள்.) காயத்திரி மந்திரத்துக்கு - காயத்திரி மந்திரத் தைச் செபித்தற்கு. பிரஷ்டர் - பதிதர், தம் ஒழுக்கத்தி னின்றும் தவறினவர்.

(16) துவிசத்துவம் - (த்விஜத்வம்: வடமொழி) இரு பிறப்பாளரார் தன்மை; உபநயனச் சடங்கினால் வேதாத்தி யயனஞ் செய்தற்குத் தகுதி பெறுந்தன்மையே இரண்டா வது பிறப்பாகக் கருதப்படும். வைதிக காரியம்-வேதத்தில் விதித்த தேவகருமம், பிதிர்க்கருமம் முதலிய கிரியை. யோக்கியன் - உரிமையுடையவன், தகுதியுடையவன். பண்டி தர் - அறிவாளர். பிரமம் - கடவுள். பலன் - (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்களாகிய) பயன்.

(17) ஆகமம் - (காமிகம் முதலாகிய) சிவாகமங்கள். வைதிகக் கிரியை - வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி யான சந்தியாவந்தன முதலாகிய நித்திய கருமங்களும், விவாக முதலிய விசேஷ கருமங்களும். ஆகமக்கிரியை - ஆகமத்திற் கூறிய முறைப்படியான சந்தியாவந்தனம், செபம், பூசை முதலாயின. நமோந்தமாயுள்ள - 'நம' என்பதை இறுதியாகவுடைய, 'நம.' என்று முடிவு பெறும்; (நம: + அந்தம் = நமோந்தம்: வடநூற் புணர்ச்சிபெற்ற தொடர்.) தேவ தோத்திரங்கள் - (சிவபெருமான முதலாகிய) தெய்வங்களைப்பற்றிய தோத்திரச் சுலோகங்கள் அல்லது சுலோக பதங்கள். பிரணவம் - எல்லா மந்திரங்களுக்கும் முதலிற் சேர்த்து உச்சரிக்கப்படுவதாய் அவற்றிற்கு உயிர் போன்றதொரு மந்திரம்; இது ஒங்காரம் எனவும் படும்; முதற்கண் இது சேர்த்துச் சொல்லப்படாத மந்திரம் எனவும் பூரண பலனைத் தருவதில்லை; ஆயின், சிவமுல மந்திரமாகிய பஞ்சாகாரம் மாத்திரம் பிரணவ பில்லாமலும் பலனைத் தரவல்ல மகாமந்திரமாகும் என்பது நூற்றுண்பது.

(18) நாயத்தோல் + துருத்தி - நாயின் தோலாற் செய்யப்பட்ட பை. கெட்டுப்போகும் - பயனற்றனவாகும், செல்வாக்குப் பெறாதனவாகும், மதிக்கப் படாதனவாகும். பிராமண நெனப்படுவன் - 'சூத்திரருள்ளே பிராமணன்' என்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவன், 'சூத்திரரிற் பிராமணன்' என்ற முதலாம் பகுப்பிற் சேர்ந்தவன் எனப்படுவான். சூத்திரனெனப்படுவன் - 'பிராமணரிற் சூத்திரன்' என்ற கடைப்பகுப்பைச் சேர்ந்தவன் எனப்படுவான்; இவ்விருண்டு வாக்கியக் கருத்தை விளக்குதற் பொருட்டு எழுந்த வாக்கியங்களாகும் இதன்பின்வரும் நான்கு வாக்கியங்களும் என அறிக; நால் வருணங்களுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி

நந்நான்கு உட்பிரிவுகளை உடையவாற்றால் பதினாறாய் விரியு மென்பது அவற்றின் கருத்தாகும். விபாசர் போன்றவர் 'பிராமணருட் பிராமணர்' - துரோணர் போன்றவர் 'பிராமணருள் கூத்திரியர்' என்றிவ்வாறு அவரவர் நடையினற் பகுக்கப்படுவனவாம் பதினாறு வருணமும் என்றறிக. இவ்விதமான பகுப்பு வட இந்தியாவில் இப்பொழுதும் வழக்கில் உண்டு என்பர்.

(19) ஆதிகாரம் - தகுதி, பக்குவம். திருநோக்கம் - ஆரயின் பாலவயாற் செய்யப்படும் ஒரு தீசை, இது பண தீசை எனப்படும்; பெற்றான் சாம்பானுக்கு உமாபதி வாசாரியர் ஒருவகையான நயனதீசை செய்து முத்தி வளித்தனர் என்று சரித்திரம் கூறும். பரகதி - மேலுலக பதவி, முத்தி.

வினாக்கள்.

- (1) கூத்திரியருக்குரிய தொழில்களாவன யாவை?
- (2) அதுலோமர் முதலிய சங்கராசாதியாரின் வகையை விவரித்துரைக்க.
- (3) அந்தணருள் யார் யாரைப்பார்க்கிலும் யார் யார் உயர்ந்தவர்? விளக்குக.
- (4) ஆகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட தீசைக்கு அருகால் லாத மற்றைச் சாதியார்கள் பரகதி பெற்று உய்யும் நெறியாது? விவரிக்க.

இலக்கணம்.

- (1) 'உண்டு' என்ற சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வந்த உகரங்களைப்பற்றி யாது அறிவீர்? விவரமாகக் கூறுக.

(2) வருணம், விதி, அதிகாரி:—இவை இருபொருள் பட வெவ்வேறு வசனத்தமைத்து அப்பொருளையுங் குறிக்க.

(3) 1-ம் பந்தியின் 2-ம் வாக்கியமாகிய ஏதவாக்கியத்தைப் பல சிறு வாக்கியங்களாக மாற்றுக.

25. ஆச்சிரமம்.

குறிப்புரை.

ஆச்சிரமம் - நிலை.

பிரமசாரி.

பிரமசாரி - வேதமோதுதலாகிய அனுஷ்டானத்தைச் செய்பவன்; பிரமம் - வேதம்.

(2) விரதங்காத்தல் - முஞ்சிப்புல்லை இடைபில் தரித்தல், தன் வருணத்துக்கு ஏற்ற தண்டந்தரித்தல், நிலத்திற் சயனித்தல், குருபணியிடை முதலாகிய நியமங்களை மேற்கொண்டு, பிரசாபதி சோமன் அக்கினி வைசுவதேவர் ஆகிய நால்வரையும் தனித்தனியே குறித்தகாலத்துக்குத் தர்ப்பணம் ஓமம் தோத்திரங்களின் மூலம் வழிபடும் நியம முடைமையாம். கைகளை (மார்பின்மேல்) கட்டிக்கொண்டிருத்தல் 'பிரமாஞ்சலி' எனப்படும். வேதங்கள்: இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என்பன; இம்மை மறுமைக்குரிய விஷயங்களை அறிதற்குக் கருவியாகிய நூல் என்ற காரணத்தால் வந்த பெயர். சுக்கிலபக்ஷம் - பூர்வபக்ஷம், வளர்பிறை நாட்கள்; அது அமாவாசைக்குப்பின் பிரதமை முதல் பெளர்ணிமை ஈறாக வரும் பதினைந்து திதிகளாகிய நாட்கள்; (சுக்கிலம் - [நிலவாலாகும்] வெண்ணிறம்.) கிருஷ்ணபக்ஷம் - அபரபக்ஷம், தேய்பிறைநாட்கள்: அது பெளர்ணிமைக்குப்

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். உஅரு

பின் பிரதமை முதல் அமாவாசை யீறாகவுள்ள பதினைந்து திதிகளைக் கொண்ட நாட்கள்; (கிருஷ்ணம் - [இருளாலாகும்] கறுப்பு. பக்ஷம் - பகுதி, பாகம், சந்திரமான மாசத்தினது இருகூறுகளுள் ஒருபகுதி என்றபடி.) வேதாங்கம் - (வேத + அங்கம்: வடமொழித் தீர்க்க சந்தி பெற்ற தொடர்) வேதங்களுக்கு உறுப்பாயுள்ள நூல்கள்; அவை சிகைக் முதலாகிய ஆறு நூல்கள்; சிகையாவது வேதத்தின் உச்சாரண லக்ஷணத்தை உணர்த்துவது. விபாகரணமாவது வேதத்தின் பதலக்ஷணத்தை விவரிப்பதாம். நிருத்தமாவது வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவரணங் கூறுவது. சோதிடமாவது இலக்கினம், திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோகம், கரணம் முதலியவற்றால் வைதிக கருமங்களுக்குக் காலம் அறிவிப்பதாம். கற்பமாவது ஆசுவலாயசீயம், போதாயசீயம், ஆபஸ்தம்பம் முதலிய சூத்திர ரூபத்திலிருந்து, வைதிக கருமங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைமையைக் கற்பிப்பதாம். சந்தோ விசிறியாவது வேதத்தில் உக்தை முதலிய சந்தோ பேதங்களுக்கு அக்ஷர சங்கியை கற்பிப்பதாம். இவை ஆறையும் உணராக்கால் வேதங்களை ஓதுதலும், அவற்றின் பொருளை உணர்தலும், அவைகளில் விதித்தவழி ஒழுகுதலும் ஏலாவாம். ஆதலின் இவை வேதங்கட்கு 'அங்கங்கள்' எனப் பட்டன. அயனம் - உத்தராயணம், தக்ஷிணயனம் என்ற புண்ணிய காலங்கள்; முறையே தைமாசப்பிறப்பும், ஆடிமாசப் பிறப்புமாம். விஷுவம்-சித்திரைமாசப் பிறப்பு, ஐப்பசிமாசப் பிறப்பாகிய புண்ணிய காலங்கள். சந்தியா காலங்கள் - காலை மாலைகளிற் செய்யும் சந்தியாவந்தனத்துக்குரிய காலங்கள்; பிராதக் காலமாகிய சந்தியாகாலம்: இரவின் இறுதி இரண்டு நூழிகைப் பொழுது. சாயங்காலசந்தி: பகலின் இறுதி

யிரண்டு நாழிகைப் பொழுது; சூரியனும் நகரத்திரங்களுக்கும் காணப்படாதனவாய் பகல் இரவு என்னும் இரண்டும் சந்திக்கும் இடைக்கால மெதுவோ அது சந்தியா காலமாம்; அவை சூரியோதயத்தின் முன்னும் சூரியாஸ்தமயனத்தின் பின்னும் உள்ள காலங்கள். அமாவாசை: சூரியனுடன் சந்திரன் கூடி (அணுகி)ச் சஞ்சாரஞ் செய்யும் நாள் என்ற காரணத்தால் ஆகிய பெயர். பெளர்ணிமை: சந்திரன் பதினாறுகலைகளும் பூர்ணமாகி (சிறைந்து) வரும் நாள் என்ற காரணத்தால் ஆகிய பெயர். உரியவை - உரிய வேதமந்திர பாகங்கள். தாம்பூலம் - வெற்றிலைபாக்கு முதலிய கூட்டுப்பொருள். போக்கியப் பொருள் - சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவான பொருள். கிதம் - சந்தேகம்.

(3) விரதம் - பிரமசாரிக்குரிய நியம ஒழுக்கங்கள். நியமித்து - சங்கற்பித்து, திட்டஞ் செய்து. துறவி - சிற்றின்பத்தை விட்டவன் (விரும்பாதவன்.) மரணந்தம் - (மரண + அந்தம்: வடமொழித்திரக்க சந்தி) மரணகாலம் இறுதியாக, சாகும்வரையில்.

(4) அருத்த ஞானம் - பொருளை அறியும் அறிவு, பொருளுணர்ச்சி. தக்ஷிணை - (குருவினது) மனம் மகிழும் படியாக அவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுக்கும் காணிக்கை. அநுமதி - உத்தரவு. சமாவர்த்தனம் - பிரமசரிய விரதத்தை நிறைவேற்றியபின் இல்லறத்திற் பிரவேசிப்பதற்குப் பூர்வாங்கமாக ஆடவருக்குச் செய்யப்படுங் கிரியை; இதில் ஆடவன் தனது அக்கினி வணக்கத்தை முடித்து, பின் சங்கற்பத்துடன் வபனம் ஸ்நானம் ஆகியவைகளைச் செய்து, இரண்டு ஆடையும் கர்ண பூஷணமுந் தரித்து, சந்தனம் பூமாலையணிந்து, ஆசனம் படுக்கைகளுக்குரிய மான்றேலுங்

சுமண்டலமுந் தாங்கி, விவாகபரியந்தம் யாத்திரை செய்பவனாய் விளங்குவன் என்றறிக.

(5) இந்திரிய நிக்கிரகம் - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐம்பொறிகளையும் மனத்தையும் நீயவழியிற் செல்லாமல் அடக்குதல். இறக்கி - நிறுத்தி. சுகசன்னி - எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்து தயிர் முதலிய மந்தகுண பதார்த்தங்களைப் புசித்துக் காம இன்பத்தை நுகர்வதனாற் சுரமுண்டாகிப் பிறக்கும் சன்னிரோகம். பரிகாரம் - பிராயச்சித்தம், பாவத்தைப் போக்குங் கிரியை.

கிருகஸ்தன்:

கிருகஸ்தன் - வீட்டில் மனைவியுடன் இருந்து செய்ய வேண்டும் அறங்களைச் செய்பவன்.

(6) அவலக்ஷணம் - அழகின்மை.

(7) அங்ககினன் - உறுப்புக் குறைந்தவன்; குருடன், முடவன் போன்றாருள் ஒருவன்; 'அங்கஹீனன்' என்ற வட சொல்லின் திரிவு. வீரிய மில்லாதவன் - ஆண்மையில்லாதவன், அலி.

(9) வளம் - வருவாய், செல்வம்.

(10) பரதாரம் - பிறன்மனைவி. பரபுருஷன் - கணவன்ல்லாத வேறு ஆடவன். தேசாந்தரம் - பிறதேசம். இழிவான காரியம் - பிறருக்குத் தொண்டு செய்தல், வியபிசாரம் போன்ற கருமம்.

(11) அசுபக்கிரியை - பிரேதக்கிரியை, அந்தியேட்டி முதலாயின. பரான்னம் - (பர + அன்னம்: தூக்கசந்தி பெற்றது) பிறர் வீட்டிற் போசன முண்டல். வபனம் - கெடாறம், மயிர்களைத் தல்.

(12) விதவை - கைம்பெண், நாயகன் இறக்கப்பெற்ற வள். விலக்கப்பட்டநாட்கள்:—சஷ்டி, அஷ்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணிமை, திருவாதிரை, திருவோணம், பூப்படைந்த தினமுதலாக நான்குநாள், சென்மத்திரயம், விரதநாட்கள் முதலாயின. கிரகணி - குடலின் கபாடத்தில் இரண முண்டாகிக் கழிச்சல் காணும் நேரம். அண்டவாயு - அண்டம் (மர்மஸ்தானத்தின் விதை) வீங்கிக் குத்து வலி முதலிய வேதனைகளைச் செய்யும் நேரம். குன்மம் - இரைப்பை முதலிய பாகங்களில் இரண முண்டாகி வாந்தி, அசிரணம், வயிற்றுக்குத்து, வலி ஆகிய இவற்றை உண்டாக்கும் நேரம். சூலை - சிலேட்டும ரீரால் வரும் நேரம். வயிறு முதலிய பாகங்களில் சிலேட்டும ரீர் அதிகரித்து வேதனை மைச் செய்யும் ஒருவகை நேரம்; இது பதினெட்டு வகைப் படுமென்பர்; அப்பர் சுவாமிகளுக்கு ஈசனருளால் வந்தது சுரகூலையாகலாம்; (சூல் + ஐ: சூல் - தேசத்துள்ளே யுள்ள தூர்ரீர்; ஐ - சிலேட்டுமம்.) பிளவை - நீரிழிவுள்ளவருக்கு முதலு முதலிய இடங்களில் திரண்ட பெருங் கட்டிகள்) உண்டாகி வேதனை செய்யும் நேரம். மகா சுவாசம் - சுவாச நரம்புகளில் வீக்கம் முதலியன உண்டாக்கி, முட்டுப் பட்டு ஒலியோடு சுவாசித்தலை அடைவிக்கும் நேரம். மகோ தரம் - பெருவயிறு: கால் கை முதலிய அவயவங்கள் சூம்பி வயிறு பெருத்து மூச்சு முட்டுப்பாடு முதலிய வேதனைகளை உண்டாக்கும் நேரம்; (மகா + உதரம்: மகா-பெரிய; உதரம்-வயிறு.)

(13) பூதயஞ்ஞம் - நாய், பதிகன், சண்டாளன், திராப்பினி உள்ளவன், காக்கை, கிருமி, இவர்களைக் குறித்துச் சுத்தமான பூமியில் சிறிதளவு அன்னத்தை வைத்துப் பலியிடுதல்; (பூதம் - உயிர்கள்.) [மதுதர்மசாஸ்திரம் - 3-ம் அத்தியாயம் 92-ம் சுலோகம்]

(14) தருமநிலை - தர்மஸ்திதி, அறநிலைமை. உலக நிலை - லௌகிக கருமஸ்திதி, உலகியல்.

(15) கவளம் - ஒருவாயுணவு, ஒருகைப்பிடி. பந்துக்கள் - உறவினர்.

(16) கட்டம் - மலம் (வடசொல்.) முதல் ஐந்து வாக்கியங்களின் கருத்தாவது அவர்கள் உண்ணும் உணவு மலம் இரத்தம் முதலாயினவற்றிற்குச் சமம் என்றபடி. பஞ்சலோகம்: பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் என்னும் ஐந்து உலோகப் பொருள்கள்; (பஞ்ச - ஐந்து.)

வானப்பிரஸ்தன்.

வானப்பிரஸ்தநிலையாவது மறுமையிற் சுவர்க்கம் முதலிய புண்ணியலோக பதவியை அடைதற் பொருட்டே னும், பற்றற்றுச் சிவஞானம் (பிரமஞானம்) கைகூடி வீடடைதற் பொருட்டேனும் அருள், வாய்மை, கொல் லாமை, இன்னாசெய்யாமை, தவம் முதலிய விரதங்களை, பாவம் நீங்கி மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள் தூய்மை யடைதற் பொருட்டு மேற்கொண்டு ஒழுகுதல். சந்நியாச நிலையாவது அந்தக்கரணங்கள் தூயனவாயவிடத்து நிலை யாமை யுணர்ந்து அகப்பற்றுகிய தன்னுடம்பிற் செய்யும் பற்றையும் புறப்பற்றுகிய மனைவி மக்கள் செல்வம் முதலாகிய ஏனைப் பொருள்களிற் செய்யும் பற்றையும் அறவே விடுத்துக் காமிய வினைகளைச் செய்தலின்றிக் குரு வுபதேசப்படி யோகஞான ஒழுக்கங்களாற் கடவுளைத் தியானித்தல் வழிபடுதல்களிற் காலங் கழித்தலாம். ஆகவே சந்நியாச நிலைக்குக் காரணமாய் முன்னிகழ்த்தும் நிலையே வானப்பிரஸ்தம் என்றறிக. வானப்பிரஸ்தன் - தவஞ் செய்தற் பொருட்டு வனத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டவன்; (பிரஸ்தானம் - புறப்படுதல்.)

(20) மனைவியை வீட்டில் விட்டுத் தனியே வனஞ் சென்று தவம் புரிவோன் 'விபத்ரீகன்' எனவும், மனைவியுடன் சென்று தவம் புரிவோன் 'ஸபத்ரீகன்' எனவும் சொல்லப்படுவர்.

(21) பூதபலி - கிருகஸ்தனுக்குச் சொல்லப்பட்ட பூதயஞ்ஞமே இதுவும். உபநிஷத்துக்கள் அதர்வசிகை, சாந்தோக்கியம் முதலாகிய உபநிடதங்கள்; அவை அத்தியான்மக ஞானத்தைச் சொல்லும் பிரபலச் சுருதிகளாம்.

(22) வைராக்கியம் - போக போக்கியப் பொருள் களிற் பற்றற்ற 'தன்மை; (ராகம் - இச்சை. வி + ராகம் = விராகம்: இச்சையின்மை; அப்படிப்பட்ட இயல்பு 'வைராக்கியம்': இது வடமொழித் தத்திராத்மாகிய பெயர்.)

சந்நியாசி.

சந்நியாசி பிரமமாகிய பரம்பொருளிடத்தே மனத்தை நன்கு பதித்து ஒழுகுபவன்; (சந்நியாசம் - [சம் + நியாசம்] நன்கு பதித்தல். முத்தியோம்பல் முதலாகிய கர்மானுஷ்டான நியமங்கள் இவனுக்கு இல்லாமற்போம் என்றறிசு.)

(23) தண்டம் - தடி, கையிற் கொண்டு திரியும் தடி.. கமண்டலம் - ஜலம் வைத்திருத்தற்கு உதவும் ஒருவகைப் பாத்திரம். காஷாயம் - காவியன்திரம்.

(24) பரிபக்குவர் - தருதி வாய்ந்தவர்.

(25) அநித்தியம்-நிலையாதது, அழிவுடையது. உரோகம் - நோய். ஜந்து - பிராணி.

(26) அரசர் வாயில் - இராச சபை, இராசமாளிகை யின் வாசல்.

(27) பிஷா பாத்திரம் - பிச்சை பெற்றுண்ணும் பாத்திரம். விஷயங்கள் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்கள், அதுபவ வஸ்துக்கள் என்றவாறு. இந்திரியங்கள் - மனமும், மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகளும்; அறியும் கருவிகளிவை. ஏகாதம் - தனியிடம், சனசஞ்சாரமற்ற இடம். குறிசொல்லல்-ஆருடஞ் சொல்லல் முதலியன. மந்திரவாதம் - நோய் பேய் முதலியவைகளை அகற்றும் மந்திரத்தொழில் போல் வன.

(28) கணபிகை-அற்ப அளவான தானியம். வாதியாமல் - கெடுக்காமல், வருத்தாமல். விரத்தன் - ஆசையற்றவன்; (விரத்தன்: என்ற வடசொற்றிரிந்தது.) மதுகரம் என்ற பதத்திலிருந்து உண்டாய சொல் மதுகரி என்பது; மதுகரம் - வண்டு. விரத்தி - (விரத்தி. வடசொல்) ஆசையின்மை. பிராரத்தம் - எடுத்த உடம்பால் அனுபவிக்கப்படும் வினை, பிராரத்த கன்மம், ஊழ்வினைப்பயன். புசிப்பிப் பார்-அனுபவிக்கச் செய்வார். அயாசிதபிகை:-அயாசிதம்-சென்று யாசிக்காமலே பெறப்பட்ட பொருள்.

(29) பிறன்மனை - பிறனது மனைவியை. நயப்போர் - விரும்புவோர். கன்னிகையை விற்போர் - கன்னிகையைத் தமக்குப் பொருள் வாங்கிக்கொண்டு விவாகஞ் செய்து கொடுப்போர். சித்தசுத்தி - மனத்துய்மை. வெள்ளாட்டி - வேலைக்காரி, அடிமைப் பெண்.

(30) மண் - விளைநிலம், மனை முதலாயின. பதிதர் - விரதபங்கமுடையவர், ஒழுக்கத்தற்றவறினவர். கற்பகாலம்-பிரமாவிற்குரிய ஒரு பகலாகிய காலம்; அது சிருட்டி முதற் பிரளய மிறுதியாகிய காலம்.

(33) கூடாவொழுக்கம் - காம இன்பதுகர்ச்சி. விறல்-வலிமை.

வினாக்கள்.

- (1) பிரமசாரிக்குரிய விரத ஒழுக்கங்களைச் சாரமாகத் திரட்டிக் கூறுக.
- (2) எவ்விதத்தினால் ஒருவருடைய குலம் தழைத் தோங்கும்?
- (3) எப்படிப்பட்ட கிருகஸ்தன் பிரமசாரியாகவே மதிக்கப்படுவன்?
- (4) கிருகஸ்தன் செய்யவேண்டிய பஞ்சமகாயஞ்ஞங் கள் யாவை?
- (5) சந்நியாசியின் கடமையாகிய ஒழுக்கத்தை விவ ரிக்க.
- (6) சந்நியாசியின் பிணைக்கலைக்கூறி அவற்றை விளக்குக.
- (7) சந்நியாசத்திற் பிரவேசிக்கவேண்டிய ஒழுங்கு முறையையும், புறனடை விதியையும் உரைக்க.

இலக்கணம்.

- (1) “வானுயர் தோற்றம்” என்ற குறளுக்கு எழு வாய் பயனிலை செயப்படுபொருள் அடைமொழிகளாகிய வாக்கிய உறுப்புக்களைப் பிரித்துக் காட்டுக.
- (2) பிழையுளவேல் திருத்துக:—பிரமச்சாரி, கண்ண லஞ் செய்தல், வாக்கைப்படுத்தல், சன்னியாசம், கிருகஸ்தன், அவலச்சணம், பரியாரம், தேசாந்திரம், சந்தோசம், அங்க யினர்.

26. நல்லொழுக்கம்.

குறிப்புரை.

- (3) தபித்து - தவித்து, பதைபதைத்து. சகித்துக் கொள்ளல் - பொறுத்துக் கொள்ளல்.
- (4) காஞ்சிரங்காய்-எட்டிமரத்தின்காய், அது நஞ்சுத் தன்மையுள்ளது. பசுபாதம் - நடுவுநிலை தவறுதல்.
- (6) தாயும் தமக்கையும் தங்கையுமாய்ப் பாவித்தல் வயசு முறைப்படி என்க.
- (7) அப்பிரியம் - விருப்பமில்லாதது.
- (8) தூர்த்தன் - காமுகன், காமத்தால் தீய ஒழுக்க முடையவன். புறங்கூறுவோன் - ஒருவரைப்பற்றி அவரில் லாத விடத்தே பிறரிடம் பழித்துக் கூறுவோன்.
- (9) சித்திபெறாது - பயன்தராது.
- (11) புத்திபண்ணாமல் - பாவனை பண்ணாமல், கருதா மல்.
- (12) தன் தரும விரதங்களைப் புகழ்ந்து பேசினால் அவற்றின் பலனாகிய புண்ணியத்தை இழந்தவனுவன் என்றறிக.
- (13) குருபிகள் - விகார வடிவமுள்ளவர், அவலக்ஷண முள்ளவர், அழகில்லாதவர். (கு+ருபி: ‘கு’: இன்மைப் பொருள்தரும் வடமொழி இடைச்சொல்; ரூபம் - அழகு.) ஈனசாதியார் - இழிந்த சாதியார். தோஷம் - குற்றம்; குறை.
- (14) சீடன் - மாணுக்கன். நிழலாயும் - நிழல்போன் றும். சரீரமாயும் - சரீரம்போன்றும்; தன் வாழ்வுக்குத் துணையாக இன்றியமையாதவர் என்பது கருத்து.

(68) பாதாசைச் செருப்பு முதலாயின. துகத்தடி - மாட்டுவண்டி, கல்ப்பை இவைகளிற் பூட்டப்படும் துகமாகிய தடி.

வினாக்கள்.

- (1) மன எண்ணத்தைப்பற்றிய நல்லொழுக்க முறைகளைச் சுருக்கிக் கூறுக.
- (2) வாக்கைப் பற்றிய நல்லொழுக்க முறைகளைச் சுருக்கி எழுதுக.
- (3) திரிகால சந்தியா வந்தனஞ் செய்யும் கால நியம பேதங்களை விவரிக்க.
- (4) நோயினாலே ஸ்நானஞ் செய்ய இயலாதபோது சந்தியாவந்தன முதலாயின செய்தற்குக் கைக் கொள்ள வேண்டிய ஆசார முறையை விவரிக்க.
- (5) எவற்றின் நிழலை மிதித்தல் தாண்டிதல்கள் ஆகா? பகலில் எவற்றின் நிழலில் இருத்தல் ஆகாது? இரவில் இருக்கலாகாத நிழல்கள் எவை?
- (6) யார் யாருக்கு வழிகொடுத்து விலகிப் போதல் வேண்டும்?

இலக்கணம்.

- (1) அல்லது, ஆதலால், எனினும், ஆயின, ஆயினும், அதனால், ஆவது, ஏனெனில்:—இவற்றைப் பொருட் பொருத்தமுற வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.
- (2) எதிர்ச் சொற்கள் தருக:—வரன், அறுக்கிரகம், தகழினாயனம், யோக்கியர், சற்குணம், சுவதேசம், மானம், சமங்களி.

27. கற்பு.

குறிப்புரை.

- (1) சுவாஜினர் - சுதந்திரர். பசுத்தார் - பக்கத்திலுள்ள (சார்பிலுள்ள) உறவினர். வசை - நிந்தை, பழிச் சொல்.
- (2) பலங்கள் - பயன்கள். 'பதிவிரதம் - கணவனைப் பூசித்து அவனுக்குப் பணிவிடை செய்யும் நியம ஒழுக்கம். கொழுநன் - கணவன்.
- (3) விளக்கஞ் செய்தல் - சுத்தஞ் செய்தல். வந்தித்தல் - வழிபடல்.
- (4) சீதேவி - இலக்குமி; 'ஸ்ரீதேவி' என்ற வட சொல்லின் திரிவு.
- (5) பதிவிரதை - கற்புள்ள பெண். ஆணைப்படி - உத்தரவுப்படி, கட்டளைப்படி.
- (6) விருத்தர் - கிழவர். மிருதுவாக - மெல்ல.
- (7) உச்சிட்டம் - (உண்கலத்தில் மிஞ்சியிருக்கும்) எச்சிலான உணவு. குறிப்பு - மனக்கருத்து.
- (8) தலைக்கடை-தெருவாயில், தலைவாயில். பலகணிசன்னல், பல கண்களை (துவாரங்களை) உடைய காரணத்தால் வந்த பெயர். ஆஞ்ஞை - உத்தரவு, அனுமதி. பொதுப் பெண்கள் - பரத்தையர், வேசைகள். கணைக்கால் - முழங் காலின் கீழ்ப்பாகம். தனம்-'ஸ்தனம்' என்ற வடசொல்லின் திரிவு. புன்னகை - குறுஞ்சிரிப்பு, புன்சிரிப்பு. தூர்த்தை - பலரோடுங் கூடி வாழ்பவன், தீய நடத்தையே இயல்பாக உள்ளவன். மாயக்காரி - வஞ்சனை மிகுந்தவள்.
- (9) ஈகரசங்கற்பம்-கடவுள் விதித்த விதி. பெண்டிர்-மனைவியர்.

(10) தூற்றும் - கணவனுடைய குற்றங்களைப் பலர்க்குஞ் சொல்லும். கூற்று - யமன்.

(11) ஒருமைப்பட்டி - ஒற்றுமைப்பட்டி.

(13) திருப்தி - மகிழ்ச்சி.

(14) இடம்ப நிமித்தம் - வீண் பெருமை காரணமாக, ஆடம்பரங் காரணமாக.

(15) சண்டாளி - புலைச்சி, கொலை முதலான பல பாவங்களையும் கூசாது செய்பவன். பிரமக்கொலை - பிராமணரைக் கொல்லுதல்.

(17) வெள்ளை - சுண்ணாம்பு, சாம்பர். விற்கிடை - நான்கு முழ அளவு. திருணம் - புல்; ஈண்டு நாணல், கோரை, வைக்கோற்புரி போல்வன கொள்க. காஷ்டம் - தடி.

(18) பணி - வீட்டுவேலை.

(19) ருது - பூப்பு.

(20) விதவை - கைம்பெண் (வி + தவை = கணவனில்லாதவன், கணவனிறக்கப்பெற்றவள் என்றபடி; வி - இன்மை; தவன்-கணவன்) உபவாசம் - பட்டினியிருத்தல்.

(21) சிலை - கல். அழுக்குவார் - வருந்துவார்.

(22) பரபுருஷர் - கணவனல்லாத வேறு ஆடவர்.

வினாக்கள்.

(1) கற்பாவது யாது?

(2) பெண்ணுக்குச் சிறுபிராயத்திலே பிதாமாதாக்கள் கற்பிக்க வேண்டுமென யாவை?

(3) பதிவிரதைக்குரிய செய்கைகள் யாவை?

(4) பெண்ணின் ஒழுக்கங் கெடுதற்கு ஏதுவான செயல்கள் யாவை?

(5) பதிவிரதையானவள் பிதா மாதா முதலிய சுற்றத்தார்களெல்லாரையும் விட்டு நீங்கினாலும் யாரை விட்டு நீங்காள்? அது எதுபோல? விளக்குக.

(6) கற்பு நிலையின் இன்றியமையாமையையும், அதனைக் காத்தற்கு அதுகூலமான செயல்களையும் விவரிக்க.

(7) விதவைக்குரிய நியம ஒழுக்கங்களை விவரிக்க.

(8) நன்மனையாளுடைய குணஞ் செயல்கள் எவை?

இலக்கணம்.

(1) யௌவனம், சுவாதீனம், பதிவிரதை, தலைக்கடை, புன்னகை, திருப்தி, ருது, உபவாசம்:—இவற்றின் பொருள் விளங்குதற் கேற்ற வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

(2) பிரித்துப் புணர்ச்சி விதி கூறுக:—நாலாநாட் டொடங்கி, புன்னகை, தன்னாயகன், விற்கிடை, !சூரியோதயம், இருப்புக்குடம்.

28. வீட்டுவேலை.

குறிப்புரை.

(2) மடைப்பள்ளி - சமையலறை.

(9) கைதுவட்டி - கையின் ஈரத்தைத் துடைக்குந் துண்டு.

(11) மண்டலம் - வட்டவடிவம். புரோசுழித்தல் - தெளித்தல்; (வடசொல்லடியாகப் பிறந்த தொழிற் பெயர்.)

(12) மட்பாண்டம் - மண்பாத்திரம்: பாணைசட்டி முதலியன. லவணம் - உப்பு. உச்சிட்டம் - எச்சில், ஈண்டு எச்சிலாகிய உணவு உண்ட இலைபோல்வன.

(19) புண்ணியாகவாசனம் - ஆசனம் நிவர்த்திக் கிரியை.

(20) தைச்சங்கிராந்தி - தைமாதப்பிறப்பு. நவபாண்டம் - புதிய (மண்) பாத்திரம்.

வினாக்கள்.

(1) தமது பந்திக்கு உரியரல்லாதவருக்கு அன்னம் கறி படைத்தால் கைக் கொண்டு நடக்க வேண்டும் ஆசார முறைகளை விவரிக்க.

(2) பின்பகலிலும் அஸ்தமயன காலத்திலும் செய்ய வேண்டிய வீட்டுப்பணி யாவை?

(3) அன்னம் கறி முதலியன படைக்கும்போது கையாளத்தக்க செய்கை முறைகளைச் சொல்லுக.

(4) ஆசனம் முடிவிற செய்யவேண்டுங் கருமங்களை எழுதுக.

இலக்கணம்.

(1) பிறவினைகளாக்குக:—எழுந்து, தெளித்தான், அகன்றார், புரள், நில், தா, போ, பயில்.

(2) பின்வரும் வாக்கியங்களைத் திருத்தி அமைக்க:—

(i) சோத்துப் பாணையைத் தண்ணி ஊத்திக் கழுவிச் சுத்தி செய்து கவுத்து விடுக.

(ii) ஆப்பையாற் கரியை அள்ளி எலையிலே படைச் சிட்டையா?

(iii) சவக்காரம் போட்டுப் பிடவையைத் துவைத்து அளுக்கைப் போக்கு.

(iv) கோயிலுக்குப் போனவர்களான சனங்களின் ஆபரணங்களைத் திருடர் களட்டிக் கொண்டு ஓடுற அப்போ பாத்திற்களா?

29. வீட்டுக்கொல்லை.

குறிப்புரை.

(1) தூர்க்கந்தம் - தீயநாற்றம். பூரித்தல் - சுவாசத் தால் உள்ளே நிரப்புதல். சடிதியில் - விரைவில்.

(4) செந்துக்கள் - பிராணிகள்.

(7) தூர் - சேறு.

(8) ஆரோக்கியம் - சுகம், நோயில்லாததன்மை. சுசி-சுத்தம். செளக்கியம் - சுகத்தோடு கூடியிருக்குந் தன்மை. அவிவேகம் - (அ + விவேகம்) புத்தியின்மை, அறியாமை. விவேகிகள் - அறிவுடையவர்.

வினாக்கள்.

(1) பலவித நோய்களும் சடி திமரணமும் எவைகளால் உண்டாகும்? அவை உண்டாகாமல் தடுக்கும் நெறியாது?

(2) கொல்லையும் வீடும் அசுசியடையாமற் பாதுகாக்கும் முறையை விளக்குக.

(3) ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாகிய நல்ல காற்றுக் கொல்லையில் உண்டாதற்கு என்ன செய்தல் வேண்டும்?

(4) இனற்று நீர் சுத்தமாதற்குச் செய்ய வேண்டுவன யாவை?

இலக்கணம்.

பின்வரும் வாக்கியங்களின் கருத்துச் சிதையாவண்ணம் குறித்தபடி மாற்றி வசனமமைக்க.

(1) அழகின பதார்த்தங்களும் மலமூத்திரங்களும் தூக்கந்தத்தை விசும். (2-ம் வேற்றுமைப் பெயரை எழுவாயாக மாற்றுக.)

(2) இத்தன்மையுடைய கொல்லைகளிலே உண்டாகும் நல்லகாற்று ஆரோக்கியத்தை விளைவிக்கும். (பிறவினைப் பதத்தைத் தன்வினையாக மாற்றுக.)

(3) கிணற்றினுள்ளே இலைகள் உதிர்ந்து அழகினும் சூரியகிரணம் படாதொழிந்தாலும் ஜலங் கெட்டுப் போம். (பயனிலைச் சொல்லைக் 'கெடுத்துவிடும்' என மாற்றுக.)

(4) இப்படிச் சேர்கின்ற திரளான குப்பை பயிர்களுக்கு நல்ல எருவாகுமே (எதிர்மறை வினைவாக்கியமாக மாற்றுக.)

(5) வீட்டுக்குச் சமீபத்திலே மலமூத்திரங்களை விடுதலும், எச்சிலிலைகளையும் குப்பைகளையும் போடலும், எச்சிலுமிழ்தலும் ஆகாவாம். (வினா வாக்கியமாக மாற்றுக.)

(6) விவேகிகள் இதை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்லல் வேண்டும். ('சொல்லல்' என்பதைச் 'சொல்லப்படல்' என மாற்றுக.)

30. ஆரோக்கியம்.

குறிப்புரை.

(3) சிலம்பம் - கழிவிசி வினையாடும் வித்தை, படைக்கலப் பயிற்சி. [படைக்கலம் பயிலுமிடம் 'சிலம்பகூடம்' எனப்படும்.] வாதமும் கபமும் - வாதமும் சிலேட்டுமமும் அதிகப்படுதல். நீங்கும் - வராதொழியும் என்றபடி.

(4) மலமோசனம் - மலங்கழித்தல். சமாக்கினி - (சம+அக்கினி) [சமனம் - சீரணம்] உண்ட உணவு சமிக்க (செமிக்க, சீரணிக்க)ச் செய்யும் அக்கினி. உதராக்னினி - வயிற்றினுள்ளேயுள்ள தீ. "திண்ண மிரண்டுள்ளே சிக்க அடக்காமற், பெண்ணின்பாலொன்றைப் பெருக்காமல் - உண் பொழுது, நீர் கருக்கி மோர் பெருக்கி, நெய்யருக்கி உண்பவர்தம், பேர் சொல்லப் போமே பிணி" என்னும் வைத்திய நூற் செய்யுளின் முதலாமடிக்கருத்து இங்கே குறிக்கொள்ளத் தக்கது.

(6) பறியும் பொருட்டு - வெளிப்பட்டுக் கழியும் பொருட்டு.

(7) பிராதக்காலம் - சூரியோதய முதல் ஆறுநாழிகை வரையில் உள்ள காலம், விடியல்.

(8) கிரணம் - ஒளி. பானம் - பருகுதல், குடித்தல்.

(12) பக்குவாசயம்-உண்ட உணவைச் சீரணமாக்கும் கருவியாகிய இரைப்பை.

(13) சரீரசபாவம் - உடலின் இயல்பு; வாததேகம், பித்ததேகம், சிலேட்டுமதேகம் என்னும் மூவகைத் தேகத்துள் தன் தேகம் எவ்வகையதோ அதனுடைய இயல்பு என்றபடி. மாறு கொள்ளாதவை - மாறு ஆகாதவை,

பொருந்துவனவாகிய உணவுகள். கால இயல்பு - கோடை மாரி குளிர் பனிக்காலங்களின் தன்மையும், பகல் இரவு கால மாலே என்ற கால வகைகளின் தன்மையுமாம்; அஃதாவது அவ்வககாலத்துச் சிதோஷ்ண நிலைமையின் வேறுபாடு முதலாயின என்றவாறு. வாத தேகத்துக்கு ஒத்துக் கொள்ளாத உணவுப்பதார்த்தங்களை வாததேகி உண்ணலாகாது; இவ்வாறே பித்த தேகத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளாத வற்றைப் பித்ததேகியும், சிலேட்டிம தேகத்திற்கு ஒவ்வாத பதார்த்தங்களை சிலேட்டிம தேகியும் உண்ணலாகாது; இவ்வாறே அவ்வககாலங்களின் சிதோஷ்ண நிலை முதலான இயல்புகளுக்கு ஒவ்வாத பதார்த்தங்களையும் உண்ணலாகாது என்பது கருத்து. சுவை விரியங்களால் தம்முள் மாறு கொள்ளலாவது: தேனும் நெய்யும் தம்முள் அளவொப்பச் சேர்த்துண்டால் அவை நஞ்சாய்க் கேடு செய்தல், பாலுணவோடு புளிச்சுவையுணவையும் அடுத்து ஒருங்குண்டக்கால் அவை ஒன்றுக்கொன்று மாறாய்க் கேடுசெய்தல் போல்வன.

(14) மீட்டும் மீட்டும் - அடிக்கடி.

(18) அருசி - அரோசகம், சுவையுள்ள உணவை உண்டபோதும் அவை சுவையற்றனவாய்த் தோன்றுதற்கு ஏதுவாய் நாவில் உண்டாகும் ஒருவகை மாற்றம்; 'வாயிலைத் தல்' எனவும்படும்; இதற்குப் பித்தம் மிகுதல் காரணமாகும்.

(19) முள்ளிக்காய்-வட்டுக்கத்தரிக்காய்; இது வட்டுக்காய் எனவும் வழங்கும்.

(20) சேஷித்த - மிஞ்சின, சேஷமான.

(21) மூன்றே மூக்கால் நாழிகையுள்-குரியோதயத்தி லிருந்து 3 $\frac{3}{4}$ -நாழிகை - காலே 7 $\frac{1}{2}$ -மணிக்குள். பதினைந்து

நாழிகையுள் - பகல் 12-மணிக்குள். ஏழரை நாழிகையுள் - இரவு 9-மணிக்குள்.

(23) அத்தியுஷ்ணம்-எனும்புச்சூடு; 'அஸ்தி' என்னும் வடசொல் திரிந்தது. அதிதாகம் - மிகுந்ததாகம்; மிக்க நாவாட்சி; 'அதி' என்னும் வடமொழி யிடைச்சொல் முதலிற் சேர்ந்து 'அத்யந்தம்' (=மிகுதி) என்ற பொருளில் வந்தது; அதிவேகம், அதிவிருஷ்டி என்பனவற்றிற் போல. இரத்த பித்தநோய் - இரத்தத்துடன் பித்தநீர் கலந்து வார்த்தியெடுக்கும் நோய். இரத்தக் கொதிப்பு - இரத்தத்திற் சூடு மிகுதல்; இதனால் வரும் நோய்கள் பாண்டு, காமாலை, சோகை முதலாயின.

(24) இரேசிக்கப்பட்ட-சுவாசிக்குந்தோறும் வெளியே விடப்பட்ட. நச்சுக் காற்று-(நஞ்சு + காற்று) விஷத்தன்மை வாய்ந்த காற்று. பூரிக்கப்படும் - (மூக்கால் உள்ளே யிழுத்துச் சுவாசப்பையில்) நிரப்பப்படும். தற்காலத்தில் - (பூரிக் கப்பட்ட) அக்காலத்தில், பூரித்தவுடனே என்றபடி. விளங்கும் - புலப்பட்டுத் தோன்றும்.

(26) கம்மியர்சாலைகள் - தட்டார் கொல்லர் தச்சர் கன்னூர் சிற்பிகள் ஆகிய பஞ்ச கம்மாளரின் தொழிற் சாலைகள்.

(29) சரீரமுயற்சி - உடலுறுப்புகள் யாவும் இயங்கத் தக்கவேலை; அவை: வயல்வேலை தோட்டவேலை போல்வனவும், வீடு பெருக்குதல் மெழுகுதல் நெற்குத்துதல் போல்வனவும், பந்தடித்தல் தேகாப்பியாசம் போல்வனவுமாம்; இவற்றுள் தத்தமக்கு ஏற்றன கொள்ளலாம்.

(34) மிதமாக - அளவாக, அவசியம் வேண்டுவதான அளவின் மிகாமல். இரத்தாது - அன்னரசம் இரத்தமாக உ.௦

மாறுமுன் உள்ளதிலையில் இரத்தாது எனப்படும். இரத்த தாது - இரத்தமாகிய தாது; [இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை]; உடம்பிற்கு முதற்காரணமாகிய தோல் எனும்பு இறைச்சி முதலான ஏழ்வகைத் தாதுக்களுள் இரத்தமும் ஒன்றாகும்.

(36) வித்து - விதை, மூலகாரணம் என்றபடி.

(40) நசியம் - மூக்கிலுள் இடம் மருந்து; அது பெரு மருந்துபோன்ற காரமான சில மருந்துப் பொருள்களா லாகிய ரூணம், தைலம் முதலாயின; இது கழுத்துக்கு மேற்பட்ட உறுப்புக்களிலுள்ள தோஷங்களை நீக்குவ தாகும். வமனமருந்து - வார்தியெடுத்தற் பொருட்டு உட் கொள்ளும் மருந்து; இது தொண்டை, இரைப்பை முதலிய வற்றைச் சுத்தப்படுத்தும்; சளி பித்த மிவற்றை வெளிப் படுத்தும்.

(41) பருப்பரைப்பு (பருப்பு + அரைப்பு) - பச்சைப் பயற்றினை அரைத்தாக்கிய அரைப்பு.

(42) இரண்டரை நாழிகை கொண்டது ஒருமணி. ஒருநாழிகை = 24-நிமிஷம் கொண்ட காலம்.

வினாக்கள்.

(1) சூரியோதயத்துக்கு முன்னே விழித்தெழுவுதால் எய்தும் நன்மைகள் யாவை?

(2) ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாயுள்ளது யாது? எவ் வாறு என்று விளக்குக.

(3) ஸ்நானஞ் செய்வதால் உண்டாகும் நன்மைகளை விவரிக்க.

(4) எவ்வகையான இயல்புடைய போசனத்தைப் புகித்தல் வேண்டும்?

(5) உடம்பினுள்ளே காரிரத்தம் நீங்கிச் செவ்விரத் தம் பெருகுதற் பொருட்டு நாம் செய்ய வேண்டுவனவும் தவிர்வனவும் யாவை?

(6) ஒழுங்காகச் செய்துவர வேண்டுவதாகிய சரீர முயற்சி (தேகாப்பியாசம்)யின் இன்றியமையாத தன்மையையும் பயனையும் விவரிக்க.

(7) நித்திரை எதன் பொருட்டு வேண்டும்? அதன் பயன் யாவை? அஃதின்மையால் வருந்தீங்குகள் யாவை?

இலக்கணம்.

(1) உவமையணிக்கு ஒருதாரணங் கூறி, அதில் உவ மானம், உவமேயம், உவமையுருபு, பொதுத்தன்மை என்னும் நான்குறுப்புக்களையும் எடுத்துக் காட்டி விளக்குக.

(2) 4-ம் பந்தியின் தொடக்கத்தில் 'ஒழுங்காகப் போசனஞ் செய்துகொண்டு வருதல் போலவே..... ஒழுங்காக மோசனஞ் செய்துகொண்டு வருதலும் ஆரோக் கியத்துக்கு ஏதுவாகும்' என்புழி, வழியெதுகையாகிய "பிராசம்" என்னுஞ் சொல்லணி அமைந்துள்ளது. இது போல் வழியெதுகை அமைந்துவர எங்கிருந்தாவது வேறு இரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

31. விபாதி திர்த்தல்.

குறிப்புரை.

(3) ஒளஷதம் - மருந்து; ஒஷதிகளாலாக்கப்பட்டது என்ற காரணத்தால் வந்த தத்திதாந்தப்பெயராகிய வட சொல்; ஒஷதி - முலிகை.

(4) பத்தியங்கள் - உண்ணத்தக்க உணவுப் பதார்த்தம் நடக்கவேண்டியமுறை முதலாயின. அபத்தியம் - (அ + பத்தியம்) பத்தியத்துக்கு மாறானவை, தகாத உணவுப் பதார்த்தம் செய்யத் தகாத செய்கை போல்வன. குணகுணங்கள் - (குண + அகுணம்) நன்மை தீமைகள்; (வடமொழித் திர்க்க சந்தி பெற்ற உம்மைத்தொகையாகிய தொடர்மொழி.) பூர்வகர்மம்-முற்பிறவியிற் செய்த தீவினை. பதிபுண்ணியம் - கடவுளைக் குறித்துச் செய்யும் தவம் விரதம் பூசை தானம் முதலாயின. நிவர்த்தி செய்து கொள்ளல் - நீக்கிக் கொள்ளல்.

(5) வஸ்துக்கள் - பொருள்கள்.

(7) உத்தமோத்தமம் - (உத்தம + உத்தமம்: வடமொழிக் குண சந்தி) முதன்மையானவற்றிலும் பார்க்க மேலானவை, உத்தமம் என்ற தரத்திலும் மேற்பட்ட தரம்.

(8) கிலேசப்பட்டு - கவலைப்பட்டு. அதைரியம் - (அ + தைரியம்) தைரிய மில்லாத தன்மை; தைரியம் - தீரனுடைய இயல்பு; அது யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாத மனத்துணிவு. சுட்டி - குறித்து.

(11) அசத்தன் - சக்தியில்லாதவன், வல்லமையற்றவன்.

(14) பக்குவாசயம் - இரைப்பை முதலிய சீரண உறுப்புக்கள்; உண்ட உணவு பக்குவமாதற்குரிய இடம் என்ற காரணத்தால் வந்த பெயர்; (பக்குவ - பாகமாதற்கு [சீரணமாதற்கு] உரிய, ஆசயம்-இடம்; வடமொழித் திர்க்க சந்தித் தொடர்.) முட்டி - தடை; பக்குவாசயமானது தன்னிடத்து வந்த ஆகாரத்துடன் சீரணத்திரவத்தைக் கலந்து கம்மியரது உலைத்துருத்திபோலத் தான் விரிந்துஞ்

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். ௩௦௯

சுருங்கியும் பாகப்படுத்தும் அச்செயலுக்குத் தடையைச் செய்வதாகும் அதிக போசனமுண்ணல் என்றறிக.

(19) அன்னியர்:—(அந் + அன்னியர்) அன்னியர் - தொடர்பில்லாதவர், உதவி செய்யமாட்டாதவர்; 'அந்' என்பது தன் பின்னே வரும் பதப்பொருளின் எதிர்மறைப் பொருளைபுணர்த்த வந்த இடைச்சொல்; அன்னியர் - அன்னியரல்லாதவர், 'தொடர்புடையவர், உதவி செய்பவர்' என்றபடி. மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தார் தன் மரணத்தின் பின் தன்னோடு தொடர்பிலராதலும், இம்மையிற்றாலும் தான் வறியவனுக்கால் தனக்கு அன்னியராய் உதவி செய்யாமையும், பிணிமுப்பு மாணாதினால் வருந்துமிடத்து அவற்றை நீக்கி உதவவல்லரல்லாமையும் உடையராதலின், அவரை 'அன்னியர்' என்றும் கடவுள் உயிர்க்குயிராய் உடனுறைந்து எல்லாப் பிறவிகளிலும் ஆன்மாக்களுய்யும் பொருட்டு உதவி செய்பவராதலின் அவரை 'அன்னியர்' என்றும் கூறினார்;

“அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுக்க
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேலிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலை மேல்வைத் தழுமைந்த ருஞ்சுடு காடுமட்டே
.....”

என்னும் பட்டினத்தடிகள் வாக்காலும்,

“என்னில் யாரும் எனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேயுயிர் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேகிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே.”

என்னும் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் அறிக.

(20) உயிர்ச்சார்பிலும் - மனைவி மக்கள் முதலான உயிர்களின் தொடர்பிலும். பொருட்சார்பிலும் - தாவர

சங்கம்மமாகிய திரவியங்களின் தொடர்பிலும். பற்று - ஆசை. மரிக்கும்போது - சாகுஞ் சமயத்தில். கடன் - அவசியஞ் செய்யவேண்டும் கருமம், கடமை.

வினாக்கள்.

(1) நோயாளி நோய் ரீக்கத்தின் பொருட்டு மருந்துண்ணும் முறையை விவரிக்க.

(2) நோயாளி இருக்கும் அறை எப்படிப்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும்?

(3) நோயாளி தன் உடம்பைச் சுத்தமாகப் பேணும் முறையை விளக்குக.

(4) எப்படிப்பட்டவர் தமக்கு இனியர்? விவரமாக உரைக்க.

இலக்கணம்.

(1) பின்வரும் சொற்களுக்குப் பகுபத இலக்கணங்கூறுக:—முயற்சி, துட்பம், மீளாது, உடையேம், போர்வை, வழக்கம்.

(2) பின்வருந் தொடர்களைப் பிரித்துக் காட்டுக:—மனமுயற்சி, குணகுணங்கள், பூர்வகன்மம், துக்கமுகம், சுத்தவாயு, செய்பாகம்.

32. தேவாலயம்.

குறிப்புரை.

(1) சாந்தித்தியர்-முன்னிலையில் அணுகியவர், இந்திரியங்களுக்கு விடயமாகியவர், கண்முதலிய இந்திரியங்களால் அறிந்து வழிபடத்தக்கவர் (விளங்கி அருள் செய்பவர்) என்றபடி.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். நகர

(2) வைஷ்ணவ + ஆகமங்கள் - விஷ்ணுவை முதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயத்துக்குரிய ஆகமநூல்கள். குரு முகமாக - குருவாயிலாக, குருவின் போதனையால், பாவனை - பாவித்தல், கருதுதல்.

(3) நெல் முதலாகிய = நென் முதலாகிய. வளங்கள் - வருவாய்கள். மருகிகை - அம்மைநோய். விஷ-ஞ்சி - விஷ பேதி, வார்திபேதி; இது வார்தியையும் கழிச்சலையும் உண்டு பண்ணும் கொள்ளை நோயாகிய தொற்று வியாதி (காலரா). கன்னம் - கன்னக்கோலாற் சுவரகழ்ந்து திருடும் திருட்டு. களவு - ஏனைய களவுகள், தட்டார் பொன்-நகைகளிற் செம்பு முதலிய கலந்து களவு செய்தல், ஸ்திரீ புருஷ சேரா வொழுக்கம் போல்வன. சாவதானம் - (ஸ+அவதானம்). அவதானத்தோடு கூடிய தன்மை; 'கவனத்துடன்' என்பது உலக வழக்கு.

(6) நாலாயிரப்பிரபந்தம் - (சடகோபர் முதலிய பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள் பாடிய விஷ்ணுத் தோத்திரமான) நாலாயிரம் செய்யுள் கொண்ட நூல். வாக்குக்கள் - பேச்சுக்கள்.

(7) அதிகாரிகள் - தன் கடமையிலுள்ள குறை குற்றங்களை மேற்பார்வை செய்யும் உத்தியோகத்தார்; அரசாங்கசேவைப் பகுதித்தலைவர் எனலுமாம். குரோதம் - கோபம். மதம் - கர்வம். மாற்சரியம் - பொருமை.

வினாக்கள்.

(1) தேவாலயக் கிரியைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியர்கள் யார்?

(2) தேவாலயக் கிரியைகள் காலந்தவருமற் சிரத்தை யோடு விதிப்படி செய்யப்படுவதால் உண்டாம் பயன்களை....
.....விவரிக்க.

(3) எந்த நிலைமையில் தேவாலயங்களாற் சனங்களுக்குச் சிறிதும்.....பயனுண்டாகாது?

(4) தேவாலயங்களினுற் சனங்கள் பயனடையும்படி செய்ய வேண்டுங் கருமங்கள் எவை?

இலக்கணம்.

(1) பிரித்துப் புணர்ச்சி விகாரங்களைக் கூறுக:—கூற்றுதைத்தான், பூசைகடப்பிடிற்றானே, பூசைகண்முட்டிடின, வளங்குன்றும், என்னருணந்தி.

(2) “ஆற்றரு நோய்மிகும்” என்ற பாடலில் அமைந்த பெயர்ச் சொற்களை எடுத்துக்காட்டி, அவை இன்ன வகையான பெயரென்பதைக் குறிக்க.

33. ம ட ம்.

குறிப்புரை.

(1) பரிசாரகர் - வேலைக்காரர்.

(4) விடயம் - விஷயம்; காரியம் பொருள் முதலியன. கடவுளுடைய உலகம் - சிவலோகம் முதலாயின. திவ்விய போகம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பேரின்பம். காலாந்தம் - (கால + அந்தம்) புண்ணியம் முடிவு பெற்ற காலம், அனுபவமுடிவு. சாயுச்சியம் - சிவத்துடன் இரண்டறக் கலத்தலாகிய முத்தியின்பம், பரமுத்தி.

(5) சுற்பம் - உலக சிருட்டிமுதற் பிரளயம் வரையிலுள்ள காலம், இதற் பிரமா முதலாயினோர் இறத்தலில்லை. மகா சங்காரம் - சிவம் தவிர வேறைய காரியப் பொருளாயுள்ள எல்லா உலகமும் மாயையில் ஒடுங்குதல்.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும்.

௨௧௩

(12) புறச் சமயிகள்-வேத சிவாகமங்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாத வேறு சமயத்தவர், உலகாயதர் முதலாயினோர். சற்சமயம் - நல்ல சமயம், உண்மைச் சமயம். நிராகரித்தல் - கண்டித்தல், உண்மைச்சமயமன்று என்று மறுத்தல்.

(13) பாசத்தார் - உறவினர்.

(11) வாடகம்: இது வாடகை என வழங்கும்.

வினாக்கள்.

(1) மடமாவது யாது? அங்கே எவ்வெக் காரியங்களின் பொருட்டு வெவ்வேறிடங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்?

(2) மடாதிபதிகளாதற்கு யோக்கியர் யார்? அவர்கடமை என்னென்ன?

(3) கன்மயாகம் முதலிய ஐவகை யாகங்கள் எவை? அவற்றைத் தனித்தனி விளக்குக.

(4) எப்படிப்பட்ட மடாதிபதிகள் போலிச் சேனாதிபதிகளை ஒப்பர்? ஈண்டு உவமான உவமேயங்களின் பொதுத் தன்மையை விளக்குக.

(5) துறவிகளை மடாதிபதிகளாக்கின நம்முன்னோர்கருத்து யாது? விவரிக்க.

இலக்கணம்.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் தீறிட்ட சொற்களைக் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் மாற்றி வசனக் கருத்துச் சிதையாதவகையால் அமைக்க.

(1) ஆசாரியரிடத்தே நல்லொழுக்கம் இல்லாதபோது அவருடைய உபதேசம் சிறிதாயினும் பயன்படாது.

(எதிர்மறை வினைகளை உடன்பாட்டு வினைகளாக மாற்றுக)

(2) மடாதிபதிகள் தமது காலமெல்லாம் வீண் செலவு செய்து உலக விவகாரங்களிலே போக்குவராயின் ஓகோ பொது நன்மை எப்படி நடத்தப்படும்! (2-ம் வேற்றுமைப் பெயராக மாற்றுக.)

(3) ஐயையோ அவர்களால் உலகத்தார் எப்படிக்கடைத்தேறுவர்! (எழுவாயாக மாற்றுக)

(4) மடாதிபதிகள் தம்முடைய சீடர்கள் முதலாயினோரைத் தமது உபதேசத்தினான் மாத்திரமன்றித் தமது நல்லொழுக்கத்தினாலும் திருந்தல் வேண்டும். (சீடர்கள் முதலாயினோருடைய வினையாக மாற்றுக).

34. ச த் திர ம்.

குறிப்புரை.

(2) சத்திரத்துக்கு அதிகாரிகள்-சத்திர கருமங்களை நடத்துந் தலைமை உத்தியோகத்தர். தூரபிமானம் - நீதியற்ற (நிய) அபிமானம், வீண் பெருமை. நியோகித்தல் - நியமித்தல், ஏற்படுத்தல்.

(6) சந்திராவந்தனம் - காலை மாலை உச்சிப் பொழுதுகளிற் செய்யும் தர்ப்பணம் செபம் முதலிய வழிபாடு, அனுட்டானம். மாமிச பக்ஷணம் - புலாலுண்ணல். பொய்ச்சான்று - பொய்ச்சாஸ்தி.

(8) சத்திரபதி - சத்திரத்தைக் கட்டிய முதலாளி, அதற்கு உரிமைக்காரர்.

(11) பூசை வேதிகை ஆன்மார்த்த (சிவ) பூசை செய்தற்குக் கட்டப்படும் மேடை.

குறிப்புரையும் அபிப்பிராய வினாக்களும். நகடு

(12) சமசாதியார்-தம்முள் சமமாகிய சாதியார், ஒரே சாதியார்.

(13) தோப்பு - மரச்சோலை.

(14) பூசையை-பூசைக்குரிய ஆன்மார்த்த சிவலிங்கம், பூசைப்பாத்திர முதலியவற்றை.

(16) வாசோதகம் - (வாஸ + உதகம்: குணசந்திராய வடமொழித் தொடர்) வஸ்திரத்தின் நீர். பூசை ஏது: பூசை இல்லை என்றபடி.

(18) மானம் - பெருமை, மரியாதை. சயனிப்போம் - படுப்போம்.

(19) பராமுகர் - புறக்கணித்து நடப்பவர், கவனி யாதவர்.

வினாக்கள்.

(1) சத்திரமாவது யாது?

(2) சத்திர தருமம் நன்றாக நடை பெறுதற்குச் செய்ய வேண்டுவன யாவை?

(3) யார் யாருக்குக் கொடுப்பது தருமமாகும்?

(4) சத்திரத்திலே என்ன என்ன விதமான செளகரியங்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும்?

(5) “கறையான் புற்றெடுக்கப் பாம்பு குடிபுகுந்தாற் போல” இப்பழ மொழியை உபயோகித்த சந்தர்ப்பத்தையும், இதனால் அறிவுறுத்தப்பட்ட அறிவுரையையும் கூறி விளக்குக.

இலக்கணம்.

(1) 8-ம் பந்தியிலுள்ள வாக்கியங்களுக்கு எழுவாய்

பயனிலைகளை எழுதுக.

(2) அல்லர், ஒத்தது, வறியவர், மற்றவர்கள், யாது, வந்தவர், ஆராய்ச்சி இவற்றின் பகுதிகள் யாவை?

35. தேவாலய தரிசனம்.

குறிப்புரை.

(1) தேவாலயம் - (தேவ + ஆலயம்) தேவர்களுக்கு (தேவபூசை வழிபாடுகட்கு) உரிய ஆலயம்.

(5) அட்டாங்கம் (அட்ட + அங்கம்) எட்டு அவயவங்கள். பஞ்சாங்கம் (பஞ்ச + அங்கம்) ஐந்து அவயவங்கள். திரயாங்கம் (திரய + அங்கம்) மூன்று அவயவங்கள்.

(10) பிரதக்ஷிணம் - வலமாகச் சுற்றுதல், வலம் வருதல்.

(13) ஆவரணம் - பிராகாரம், சுற்றுவீதி. தூபி - கோயில் முடி, கருப்பக்கிருகத்தின்முடி. துசத்தம்பம் - கொடிமரம்.

(15) உரோமஞ்சிலிர்ப்ப - உடம்பில் மயிர்சிலிர்ப்ப, புளகம் உண்டாக. ஆனந்தவருவி (ஆனந்த + அருவி) ஆனந்தக்கண்ணீர்; (அருவிபோல் விழுந் கண்ணீர்க்கு அருவி என்ற பெயர் உவமவாகுபெயர்.)

(16) கர்ப்பூர + ஆராத்நிரிகம் - கர்ப்பூர ஆலாத்தி. பணிமாறல் - சுற்றி உபசரித்தல். அருச்சகர் - பூசகர்.

(18) தம்பலம் - வெற்றிலை பாக்குத்தின்ற எச்சில். உத்தரீயம்-சால்வை, அங்கவஸ்திரம். பாதாசை-செருப்பு முதலியன. சாயை - நிழல். நிர்மாலியம் - சுவாமிக்கு நிவேதித்த திருவமுது போல்வன; சுவாமிக்குச் சாத்திய விபூதி சந்தனம் தீர்த்தம் என்ற இவை விநியோகத்துக்குக் கோயில்

வாயிலில் வைக்கப்பட்டிருப்பினும் அருச்சகர் தர வாங்க லாமேயன்றித் தானாகத் தீண்டி யெடுத்தலும் குற்றமாம் என்றறிக. அகாலத்திலே - தரிசனஞ் செய்யலாகாதென்று விலக்கப்பட்ட காலத்தில், அவை அபிஷேககாலம் நைவேத்யகாலம் போல்வன.

வினாக்கள்.

(1) அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது? அதனைச் செய்யும் முறைமையை விவரித்துரைக்க.

(2) எந்த எந்தத் தெய்வங்களுக்கு எத்தனை எத்தனை முறை பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்? பிரதக்ஷிணமாவது யாது?

(3) திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகாத குற்றங்கள் எவை?

(4) திரயாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

இலக்கணம்.

(1) 18-ம் பந்தியிலுள்ள வடசொற்களை எடுத்து எழுதுக.

(2) 7 பின்வரும் வடமொழிச் சந்தியாகிய தொடர் மொழிகளைப் பிரித்துக் காட்டுக:—தேவாலயம், அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரயாங்கம், கர்ப்பூராராத்நிரிகம், சனனாசௌசம், மரணாசௌசம், அகாலம்.

36. புராணபடனம்.

குறிப்புரை.

(7) குணத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்ற இராகம் - வீரம் முதலிய நவராகங்களுக்கும் (இளவேனில் முதலிய) பெரும் பொழுது (விடியல் முதலான) சிறு பொழுதுகளுக்கும் இயைந்த இராகம்; காமப்போதி அசாவேரி தன்னியாசி இவை வசந்த கால இராகங்கள்; பூபாளம் நாட்டை முதலாயின விடியலிராகங்கள்; பிறவிரிவுகளை இசைநூல் வல்லாரிடம் கேட்டறிக.

வினாக்கள்.

- (1) புராணபடனத்திற்கு உரிய இடங்கள் யாவை?
- (2) புராணபடனத்திற்கு யோக்கியராவார் யாவர்?
- (3) புராணபடன நாளிலே படித்தல், பொருள் சொல்லல், கேட்டல் ஆகியவைகளைச் செய்வோர் என்ன நியமங்களை அனுட்டித்து எப்படி அவைகளைச் செய்தல் வேண்டும்?
- (4) புராணம் கேட்பவர் புராணமுற்றுப் பெற்ற தினத்திலே என்ன செய்தல் வேண்டும்?

இலக்கணம்.

பிழையுளவேல் திருத்தி அமைக்க:—

- (1) புராணப்படனமாவது புராணத்தை ஒருத்தர் வாசித்து ஒருத்தர் பொருள் சொல்லலாம்.
- (2) புராணத் திருமுரையை சந்தனம், புஸ்ப்பம், தூபந்தீபங்களால்ப் பூசை பண்ணி நமஸ்கரித்து படிக்கத் துடங்க வேணும்.

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். ககசு

(3) ஸ்நானஞ் செய்து தோய்ச்சுலந்த வஸ்த்திறத் தரித்து அனுட்டானம் முடித்துக் கொண்டே புராணக் கேளக்க வேண்டும்:

37. சிராத்தம்.

குறிப்புரை.

(3) ஆம்சிராத்தம்-அரிசி காய்கறி முதலிய பொருள் களாற் செய்யும் சிராத்தம்; ஆமம் - பாகஞ் செய்யப்படாத பொருள்கள். இரணிய சிராத்தம் - அன்னத்திற்குப் பதிலாகப் பொண்ணைக் கொடுத்துச் செய்யும் சிராத்தம்; இரணியம் - பொன் = காசு.

(7) யவம் ஒருவகைத்தானியம் (வாற்கோதுமை.) முள்ளிக்காய் - வட்டுக்கத்தரிக்காய்.

(13) வரித்தல் - நியமித்தல். உதகம் - நீர்.

(14) சிராத்த கருத்தா - சிராத்தஞ் செய்பவன். வரிக்கப்பட்டவர் - பிதிர்களின் ஸ்தானத்தில் நியமிக்கப் பட்டவர்.

(16) விக்கிரயம் - விற்பல்.

(17) புரோகிதர் - வைதிகக்கிரியை ஆகமக்கிரியைகளை ஆசாரியனாக இருந்து நடத்துவிப்போர்.

(19) துரிதம் - விரைவு.

(21) திலதர்ப்பணம் (பிதிர்களைக் குறித்து மந்திரத் துடன்) எள்ளுடன் கலந்த, நீரைக் கைகளால் இறைத்தல்.

வினாக்கள்.

- (1) அன்ன சிராத்தம் செய்தற்குரியார் யார் யார்? அவர்கள் எவ்வெக்காலத்தில் மாத்திரம் ஆம்சிராத்தஞ் செய்யலாம்.

(2) குத்திரர் முதலாயினோர் என்ன சிரத்தஞ் செய்தல்வேண்டும்? அது செய்ய இயலாவிடத்து என்ன செய்யலாம்?

(3) அன்ன சிரத்தஞ் செய்தற்குரிய காலம் யாது? ஆம் சிரத்தஞ் செய்தற்குரிய காலம் யாது? அக்காலங்களை விவரித்து விளக்குக.

(4) சிரத்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட வேண்டிய தான பாத்நிரங்கள் எத்தனை பேர்? விவரமாக எழுதுக.

(5) சிரத்த கருத்தாவும், சிரத்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும் மேற்கொண்டொழுக வேண்டிய நியமங்கள் எவை?

இலக்கணம்.

(1) பின்வரும் இணைச் சொற்களைப் பொருள் வேறு பாடு தோன்ற தனித்தனி வாக்கியங்களில் அமைத் தெழுதுக:—

(i) அறுகு - அருகு.	(iv) அரை - அறை.
(ii) இற - இர.	(v) கருத்து - சுறுத்து.
(iii) வாழை - வாளை.	(vi) வாழ் - வாள்.

(2) பின்வரும் சொற்களுக்கு எதுகைத் தொடையமைந்த மும்முன்று சொற்கள் எழுதுக.

(i) குட்டம்.	(iv) பாத்நிரம்
(ii) கலம்	(v) தானம்
(iii) உறுப்பு	(vi) எருமை

குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும். ௨௨௧

38. தமிழ்.

குறிப்புரை.

(2) திருவேங்கடம்: இக்காலத்துத் 'திருப்பதி' என வழங்கும் மலை; பிரசித்தமான விஷ்ணு ஸ்தலமாக உள்ளது. கன்னியா குமரி - கன்னியா குமரி முனைக் கடல்; இந்தியாவின் தெற்குத்தெனிலுள்ளது இது.

(3) செவியறிவுறுத்தருளினார் - போதித்தருளினார், உபதேசித்தார்.

(4) வழிப்படுத்தார் - வழிநூல் செய்தார்.

(9) அகப் பொருணூல் - (அகப்பொருள் + நூல்) அகப் பொருளாகிய களவு சுற்பென்னும் உலக இன்ப ஒழுக்கத்தின் இலக்கணநூல். திருவவதாரமாய் - (திரு + அவதாரமாய்) உயர்ந்த பிறவி யெடுத்து. பிராயம் - வயசு.

(11) ஆன்றோர்கள் - பெரியோர்கள். "உலகமெலாந் தொழுது":—உலகம் - இடவாகு பெயராய் உலகத்தவரை உணர்த்திற்று. கடல் வரைப்பு - கடலாகிய எல்லையை யுடையது, பூமி; (அன்மொழித் தொகைப் பெயர்.)

(1) வடமொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் சிறந்த இலக்கண நூல் எவை? அவற்றின் ஆசிரியர்கள் யார் யார்?

(2) அகத்தியத்தின் கண்ணே கூறப்பட்ட தமிழிலக் கண வகை யாவை? அவை எவ்வாறு அமைத்துக் கூறப்பட்டன?

(3) அகத்தியத்தின் வழிநூல்களுள் இயற்றமிழ்க்குச் சிறந்த வழிநூல் யார் செய்தனர்? அதன் பெயர் யாது?

(4) கடைச் சங்க வரலாற்றைப்பற்றி ஒரு சிறு சுட்டுரை எழுதுக.

(5) “இறையனார் அகப் பொருள்” என்ற நூலைப் பற்றி அறிந்த மட்டில் கூறுக.

இலக்கணம்.

(1) காஞ்சிப்புராணச் செய்யுள் இரண்டின் பொழிப் பும் உரை நடையில் எழுதுக.

(2) “கண்ணுதற் பெருங்” என்ற செய்யுளடிகளில் அமைந்த மேனைத்தொடைச் சொற்களையும், எதுகைத் தொடைச் சொற்களையும் அட்டவணைப்படுத்தி எழுதுக.

(3) விதிபாட்டிப் புணர்த்தி எழுதுக:—(i) முதல் + நூல்கள். (ii) முருகன் + கடவுள். (iii) இயல் + தமிழ். (iv) வடக்கு + திசை. (v) கடைச்சங்கம் + புலவர்.

39. காலப்பிரமாணம்.

குறிப்புரை.

காலப் பிரமாணம் - கால அளவை, கால அளவு.

(1) நிமிஷம்-ஒர் இமைப்பொழுது; ‘நிமேஷம்’ எனவும் படும்.

((2) பரார்த்தம்-(பர + அர்த்தம்) பரத்தினது பாதி; பிரமாவினது ஆயுட்காலத்தின் பாதி என்றபடி.

(3) தேவமானம் - தேவர்களுக்குரிய கால அளவு (வருஷ அளவு.) மனுஷியமானம் - மனிதர்களுக்குரிய கால அளவு (வருஷ அளவு.)

(4) தினப்பிரளயம் - (பிரமாவின்) ஒருநாளில் உண்டாகும் உலக அழிவு.

(6) தற்காலத்திலே - இக்காலத்திலே. சவேத வராகம்:—சவேதம் - வெள்ளை; வராகம் - பன்றி.

(7) செளரமானம் - சூரியனது கதியால் கணிக்கும் (மாசம் முதலிய) அளவு; செளரம்-சூரியன் சம்பந்தமானது; மானம் - அளவு. சாந்திரமானம் - சந்திரனது சஞ்சாரத்தால் கணிக்கப்படும் (மாசம் முதலிய) கால அளவு; சாந்திரம் - சந்திரன் சம்பந்தமானது.

வினாக்கள்.

(1) நிமிஷம் முதல் 1-நாள் வரையிலுள்ள கால அளவை வாய்பாடுகளை எழுதுக.

(2) பகலும், மாசம், அயனம், வருஷம்; இக்காலங்களின் அளவை விளக்குக.

(3) தேவர்களுக்குப் பகற் காலம் யாது? இராக்காலம் யாது?

(4) தேவர்களுக்குரிய ஒரு நாள், ஒரு வருஷம் என்பவற்றை மனுஷியமானத்தால் எவ்வளவு காலம் என்று விளக்குக.

(5) பிரமாவின் ஒரு பகலில் எத்தனை மறுக்கள் அதிகாரம் பண்ணுவார். எத்தனை இந்திரர் இறப்பர்?

(6) செளரமான வருஷம் சாந்திரமான வருஷம் என்ற இரண்டினையும், தொடக்க முடிவுகளைக் கூறி விளக்குக.

(7) ‘அதிக மாசம்’ என்பது யாது? விவரமாக விளக்குக.

இலக்கணம்.

(1) முற்பாடத்தில் வந்த “வடமொழியைப் பாணி
னிக்கு” என்ற செய்யுளில், ‘உலகம்’ ‘கடல் வரைப்பு’ என்ற
இரண்டு சொல்லுக்கும் இலக்கணக் குறிப்பு எழுதுக.

(2) ஆகுபெயராவது யாது? அது எத்தனை வகைப்
படும்? நான்கு வகைக்கு உதாரணம் தந்து அவற்றை
விளக்குக.

(3) அன்மொழிக் தொகையாவது யாது? இரண்டு
உதாரணம் காட்டி விளக்குக.

புலகு. சூசமுநாவலரவர்களது
நான்காம் பாலபாடம்
செய்யுட்பாக அநுபந்தம்.

ஊபதி தலை.

இரண்டாம்பிரிவு.

கந்தபுராணம்.

மகேந்திரகாண்டம்.

அவைபுருடலம்.

கூக — ௧௪௦.

சூண்டாப்பிலநோற்றனைவேள்விநின்றுற்றி
முண்டதீயிடைமுழ்க்கிணைக்கென்தமுன்னனித்த
மாண்டிதா தபேராயுளைத்திருவொடும்வாளா
விண்டொர்புன்னெறியாற்றியேயிழுக்குவதியல்போ. (௧௦௯)

சைபமேற்படுவளத்தொடுநீயுநின்றமரு
முப்பவேண்டுமேலமார்தஞ்சிறையினையொழித்த
வையமேலறத்தியல்புளவாழிமற்றிதனைச்
செய்யலாயெனினிங்குவந்தடுவனாற்றிண்ணம். (௧௧௦)

என்றமற்றிவையாவையும்வரைபகவெறித்தோ
நன்றனக்கறைமென்றனனீங்குநீயும்பர்
வன்றனைச்சிறைநீக்கியேபறத்தினிவ்வளத்தை
என்றதுய்த்தனைநெடிதுநீவாழ்கெனவின்றான். (௧௧௧)

மறமகன்றிடாயிரனிக்கிணையனவகுத்தே
யறையும்வாசகங்கேட்டலும்வெகுளிமுளகத்தன்
பொறியுமிழந்திடுகண்ணினன்புகையுமிழர்ப்ப
னெறியுமங்கையனிற்ந்திடுமுறுவலனிசைப்பான். (கக௭)

மேலையாயிரத்தெட்டெனுயன்டமும்வென்றே
யேலுகின்றதோர் தனியிறையாகியவெனக்குக்
கோலவாலெயிறின்னமுந்தோர் நிலாக்குதலைப்
பாலனெனகொலாமினையபுந்திகள்பகர்வான். (கக௮)

விறலின்மேதகுமவுணராம்வலியிலார் மிகவும்
வறியராகியதவராமேலவர் மழலைச்
சிறுவராதனிமுதல்வற்குமமைச்சியல்செய்வா
ரெறியுநெயிருமுலகத்துவழக்கநன்றி துலை. (கக௯)

நறைகொடார்முடியவுணர் தங்குலத்தினைநலித்து
வறுமைசெய்தனர் கடவுளரவா திருமாற்றிக்
குறியிலேவலுங்கொண்டனனொழுக்கமுங்கொன்றேன்
சிறையும்வைத்தனனங்குடித்தமர்முறைசெய்தேன். (கக௯)

நெடியமான்மகனுறங்குநாளானையேநீங்கித்
தொடுபெருங்கடலுலகெலாங்கொள்ளினுஞ்சுரரை
விடுவனல்லன்யான்விடருஞ்சிறையினைவிண்மே
லுடையவண்டத்தினுச்சியிறொருதலையுய்ப்பேன். (கக௯)

தப்பல்செய்திடுமகபதிமுதலினோர் தமையு
மிப்பதிக்கேணகொணர்ந்தன்னசிறைசெயலிருந்தேன்
கைப்புக்குஞ்சிறைவிடுவனென்கிலன்கண்டா
யொப்பருந்திறற்குரனென்றொருபெயருடையேன். (கக௯)

மின்னுவச்சிரப்படிவமும்மேலுறுபல்வரமு
முன்னொர்ஞான்றுதன்றுதைபெற்களித்திடுமுறையைப்

பின்னராவரேபெயர்ப்பவர்பெருஞ்சமரியற்றி
பெண்ணையாற்றலால்வென்றிரீர்மையோரெவரே. (கக௯)

நானமாழகத்தாரகவெம்பியைத்தடிந்த
மானவேற்படையவன்பிசைவருவதுவலித்தேன்
பானல்வாய்ச்சிறுசெயொடுரீயமர்ப்பயிற
லூனமேயெனத்தறித்தனரா தலாநொழிந்தேன். (கக௯)

தூங்குகையுடைத்தாரகவிளவலைத்தொல்லை
யோங்கறன்னொடுமட்டதுநென்னலையுணர்ந்தேன்
பாங்கினுரையப்பாலன்மேலுந்தியென்பறியும்
வாங்குகின்றனனானையேகாண்டியான்மன்னே. (கக௯)

அரிகளெண்ணிலரிந்திரொண்ணிலரல்லாச்
சுரர்களெண்ணிலரண்டங்கடொறுந்தொறுமிருந்தார்
செருவினாற்றலர்வழுத்தியேபாயினர்சிவன்க
னெருநல்வந்திடுசிறுவனெனெனென்திரிந்திர்பான். (கக௯)

ஓதியென்பலவமரரைவிடுகிலனுணர்ச்சி
யேதுயில்லதோர்மகவுதன்புன்மொழியேற்றுப்
பேதையாதலினொற்றைய்வந்தினைபிழைத்துப்
போதிநின்னுயிர்தந்தனன்யானெனப்புகன்றான். (கக௯)

அகிலமாள்பவனிங்கவைமொழிதலுமையன்
வெகுளிரெவங்கனல்சிந்திடவுளஞ்சுடவெகுண்டு
புகையும்ங்கியுமுயிர்ப்புறமயிர்ப்புறம்பொடிப்ப
கையும்வந்திடச்சிவந்திடவிழியிவைவலில்வான். (கக௯)

உய்யலாவதோர்பரிசினையுணர்வுறுதழுவல்
கையகெண்மதிகட்செவிமதியொடுகலந்த
செய்யவாரசடைப்பரம்பொருட்டிருதல்திழிசே
ரையன்மேதகவுணர்ந்திலையாலென்றறைந்தாய். (கக௯)

மது ந்தவா த்தெவன்பர்வானகத்தவைய
பேணமுந்தொழிலவொன்பரிருள் தங்கையு
வானிலத்தினிற் பரம்பொருளிலொனானில
ரானொற்றிமுகமனேசர தமற்றன்குல்.

(கஉக)

ஆபுஸ்ரீயபுகழ்ச்சிபோற்கொள்ளையறிவோர்
தேய * மாவதுபார்க்குமெட்டாததுதெனியிற்
அபயிடுபெறருளவதுபசிடத்துணியாம்
வாப்பமபாவதுபுகழுவன்கேளவனகுப்பான்.

(கஉக)

மன்னளந்திடுமாவனும்வனசமேலவனு
மென்னரும்பகறடியுங்காண்கிவா திருந்த
பன்னவன் னுதல்விழியிடைப்பார்க்குடருள
புண்ணிறந்தபெருளினுன்மதையாயுதித்தான்.

(கஉக)

முன்னவர்க்குமுன்னகுமொவர்தமக்குமுற்பட்டுத்
தன்னோடுகிலாதிசனாதனிப்பெயர் தாங்கி
வின் னுயிர்க்குயிராயருவுருவமாயெவர்க்கு
மன்னதானதையாயிருந்திடும்பரமனையவன்.

(கஉக)

சசனேபவனொலான்மதையாயினன்கா
னுகிலாவவனறுமுகத்துண்மையாலறி
பெசிலாங்கவன்பரனெடுபேதகனல்லன்
நேசலாவகன்மணியிடைக்கதிர்வருதிறம்போல்.

(கஉக)

பூதமனத்தினுத்திழிகிலைத்தாகியபுயியு
னோதுளிற்பல்லண்டத்திடுவாயிரத்தெட்டுங்
கோதின்க்கழும்படைகளுமுனக்குமுன்கொடுத்த
னதிவீசனேபவனெனின்மற்றுவதரிதோ.

(கஉக)

ச தேயம் - தியானிக்கப்படுவது.

சுதமிழ்புயிபண்டங்கள்பெற்றனமென்றே
பேதையுன்னின்கிரிதவன்றன்னருள்பெறுவோர்
பூதமனத்தினுமேனையதிறத்தினும்புறத்து
மீதுமாமண்டமெவற்றிற்கும்வேத்தியல்புரிவார்.

(கஉக)

ஆதியாகியபுருடிலையுமவகைப்பொறியும்
வேதம்பாவையுந்தந்திரப்பன்மையுமேனா
வோதநின்றிகிலைகளுமவ்வற்றுணர்வாம்
போதம்பாவையுங்குமரவேள்பொருளிலாவுருவம்.

(கஉக)

எங்கனும்பணிவதனங்களைக்கனும்விழிக
ளைக்கனூந்திருக்கேள்விகளைக்கனூங்காங்க
ளைக்கனூந்திருக்கமுடிபெங்கனும்வடிவ
மெங்கனூஞ்செறிந்தருள்செயுமறுமுகத்திறைக்கே.

(கஉக)

தாமரைக்கனூன்முதலியபண்ணவர் தமக்கு
மேமுறப்படுமறைக்கெலாமா திபெற்றியன
மோமெனப்படுங்குடிலையெயாப்பிலாமுருகன்
மாமுகத்துளொன்றுமவன்றன்மையார்வகுப்பார்.

(கஉக)

முக்கண்மூர்த்தியுமாங்கவன்முண்டகாசனனுஞ்
சக்கரப்படைபண்ணலுமாங்கவன்றானே
திக்குப்பாலருங்கதிர்களுமுனிவருஞ்சிறப்பின்
மிக்கதேவருமாங்கவன்யாவர்க்குமேலோன்.

(கஉக)

சுட்டுமன்னுயிரெவற்றிற்குமிருனினப்பயனைக்
கட்டுவானவனாங்கவைதுலையெனக்கடிந்
வேட்டமேனிலைக்கதிபுரிவானவன்மேலாய்க்
காட்டுவான்முதற்றிறமெலாமாங்கவன்கண்டாய்.

(கஉக)

சிறுவன்போலுறுங்குரவனேபோலுறந்தினியிற்
குறியன்போலுறுகெடியவனாகியுங்குறுகு

செறியினின்னணம்வேறுபல்லுருக்கொடுநிலவு
மறிவநாடருங்கந்தவேளாடலாரறிவார்.

(கந௭)

சிவனதாடலின்வடிவமாயுற்றிடுஞ்செவ்வே
ளவனதாணையினன்றியேபெயர்கிலாதனுவு
மெவரவன்றனியாற்றலைக்கடந்தவரிவணீ
தவமயங்கிணையவன்றனிமாயையிற்சார்வாய்.

(கந௮)

எல்லையில்லேதார்பொருளெலாமாகுறுமியாவு
மல்லனாகியுமிருந்திடுமருவமுமாகும்
பல்வகைப்படுமுருக்கொளும்புதியிற்பயிலுந்
தொல்லையாதியாமநாதியுமாகியேதான்றும்.

(கந௯)

வாரியிழ்தரும்புன்னுனித்துள்ளிகண்மான
நேரிலாதமர்குமாவேனொடியபேருருவி
னோருரோமத்தினுலப்பிலாவண்டங்களுதிக்கு
மாரவன்றிருமேனியின்பெருமையையறிவார்.

(கந௧௦)

கணபதி துணை.

பெரிய புராணம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்.

௩௫௩ — ௩௮௩.

அன்னநாடி கடந்து கங்கை யணைந்து சென்று வலங்கொளு
மின்னு வேணியர் வாரணசி வீருப்பி னோடு பணிந்துடன்
பின்னணைந்தவர் தம்மை பங்க னொழிந்து கங்கை கடந்துபோய்
மன்னு காத்தல்செய் நாவின் மன்னவர் வந்து கற்சர முந்தினார். (1)

மாட மீது வளர்ந்த கானக மாகி பெங்கு மணித்தராத்
போக வானெறி யன்றி யும்புரி கின்ற காத்தல் பொலிந்தெழச்
சாக மூல பலங்க பெப்பது வந்த லிர்ந்து தனித்துநே
ரேகி னாரி வும்பெ ருக்கயி லைக்கு லக்கிரி யெய்துவார். (௩௫௪)

சூய வாரிரு ளின்க ணேகமங் வன்பர் தம்மை யணைந்துமுன்
நீய வாய விலங்கு வன்றொழில் செய்ய வஞ்சின் நஞ்சகால்
வாய நாக மணிப்ப ணங்கொன் லினக்கெ டித்தன் வந்துகா
ரேய வானவ ராயி னுந்தனி துன்ன ருஞ்சர மன்னினார். (௩௫௫)

வெங்க திர்ப்புக லக்க டத்திடை வெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
தெங்கு மிக்க பிளப்பி னுகர்த மெல்லை புக்கெரி கின்றன
பொங்க ழற்றெறு பாலெவ்நிழல் புக்க சூழல் புகும்பகற் [னார்.
செங்க திர்க்கனல் போலு மத்தினை திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணி

இவன னம்மிர வும்ப கற்பொழு தும்ம ருஞ்சர மெய்துவார்
பங்க யம்புரை தான்ப ரட்டள வும்ப சைத்தனை தேயவு
மங்கை பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை வைத்த சிந்தை மறப்பரோ
தங்க ரங்க லிரண்டு மேகொடு தாவி யேருதன் மேவினார். (௩௫௬)

கைக ளும்மணி பந்த சைந்துற வேக னாந்து சிதைத்தபின்
மெய்க வத்தெழு சிந்தை யன்பின் விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
மொய்க மிக்கனல் மெய்ப் பற்புகை மூன்று மத்த முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்த மன்பர் செல்ல வருத்தி புத்தினர் மாப்பினூஉ

மாப்ப முத்தசை னைந்து சித்தி வருத்த வென்பு முரிந்திட
கோவ ருக்குறி மின்ற சிந்தையி னேச மீசனை கேடுநீ
டார்வ மக்குயிர் கொண்டு கைக்கு முடம்ப டங்கவு முன்கெடச்
சேர்வ ரும்பழு வம்பு ரண்டு புரண்டு சென்றனர் செம்மையோர். (௧௧௦)

ஆப்பு நம்புதன் கின்ற நீளிடையக மெங்கு மரைத்திடச்
செப்ப ருங்கயி னைச்சி வம்படி சிந்தை சென்றுறு மாதலால்
மெய்ப்பு ரத்தி லுறுப்ப ழிந்தபின் மெல்ல வந்து முயற்சியுச்
தப்பு ரச்செய லின்றி யந்நெறி தங்கி னுர்தமி ழாளியார். (௧௧௦)

வேறு.

அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்
மன்னு தீந்தமிழ் புலியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த
நன்னெடும் புனர் நடமுமொன் றுடன்கொடு நடந்தார்
பன்ன கம்புனை பரமரோர் முனிவராம் படியால். (௧௧௧)

வந்து மற்றவர் மருங்குற வணைந்துநேர் நின்று
நொந்து நோக்கிமற் றவரெதிர் நோக்கிட லுவல்வார்
சிந்தை யிவ்வுறுப் பழிந்திட வருந்திய திறத்தா
விந்த வெங்கடத் தெய்திய தென்னென விவசத்தார். (௧௧௨)

மாகில் வற்கலை யாடையு மாப்பின்முந் தூலுந்
தேச டைச்சடை மவுவியு நீறுமெய் திகழ
வாகின் மெய்த்தவ ராகினின் றவர்தமை நோக்கிப்
பேச வுற்றதொ ருணர்வுற விளம்புவார் பெரியோர். (௧௧௩)

வண்டு லாக்குமுன் மலைமக ஞாடனவடகயிலை
வண்டர் நாயக ரிருக்குமப் பரிசவ ரடியேன்

கண்டு ரூம்பிட விருப்பொடுங் காதலி னடைந்தேன்
விளண்ட வென்குறிப் பிதுமுனி யேயெனக் கூற. (௧௧௪)

கயிலை மால்வரை டாவது காகினி மருங்கு
பயிலு மானுடப் பான்மையோ ரடைவதற் கெளிதோ
வயில்கொள் வேற்படை யமரரு மணுகுதற் கரிதால்
வெயில்கொள் வெஞ்சரத் தென்செய்தீர் வந்தென விளம்பி.

மீளா மத்தனை யுமக்கினிக் கடனென விளங்குந்
தோளா மாகமுந் துவளுமுந் துன்முனி சொல்ல
ஊளா நாயகன் கயிலையி னிருக்கைகண் டல்லான்
மாளு பிவ்வுடல் கொண்டுமீ னேனென மறுத்தார். (௧௧௫)

ஆங்கு மற்றவர் துணிவறிந் தவர்தமை யறிய
கீங்கு மாதவர் விசம்பிடைக் கரந்துரீண் மொழியா
கோங்கு நாவிலுக் கரசனே பெழுந்திரென் றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தொளி திகழ்வார். (௧௧௬)

அண்ண லேயெனை யாண்டுகொண் டருளிய வழுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னொற்றிருக் கயிலையி னிருந்தநின் கோல
கண்ணி நான்னொழு நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார். (௧௧௭)

தொழுதே முந்தநற் றெண்டரை நோக்கியின் டைத்தி
வெழுபெ ருந்திரு வாக்கின விறைவரிப் பொய்கை
முழுதி நம்மைநீ கயிலையி னிருந்தவம் முறைமை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற் காணெனப் பணித்தார். (௧௧௮)

ஊற்றி னொரு டிலையிசைக் கொண்டெழுந் திறைஞ்சி
வேற்று மாகினின் னாகினின் றுர்மொழி விரும்பி
நூற்றல் பெற்றவல் வண்ணலா ரஞ்செழுத் தோதிப்
பாற்ற டம்புனற் பொய்கைபின் முழ்கினுந் பணியால். (௧௧௯)

ஆதி தேவர்தந் திருவருட் பெருமையா ரறிந்தார்
பேர்த் தாதவர் பணிமலர்ப் பொய்கையின் மூழ்கி
மாதொர் பாகனார் மகிழுமை யாற்றிலோர் வானி
மீது தோன்றியந் தெழுந்தன ருலகெலாம் வியப்ப. (௩௭௧)

வம்பு லாமலர் வானியின் கரையில்வந் தேறி
யும்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை யுணர்வா
ரெம்பி ரான்றநங் கருணைகொ ளிதுவென விருகண்
பம்பு தாரைநீர் வானியிற் படிந்தெழும் படியார். (௩௭௨)

மிடையு நீள்கொடி வீ திகள் விளங்கிய லையா
றுடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவா
ரடைய வப்பதி நிற்பவஞ் சரிப்பவு மான
புடைய மர்ந்ததந் துணையொடும் பொலிவன கண்டார். (௩௭௩)

பொன்ம லைக்கொடி யுடனமர் வெள்ளியம் பொருப்பிற்
றன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாஞ் சரிதைப்
பன்மையோனிகள் யாவையும் பயில்வன பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயின்முன் வந்தார். (௩௭௪)

காணு மப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால் வரையாய்ப்
பேணு மாலய னிந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்
பூணு மன்பொடு போற்றிசைத் தெழுமொலி பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையுந் தனித்தனி முழங்க. (௩௭௫)

தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதா ரியக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலா மிடையக்
காசி வாள்விழி யரம்பையர் கானமு முழவுந்
தாசி லேழ்கடன் முழக்கினும் பெருகொலி தழைப்ப. (௩௭௬)

கங்கையேழுதந் தீர்த்தமாங் கடவுண்மா நதிகண்
மங்க லம்பொலி புனற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க

வெங்கு றீடிய பெருங்கண நாதர்க ளிறைஞ்சப்
பொங்கி யங்கனாற் பூசவே தாளங்கள் போற்ற. (௩௭௭)

அந்தண் வெள்ளிமால் வரையிரன் டாமென வணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடையெதிர் நிற்ப
முந்தை மாதவர் பயன்பெறு முதன்மையான் மகிழ்ந்தே
நந்தி யெம்பிரா னடுவிடை யாடிமுன்னணுக. (௩௭௮)

வெள்ளி வெற்பின்மேன் மாகதக் கொடியுடன் விளங்குந்
தெள்ளு பேரொளிப் பலனவெற் பெனயிடப் பாகங்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூட்டிற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார். (௩௭௯)

கண்ட வானந்தக் கடலினைக் கண்களான் முகந்து
கொண்டி கைகுவித் தெதிர்விழுந் தெழுந்துமெய் குலைய
வண்டர் முன்புநின் றுடினார் பாடின ரழுதார்
தொண்ட லுர்க்கங்கு நிகழ்ந்தன யார்சொல வல்லார். (௩௮௦)

முன்பு கண்டுகொண் டருளின ரமுதுண்ண முவா
வன்பு பெற்றவ ரளவிலா வார்வமுன் பொங்கப்
பொன்பி றங்கிய சடையரைப் போற்றுதான் டகங்க
ளின்ப மோங்கிட வேத்தினு ரெல்லையி றவத்தோர். (௩௮௧)

ஆய வாறுமற் றவர்மனங் களிப்புறக் கயிலை
மேய நாதர்தந் துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
தூய தொண்டருந் தொழுதெதிர் நிற்கவக் கோலஞ்
சேய தாக்கினார் திருவையா ரமர்ந்தமை திகழ. (௩௮௨)

ஐயர் கோலமங் களித்தகன் றிடவடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டுள மகிழ்ந்திட வருந்திமற் றங்குச்
செய்ய வேணிய ரருளிது வோவெனத் தெளிந்து
வைய முய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து. (௩௮௩)

வேறு.

கணபதி துணை.

மகாபாரதம்.

ஆரணியபருவம்.

அருச்சுனன் தவநிலைச்சுருக்கம்.

௧௦௧ — ௧௩௦.

எய்தகணபதிருமேனி யெய்துமுன்னிறகுதுணிந் தொன்
பிரண்டா யிலக்குறாமல், வெய்தின்வளி யுடனெய்தான் மூன்று
வாணி வின்னவர்கோன் மகன்மேலும் வேறென்றெய்தா,
கோதினிவன்வினோதமுறத் தொடுத்தானென்ப தறிபாமலெயி
னன்முடி யணிந்தபீலி, கொய்துநதி யறல்சிதறப் பிறையு
மானுங் குலையவொரு கணகுரக்குக் கொடியோனெய்தான். (1)

அற்போலச் சூழ்கின்ற கிராதரெல்லா மவன்முடிமே
வீவனெய்ததறிந்துதியி, னிற்போன்மே லெழுதலுமங் கவரை
பெல்லா நில்லுமெனக் கையமர்த்தி நீயின்றெய்த, சிற்போர்
கண்டனமடா சிற்பிடிக்கும்விரகறியோ முன்னிடத்தே
வேதவிற்போர், கற்போமென் றெருகணமற் றவன்மேல்
கிப்பான் கணகமலைச் சிலைவளைத்த கையினானே. (௧௦௨)

பிவிழுடியோன் விடுபிறைக்கணையை வேறெருபிறைக்
கணையினால் விலகவிற், கோலிவடிவாளி மழைசிந்தினன்
மறைக்கரியகொண்டலென நின்றகுமரன், மூலிவடிவாமெயி
னன் மேலவைபடாமன் முனைமண்மிசை குளிக்கமுரணர்,
வேலியிடுமாறென விழுந்தனவிழுந்ததனை விசயனனி கண்டு
வெகுளா. (௧௦௩)

வேணிமுடிவேடன் மிசைவேறுமொரு சாயகம்விடுத்த
னன் விடுத்தகணைவின், னுணியொடு முன்பிடுநெடு பின்பு
தொடுகின்றகணை நடுவணறவெட்டுதலுமே, கோணிபவிளம்
பிறை முடித்தவன்வெகுண்டுபல கோல்கள்விட விர்திரகம
ரன், பாணியுடனேதொடை நடுங்கியயனின்றதொரு பாதப
மருங்கணுகினான். (௧௦௪)

கொண்டுதவமேதன மெனப்புரியும் வில்விமெய்குலைந்
தயருகின்றநிலையைக், கண்டருகுவின்றறிம வான்மகளுரைக்க
மிகு கருணையொடிநங்கியவனைப், பண்டுதவமேபுரி யினைப்பற
மனத்தின்மிகு பரிவுடையனாகுவெகுளா, வெண்டிசையும்
வென்றனல ளித்தகிலைநாணியற வெயினர்பதி பெய்த
னனரோ. (௧௦௫)

உழுந்துருளுமெல்லைதனில் வில்வினெடுநாணற வரத்
தொடெதிரோடிவரிவிற், கழுந்துகொடு மாமுடியின் மோது
முனிழந்ததுயர் கண்ணிபடுபிலிமதியின், கொழுந்தமுது
சோரவிட நாகர்சுடிகைத்தலைகுலைந்து மணிசிந்தநகியா,
ளெழுந்துதமிழியகல் வானிலுறவேடனு மினைத்தவச
முற்றனனரோ. (௧௦௬)

விண்ணிலுறைவானவரில் யாரடிபடாதவர் விரிஞ்சனரி
பேமுதலினோர், மண்ணிலுறைமானவரில் யாரடிபடாதவர்
மனுக்கன்முதலோர்களதலக் கண்ணிலுறை நாகர்களில்
யாரடிபடாதவர்கள் கட்செவிமகிபன்முதலோ, ரெண்ணில்
பலபோனியிலும் யாவடிபடாதன விருந்துழியிருந்துழி
யுரோ. (கௌ)

வேதமடியுண்டன விரிந்தபலவாகம விதங்களடியுண்
டனவொரைம், பூதமடியுண்டன விராழிகை முதற்புகல்செய்
மொழுதொடு சலிப்பில்பொருளின், தேதமடியுண்டன பிறப்
பிலியிறப்பிலி பிறங்கலரசன்றன்மகளார், நாதனமலன்சமர
வேடவடிவங்கொடு நரன்கையடி யுண்டபொழுதே. (கௌ)

என்பொடு கொழுந்தகை நிணங்குருதி பென்னுமவை
விரண்டானும்வயிரா, வன்பொடுவளர்ந்தயிரு காதிபதிகாரி
பெனும் வடிவழகுபெற்றமறவோ, னன்பிடுவெடுபேரம்
வளர்த்தருளெயிற்றிமிச வஞ்சலபிராமவெயின்ன, பொன்
புரையுமேனியி லடித்தமைபொருதுமற் போர்புரியுமாறு
கருதா. (கௌ)

உள்ளடிவிரற்றலைகள் புறவடிபாட்டினுட னுயர்க்கணக்
கான்முழந்தா, டள்ளரியுருவியர் தாள்வரைகளோத்தகடி
தடமுதரமார்புதிணினோ, டள்ளிவருசெங்கையொடு முன்கை
பிடர் நெற்றியொடு சூடமெனவெண்ணு படைபால், வள்ள
லெனையாளுடைய மாதவனுமாதவனு மல்லமந்தொடங்கி
யுறவே. (கௌ)

மல்லமந்தொடங்கியிவ ரிருவரும்வெகுண்டபொர மாதி
ரமுமானிலமுமே, லெல்லையுமதிர்ந்துகழல் கின்றபொழு
தத்திய விற்பமயில்கேள்வன்வெகுளா, நல்லிசைபுனைந்த

மணி நூபுரவிசாலவொளி கன் னூபதகாமைமலரினல், வில்வி
யரிலெண்ணுதறல் வில்லுடைபகாணைதனை வின்னுலகில்
விசினனரோ. (கௌ)

விண்ணவர்தம்முற்புருத விண்ணவர்பிரான்மதலை விசை
யுடனெழுந்தமுகில்போன், மண்ணினிடை விழ்தருமுன்
மார்பகலமல்லதை வயங்குபுறமென்றுதெய்யா, னெண்
ணரியளுளவொளி யாகிவெளியாகிவரு மெயினர்பதியான
கருணைப், புண்ணியன் மகிழ்ந்துருக நின்றொலியுடன் பழைய
பூசல்பொர வெண்ணியெதிர்வான். (கௌ)

வெய்யகணநாதர்கண தேவர்விபுதாதியர் விரிஞ்சிவ
யோகியருஞ், செய்யகடரோனளகை யாதிபதிகின்னார்
கள் சித்தர்பலசாரணர்மணிப், பையரவினாடிபுரு கூதனிவர்
சூழ்தரப் பச்சையில்பாதிபுடனே, துய்யவிடைமீதொரு
செழுஞ்சுடரெழுந்தது தொழுந்தகைய தாகுமளவோ. (கௌ)

கைவிலுடனெய்யினர் கோடிபலர்கூழ்வரக் கன்னி
மயில் பின்னர்வரவே, நெய்வமறைஞாநிக டொபர்ந்துவர
வந்துபொரு செய்யசிலவேடன்முடிமேற், சைவமுறையே
பிறைவர் தண்மலரினோடறுகு சாத்தியொளிர் நான்மல
ரெலா, மெய்வடிவுகொண்டனைய கரியதவவேடனினை விழி
மவர் பரப்பிமகிழா. (கௌ)

தும்பைவகைமலைசெறி வில்லமொடுகொன்றைமலர் சூத
மறுகேகமழ்தருஞ், செம்பவளவேணிமிசை திங்கண்திருடி
யருள் செம்பொன்வடமேருவனையா, னுப்பர்மணியாழிஞெடு
தும்புருவுநரதனு முருகியிசைபாடவருள்கு, மும்பையுடனே
விடையின் மீதொளிரநின்றதனை யஞ்சலிசெய்தன்பொடு
தொழா. (கௌ)

வேறு.

ஆடினன்களித்தனனயர்ந்தநின்று
 னோடினன்குதித்தனனுருகிமாழ்கினன்
 பாடினன்பைத்தனன்பவளமேனியை
 நாடினனடுங்கினையந்தசின்னையான்.

(௧௧௬)

விழுந்தருவினையினிம்மெலிந்துநாயினு
 மழுந்தியபிறையினயருவேன்முனஞ்
 செழுஞ்சுடர்மணிப்பணித்திங்கள்மெளவியா
 யெழுந்தருளியவிஃதென்னமாயமோ.

(௧௧௭)

ஆதியேயன்டமுமனைத்துமாயொளிர்
 சோதியேகொன்றையந்தொங்கன்மெளவியாய்
 வாதியேமரகதவல்லியாளொரு
 பாதியேபவளமாம்பரமனாபியே.

(௧௧௮)

பையராவணிமணிப்பவளமேனியாய்
 செய்யவாய்மரசுச்செல்விபாகனே
 யையினேசெவடியடைந்தவர்க்கெலா
 மெய்யினையெங்குமாய்வினங்குஞ்சோதியே.

(௧௧௯)

முக்கனுநிலவெழுமுதித்தமுரலுஞ்
 சக்கரவதனமுந்தயங்குடையணியு
 மைக்கயன்மரகதவல்லிவாழ்வுறு
 செக்கர்மெய்வடிவமுஞ்சிறந்துவாழியே.

(௧௨௦)

அன்புறுதருமனுக்கதுசனாயினே
 னன்பரம்பொருளுக்குண்புமாயினேன்
 பொன்புரைமேனியாய்போற்றினேனுனை
 யென்பெருந்தவப்பயன்பார்பெற்றார்களே.

(௧௨௧)

என்றுகொண்டிம்முறையிவறியம்வே
 மன்றலங்கொன்றையம்மாலைமௌவியா
 னென்றியதவம்புரியும்பர்தம்பிரான்
 நன்றிருமதலையைத்தழுவினாரோ.

(௧௨௨)

தழுவினன்பெருந்துயரகற்றித்தண்ணளி
 பொழிதருகண்ணினன்புரக்குஞ்சிந்தைய
 னழிவறவொழிவறவமர்த்தசோதியன்
 பழுதறுமொழிசிலபகர்த்துதெற்றினன்.

(௧௨௩)

ருதினில்யாவையுந்தோற்றுக்கானிடை
 யேதிவர்போலநீரினைத்துவாடினீர்
 வாதுசெய்புலன்களையடக்கிமண்ணிம்மே
 னீதவம்புரிந்தபுநிநையலாகுமோ.

(௧௨௪)

முகனென்றுரைக்குமம்முகநானவன்
 வேகமோடேனமாய்வினரவில்வந்தன
 னாகவெங்கொடியவனவன்றவாய்மையால்
 யோருசெயுனதுயிருண்ணவெண்ணியே.

(௧௨௫)

வந்தவன்முந்துமுன்மங்கைதன்னுட
 னிந்தவெற்புறைதருமெயினவேடமாய்ச்
 சுந்தரமரகதச்சோதியிரனே
 யந்தவல்லசுரனையம்பின்விழ்த்தினேன்.

(௧௨௬)

நின்னுடனமர்செய்துநின்வின்னாறுத்
 தந்நெடுவில்லினாலடியுமுண்டன
 னுன்னருமல்லினுனதையுமுண்டன
 னென்னினியுன்கருத்தென்றுகூறினன்.

(௧௨௭)

அந்தவில்லிசயனுமரன்பதம்பணிந்
 தெந்தபாரதவமர்க்கிசைந்தவீரர்மெய்

சிந்தின்பேர்பெறுதெய்வவாளியைத்
தந்தருளென்றன் றவத்தின்மேனின்றான். (கஉஅ)

ஐயனுமம்மையோடருள்புரிந்துபின்
வெய்யபொற்றாணியும்வில்லுமந்தரமுங்
துய்யபாசபதமெய்த்தொடையு முட்டியு
மொய்யெனநிலையுடனுதவினாரோ. (கஉக)

பெற்றனன் விசயனும்பெயும்பூசமுஞ்
சுற்றியகணங்களுஞ்சுருதியோசையும்
வெற்றிகொள்பெற்றமும்விழைந்துருழுவே
சுற்றையஞ்சடையவன்கயிலையேகினான். (கஉ௦)

கந்தபுராணம்.

மகேந்திரகாண்டம்.

அவைபுகுபடலம் உரை.

க௦௬ — க௦௦.

க௦௬. இ - ன். அளப்பில ஆண்டு-அனேக ஆண்டுகளாக, —
நின்று வேள்வி ஆற்றி நோற்றனை - நியமத்துடன் வேள்விகளை
முடித்துத் தவத்தைச் செய்தாய், — மூண்ட தீயிடை மூழ்கி
னோய்க்கு - சுவாலித்தெரிநின்ற யாகாக்கினியில் விழுந்தமிழ்த்திய
உனக்கு, — என்னை முன்னனித்த - எம்பெருமான் முன்னுளில்
தந்தருளிய, — மாண்டிடாத பேராயுளைத் திருவொடும் - அழிவில்
லாது நீண்ட வாழ்நாளையும் செல்வத்தையும், — ஈண்டு வானா ஓர்
புன்னெறியாற்றி - இங்கே வீணை ஒரு இழிதொழிலைச் செய்து, —
இழுக்குவது இயல்போ - அழிப்பது தகுதியா. எ - று.

க௦௦. இ - ன். சையம்மேற்படு வளத்தொடு - மலையினும்
மேலாகி யுயர்ந்த செல்வத்துடன், — நீயும் உன் தமரும் உய்ய
வேண்டு மேல் - நீயும் உன் சுற்றத்தினரும் பிழைத்திருக்க
வேண்டுமாயின், — அமரத்தம் சிறையினை ஒழித்து - தேவர்களது
சிறையை விட்டு, — னவயமேல் அறத்து இயல்புளிவாழி - உலகத்
திலே தரும முறையால் வாழ்வாய், — இதனைச் செய்யலா
யெனின் - இவ்வாறு செய்யாதொழிவாயானால், — ஈங்கு வந்து
ஆடுவன் திண்ணம் - சுப்பிரமணியக் கடவுள் இங்கே வந்து
உன்னைக் கொல்வது நிச்சயம். எ - று.

மற்று ஆல் அசைகள்.

ககக. இ - ன். என்று இவை யாவையும் - என்று இவைகள் எல்லாவற்றையும், - வரைபக எறிந்தோன் - திரௌஞ்ச மலை பிளக்கும்படி எறிந்த சுப்பிரமணியக்கடவுள், - உன்தனக்கு அறை கென்றான் - உன்னிடத்திற் கூறுமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளி னார், - ஈங்கு நீ உம்பர் வந்தனைச் சிறை நீக்கியே - ஆதலால் இவ் விடத்தில் நீ தேவர்களது வலிய விலங்கோடு கூடிய சிறையை நீக்கி, - அறத்தின் இவ் வளத்தை - தருமமுறையாகவிந்தச் செல் வத்தை, - என்று துய்த்தனை நெடிது நீ வாழ்கென நவின்ருன் - சுக மாக அனுபவித்துக் கொண்டு செடுங்காலம் நீ வாழ்வாய் என்று வீரவாகுதேவர் கூறினார். ஏ - று.

மற்று ஏ அசைகள்.

ககஉ. இ - ன். மறம் அகன்றிடா வீரன் - வீரம் நீங்காத வீரவாகு தேவர், - இங்கு இனையன வகுத்தே யறையும் வாசகம் கேட்டலும் - இங்கே இவைகளை வகுத்துக் கூறிய சொற்களைக் கேட்டவுடனே, - வெருளி மூள் அகத்தன் - கோபம் அதிகரிக்கின்ற மனத்தையும், - பொறி உமிழ்த்திடு கண்ணினன் - அக்கி னிப் பொறிகளைக் கக்குகின்ற கண்ணினையும், - புதை உமிழ் உயிர்ப்பன் - புதையை வீசுகின்ற மூச்சினையும், - எறியும் அங்கை யன் - ஒன்றோடொன்று அடிக்கப்படுகின்ற கைகளையும், - இறந்திடு முறுவலன் - அளவு கடந்த சிரிப்பையும் உடையனாய் சூரபன்மன் கூறுகின்றான். ஏ - று.

ககக. இ - ன். மேலை ஆயிரத்து எட்டு எனும் அண்டமும் வென்றே - உயர்ந்த ஆயிரத்தெட்டு என்று சொல்லப்படுகின்ற அண்டங்களையும் வென்று, - எலுகின்ற தோர் தனி இறை ஆகிய எனக்கு - தக்க ஒப்பில்லாத ஏகச் சக்கிராதிபதியாய் இருக்கும் எனக்கு, - கோல வால் எயிறு இன்னமும் தோன்றிலா - அழகிய வெண்மையான பற்கள் இன்னும் முளையாத, - குதலைப் பாலனே கொலாம் - மழலைச் சொற்களை உடைய ஒரு பாலகனும், - இனையன புத்திகள் பகர்வான் - இத்தன்மையான புத்திகளைச் சொல்லுகின்றவன். ஏ - று.

ஏ லிணப் பொருளில் வந்தது. கொல் - அசை.

ககச. இ - ன். விறலின் மேதகும் அண்ணர் ஆம் வலி விலார் - மிக்க மேன்மையினையுடைய வெற்றி வாய்த்த அசுரர்களாம் வலிமையில்லாதவர்கள், - மிகவும் வறியதாகிய தேவராம் மேலவர் - மிகவும் ஏழைகளாய் இருக்கின்ற தேவர்களாம் வலியர், - மழலைச் சிறுவராம் - மழலைச்சொற்களையுடைய சிறு குழந்தைகளாம், - தனி முதல்வர்க்கு - ஒப்பற்ற அரசர்க்கு, - அமைச்சியல் செய்வார் - மந்திரி முறையை நடத்துவார், - எறியும் கேமி குழ் உலகத்து - திரைகள் அடிக்கின்ற கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தில் வழக்கு நன்று இது ஏ - இந்த வழக்கம் நன்றாய் இருக்கின்றது. ஏ - று.

ஏ - அசைச் சொல்.

ககதி. இ - ன். நறை கொள் தார் முடி அவுணர் தம் குலத் தினை நலித்து - தேன் பொருந்திய மாலையை அணிந்த முடிகளை யுடைய அசுரர்களது குலங்களை வறுத்தி, - வறமை செய்தனர் கடவுளர் - தேவர்கள் அவர்களை ஏழை ஆக்கினார்கள், - ஆதலால், அவர் திரு மாற்றி - நான் அவர்களை செல்வத்தைக் கெடுத்து, - குறிய எவலும் கொண்டனன் - குற்றவலங்களையும் செய்வித் தேன், - ஒழுக்கமும் கொன்றேன் - அவர்களது ஆசாரத்தையும் அழித்தேன், - சிறையும் வைத்தனன் - சிறையிலும் வைத்தேன், - எங்குடி தமர் முறை செய்தேன் - எமது குலத்தில் உள்ள முன்னோர் செய்த முறையை நானும் செய்தேன். ஏ - று.

ககக. இ - ன். நெடிய மால் மகன் உறங்கு நான் - நெடிய யோனாகிய விஷ்ணு புத்திரனாகும் பிரமன் நீத்திரை செய்கின்ற இராத்நிரியாகிய பிரம கற்பத்தில், - தொடு பெருங் கடல் - அசுரர்களால் தோண்டப் பெற்ற சமுத்திரமானது, - ஆனையை நீங்கி உலகெலாம் கொளினும் - தமக்கு இடப்பெற்ற கட்டளையை மீறி உலகம் முழுவதையும் மூடிக்கொண்டாலும், - சுரரை விடுவனல்லன் - நான் தேவர்களை விடேன், - வீடரும் சிறையினை - இந்த அழிபாத சிறையை, - விண்மேல் உடைய அண்டத்தின் உச்சியில் ஒருதலை உய்ப்பேன் - வானத்தின் மீது உள்ள வேறொரு அண்டத்தின் உச்சியில் ஒரு இடத்திலே வைப்பேன் ஏ - று.

ககஎ. இ - ன். தப்பல் செய்திடும் மகபதி முதலினோர் தமையும் - தப்பியோடிய இத்திரன் முதலானவர்களையும்,—இப் பதிக்கணை கொணர்ந்தனன் சிறை செய இருந்தேன் - தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து இந்த நகரத்தில் சிறை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தான்,—ஒப்பு அரும் திறல் சூரன் என்று ஒரு பேர் உடையேன்' - ஒப்பில்லாத வலிமையையுடைய சூரன் என்று ஒரு பெயரைக் கொண்டள்ள நான்,—கைப்புகும் சிறை விடுவனோ - கையில் அடப்பட்ட சிறையை விடுவேனோ. எ - று.

எ - இசைச் சொல். கண்டாய் - முன்னிலை அசைச் சொல்.

ககஅ. இ - ன். மின்னு வச்சிரப் படிவரும் வேறு பல வரமும் - ஒளி வீசுகின்ற வச்சிரயாக்கையையும் இன்னும் பல வரங்களையும்,—முன் ஓர் ஞான்று தன் தாளை எற்கு அளித்திடும் முறையை - முன் ஒரு காலத்தில் நீ கூறிய குமரனது தந்தையாகிய சிவபெருமான் எனக்கு அளித்துள்ள அரசு முறையையும்,—பின்னர் யாவனோ பெயர்ப்பவர் - பின்பு வேறு யார் அழிக்க வல்லவர்,—பெருஞ் சமர் இயற்றி என்னை ஆற்றலால் வென்றிடு நீர்-மகையாரா எவனோ - அது அன்றியும் பெரும் போர் புரிந்து என்னை வலிமையினால் வெல்லும் திறத்தினர் யாவர். எ - று.

எ - அசைச் சொல்.

ககக. இ - ன். தானமாருகத் தாரக எம்பியைத் தடுத்த - மதம் பொழிகின்ற பெரிய யானையின் முகம் போன்ற முகத்தினையுடைய தம்பியாகிய தாரகனைக் கொன்ற,—மானவேற்படையவன் மிசைவருவது வலித்தேன் - வலிய வேற்படையினையுடைய முருகன்மீது போருக்குச் செல்வதைச் சிந்தித்தேன்,—பானல் வாய் சிறு சேயொடு - பால்மணமாருத வாயினையுடைய சிறிய பாலகனோடு,—நீ அமர் பயிறல் ஊனமே மெனத் தடுத்தனர் - நீ போர் புரிவது இழிவாகும் என்று (என்னை இவர்களுள்வர்கள்) தடுத்தனர்,—ஆதலால் ஒழிந்தேன்-அதனால் போருக்குச் செல்வா தொழிந்தேன். எ - று.

பானல் வாய்ச் சிறு சேய் என்பதற்கு கருகெய்தல் மலர் போன்ற வாயினையுடைய சிறுவன் எனினுமாம்.

கஉ0. இ - ன். தூங்கு கையுடைத் தாரக இளவலை-தொங்குகின்ற கையினையுடைய தாரகனாகிய என் தம்பியையும்,—தொல்லை ஒங்கல் தன்னுடன் அட்டதும் - பழைய கிரௌஞ்ச மலையையும் அவன் சங்கரித்ததும்,—கென்னலே யுணர்ந்தேன் - கேற்றைக்கே யறிந்தேன்,—பாங்கி னோரை யப்பாலன் மேலந்தி - என் பரிசனர்களை அப்பாலகன் மீது போருக்கனுப்பி,—என் பழியும் வாங்குகின்றான் - என் பழியையும் வாங்குகின்றேன்,—காணியே காண்டி - காளைக்கு இசைக் காணுதி. எ - று.

ஆல், மன்னோ - அசைகள்.

கஉக. இ - ன். அரிகள் எண்ணிலர் - எண்ணில்லாத விஷ்ணுக்களும்,—இத்திரர் எண்ணிலர் - எண்ணில்லாத இத்திரர்களும்,—அல்லா - அவரல்லாத,—சூரர்கள் எண்ணிலார் - எண்ணில்லாத தேவர்களும்,—அண்டங்கள் தொறும் தொறும் இருந்தார் - அண்டங்கள் தொறும் இருக்கின்றனர்,—செருவில் ஆற்றலர் போயினர் - அவர்கள் என்னை போர் செய்ய ஆயலாதவர்களாய் என்னை வணங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்,—சிவன் கண் கெருகல் வந்திடு சிறுவன் - அவ்வனமிருக்கச் சிவன் கண்களினின்று தேற்றுப் பிறந்த சிறுவனா,—என் எதிர் சிற்பாச - என் எதிர் சின்று போர் புரியத்தக்கவன். எ - று.

கஉஉ. இ - ன். ஒதி என் பல - இனிய பலவற்றையுஞ் சொல்லுவதால் வரும் பிரயோசனை மென்னை,—அமரரை விடுகிலன்-தேவர்களுது சிறையை நீக்கமாட்டேன்,—பேதையாதவின் உணர்ச்சி ஏதும் இல்லதோர் மகவுதன் புன்மொழி யேற்று - நீ அறிவற்றவனுதலால் ஒன்றுத் தெரியாத ஒரு குழங்கையின் இழிவான மொழியைக் கேட்டுக்கொண்டு,—ஒற்றைய வந்தனை - அதனாக வந்தாய்,—பிழைத்துப் போதி - நீ உயிரோடு தப்பிப் போகக் கடவை,—நின் உயிர் தந்தனன் யான் - நின்னுயிரைத் தந்தேன் நான்,—எனப் புகன்றான் - என்று சூரபன்மன் கூறினான். எ - று.

கஉஉ. இ - ன். அகிலம் ஆள்பவன் இங்கிவை மொழிதலும் - உலகங்களையாளுகின்ற சூரபன்மன் இவ்வாறு கூறுதலும்,—ஐயன்

வீரவாகுதேவர், — வெகுளி வெங்கனல் சிந்திட - கோபமாகிய
கொடிய அக்கினி சிதற, — புகையும் அங்கியும் உயிர்ப்பு உற - புகை
யும் (காற்றும்) அக்கினியும் சுவாசத்திற் (முச்சிற்) பொருந்த, —
மயிர் பொடிப்ப - உரோமங்கள் பொடிப்படவும், — கணையும் வந்திட -
சிரிப்புமுண்டாக, — விழி சிவந்திட - கண்கள் சிவப்படவும், — இவை
நவில்வான் - இவைகளைக் கூறுவான். எ - று.

கஉச. இ - ன். உய்யல் ஆவதோர் பரிசின உணர்வுறுது -
பிழைக்கும் வழியை அறியாமல், — உழலும் கையகேள் - தடுமாறு
கின்ற கீழ்மகனே கேட்பாயாக, — கட்செவி மதியொடு கலந்த
செவ்வார் சடை - பாம்பினுடன் சந்திரன் சேர்ந்து வாழ்கின்ற
சிவந்த நீண்ட சடையினையுடைய, — பரம்பொருள் திரு நுதல்
விழி சேர் ஐயன் - முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானது
நெற்றிக்கண்ணினின்றும் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஆறுமுகக்
கடவுளின், — மேதகவு உணர்ந்திலை - பெருமையை அறிந்தா
யில்லை, — பாலன் என்று அறைந்தாய் - ஆதலால் நீ அவரைப்
பாலகன் என்று இழித்துக் கூறியாய். எ - று.

கஉடு. இ - ன். மானுடத்தரை தேவென்பர் - மனுடரைத்
தேவரென்று சொல்லுவார், — வானகத்தரை என முத்தொழி
லவர் என்பர் - அத்தேவர்களை மற்றைய மும்மூர்த்திகளென்று
சொல்லுவார்கள், — நால் நலத்தினில் இருவர் தங்களுடைய பரம்
பொருளிலொரு நவில்வர் - இந்தப் பூவுலகில் பிரமா விஷ்ணு
ஆகிய இருவர்களையும் பரம்பொருளென்று சொல்லுவார்கள், —
ஆனசொற்றிறம் முகமனேசாதம் அன்று - அவ்வாறு சொல்லப்
படுகிற சொற்கள் உபசாரமேயன்றி உண்மையல்ல. எ - று.

கஉசு. இ - ன். ஆபுலுலிய புகழ்ச்சி போல் கொள்ளல -
அவ்வாறான இழிந்த உபசாரமொழிகள் போல் (அம்முருகனது
புகழ்ச்சியை) நினையாதே, — அறிவோர் தேயுமாவது - ஞானிக
ளால் தியானிக்கப்படுவது, — யார்க்கும் எட்டாதது - எவர்க்கும்
(இலகுவில்) கிடைக்க இயலாதது, — தெனியில் தூய வீடுபேற்றான்
வது - அதனை ஈண்டு உணர்ந்தால் பரிசுத்தமான மோக்ஷ
சாம்பிராஜியத்தை அளிப்பது, — உபசிடத்த துணிபாம் வாய்மை

யாவது - உபசிடதம் துணித்தெடுத்த உண்மைப்பொருளா
யுள்ளது, — புகழுவன் கேன்ன வகுப்பான் - அதனைக் கூறுவேன்
கேனென்று வீரவாகு தேவர் சொல்லுகின்றார். எ - று.

கஉஎ. இ - ன். மண் அளந்திடு மாயனும் - பூமியையளந்த
விஷ்ணுவும், — வனசமேலவனும் - தாமரையாசனனாகிய பிரமா
வும், — எண்ணரும் பகல் தேடியும் காண்கிலாதிருந்த - எண்ணிறந்த
காலத் தேடியும் காணப்படாதிருந்த, — பண்ணவன் நுதல் விழி
யிடை - சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றும், — பரஞ்சுட
ருருவாய் - பரஞ்சோதி சொருபமாய், — மதலையாய் - குழந்தை
வடிவினராய், — உன் நிறைந்த பேர் அருளினால் உதித்தார் -
உள்ளே பொருந்திய பெருங்கருணையினால் அவதரித்தனர். எ - று.

கஉஅ. இ - ன். முன்னவர்க்கு முன்னகுலோர் தமக்கும்
முற்பட்டு - முதல்வர்களுக்கெல்லாம் முதல்வராகுகின்றவர்களுக்
கும் முற்பட்டு, — தன்னை நேரிலாது - தமக் கொப்பில்லாதவ
ராய், — ஈசனும் தனிப் பெயர் தாய்கி - ஈசனென்னும் ஒப்பற்ற
நாமத்தைத் தாய்கி, — இன்னுயிர்க் குயிராகி - இனிப உயிர்களுக்
கெல்லா முயிராகி, — அருஉருவமாய் - அருவமும் உருவமும் ஆய், —
எவர்க்கும் அன்னை தாதையாய் - எல்லா உயர்க்குத் தாய் தந்தை
யாய், — இருத்திடம் பரமனே யவன்கான் - இருக்கின்ற சிவ
பெருமானே யந்த அறுமுகக்கடவுள். எ - று.

கஉக. இ - ன். ஈசனே அவன் ஆடலால் மதலையாயினன் -
சிவபெருமானே தமக்கோர் திருவிளையாட்டாக ஒரு குழந்தை
யாயினார், — ஆசிரா அவன் அறுமுகத் துண்மையால் நீ அறி - குற்ற
மற்ற அவனது ஆறு திருமுகங்களின் உண்மையினாலேயே நீ
அறிந்து கொள், — பேசில் ஆங்கு அவன் பரனெடு பேதக
னல்லன் - சொல்லுபிடத்து குமரக்கடவுள் சிவபெருமானினின்
றும் வேறுனவர் அல்லர், — தேசலா அகல் மணியிடை கதிர்வரு
திறம்போல் - ஒளி பொருந்திய உரிய மணியிடத்தினின்றும்
கிரணங்கள் உண்டாகின்ற தன்மையைப்போல. எ - று.

கஉ௦. இ - ன். பூதம் ஐத்தினுள் - பஞ்சபூதங்களுள், — கீழ்
நிலைத்தாகிய புவிபுள் - கடைசியது ஆகிய பிருதுபி பூதத்தில், —

ஓதுகின்ற பல அண்டத்தின் உள்ளதென்று சொல்லப்படுகின்ற பல அண்டங்ளுள்,—ஒராயிட்டுச்செட்டும் கோதில் ஆக மும் படைக்கும்—ஆயிரத்தெட்டின் உவகையும் குற்றமற்ற செல்வங் களையும் படைக்கும்,—உனக்கு முன் கொடுத்த ஆதியின்— முற்பாலத்தில் உனக்குக் கொடுத்த முதல்வராகிய சிவபெரு மானை,—அவனினால்—அந்த அறுமுகக் கடவுளென்றால்— மாற்றுவதரித்தா—இவைகளையல்லாம் இல்லாமற் செவ்வது அருமையோ. எ—று.

கடக. இ - ன். ஏதமில் புலியண்டங்கள் பெற்றனமென்றே-
குற்றமில்லாத பிருதரியண்டங்களை யரசானப் பெற்றோ
மென்று,—பேதை உன்னினை—அறிவில்லாதவனை கனைத்தனை,—
சிறிது அவன் தன் அநுள் பெறுவோர்—அந்தக் குமாரக் கடவுளின்
திருவருளில் ஒரு சிறிது கிடைக்கப்பெற்றவர்கள்,—புதுமைதி
னும் ஏனைய திறத்தினும்—பஞ்சபூத அண்டங்களினும் மற்றை
யானம் தத்துவ அண்டங்களினும்,—புறத்தும்—வெளியினுள்ள
வித்தியா தத்துவ அண்டங்களினும்—மீ ழாமம் அண்டம்—
இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாய் சிவதத்துவ அண்டங்களும்—
எவற்றிற்கும் மேலதிகம் புர்வா—ஆதிபகல அண்டங்களினும்
அரசு புரிவார்கள். எ - று. ஏ - அகை.

ககஉ. இ - ன். ஆதிபாகிய குடியையும் - எவற்றிற்கும் முதலாய பிரணவமும், - ஐவகைப்பொறியும் - ஸ்ரீ பஞ்சாங்கமும், - வேதம் யாவையும் - சகல வேதங்களும், - தந்திரப்பன்மையும் - எல்லா ஆகமங்களும், - வேறு ஓத சிந்த கலைகளும் - இவை யன்றிச் சொல்லப்படுகின்ற கலைஞானங்களும், - அவ் வவற்ற உணர்வாம் போதம் யாவையும் - அவற்றை புணரும் ஞானங்களுமாகிய எல்லாம், - துமரவேள் பொருவிலா உருவம் - குமரக் கடவுளாது ஒப்பில்லாத திருமேனியாம். எ - டு.

குடும்ப இ-ன் எவ்வளவு செலித்து அநுன் செய்யும் அது முகத்திறைக்கு - எவ்விடங்களிலும் வியாபகமாயிருந்து அடியவர்க்குத் திருவருள் புரிகின்ற குமரக்கடவுளுக்கு, - எவ்வளவு பணிவதனங்கள் - எவ்விடத்திலும் யாவராலும் வணங்கப்படுகின்ற

திருவாய்மொழி—எங்கணும் லிழிகள் எல்லா லிடத்தும் திருக்
கண்—எங்கணும் திருக் கான்லிகள்—எல்லா லிடத்தும் திருக்
செலிகள்—எங்கணும் சரங்கன்—எல்லா லிடத்தும் திருக்காங்
கன்—எங்கணும் திருக் குழை—எல்லா லிடத்தும் அழகிய பீரக்
குழை பணிந்த பாதங்கள்—எங்கணும் வடிவம்—எல்லா லிடத்தும்
திருமேனி. எ-று. எ-அடை

கட்சி. இ. ன். தாமரைக்கனான் முதலிய பண்ணவர் தமக்
கும் - தாமரை ஆசனனாயி யிரமன் முதலிய தேவர்களுக்கும்,—
ஏழுற்படும் - (பொருள் தெரியாது) மபக்கத்தைத் தருவதும்,—
மறைக்கெலாம் ஆதி பெற்றியலும் - வேதங்களுக்கெல்லாம்
முதன்மை பெற்ற வின்னருவதும் ஆகிய,—ஆம் எனப்படும்
குடிவையே - ஒமென்று சொல்லப்படுகின்ற பிரணவமே,—ஒப்பிலா
முருகன் மாமுகத்தொன்றும் - ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளது சிறத்த
முக்கங்களுள் ஒன்றும்,—அவன் தன்மையார் வகுப்பார் அப்படிப்
பட்ட அவருடைய தன்மையை யார் எடுத்துக் கூறவல்லவர்.
ஏ - று

ஏழுதப்படுமென்பதை மறைக்கையாக்கி பண்ணவர் தமக்
கும் மறைக்கு மானி பெற்றியலும் எனக் கொள்ளினு மமைபும-
அசுர்கு மகிழ்ச்சிபை அல்லது பெருமையைக் கொடுத்தும் வேத
மெனப் பொருள் கொள்க. ஏ உம் உயர்வு சிறப்பெனும் பொரு
ளில் வந்த விடைச்சொற்கள். பிற்கூறப்பட்ட பொருளுக்கு உம்
எண்ணுமை.

ககடு. இ-ன். முக்கண் மூர்த்தியும் அவன் - மூன்று கண்
களை யுடைய சிவபெருமானும் அவரே,—முண்டக ஆசனமும்
சக்கரப்படையன்னலும் அவரே—தாமரை ஆசனஞ் செயி பரமா
யும் சக்கராயுதத்தையுடைய விஷ்ணுவும் அவரே,—திக்குப்பலக
ரும் கதிர்க்கும் முனிவரும் சிறப்பின் மிக்க கேவரும் அவரே—
திக்குப்பாலக்கரும் சூரிய சந்திரர்களும் முனிவர்களும் மித்த
சிறப்பினை யுடைய தேவர்களுந் அவரே—யாவர்க்கும் மமலோன்—
அவரே இவர்கள் எல்லோரிலும் சிறந்தவர். ஏ - று.

உம் ஏண் சிறப்பும்மையாம். ஏ தேற்றம். ஆங்கு - ஆகை.

க௩௬. இ - ன். மன் உயிர் எவற்றிற்கும் - சிலைபெற்ற உயிர்
களுக்கெல்லாம்,—சுட்டிம் இருவினைப்பயனை கூட்டுவன் அவனும்—
(அவ்வுயிர்கள்) தாம் சம்பாதிக்கின்ற இருவினைகளின் பயனாகிய
நன்மை நிலைகளைக் கொடுக்கின்றவரும் அவரே,—ஆங்கு அவை
துலை யெனக்கூடின - இருவினையொப்புவந்து கூடுமிடத்து,—
வேட்ட மேல் நிலைக்கதி புரிவான் அவன் - அவை விரும்பிய
உன்னத அரியாத பதவியாகிய மோஷுத்தைக் கொடுப்பவரும்
அவரே,—மேலாய்க் காட்டுவான் முதல் திறமெல்லாம் அவன்
கண்டாய் - இன்னும் காட்டுவான் காண்பான் காட்சி காட்சிப்
பொருள் ஆகிய திறங்கள் எல்லாம் அவரே என்றறிகுதி. எ - று.

கல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகளும் துலக்கோல்போல
சமசிலைபடைவது இருவினையொப்பு.

மேலாய்க் காட்டுவான் முதல் திறமெல்லாம் என்பதற்கு,
மேல் நின்று தீயவருகின்ற ஆகாயம் முதல் பிருதிவி நீருகிய பஞ்ச
பூதங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

க௩௭. இ - ன். சிறுவன் போலுறும் - சிறுவனைப்போல
மிருப்பார்,—குரவனேபோலுறும் - (விருத்த) ஆசிரியனைப்போல
மிருப்பார்,—தினையிற் குறியன்போலுறும் - தினையைப் பார்க்கி
லும் சிறிய வடிவமுடையவர் போலிருப்பார்,—கெடியவனாகியும்
குறையும் - கெடியவடிவுடையவராகியும் வருவார்,—கெறியின்
இன்னணம் வேறு பல்லுரு கொடு சிலவும் - முறையே இவ்வித
பலவடிவங்களைக் கொண்டும் விளங்குவார்,—அறிவர் நாடரும்
கந்தவேன் அடல் ஆர் அறிவர் - ஞானிகளும் அறிதற்கரிய கந்த
சுவாமியாரது திருவினையாடல்களை யார்தான் அறிய வல்லவர்.
எ - று.

உம்மை விகாரத்தாற் றெடுக்கது.

க௩௮. இ - ன். செவ்வேள் சிவனது ஆடலின் வடிவமாய்
உற்றிடும் - குமாரக்கடவுள் சிவபெருமானது திருவினையாடலின்
திருவுருவமாய் எழுந்தருளியிருப்பார்,—அவனது ஆணையின்றியே
அணுவும் பெயர்கிலது - அவரது கட்டளைப்படியன்றி அணுவும்
அசையாது,—எவர் தனியாற்றலைக் கடந்தவர் - யார்தான் அந்தக்

கந்தசுவாமியினது ஒப்பற்ற வீரத்தினின்றும் தப்பினவர்கள்,—
இவண் நீ அவன் தனிமாயையிற் சார்வாய் தவமயங்கினை - இவ்
விடத்தில் நீ அவரது ஒப்பற்ற மாயையிலகப்பட்டு மிகவும் மயங்
கினாய். எ - று.

க௩௯. இ - ன். எல்லையில்லதோர் பொருளெல்லாம் ஆகுறும்—
அளவில்லாத எல்லாப் பொருள்களுமாயிருப்பார்,—யாவும் அல்ல
னாகியும் இருந்திடும் - அவை யெவையும் அல்லவாகியும் இருப்
பார்,—அருவுருவமுமாகும் - அருவுருவாகவு மிருப்பார்,—பல
வகைப்படும் உருக்கொளும் - பலவகைப்பட்ட உருவங்களையும்
கொள்ளுவார்,—புதியறிந் பயிலும் - புதியவர்களைப்போலவும்
காணப்படுவார்,—தொல்ல ஆதியாம் - பழைய ஆதிப்பொருளாக
வு மிருப்பார்,—அகாதியுமாகியே தோன்றும் - ஆதிப்பொருளுக்
கும் அப்பாற்பட்ட அனாதிப்பொருளாகவும் காணப்படுவர். எ - று.

க௪௦. இ - ன். வாரி வீழ் தரும் புல் துணி துன்னிகள் மான-
மழை பெய்ய புல்லின் துணியிலே விழுந்த துளிகளைப்போல,—
கேரிலாது அமர் குமரவேன் - ஒப்பற்றவராய் இருக்கின்ற குமரக்
கடவுளினது,—கெடிய பேர் உருவின் ஓர் உரோமத்தின் - கெடிய
பெரிய திருமேனியிலுள்ள ஒரு உரோமத்திலே,—உலப்பிலா
அண்டங்கள் உதிக்கும் - அளவில்லாத அண்டங்கள் தோன்றும்,—
ஆர் அவன் திருமேனியின் பெருமையை அறிவார் - ஆர் அவரது
திருமேனியின் பெருமையை அறியத்தக்கவர்கள். எ - று.

புல் துணித்துளிகள் மான உரோமத் துலப்பிலா அண்டங்
கள் உதிக்குமென முடிக்க.

௩௩௭. இ - ன். இங்ஙனம் இரவும் பகற் பொழுதும் - இவ் வாறாக இரவும் பகலும், - அரும் சுரம் எய்துவார் - அரிய பாலை நிலத்தில் யாத்திரை செல்லுகின்றவராகிய அப்பர் சுவாமிகள், - பங்கயம் புரை தான் - தாமரை மலர்போன்ற தமது பாதங்கள், - பரடு அளவும் பசை தசை தேயவும் - பரட்டளவும் பசிய தசை தேய்ந்து போகவும், - மங்கை பங்கர் தம் - உமாதேவியாரை இடப் பாகத்தில் வைத்தருளிய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, - வெள்ளி மால் வரை வைத்த சிந்தை மறப்பரோ - கைலையங்கிரியினில் வைத்த விருப்பத்தை மறப்பாரோ (மறக்க மாட்டாதவராகி), - தம் கரங்கன் இரண்டுமே கொடு - தமது இரண்டு கைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, - தாவி எருதல் மேலினார் - தாவிச் செல்லுதற்கார். ஏ - று.

௩௩௮. இ - ன். கைகளும் மணிபந்து அசைத்துற - (அவரது) கைகள் மணிக்கட்டுகளும் இடம் பெயர்ந்து விடவும், - கரைந்து சிதைந்தபின் - தேய்ந்து அழிந்தபின், - மெய் கலந்து எழு சிந்தையன்பின் - செயலோடு கூடிவருகின்ற மனஅன்பினால், - விருப்பு மீமிசை பொங்கிட - (கைலையை அடையவேண்டுமென்ற) ஆசையானது மேன்மேலும் அதிகரிக்க, - மை கொள் சண்டர் தம் அன்பர் - கருமைநிறங் கொண்ட கண்டத்தினையுடைய சிவபிரானது அன்பராகிய அப்பர் சுவாமிகள், - மொய் கடுங் கனல் - வலிய கடிய அக்கினிபோன்று, - வெம்பரற் புரை - வெம்மையான பருக்கைக்கற்களினின்றும் வருகின்ற புரைகள், - மூளும் அத்தம் முயங்கி - குழுகின்ற வழியைக் கூடி, - செல்ல வருந்தி - (கரங்களினால் நகர்ந்து) போவதற்கு இயலாதவராய், - மார்பினால் உத்தினர் - மார்பினாலே நகர்ந்துகொண்டு போனார். ஏ - று.

௩௩௯. இ - ன். தசை கைத்து சித்தி மார்பமும் வருந்த - தசை மேலிந்து விழுவதினால் மார்பும் வருத்தமடைய, - என்பு முரிந்திட - ஏலும்பும் முரிந்திட, - நேர்வு அருங்குறி தின்ற சிந்தையின் - ஒப்புச்சொல்லுதற்கரிய தன்மைபொருத்திய மனதில், - நேசம் ஈசனை நேடு நீடார்வம் - தம்மால் நேசிக்கப்பட்ட சிவபிரானைத் தேடுகின்ற பெரிய ஆசையினால், - அங்கு உயிர் கொண்டு உகைக்கும் - அவ்விடத்து தம்முயிரே தள்ளிச் செலுத்துகின்ற, -

உடம்பு அடங்கவும் ஊன் கெட - தேகமுழுவதிலுமுள்ள தசைகள் அழிந்து போகவும், - சேர்வரும் பழுவம் - சேர்த்தற்கரிய காட்டிலே, - செம்மையோர் புரண்டு புரண்டு சென்றனர் - ஒழுக்கத் தவறாத அப்பர் சுவாமிகள் புரண்டு புரண்டு செல்வாராயினர். ஏ - று.

நேர்வருங்குறை தின்ற சிந்தையின் என்பது பாடமாயின், தான் கயிலையங்கிரியைச் சென்றடைத லரிதென்னும் குறையானது தின்ற தமது மனதிலென்று பொருளுரைக்கவும்.

௩௪௦. இ - ன். அப்புறம் புரங்கின்ற நீரிடை - அவ்வாறு புரண்டு புரண்டு செல்கின்ற தூரத்தினுள், - அங்கம் எங்கும் அரைந்திட - தேகம் முழுவதும் தேய்ந்துபோக, - செப்பு அருங்கயிலைச் சிலம்பு - சொல்லுதற்கரிய கயிலைக்கிரியின் அடியிலே, - சிந்தை சென்று உறும் - அவர் மனம் போய்த் தங்கி நிற்கும், - ஆதலால், மெய்ப்புறத்து உறுப்பு அழிந்த பின் - தேகத்தின்புறவுறுப்புகள் அழிந்த பின்னே, - மெல்ல உந்து முயற்சியும் தப்புற - மெல்ல ஊர்ந்து செல்லுகின்ற தொழிலும் தப்பிப்போக, - செயலின்றி - யாதொன்றுஞ் செய்ய இயலாதவராகி, - தமிழ் ஆளியார் - தமிழ்ச் சிங்கமாகிய அப்பர் சுவாமிகள், - அ நெறி தங்கினார் - அந்த வழியே தங்கிக் கிடந்தார். ஏ - று.

௩௪௧. இ - ன். அன்ன தன்மையர் கயிலையை அணைவதற்கு அருளார் - அத்தன்மையரான அப்பர் சுவாமிகள் கயிலையங்கிரியைச் சேர்வதற்கு அருள் செய்யாராகி, - மன்னு நீம் தமிழ் புவியின் மேல் - நிலபெற்ற இனிமையான தமிழ்ப்பாக்களை இந்நிலவுலகின் கண், - பின்னையும் வழுத்த - பின்னருங் பாடும்படியாக, - நல் கெடும் புனல் தடம் ஒன்று உடன் கொடு கடந்தார் - நல்ல மிக்க நீரையுடைய ஒரு தடாகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வந்தார், - பன்னகம் புனை பரமர் ஓர் முனிவர் ஆம்படி - பாம்பையணிந்த சிவபெருமான் ஒரு முனிவரது வடிவத்தைக் கொண்டு. ஏ - று.

௩௪௨. இ - ன். வந்து மற்று அவர் மருங்குற அணைந்து - அந்த முனிவர் வடிவங் கொண்டு வந்த சிவபெருமான் அந்த

அப்பர் சுவாமிகளது பக்கத்தை அணுகி,—நேர் நின்று - அவருக்கு எதிரே நின்று,—கொந்து நோக்கி-துன்பத்துடன் பார்த்து,—அவர் எதிர் நோக்கிட - அந்த அப்பர் சுவாமிகள் எதிரே பார்க்கின்ற போது,—இவ்வுறுப்பு அழிந்திட சிந்தை வருந்திய திறத்தால் - இவ்வவயவங்க ளழிந்துபோக மனம் வருந்தும்படி,—இந்த வெம் கடத்து எய்தியது என் என இசைத்தார் - இந்தக் கொடிய காட்டினில் வரவேண்டிய காரணம் யாதென வினவினர். எ - று.

மற்று இரண்டும் அசை.

௩௬௩. இ - ன். மாசில் வற்கலை ஆடையும் - குற்றமற்ற மர வுரியாடையும்,—மார்பின் முன்னாலும் - மார்பினிடத்துப் பொருந்திய முப்புரி தூலும்,—தேசுடைச் சடை மவுலியும் - ஒளி பொருந்திய சடை முடியும்,—மெய்நீறு திகழ - திருமேனியில் திருநீறும் விளங்க,—ஆசில் மெய்த்தவர் ஆகி நின்றவர் தமை நோக்கி - குற்ற மற்ற மெய்மையான தவத்தை யுடையவர்களது வடிவத்தோடு நின்ற சிவபெருமானப் பார்த்து,—பேச உற்றதொரு உணர்வு உற - பேசத்தக்க உணர்வுவந்து சேர,—பெரியோர் விளம்புவார் - பெரியோராகிய அப்பர் சுவாமிகள் உத்தரம் கூறுவாராயினர். எ - று.

௩௬௪. இ - ன். வண்டு உலாவ் குழல் மலை மகன் உடன் - வண்டிகள் உலாவத் திரிகின்ற கூத்தையுடைப மலையரசன் புத்திரியாகிய உமையம்மையாருடன்,—வடகயிலை அண்டர் நாயகன் இருக்கும் பரிசு - வடகயிலையின்கண் தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோலத்தை,—அடியேன் கண்டு கும்பிட விருப்பொடு - அடியேன் கண்டு வணங்கவேண்டுமென்னும் விருப்பங் கொண்டு,—காதலின் அடைத்தேன் - ஆசையோடு இங்கு வந்து சேர்த்தேன்,—கொண்ட என் குறிப்பிது - நான் என் மனத்திற் கொண்ட எண்ணம் இது வாகும்,—முனியேழ் எனக் கூற - முனிவரே என்று விடையளிக்க. எ - று.

௩௬௫. இ - ன். கயிலை மால் வரையாவது - பெரிய கயிலை யென்று சொல்லப்படும் மலையானது,—காசினி மருங்கு பயிலும் -

நிலவுலகத்திடமாகச் சஞ்சரிக்கும்,—மானுடப் பான்மையோர் - மனித வகுப்பினர்,—அடைவதற் கெளிதோ-போய்ச் சேருவதற்கு இலகுவான காரியமா,—அயில் கொள் வேற்படை யமாரும் - கூர்மையைக் கொண்ட வேற்படைக் கலத்தைத் தாய்கிய,—தேவர்களும் அணுகுதற்கு அரிது - தேவர்களும் அவ்விடத்தை அடைவது அரியதாகும்,—வெயில் கொள் வெஞ்சரத்து வந்து - ஒளியைக் கொண்ட வெம்மையான இந்தப் பாலை நிலத்தில் வந்து,—என் செய்திர் என வினம்பி - என்ன (பிழையைச்) செய்து விட்டீர் என்று சொல்லி. எ - று.

௩௬௬. இ - ன். மீளும் - திரும்பிச் செல்லுவீர்,—அத்தனை உமக்கு இனிக் கடனென்று - அதவே உமக்குச் செய்யத் தக்க தென்று,—தோளும் ஆகமும் துவளும் முந்தால் விளங்கும் முனி சொல்ல - தோளிலும் மார்பிலும் அசைகின்ற முப்புரிதூல் விளங்கப்பெற்ற முனிவர் சொல்லுதலும்,—ஆளும் நாயகன் கயிலையில் இருக்கை கண்டல்லால் - என்னை ஆளுகின்ற தலைவராகிய சிவ பெருமான் கயிலையங்கிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தோற்றத்தைத் தரிசித்தே யொழிய,—மானும் இவ் வுடல் கொண்டு - இறந்து போவதாகிய இந்தத் தேகத்தைக் கொண்டு,—மீளேனென மறுத்தார் - திரும்பிச் செல்ல மாட்டேனென்று மறுத்தார். எ - று.

௩௬௭. இ - ன். ஆங்கு அவர் துணிவு அறிந்து - அவ்வாறாக அவ்வாசைக் கொண்ட துணியைப் பார்த்து,—அவர் தமை அறிய நீங்கும் மாதவர் - தம்மை அவ்வாசைக் கயிலாசபதியென்று அறியும் படியாக அவ்விடத்தை விட்டு நீங்குகின்ற முனிவர் வேடங் கொண்ட சிவபெருமான்,—விசும்பிடைக் கரத்து - ஆகாயத்தில் மறைந்து,—நீன்மொழியால்-பெருமை பொருந்திய அசரீரி வாக்கினால்,—காலினுக் கரசனே யெழுந்திரு என்று உரைப்ப - நாவுக் கரசனே எழுந்திருப்பாயாக என்று கூற,—தீங்கு நீங்கிய யாக்கை கொண்டு எழுந்து - ஊறுபாடுகள் நீங்கப்பெற்ற தேகத்தோடு எழுந்து,—ஒளி திகழ்வார் - அழகு விளங்க நின்றார். எ - று.

௩௬௮. இ - ன். அண்ணலே - பெருமையிற் சிறந்தவரே,—எனையாண்டு கொண்டருளிய அமுதே - என்னை யாட்கொண்

டருளிய அமுதம் போன்றவரே,—விண்ணிலே மறைந்து அருள் புரி வேத நாயகனே - ஆகாயத்திலே மறைந்து சின்று எனக்கு அருளைச்செய்த வேதங்களுக்கெல்லாம் தலைவரே,—திரு கயிலையில் வீற்றிருந்த சின் கோலம் கண்ணினால் நண்ணி-திருக்கயிலாச மலையிலே வீற்றிருந்தருளிய தேவரீரது திருக்கோலத்தை அடியேன் இந்தக் கண்களினால் வந்து கண்டு,—தொழு நயந்து அருள் புரி யெனப் பணிந்தார் -தொழும்படியாக விரும்பி அருள்செய்ய யென்று வேண்டி வணங்கினார். எ - று.

உசுக. இ - ன். தொழுது எழுந்த நல் தொண்டரை கோக்கி-வணங்கி எழுந்து நின்ற தொண்டராகிய அப்பர் சுவாமிகளை கோக்கி, — இறைவர் - சிவபெருமான், — விண் தலத்தில் எழு பெருந் திரு வாக்கின் - ஆகாயத்தில் எழுந்த பெரிய சிறந்த அசீரி வாக்கினால், — இப்பொய்கை முழுதி-இந்தத் தடாகத்தில் முழுதி, — நம்மை நீ - நம்மை நீ,—கயிலையில் இருந்த அம்முறைமை - கயிலையில் நாமிருந்த அத்தோற்றத்துடன்,—பழுதில் சீர்த் திருவையாற்றில் - பழுதில்லாத சிறப்புப் பொருந்திய திருவையாற்றில், — காணெனப் பணித்தார் - தரிசிப்பாயாக என்று கட்டினையிட்டருளினார். எ - று.

விண் தலத் தெழும வாக்கு - ஆகாயவாணி, அசீரி வாக்கு.

உஎ0. இ - ன். ஏற்றினார் அருள் தலை மிசைக் கொண்டு எழுந்து இறைஞ்சி - இடபவாகனராகிய சிவபெருமானது அருள் வாக்கைச் சிரமேற்கொண்டு வணங்கி, — வேற்றுமாகி - முன் வேறாகிய முனிவர் வடிவங் கொண்டும்,—விண்ணாகி நின்றார் மொழி விரும்பி - பின் அசீரியாகி நின்றவருமாகிய பெருமான் மீது விரும்பத்துடன்,—(வேறாகி என்னும் பதிகத்தை அருளிச் செய்து),—ஆற்றல் பெற்று - தேச ஊறுபாடுகள் நீங்கி வலிமை புனையவராய்,—அண்ணலார் அஞ்செழுத்தோதி - அந்தச் சிவ பெருமானது பஞ்சாஷ்டாததைச் செபித்துக் கொண்டு,—பணியால் - அந்தச் சிவபெருமானுடைய கட்டளைப்படி,—பால் தடம் பொய்கையில் மூழ்கினார் - பக்கத்திலுள்ள பெரிய தடாகத்தில் முழுதினார். எ - று.

பக்கத்திலுள்ள தடாக மென்றது சிவபெருமான் முனிவராய்த் தம்மோடு கொண்டுவந்த தடாகத்தை.

ஆற்றலென்பது - பெருமானது அருள் பெற்றதனால் உண்டாய் மனத்திட மெனினும் பொருந்தும்.

பால் தடம் என்பதற்கு - பால்போலும் நீர் பொருந்திய தடம் என்னினுமாம்.

உஎக. இ - ன். ஆதி தேவர் தம் திருவருட் பெருமையாற்றிந்தார்—முதல்வராகிய சிவபிரானது மகத்துவத்தை (உலகில்) யார் அறிந்தவர்கள்,—போதம் மாதவர் - பெரிய தவப்பேறுடைய ராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்,—பணி மலர் பொய்கையின் மூழ்கி - குளிர்ந்த மலர்கள் பொருந்திய அத்தடாகத்தில் மூழ்கி,—மாதொர் பாகனார் மகிழும் - உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தில் வைத்த சிவபெருமான் விரும்பிய,—ஐயாற்றில் ஓர் வாலி மீது தோன்றி - திருவையாற்றிலுள்ள ஒரு வாலியில் தோன்றி,—எழுந்து வந்தனன் - எழுந்து வந்தனர்,—உலகெலாம் வியப்ப - உலகத்திலுள்ளவர்கள் அனைவரும் அநிசயிக்கும்படி. எ - று.

உஎஉ. இ - ன். வம்பு உலா மலர் வாலியின் கரையில் வந்து ஏறி - வாசனை பொருந்திய மலர்களுடைய வாலியின் கரையிலே வந்தேறி,—உம்பர் நாயகன் திருவருள் பெருமையை உணர்வார் - தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவருளின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து,—எம்பிரான் தரு கருனை இது என - எமது பெருமானார் தந்தருளிய கருனை இதுவென்று,—இருகண் பம்பு தாரை நீர் வாலியில் - இரண்டு கண்களினின்று பெருகு கின்ற நீர்த்தாரையாகிய வாலியிலே,—படிந்து எழும்படியார் - மூழ்கி எழுகின்ற தரத்தையுடையராகிய அப்பர் சுவாமிகள். எ - று.

உஎஉ. இ - ன். நீன் கொடி மிடையும் வீதிகள் விளங்கிய - நீண்ட கொடிகள் கெருங்கி இருக்கின்ற வீதிகள் விளங்கப் பெற்ற,—ஐயாறு உடைய நாயகர் - திருவையாற்றில் எழுந்தருள் பெற்ற தலைவராகிய சிவபெருமானது,—சே அடி பணிய வந்து

உறுவார் - சிவந்த திருவடிகளை வணங்கக் கிடைக்கப் பெற்றவராகிய அப்பர் சுவாமிகள், — அப்பதி அடைய - அந்தத் தலத்தில் வந்துசேர்ந்து, — நிற்பவும் பூசரிப்பவும் — சகல சராசரங்களுமாய், — புடை யமர்ந்த தம் துணையொடும் - ஒரு பாகத்தில் அமர்ந்தருளிய தமது ! துணையாகிய உமாதேவியாரோடும், — பொலிவன கண்டார் - பொலிந்து விளங்குவதைக் கண்டார். ஏ - று.

கூஎசு. இ - ன். பொன்மலைக் கொடியுடன் - இமைய மலை யரசன் புத்திரியாகிய உமையம்மையுடன், — அமர் வெள்ளியம் பொருப்பின் தன்மையாம்படி - வீற்றிருந்தருளிய கயிலையங்கிரித் தரிசனம்போலிருக்கும்படி, — சத்தியம் சிவமுமாம் சரிதை - சத்தியஞ் சிவமுமாயிருக்கின்ற முறைமையோடு, — பன்மை யோனிகள் யாவையும் - பல்வேருகிய யோனிகள் எல்லாம், — பயில்வன பணிந்து - அமைந்திருக்கின்ற முறைமைமையும் வணங்கி, — மன்னு மாதவர் - நிலைபெற்ற தவத்தினையுடைய வாசீச முனிவர், — தம்பிரான் கோயில் முன் வந்தார் - சிவபெருமான் கோயிலுக்கு முன்பாக வந்தார். ஏ - று.

கொடி உவமை ஆகுபெயர்.

கூஎடு. இ - ன். காணும் அப்பெரும் கோயிலும் - தாம் கண்டு தரிசித்த அந்தப் பெரிய கோயிலும், — கயிலை மால் வரையாய் - பெரிய கயிலைமலையாக, — பேணும் மால் அயன் இந்திரன் முதல் பெரும் தேவர்கள் - அவ்விடத்து வணங்குகின்ற அரி பிரமா இந்திரன் முதலாகிய பெரிய தேவர்கள், — பூணும் அன் பொடு போற்றிசைத்து எழும் ஒலி பொங்க - கொண்டெள்ள அன்போடு போற்றித் துதித்தலினால் எழுகின்ற ஒலியானது பரவ, — தாணு மாமறை யாவையும் தனித்தனி முழங்க - நிலை பெற்ற பெரிய வேதங்கள் எல்லாம் வேறு வேறு ஒலிக்க. ஏ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுளும் குளகம்.

கூஎசு. இ - ன். தேவர் தானவர் சித்தர் விச்சாதரர் இயக்கர் - தேவர்களும் தானவர்களும் சித்தர்களும் விச்சாதரர்களும்

இயக்கர்களும், — மேலும் மாதவர் முனிவர்கள் - அவ்விடத்து தங்கு கின்ற மாதவர்களும் முனிவர்களும், — புடையெலாம்மிடைய - எல்லாப் பக்கங்களிலும் செருங்கி இருக்க, — காலி வான் ஆரம்பையர் - காலிமலர் போன்ற ஒளி பொருந்திய விழிகளையுடைய தேவப் பெண்களது, — கானமும் முழவும் - கீதஒலியும் முழவப்பறை ஒலியும், — தாலில் ஏழ்கடல் முழக்கினும் பெருகொலி தழைப்ப - குற்றமற்ற ஏழு சமுத்திரத்தின் ஒலியிலும் பெரிய ஒலியைப் பெருக்க. ஏ - று.

கூஎஎ. இ - ன். கங்கையே முதல் தீர்த்தமரம் கடவுள் மாதிகள் - கங்கையை முதலாகக் கொண்ட தீர்த்தங்களாகிய பெரிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நதிகள், — மய்கலம் பொலி புனல் பெரும் தடங்கொடு வணங்க - சுபகரம் நிறைந்த நீர் பொருந்திய பெரிய தடாகங்களின் வடிவைக் கொண்டு வணங்க, — எங்கும் நீடிய பெருங் கணநாதர்கள் இறைஞ்ச - எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கின்ற பெரிய கணத்தலைவர்கள் வணங்க, — பொங்கு இயக்களால் பூதம் வேதாளங்கள் போற்ற - ஆரவாரிக்கின்ற வாத்தியங்களோடு பூதங்களும் வேதாளங்களும் துதிக்க. ஏ - று.

கங்கை முதலிய நதிகளின் அதிதேவதைகள் தடாகங்களின் வடிவத்தை எடுத்து நின்று வணங்கின என்னுர்போலும். இவ் விதக் கூற்று கவி வழக்கு.

கூஎஅ. இ - ன். அந்தண் வெள்ளி மால்வரை இரண்டா மென - அழகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய பெரிய வெள்ளிமலையிரண்டென்று, — அணைந்தோர் சிந்தை செய்திட - அங்கு வந்த வர்கள் நினைக்கும்படி, — செங்கண்மால் விடை எதிர் நிற்ப - சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவாகிய இடபம் திருச்சங்கியில் சிந்த, — முந்தை மாதவப் பயன் பெறும் முதன்மையான் மகிழ்ந்து - முன்னாளில் செய்த பெரிய தவப்பயனைத்தான் அத்தலத்திற் பெற்ற முதன்மையினால் மகிழ்ச்சியடைந்து, — ரந்தியெம்பிரான் - நமது ரந்தியந்தலைவர், — நடுவிடை ஆடி முன் அணுக - நடுவின்க ணுள்ள கண்ணாடிமுன் நிற்கவும். ஏ - று.

ஏ - அசை.

முந்தை மாதவப் பயன்பெறு முதன்மை பென்றது - சிலாதர முனிவர் புத்திரராய்த் தோன்றி மானுட முனிவராய் திருவையாற்றில் செய்த தவப்பயனால் அம்மானுட சீரத்தை மாற்றி சுயிலாய சீரமாக்கி நந்தியாயின ரென்றதை.

செங்கண்மால்விடை ஆலயத்தின் புறத்தும் நந்திப்பிரான் கோயிலின் நடுவேபுள்ள கண்ணாடிக்கு முன்னும் நிற்க எனக் கொள்க. நடுவிடையாடி முன்னனுட என்பதற்கு கணகசபையின் கண் திருநிருத்தம் செய்தருளும் பிரானார் திருச்சச்சிதியில் நிற்க என்னினுமாம்.

௩௭௬. இ - ன். வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும் - வெள்ளியங் கிரியின்மேல் பச்சைக் கொடியுடன் விளங்கும்,—தெள்ளு பேர் ஒளி பவள வெற்பு என - தெளிந்த பெரிய ஒளி பொருத்திய பவளமலையைப்போல,—இடப் பாகக் கொள்ளும் மாமலையான் உடன் - வாமபாகத்தை வவ்விக் கொண்ட பெரிய மலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியாருடன்,—கூட வீற்றிருந்த-கூட வீற்றிருந்தருளிய,—வள்ளலாரை முன் கண்டனர் - வேண்டியாங்கு வேண்டினவர்களுக்கு அருளும் வள்ளல் ஆகிய சிவபெருமானை தனக்கு முன்பாகக் கண்டார் திருநாவுக்கரசு நாயனார். எ - று.

௩௮௦. இ - ன். கண்ட ஆனந்தக் கடலினை - தாம் தரிசித்தருளிய ஆனந்த சமுத்திரத்தை,—கண்களால் முகந்துகொண்டு—தமது கண்களினால் அள்ளிக் கொண்டு,—கைகுவித்து - தன்னுடைய கரங்களைச் சிரமேற் குவித்துக் கொண்டு,—எதிர் விழுந்து எழுந்து மெய்குலைய - எதிரே விழுவதும் எழுவதும் ஆகி தமது தேகமானது நடுங்க,—அண்டர் முன்பு நின்று - சிவபெருமானது சந்திரானத்தில் நின்று,—ஆடினார் பாடினார் அமுதார் - கூத்தாடினார் பாடினார் அமுதார்,—தொண்டனர்க்கு அங்கு சிசுழ்த்தன யார் சொல் வல்லார் - தொண்டராகிய அப்பர் சுவாமிகளுக்கு அவ்விடத்து நடந்தவைகளை யார்தான் சொல்லவல்லவர்கள். எ - று.

௩௮௧. இ - ன். முன்பு கண்டு கொண்டு - தனக்கு எதிரே சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கொண்டு,—அருளின் ஆர் அமுது உண்ண - அருளாகிய நிறைந்த அமுதத்தை உண்பதற்கு,—மூவா அன்பு பெற்றவர் - குறைவில்லாத அன்பைப் பெற்றவராகிய அப்பர் சுவாமிகள்,—அளவு இலா ஆர்வம் முன் பொங்க - அளவில்லாத ஆசையானது மேலிடிலுளர,—பொன்பிறங்கிய சடையாரை - பொன்போலும் ஒளிருகின்ற சடையையுடையவராகிய சிவபெருமானை,—போற்று தாண்டகங்கள்—துதித்தற்காகிய திருத்தாண்டகங்களால்,—இன்பம் ஓங்கிட எத்தினார் - மகிழ்ச்சி பெருகும்படி புகழ்ந்து துதித்தார்,—எல்லையில் தவத்தோர் - அளவில்லாத தவத்தைச் செய்தவராகிய அப்பர் சுவாமிகள். எ - று.

௩௮௨. இ - ன். ஆய வாறு - அவ்வாறு,—அவர் மனம் களிப்புற - அப்பர் சுவாமிகளது மனமானது மகிழ்ச்சியடைய,—சுயிலை மேய நாதர் - சுயிலையங்கிரியில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமான்,—தம் துணையொடும் வீற்றிருந்தருளி—தமது துணையாகிய உமாதேவியாரோடும் வீற்றிருந்தருளி,—தூய தொண்டரும் தொழுது எதிர் சிந்த - பரிசுத்த தொண்டராகிய அப்பர் சுவாமிகளும் முன்பு தொழுது நிற்க,—அக்கோலம்—அந்தக் கோலத்தை,—சேயதாக்கினார் - மறைத்து அருளினார்,— திருவையாறு அமர்த்தமை திகழ - திருவையாற்றின்கண் அக்கோலத்தோடு வீற்றிருத்தமை உலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு விளங்கும்படி. எ - று.

௩௮௩. இ - ன். ஐயர் கோலம் அங்கு அளித்து அசன்றிட—சிவபெருமான் அந்தத் திருக்கோலத்தை அவ்விடத்தே காட்டி அங்கு நின்று நீங்க,—அடித்தொண்டர் - அடியாராகிய அப்பர் சுவாமிகள்,—மைமல் கொண்டு உளம் மகிழ்ந்திட வருந்தி - மயக்கத்தைக் கொண்டு மனமானது மகிழ்ச்சியடைய அதனால் வருத்த

முற்று,—அங்கு செய்ய வேணியர் அருள் இதுவோ வெனத் தெளிந்து - அவ்விடத்தில் சிவந்த சடையினையுடையராகிய சிவ பிரானது அருள் இது எனத் தெளிவுற்று,—வையம் உய்ந்திட - உலகத்தில் உள்ளோர் உய்யும் பொருட்டாக,—கண்டமை பாடு வார் மகிழ்ந்து-சிவபிரானது திருக்கோலத்தை தாம் தரிசித்ததை மகிழ்ச்சியோடு பாடுவாராயினர். எ - று.

மகாபாரதம்.

ஆரணியபருவம்.

அருச்சுனன் தவநிலைச்சருக்கம்.

க0க — க0௦.

க0க. இ - ன். எய்தகணை திருமேனி எய்து முன்னர் - அருச்சுனன் எய்த அம்பு வேடராகிய சிவபெருமானது திருமேனியைக் கிட்டிச் சேர்வதற்கு முன்னரே,—இறகு துணிந்து - இறகு வெட்டுண்டு,—ஒன்று இரண்டாய் இலக்கு உறமல் - ஒவ்வொரு அம்பும் இவ்விரண்டு துண்டாகி அருச்சுனன் குறித்து எய்த முன்று இலக்குப் பொருள்களையும் அடையாதபடி,—மூன்று வானியை - மூன்று அம்புகளை,—வெய்தின் வலியுடன் எய்தான் - சிவவேடர் விரைவாக வலிமையோடும் எய்தார்,—விண்ணவர் கோன்மகன் மேலும் வேறொன்று எய்தான் - அவ்வேடர் தேவர் களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் மகனாகிய அருச்சுனன்மேல் வேறொரு அம்பையும் எய்தார்,—ஐதின் இவன் வினோதமுற தொடுத்தான் என்பது அறியாமல் - மெல்லிதாய் இவ்வேடர் இந்த ஒரு அம்பை விளையாட்டாக எய்தார் என்ற உண்மையை அருச்சுனன் அறியாதவனுய்,—எயினன் முடியணிந்த பீலி கொய்து - அவ் வேடர் தாம் முடிமீதணிந்த மயிற்றோகையை வெட்டி,—உதிரல் சிதற - தலையிலணிந்த கங்கை நதியின் நீர் சிதறவும்,—பிறையும் மாணும் குலைய - பிறைச்சந்திரனும் கையிலுள்ள மாணும் நெய்கவும்,—ஒரு கணை குரக்குக் கொடியன் எய்தான் - அனுமக்கொடியையுடைய அருச்சுனன் ஒரு கணையை எய்தான். எ - று.

அம்பினடியிற் கட்டிய இறகு சிதையின் அதன் விரைவும் செல்லும் வழியும் மாறுபட்டு இலக்குத் தவறுமாதலின் இறகு வெட்டுப்படும்படி அம்பு எய்தார் என்க.

மூகனென்னு மரக்கன் அருச்சுனைக் கொல்லாவண்ணம் வேடவடிவம் எடுத்துவந்தாராதலின், தாம் அவ்வரக்கனை விளையாட்டாகவேனும் கொன்றுவிடாதபடி மென்மையாக ஒரு அம்பை அவன்மீது எய்தார் என்பார் ஐதின் இவன் வினோதமுறத் தொடுத்தான் என்றார்.

முன்மூன்று கணைகளினதும் பின் தனித்த பொருகணையினதும் வீற்றுக்கும் விரைவுக்கும் வேறுபாடுதோன்ற ஐதின் தொடுத்தனன் என்றலுமாம்.

க02. இ - ள். அற்போலச் சூழ்கின்ற கிராதர் எல்லாம் - இருள் சூழ்வதுபோலச் சூழ்ந்து வருகின்ற வேடர்களெல்லாரும்,—அவன் முடிமேல் இவன் எய்தது அறிந்து - அந்தச் சிவனாகிய வேடரது முடியின்மேல் இந்த அருச்சுனன் எய்ததை அறிந்து,—தீயின் நிற்போன் மேலெழுதலும் - அக்கினியின்மேல் நின்று தவஞ் செய்கின்றவனாகிய அவ்வருச்சுனன்மீது போர் செய்ய எழுதலும்,—அங்கு அவரை யெல்லாம் நில்லுமெனக் கையமர்த்தி - அவ்வேடர்களை யெல்லாம் நில்லுங்கொன்று தடுத்து,—அடபா நீ இன்று எய்த விற்போர் கண்டனம் - அடே அடே நீ இன்று செய்த விற்போரின் திறத்தை நாம் கண்டோம்,—விற்பிடிக்கும் விரகு அறியோம் - வில்லைப் பிரயோகிக்கின்ற சாமர்த்தியத்தை அறிந்தோமல்லேம்,—உன் இடத்தே வேத விற்போர் கற்போம் என்று - உன்னிடத்தே தணுவேதத் திற் கூறப்பட்ட போர் முறையைக் கற்றுக் கொள்வோம் என்று சொல்லி,—ஒருகணை அவன்மேல் விட்டான் - ஒருகணையை அந்த அருச்சுனன்மேலே செலுத்தினார்,—கனகமலைச் சிலைவளைத்த கையினுனே - மேருமலையை வில்லாக வளைத்த கையினையுடைய சிவபெருமானாகிய வேடர். ஏ - று. மற்று அசை.

க03. இ - ள். பீலி முடியோன் விடு பிறைக்கணையை - மயிற்றோனையை முடியிலணிந்த சிவனாகிய வேடர் செலுத்திய

பிறைமுகாஸ்திரத்தை,—வேறொரு பிறைக்கணையினால் விலக்கி - வேறொரு பிறைமுகாஸ்திரத்தினால் விலக்கி,—விறகாலி வடிவாளி மறை சிந்தினன் - வில்லை வளைத்து கூரிய அம்புகளாகிய மறையைச் சொரிந்தான்,—மறைக்கரிய கொண்டலென நின்ற குமரன் - (யாரெனில்) மறைமுகின்போல் நின்ற குமரனாகிய அருச்சுனன்,—மூலிவடிவாகியவின் மேல் அவைபடாமல் - மூலகாரண வடிவமாய் நின்ற அந்தச் சிவவேடர்மீது அந்த அஸ்திரங்கள் சென்று படாமல்,—முனை மண் மிசை குளிக்க - கூர்ப்பக்கம் மண்ணிலே புதைய,—முரண் ஆர் வேலி யிடமாறு என விழுந்தன—கடினமான சிலத்திலிட்ட விளக்குமாறுபோல் விழுந்தன,—விழுந்ததனை விசயன் கனி கண்டு வெருளா - இப்படி விழுவதை அருச்சுனன் கண்டு மிகக் கோபித்து. ஏ - று.

க04. இ - ள். வேணி முடி வேடன் மிசை - சடைமுடியையுடைய வேடர்மீது,—வேறுமொரு சாயகம் விடுத்தனன் - அருச்சுனன் இன்னுமொரு அம்பைச் செலுத்தினான்,—விடுத்தகளை வில்லாணியொடு முன்பின் ஒடு பின்பு தொடுகின்றகளை கடுவன் அற வெட்டுதலும் - அவன் செலுத்திய அம்பு வேடரது வில் நாணையும் வலிமையோடு பின்னுக்குச் செலுத்தப்படுகின்ற அம்புகளையும் கடுப்பக்கம் அறுந்துபோக வெட்டுதலும்,—கோணிய இளம்பிறை முடித்தவன் வெருண்டு - வளைவான இளம்பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சிவவேடர் கோபம் கொண்டு,—பல கோல்கள் விட - அனேக அம்புகளைச் செலுத்த,—இந்திர குமரன் பாணியுடனே தொடை கடுக்கி - இந்திரன் மகனாகிய அருச்சுனன் தனது கைகளும் தொடைகளும் கடுங்கப்பெற்றவனாய்,—அயல் நின்ற தொரு பாதபம் மருங்கு அணுகினான் - கிட்ட நின்ற ஒரு மாத் துக்குப் பக்கத்தே போனான். ஏ - று. ஏ அசை.

க05. இ - ள். தவமே தனமெனக் கொண்டு புரியும் வில்விதவமே செல்வமாகக் கொண்டு அதனைச் செய்கின்ற வில்வீரனாகிய அருச்சுனன்,—மெய் குலைந்து அயருகின்ற நிலையை - தேகம் கடுக்கிச் சோருகின்ற நிலைமையை,—கண்டு அருகு நின்ற இமவான் மகன்-பக்கத்தில் நின்று கண்ட இமைய மலையரசன் புத்திரி

யாகிய உமையம்மையார்,—மிரு கருணையோடு இரங்கி உரைக்க - அவன்மீது இரக்கங்கொண்டு மிருத்த அருளுடன் தந்து தலைவருக்குச் சொல்ல,—பண்டு தவமே புரி இளைப்பு அற மனத்தின் மிரு பரிவுடையனாகி - (சிவபெருமான்) அவன் முன் தவம் செய்ததனால் வந்த இளைப்பு நீங்கும் விருப்பத்தை மனதிலே மிக வுடையவராய்,—அவனை வெகுளா - அவ்வருச்சுனன்மீது கோபம் இல்லாதவராய்,—எண் திசையும் வென்று அனல் அளித்த சிலை நானியற - எட்டுத் திசையிலுமுன்னோரை வென்றதும் அக்கிரி தேவன் கொடுத்ததுமாகிய வில்லினது நான் அறம்படியாக,—எயினர்பதி எய்தணன் - வேடர் தலைவராய் வந்தருளிய சிவபெருமான் எய்தார். எ - று. அரோ அசை.

உமாதேவியார் அவ்வருச்சுனன்மீது இரக்கங்கொண்டு அருளுடன் கூறினமையாலும், அவன் தன்னைக் குறித்து நெடுநாள் தவஞ் செய்து இளைத்தமையாலும், அவனிடம் கோபம் கொள்ளாது அவனது வில்லின் நாணை மாத்திரம் அறுத்தார் என்க. வெகுளா என்பதற்கு கோபிப்பார்போல என்னினுமாம்.

௧௦௬. இ - ன். உழுந்து உருளும் எல்லாதனில் - உழுந்துருளுகின்ற கேரத்தினுள்,—வில்லின் நெடு நாண் அற - (அருச்சுனனது) வில்லின் நீண்ட நாண் அறுந்துபோக,—உரத்தொடு எதிர் ஒடி - விரைவாக எதிரே ஒடி,—வரி விற் கழுந்து கொடு - வரிந்த வில்லினது குதையினால்,—மா முடியின் மோதுமுன் - முடியிலே அடித்தலும்,—உயர் கண்ணி படுபிலி இழந்தது - உயர்வாகிய மாலைபாகச் செய்யப்பட்ட மயில்தோகை இல்லாமற் போயிற்று,—மதியின் கொழுந்து அமுது சோர - இனம்பிறைச் சந்திரனினின்று அமுதம் சிந்தவும்,—விடநாகர் சுழுகைத்தலை குலைந்து மணிசிந்த - நஞ்சினையுடைய சர்ப்பங்களின் உச்சித் தலைகள் நடுங்கி அங்குள்ள இரத்தினங்கள் சிதறவும்,—நதியான் எழுந்து தடுமாறி அகல்வானில் உற - கங்கா தேவியானவன் எழுந்து தடுமாற்றங்கொண்டு அகன்ற ஆகாயத்திற் செல்லவும்,—வேடனும் இளைத்து அவச முற்றணன் - சிவ வேடரும் இளைத்து அறிவு மயங்கினார். எ - று.

அரோ - அசை. உம் உயர்வு சிறப்பு.

௧௦௭. இ - ன். விண்ணிலுறை விரிஞ்சன் அரியேமுதல் வானவரில் யார் அடி படாதவர் - விண்ணிலகத்துள்ள பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுள் யார் அந்த அடியைப் படாதவர்,—மண்ணிலுறை மனுக்கள் முதலோர்கள் மானவரில் யார் அடி படாதவர் - மண்ணிலகத்துள்ள மனுக்கள் முதலிய மனிதர்களில் யார் அந்த அடியைப்படாதவர்,—அதலக் கண்ணிலுறை கட்செவி மகிபன் முதலோர் நாகர்களில் யார் அடி படாதவர்கள் - பாதாந் வுலகத்துள்ள சர்ப்பங்களுக்குத் தலைவனுன ஆதிசேடன் முதலாகிய நாகர்களில் யார் அந் அடியைப் படாதவர்கள்,—எண்ணில் பல யோனியிலும் யா அடி படாதன் - எண்ணில்லாத பல வேறு வகையான சிருஷ்டிகளிலும் எவை அந்த அடியைப் படாதவை,—இருந்துழி இருந்துழியரோ - தாம் இருந்த இருந்த இடத்திலிருந்து. எ - று.

அரோ - அசை. ஏ எண்ணுப்பொருளது. மனு - ஸ்மிருதி முதலிய தூலோர்.

௧௦௮. இ - ன். வேதமடியுண்டன - அந்த அடி வேதங்களிற் பட்டது,—விரிந்த பல ஆகம விதங்கள் அடியுண்டன - அந்த அடி பல வெவ்வேறு விதங்களாக விரிந்த ஆகமங்களிற் பட்டது,—நூர் ஐம்பூதம் அடியுண்டன - அந்த அடி ஒப்பற்ற ஐம்பூதங்களிற் பட்டது,—விகாழிகை முதல் புகல் செய் பொழுதொடு சலிப்பில் பொருளின் பேதமடியுண்டன - விகாடி முதலாகக் சொல்லப் படுகின்ற சிறுபொழுது பெரும்பொழுதுகளிலும் மற்றைய அசை வில்லாத பல வேறுவகைத்தாய் பொருள்களிலும் அந்த அடி பட்டது,—பிறப்பிலி இறப்பிலி - பிறப்பில்லாதவரும் இறப்பில்லாதவரும்,—பிறங்கல் அரசன் தன் மகளார் நாதன் - மலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார் தலைவரும்,—அமலன் - மலரகிதராகிய சிவபெருமான்,—சமரவேட வடிவங்கொடு - வேடனும் புத்த கோலங் கொண்டவென்று,—நான் கை அடியுண்டபொழுதே - அருச்சுனன் கையினால் அடிபட்டபோது. எ - று. ஏ அசை.

நரன்கையடியுண்டபொழுது “வேத” முதற் “பேத” மீறியுள்ள பொருள்கள் யாவும் தாக்குண்டன வெனினுமமையும்.

க0க. இ - ன். என்பு ஒடு கொழுந் தலை நின்ம் குருதி
என்னு மலை யிரண்டானும் வயிரா - எலும்பு கொழுநிய தலை
நின்ம் இரத்தம் என்று சொல்லப்படும் நான்கு பொருள்களினு
லும் உடல் வயிரித்து, - வன்பு ஒடு வளர்ந்த மிருத அகிபதி -
வலிமையோடு வளர்ந்த மிருகேந்திரானுகிய சிங்கம் போன்றவ
னும், - காரி எனும் வடிவு அமரு பெற்ற மறவோன் - இத்திரன்
தானே என்று சொல்லத்தக்க உருவத்தையும் அழகையும் பெற்ற
வீரம்பொருந்திய அருச்சுனன், - அன்பின் ஒடு பேர் அறம்
வளர்த்தருள் எயிற்றி மிக அஞ்ச - அன்போடும் பெரிய அறத்தை
வளர்த்து அருளிய உமாதேவியாராகிய வேடுவிச்சி மிகவும்
பயப்பட, - அபிராமம் எயினன் பொன் புறையும் மேனியில்
அடித்தமை பொறுது - போமரு உள்ள வேடன் பொன் போன்ற
திருமேனியில் அருச்சுனன் அடித்ததை திருவுள்ளத்திற்
பொறுது, - மற்போர் புரியுமாறு கருதா - மல்புத்தத்தைச் செய்வ
தற்கு நின்னத்தருளி. எ - று.

கக0. இ - ன். உள்ளடி விரல் தலைகள் - உள்ளங்கால் கால்
விரல்கள் தலைகளும், - புறவடி பரட்டின் உடன் உயர் கணைக்
கால் - மேல் பாதங்களும் பரடும் உயர்ந்த கணைக்கால்களும், -
முழந்தான் தன் அரிய ஊரு உயர் தான் வரைகள் ஒத்த கடிதட
மும் - முழந்தான்களும் தன்னுதற்கு அரிய தொடைகளும் உயர்ந்த
தான்களும் மலைகளை ஒத்த கடிதடமும், - உதரம் மார்பு திணி
தோள் - வயிறும், கொஞ்சம் வலிமை பொருந்திய தோள்களும், -
துள்ளிவரு செங்கையொடு முன்கை பிடர் - உயர்ந்து எழுதின்ற
சிவந்த கைகளும் முன்னுக்கு உள்ள கைகளும் பிடரியும், - கொற்றி
யொடு குடமென எண்ணுபடையால் - கொற்றியும் தலையும் என்று
சொல்லப்படுகின்ற படைகளினாலே, - வள்ளல் ஏனையானுடைய
மாதவனும் - வள்ளல் தன்மையை புடையவரும் என்னை அடிமை
கொண்டவருமாகிய உமாதேவியாகாரும் சிவபெருமானும், -
மாதவனும் மல்லமர் தொடங்கி உற - பெரிய தவத்தைச் செய்து
கின்ற அருச்சுனனும் மல் புத்தத்தைத் தொடங்கிச் செய்ய. எ - று.

எ அசைச் சொல்.

ககக. இ - ன். மல்லமர் தொடங்கி இவர் இருவரும்
வெருண்டு பொர - மல் புத்தத்தைத் தொடங்கி இவர்கள் இரு
வரும் கோபம் கொண்டு போர் செய்ய, - மாதிரமும் மாதிரமும்
மேலெல்லையும் - அட்டதிக்குகளும் பெரிய சில உலகமும், வானுல
கும், - அதிர்த்த சுழல்கின்ற பொழுதத்து - நடுங்கிச் சுழலுகின்ற
பொழுது, - இமய இன்ப மயில் கேள்வன் வெருளா - இமய
மலையில் உதித்த சகல ஆன்மாக்களுக்கும் இன்பத்தை அளித்
தென்ற மயில்போன்ற உமை அம்மையாரது தலைவராகிய சிவ
வேடர் கோபம் கொண்டு, - நல்லிசை புனைந்தமணி தூபர விசால்
ஒளி - நல்ல நாதத்தையும் இரத்தினவரிகளையும் உடைய சிலம்பின்
ஒளி, - நன்னுபத நான் மலரினால் - சேர்ந்த அன்றலர்த்த மலர்
போன்ற பாதத்தினால், - வில்லியரில் எண்ணுதிறல் வில்லுடைய -
வில்லிவர்களுள் மதிக்கப்படுகின்ற வலிமையையுடைய காண்மப
மென்னும் வில்லைக்கொண்ட, - காளைதனை விண்ணுலகில்
விசின் - காளைப்பருவமுடைய அருச்சுனனை ஆகாயத்திற் போக
ஏறிந்தார். எ - று. அரோ - அசை.

நல்லிசை புனைந்த பதமெனக்கொண்டு - நல்ல கிரத்தியை
புடைய பாதமெனப் பொருளுரைத்து அதலம் கூறினுமாம்.

ககஉ. இ - ன். விண்ணவர் தம் ஊர் புருத - தேவலோகத்
துக்குப் போகத்தக்கதாய் எறியப்பட, - விண்ணவர் பிரான்
மதலை - தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்திரன் புத்திரானுகிய அர்ச்சு
னன், - விசைபுடன் எழுந்து முகில்போல் - விரைவாக எழுந்து
முகிலைப் போல, - மண்ணினிடை வீழ்தருமுன் - பூமியின்
இடத்தே விழுவதற்கு முன்னே, - மார்பு அகலம் அல்லதை
வயங்கு புறம் என்றும் தெரியான் - பகைவர்க்கு விசாலமாகிய
மார்பேயன்றி விளங்குகின்ற முதுகாகிய புறம் எக்காலத்தும்
தெரியவராதவனாகிய அருச்சுனன், - எண்ணரிய ஞான வெளி
யாகி - மனதில் தியானித்ததற்கும் அரிய ஞான வெளியாகி, -
வெளியாகி வரு எயினர் பதியான-வேட உருவத்தோடு வருகின்ற
வேடர் தலைவராகிய, - கருணை புண்ணியன் மகிழ்த்து உருக -
கருணை பொருந்திய புண்ணியராகிய சிவவேடர் மகிழ்ச்சியொடு
மனம் கசிய, - சின்று ஒலிபுடன் பழைய பூசல் பொர எண்ணி

எதிர்வான் - அவ்விடத்தே நின்று மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் தான் தொடங்கிய பழைய போரைச் செய்வதற்கு நினைத்து எதிரே வந்தான். எ - று. ஐ - அசை.

புத்தத்தில் அருச்சுனன் எங்காலத்தும் பயந்து ஓடாதவன் என்றபடி.

ககக. இ - ன். வெய்ய கணநாதர் - விரும்பப்படுகின்ற கணநாதர்களும், - கணதேவர் - கணதேவர்களும், - விபுதாதியர் - விரிஞ்சி - தேவர் முதலியோர்களும் பிரமனும், - சிவயோகியர் - சிவயோகிகளும், - அரும் செய்ய சுட்ரோன் - அரிய சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனும், - அளகையாதிபதி - அளகாபுரிக் குத் தலைவனுடைய குபேரனும், - கின்னரர்கள் சித்தர் பல சாரணர் - கின்னரர்களும் சித்தர்களும் பல முனிவர்களும், - மணிப் பையரவின் ஆடி - இரத்தினம் பொருந்திய படத்தை யுடைய சர்ப்பத்தின்மீது நின்று விளையாடுகின்ற விஷ்ணுவும், - புருகதன் இவர் - இந்திரன் ஆகிய இவர்களும், - சூழ்தர - சூழ்ந்து வர, - ஓர் பச்சை மயில் பாதிபுடனே - ஓர் பசுமையாகிய தோகை யையுடைய மயில்போன்ற உமாதேவியார் ஒரு பாதியாகவும், - துய்ய விடைமீது - பரிசுத்தமான இடபத்தின் மேல், - ஒரு செழும் கூடர் எழுந்தது - ஒரு செழுமையாகிய கூடரானது எழுந்தது, - தொழுந்தகையது ஆகும் அளவோ - எவராலும் வணங்கத்தக்க தான் அளவையுடையதோ, - எவரும் வணங்கத்தக்க அளவைக் கடந்தது. எ - று.

ககச. இ - ன். கைவில் உடனே கோடி பலர் எயினர் சூழ் வர - கையில் தாங்கிய வில்லுடன் பல கோடி வேடுவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரவும், - கன்னிமயில் பின்னர்வர - இளமயிலாகிய சித்தியகன்னிகையாம் உமாதேவியார் பின்னேவரவும், - தெய்வ மறை ஞானிகள் தொடர்ந்து வர - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதங்கள் ஆகிய நாய்கன் பின் தொடர்ந்து வரவும், - பொரு செய்ய சிவ வேடன் முடிமேல் - போர் செய்யும்படி வந்த சிவ வேடரது முடியின்மீது, - ஈசவ முறையே - அருச்சுனன் ஈசவ சமய விதிப்படி, - இறைவர் - தன்மலரினோடு - சிவபெருமானுடன்

சூரியதாகிய குளிர்ந்த கொன்றை மலரோடு, - அறுகு சாத்தி - அறுகும் புல்லையும் சாத்தி, - ஒளிர் நாண் மலரெலாம் மெய்வடிவு கொண்டனைய - ஒளி பொருந்திய அன்றலர்ந்த புஷ்பங்களெல்லாம். ஒருருவிவெடுத்து வந்தாற்போன்ற, - கரிய தவவேடன் - கருமை நிறம் பொருந்திய தவவேடம் பூண்டுகின்ற அருச்சுனன், - இணை விழி மலர் பரப்பி மகிழா - தனது இரண்டு விழிகளாலும் பார்த்து மகிழ்ந்து. எ - று. ஏ - அசை.

கணநாதா முதலாகியோர் வேடுவர்களாகவும் உமாதேவியார் அவ்வேடுவர்கள் பின் செல்லுகின்ற. மயிலாகவும், வேதங்கள் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து வேட்டைக்குச் செல்கின்ற நாய்களாகவும், சிவபெருமான் வேடத்தலைவராகவும் அருச்சுனனுக்கு முன் வந்தாரென்க.

ககக. இ - ன். மாலை - மாலையாகச் செய்யப்பட்ட, - தும்பை வகை - பலவித தும்பை மலர்களும், - செறிவில்லமொடு - நிறைந்த வில்வங்களும், - கொன்றை மலர் - கொன்றை மலர்களும், - சூதம் அறுகு கமழ்தரும் - மாம்பூக்களும் அறுகும் ஆகிய இவைகளின் வாசனை வீசுகின்ற, - செம்பவள வேணிமிசை திங்கள் நதி குடியருள் - சிவந்த பவளம்போன்ற சடையின்மேல் சந்திரனையும் கங்கையையுரு குடியவரும், - செம்பொன் வடமேரு அனையான் - பொன்னாலாய வடதிசையிலுள்ள மகாமேரு மலையை ஒத்தவரும் ஆகிய சிவபெருமான், - உம்பர்மணி யாழிடுனோடு - உயர்வு பொருந்திய அழகிய யாழினாலே, - தும்புருவும் நாரதனும் உருகி இசை பாட - தும்புருவும் நாரதனும் மிகுந்த அன்போடும் இசைகளைப் பாட, - அருள்கூர் அம்பையுடனே - அதற்கு அருள் கூருகின்ற தாயாகிய உமையம்மையுடனே, - விடையின்மீது ஒளிர நின்றதனை - இடபவாகனத்தின்மேல் ஒளி விளங்க நின்ற திருக்கோலத்தை, - அஞ்சலிசெய்து அன்பொடு தொழா - அஞ்சலி செய்து அன்பொடு வணங்கி.

ஒடு, ஏ, எண்ணப்பொருளில் வந்தன.

ககச. இ - ன். ஆடினன் - கூத்தாடினன், - களித்தனன் - மகிழ்ச்சி யடைந்தான், - அயர்ந்து நின்றனன் - பரவசமடைந்து

நின்றான், — ஒடினன் - ஒடினான், — குதித்தனன் - குதித்தான், — உருகி மாழ்கினன் - மனமுருகி மயங்கினான், — பாடினன் - பாடினான், — பதைத்தனன் - பதைத்தான், — கயந்த சிந்தைபான் - மனவிரும்பத்தோடு, — பவளமேனியை நாடினன் நடுங்கினன் - பவளம் போலும் திருமேனியைப் பார்த்து நடுங்கினான். எ - று.

கக௭. இ - ன். விழுந்து அருவினையினின் மெலிந்து - பிறவியை எடுத்த தொடிய விளைகளினாலே மெலிவடைந்து, — நாயினும் அழுந்திய பிறவியின் - நாய்ப் பிறவியினும் மிக்க துன்பத்தைத் தருவதாகிய இந்த மானிடப் பிறவியின் நின்று, — அயருவேன் முனம் - தளர்ச்சி அடைகின்ற அடியேன் முன்னே, — செழுஞ்சுடர் மணி - செழுமையாகிய ஒளி பொருந்திய இரத்தினத்தைச் சிரசிலே கொண்ட பாம்பையும், — திங்கள் மௌலியாய் - சந்திரனை முடியில் தரித்தவரே, — எழுத்தருளிய இலிது என்ன மாயமோ - எழுத்தருளிய இது என்ன ஆச்சரியமோ. எ - று.

கக௮. இ - ன். ஆதியே - எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வா யுள்ளவரே, — அண்டமும் அனைத்துமாய் ஒளிர் சோதியே - சகல உலகங்களும் மற்றையவைகளுமாய் விளங்குகின்ற ஒளியே, — கொன்றையம் தொங்கல் மௌலியாய் - கொன்றைப்பூ மாலையை அணிந்த முடியையுடையவரே, — வாதியே - ஆன்மாக்களின் மலத்தை நீக்கி அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்குகின்ற இரசவாதியே, — மரகதவல்லியான் ஒரு பாதியே - பச்சைக்கொடிபோன்ற உமாதேவிபாறை ஓர் பாதியாய் உடையவரே, — பவளமாம் பரம ரூபியே - பவளநிறம் பொருந்திய பரஞ்சோதியே. எ - று.

வாதியே என்பதற்கு என் தெய்வம் உன் தெய்வமென்று வாதிக்கப்படுபவர் என்பது மொன்று.

கக௯. இ - ன். பைரரா அணி மணி பவள மேனியாய் - படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்த அழகிய பவளம் போலும் திருமேனியை உடையவரே, — செய்யவாய் மரகதச் செல்லிபாகனே - சிவந்த வாயையும் பச்சை நிறத்தினையும் உடைய

உமாதேவியாரை ஒருபாகத்தில் உடையவரே, — ஐயனே - சகல உலகங்களுக்கும் பிதாவே, — சேவடி அடைந்தவர்க்கெல்லாம் மெய்யனே - தேவரீரது திருவடிகளைத் தஞ்சம் என்று வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் மெய்யான கடவுளே, — எங்குமாய் விளங்கும் சோதியே - எங்கும் வியாபமாய் விளங்குகின்ற சோதியுமானவரே. எ - று.

க௨௦. இ - ன். முக்கனும் - மூன்று கண்களும், — நிலவு எழ முகிழ்த்த மூலமும் - ஒளி விளங்கும்படி அரும்பிய பற்களும், — சக்கரவதனமும் - வட்டமான திருமுகங்களும், — தயங்கு வேணியும் - பிரகாசிக்கின்ற சடையும், — னம் கயல் மரகதவல்லி - கருமை நிறம் பொருந்திய கயல்போலும் கண்களையும் பச்சை நிறத்தினையும் உடைய கொடிபோன்ற உமாதேவியார், — வாழ்வுறு செக்கர் மெய் வடிவமும் - ஒருபாதியாகப் பொருத்தப்பெற்ற சிவந்த திருமேனியின் வடிவமும், — சிறத்து வாழியே - சிறப்படைத்து எஞ்ஞான்றும் வாழ்வதாக. எ - று. ஏ அருசு.

க௨௧. இ - ன். அன்பு உறு தருமனுக்கு அதுசன் ஆயினேன் - சகல உயிர்களுக்கும் அன்பு பொருந்திய எனது தமையனாகிய தரும இராசனுக்குத் தம்பியாகப் பிறந்துள்ளேன், — தன் பரம் பொருளுக்கு தண்புமாயினேன் - சகல ஆன்மாக்களுக்கும் மோட்சமாகிய சகத்தை அளித்தின்ற பரம்பொருளாகிய தேவரீருக்கு நடுபிரிமையுள்ளவனாயினேன், — பொன்புரை மேனியாய் - பொன் மயமான திருமேனியை யுடையவரே, — போற்றினேன் உன - தேவரீரை வணங்கப் பெற்றேன், — என் பெரும் தவப் பயன் யார் பெற்றார்களே - ஆதலால் என்போல் பெரிய தவத்தின் பயனை உலகத்தில் யார் பெற்றார்கள், ஒருவரும் இல்லை. எ - று. ஏ அருசு.

க௨௨. இ - ன். என்று இம் முறை கொண்டு இவன் இயம்பவே - என்று இவ்விதமாக இவ்வருச்சுனன் கூறுதலும், — மன்றல் அம் கொன்றை அம் மாலை மௌலியான் - வாசனை பொருந்திய கொன்றை மாலையை அணிந்த முடியை உடைய சிவபெருமான், —

ஒன்றிய தவம்புரி உம்பர் தம்பிரான் தன் - சுவர்க்க பதவியை அடையும் பொருட்டு தவத்தைச் செய்தவனாகிய தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்நிரனது,—திரு மதலையைத் தழுவினான் - அழகிய புத்திரனான அருச்சுனனைத் தழுவினான். ஏ - று. அரோ-அஸை.

கஉஉ. இ - ன். தழுவினன் - அய்வாறு தழுவி, — பெருந்தயர் ஆற்றி - பெரிய துயரத்தை நீக்கி,—தன் அளி பொழிதரு கண்ணினன் - ருளிர்ச்சியான கிருபையைப் பொழிவின்ற திருக்கண்களையுடையவராய்,—புரக்கும் சிந்தையன் - அவனைப் பாதுகாக்கின்ற திரு அன்னத்தை யுடையவராயும்,—அழிவற ஒழிவற - என்றும் அழிவில்லாததாயும் நீக்கமற்றதாயும்,—அமர்ந்த சோதியன் - பொருத்திய சோதிமயமான சிவபிரான்,—பழுதறு மொழி சில பகர்ந்து தேற்றினான் - குற்றமற்ற சில சொற்களைக் கூறி அவனைத் தெளிவித்தார். ஏ - று.

கஉச. இ - ன். சூதிகளில் யாவையும் தோற்று - சூதாட்டத்தினால் உங்களுக்குரிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தோற்று,—காளிடை ஏதிலர் போல நீர் இளைத்து வாடினீர்—காட்டினிடத்தே வறிஞர்களைப்போல நீங்கள் இளைத்து வாட்டமுற்றீர்கள்,—வாது செய் புலன்களையடக்கி-மனமானது ஒருவழிச் செல்லாது தடுத்து பொருதுகின்ற பஞ்ச புலன்களையும் அடக்கி,—மண்ணின்மேல் நீ தவம் புரிந்தமை - இந்நிலவுலகில் நீர் தவம் செய்த தன்மையை,—நினையலாகுமோ - எவராவது நினைக்கக்கூடியதாகுமோ. ஏ - று.

கஉஇ. இ - ன். மூகன் என்று உரைக்கும் அம்முகதானவன் - மூகன் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த பன்றி உருவந்தாவகிய அரக்கன்,—வேகமோடு ஏனமாய் விரைவில் வந்தான் - கோபத்தோடு பன்றி ரூபமாய் விரைந்து வந்தான்,—ஆகவெம் கொடியவன் நலின்ற வாய்மையால் - மிகக் கொடியவனாகிய துரியோதனன் கூறிய சபதத்தின்படி,—யோசு செய் உனது உயிர் உண்ண எண்ணியே - தவத்தைச் செய்து கொண்டு நின்ற உனது உயிரை உண்ணும்படி நினைத்து. ஏ - று. ஏ - அஸை.

கஉக. இ - ன். வந்தவன் முந்துமுன் - அய்வாறு வந்த அரக்கனானவன் எனக்கு முந்தி உன்னிடத்து வருதற்கு

முன்னே,—மங்கை தன்னுடன் - எமது தலைவியாகிய உமாதேவி யுடன்,—இந்த வெற்பு உறை தரும் எயின வேடமாய் - இந்த மலையின்மேல் வசிக்கின்ற வேடுவகோலமாக வந்து,—சுந்தர மரகதச் சோதி வீரனே - அழகு பொருத்திய பச்சை ஒளி வீசும் வீரனே,—அந்த வல்லசுரனை அம்பில் வீழ்த்தினேன் - அந்த வலிய அரக்கனை அம்பினால் எய்து வீழ்த்தினேன். ஏ - று.

கஉஎ. இ - ன். நின் உடன் அமர் செய்து - உன்னோடு போரைச் செய்து,—நின் வில் நாண் அறுத்து - உன்னுடைய வில்லின் நாணை அறுத்து,—அந்நெடு வில்லினால் அடியும் உண்டனன் - அந்த நெடிய வில்லினால் அடியும் பட்டேன்,—உன் அரும் மல்லினால் உடையும் உண்டனன் - உனது அருமையாகச் செய்யப் பட்ட மல்போரிலே உன்னால் உடைக்கவும் பட்டேன்,—என் இனி உன் கருத்து என்று கூறினான் - அவை எல்லாம் நிற்க உன்னுடைய மன எண்ணம் இன்னதென்று இனிக் கூறுவாய் என்று வினவினார். ஏ - று.

கஉஅ. இ - ன். தவத்தின்மேல் நின்றான்-தவத்தைச் செய்து கொண்டு நின்றவனாகிய,—அந்த வில் விசையனும்-அந்த வில்லிற்கு வீரனாகிய அருச்சுனனும்,—அரன் பதம் பணிந்து - அங்கு நின்ற சிவபிரானது பாதத்தை வணங்கி,—எந்தை - எமது பிதாவே,—பாரத அமர்க்கு இசைந்த - பாரத புத்தத்தைச் செய்வதற்கு மனம் கொண்டவர்களாகிய,—வீரர் மெய் சிந்த - அந்த வீரர்களுது தேசமானது அழியும்படி,—நின் பேர் பெறு தெய்வ வாளியை - தேவரீரது பெயரைக் கொண்டதாகிய தெய்வத்தன்மை பொருத்திய பாசுபதாஸ்திரத்தை,—தந்தருள் என்றனன் - தந்தருள்வீராக என்று பிரார்த்தித்து நின்றான். ஏ - று.

கஉக. இ - ன். ஐயனும் அம்மையோடு அருள் புரிந்து - ஐயகத் பிதாவாகிய சிவபெருமானும் உலக மாதாவாகிய உமை அம்மையாரும் அருச்சுனன்மேல் மிகுந்த அருளைச் செய்து,—பின் வெய்யபொன் தூணியும் வில்லும் மந்தரமும் துய்ய பாசுபத மெய்த் தொடையும் முட்டியும் - பின்னர் விரும்பத்தக்க அழகிய அம்பரூத் தூணியையும் வில்லையும் அதனை உபயோகிக்கின்ற

மந்திரத்தையும் பரிசுத்தமான மெய்மை பொருந்திய பாசுபதாஸ்
திரத்தையும் அதனைப் பிடித்தின்ற முறையையும்,—ஒய்யென நிலை
புடன் உதவினான் - விரைவாக என்றும் அகனிதத்து நிலை
பெற்று இருக்கும்படியாகக் கொடுத்த அருளினான். ஏ - று.

அரோ - அசை.

கூடு. இ - ன். விசையனும் பெற்றனன் - அருச்சுனனும்
பாசுபதாஸ்திரம் முதலிய போர்க் கருவிகளைப் பெற்றுக்கொண்
டான்,—பேயும் பூதமும் - பேய்களும் பூதங்களும்,—சுற்றிய கணங்
களும் - தம்மைச் சுற்றி நின்ற கணத்தலைவர்களும்,—கருதி ஓகை
யும் - வேத ஒலியும்,—வெற்றிகொண் பெற்றமும் - வெற்றி பொருத்
திய இடபமும்,—விழைந்து சூழ - விரும்பிச் சூழ்ந்து வர,—
கற்றையஞ் சடையவன் கயிலை ஏறினான் - தொகுதியாக முடித்த
சடையையுடைய சிவபெருமான் கயிலைக்குச் சென்றருளினார்.
ஏ - று.

ஏ, அம், அசைகள்.

